

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิก ที่มาประชุมทั้งหมด ๒๐๒ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิก มาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรมีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒
ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทางหลวงสัมปทาน พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติ
มาตราจังหวัด พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว และลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
ทั้งสามฉบับตามที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว และในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒
ที่ประชุมได้รับทราบรายงานผลการปฏิบัติราชการปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของ
สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ๑.๒ ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕
กันยายน ๒๕๔๑ ได้มีมติให้คณะกรรมการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิผู้สมควรได้รับรางวัลเสนอชื่อ
ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการสรรหา
ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติม ๑ ท่าน เพื่อบรรณนายสถิตย์ ๑ เพราะ ซึ่งขอถอนตัวนั้น บัดนี้

คณะกรรมการสรรหาได้ดำเนินการเสร็จแล้ว โดยมีมติให้เสนอชื่อ พลโท สวัสดิ์
 ยอรุงโรจน์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการป้องกันและ
 ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งผมได้ส่งเรื่องดังกล่าวไปให้คณะกรรมการการสามัญเพื่อ
 ทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อดำเนินการ
 ต่อไปแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ หวังว่าคณะกรรมการจะทำให้เสร็จก่อนปิดสมัย
 ประชุมนี้ครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียนวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ

วันจันทร์ที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๑ มีท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมรับรอง

ระเบียนวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียนวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการเกษตร
 และสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว

**ใบแก้รายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.**

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ขอแก้ไขรายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ตามเอกสารที่ได้นำเรียนสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านไปแล้ว โดยคณะกรรมการขอแก้ไขรายงานฯ เพื่อให้มีความสมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

๑. รายงานของคณะกรรมการฯ

๑.๑ หน้า (๓)

๑.๑.๑ คำว่า "มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข" แก้ไขเป็นคำว่า "มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข"

๒. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.

๒.๑ หน้า - ๑ -

คำปรารภในวรรคสอง

ตัดคำว่า "ฉบับ" ออก

๒.๒ หน้า - ๗ -

มาตรา ๑๓

ความว่า :

"มาตรา ๑๓ ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้"

แก้ไขเป็น :

"มาตรา ๑๓ ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้"

๒.๓ หน้า - ๗ - ถึง - ๘ -

มาตรา ๑๔

ความว่า :

"มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) ไม่ได้เป็นผู้ที่ สละหรือผู้แทนสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล เจ้าของโรงทำยาง เจ้าของโรงงานผลิตมันยาง หรือผู้ค้ายาง

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว"

แก้ไขเป็น :

"มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๓ กรรมการ

ที่ รัฐมนตรีเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) ไม่ได้เป็นผู้ที่ สละหรือผู้แทนสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล เจ้าของโรงทำยาง เจ้าของโรงงานผลิตมันยาง หรือผู้ค้ายาง

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ

สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

[illegible]

ว่ามีการกระทำตามผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบพันธุ์ต้นยางและยาง และยึด หรืออายัดต้นยางหรือส่วนกิ่งไม้ในส่วนใดหนึ่งหรือของต้นยาง ยาง ภาชนะบรรจุยาง เครื่องมือเครื่องใช้ และเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรกระทำผิดได้

ภาวะกระทำตาม (๑) และ (๑) โดยไม่ต้องมีหมายค้นได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหนักำถึงกระทำให้สถานที่ หรือยานพาหนะ

(ข) บุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหนักำ ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไปหรือมีเหตุอันแน่น
แฟ้นควรสงสัยว่าได้ซุกซ่อนอยู่ในสถานที่ หรือยานพาหนะ

(ค) เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่า ยานหลักฐานหรือทรัพย์สินที่อาจจับได้ตามพระ
ราชบัญญัตินี้ อยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะ ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าการเนื่องจากการเนินเข้ากว่า
จะเอาหมายค้นมาได้ ยานหลักฐานหรือทรัพย์สินจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยน
สภาพไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของสถานที่ หรือยานพาหนะและถูกจับนั้นยินยอมจับ
หรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมาย

(๓ ทวิ) นำต้นยางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยางหรือยางในปริมาณพอสมควรไปเป็น
ตัวกลางเพื่อการตรวจสอบสวนหรือวิเคราะห์

(๔) ในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยาง
หรือธุรกิจการยางให้มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาตหรือตัวแทน
หรือลูกจ้างของบุคคลดังกล่าวมาให้อธิบายคำหรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำสวนยางหรือกิจการ
ที่ได้รับอนุญาต หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ซึ่ง
เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

แก้ไขเป็น :

"มาตรา ๔๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้

(๑) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างเวลาพละอาติติยขึ้น
และพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยาง พันธุ์ต้นยาง วิธีการทำสวนยาง
และเข้าไปในร้านค้ายาง สถานที่เก็บยาง โรงทำยาง โรงงานผลิตภัณฑ์ยาง สถานที่ที่ได้ในการ
วิเคราะห์ และการตรวจสอบคุณภาพยางในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต
ปริมาณและคุณภาพของยาง เครื่องมือเครื่องใช้และวิธีการในการผลิตยาง การวิเคราะห์

และการตรวจสอบคุณภาพงาน จำนวนและประวัติของลูกจ้างของผู้รับใบอนุญาต ตลอดจนเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) นำดินยางหรือส่วนที่มีใยสังวนใยของดินยางหรือยางในปริมาณ

พอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๓) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย

ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบพันธุ์ต้นยางและยาง และยึด

หรืออายัดต้นยางหรือส่วนที่มีใยสังวนใยของต้นยาง ยาง ภาชนะบรรจุยาง เครื่องมือเครื่องใช้ และเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้

(๔) ในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำสวนยาง

หรือผู้มีการทำงาให้หนึ่งสี่สอณกามหรือใ้ยกผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาตหรือตัวแทน

หรือลูกจ้างของบุคคลดังกล่าวมาในข้อยคำหรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำสวนยางหรือกิจการ

ที่ได้รับอนุญาต หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ซึ่ง
เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

รายงานการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.

ของ
คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
วุฒิสภา

คณะกรรมการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน
===== ***** =====
ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว. ๐๐๐๙/ร ๒๖)

วุฒิสภา

ถนนอยู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.

กราบทูลเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการเกษตร
และสหกรณ์ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุม
ยาง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการ
สามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายสมพล เกียรติไพบูลย์

๒. นายสมาน โอภาสวงศ์

๓. นายนิวัฒน์ พันธุ์

๔. นายอดิเรก ศรีประทักษ์

๕. นายวิบูลย์ เข็มเฉลิม

๖. นายทอง องค์ชัยวัฒน์

๗. นายจรรย์ คุณยานนท์

๘. นายทองดี นิครัมย์

๑๑. นายประวิทย์ ใจนพเพียรสถิต

๑๓. นายยังยุทธ เลอเลิศ

๑๕. นายสุจินต์ จินายน

๑๗. นายคา ทองไข่มุกด์

ประธานคณะกรรมการ

รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

เลขานุการคณะกรรมการ

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ

โฆษกคณะกรรมการ

๘. นายเกลิง อ่างนาหวาสวัสดิ์

๑๐. นายบรม ต้นเกียร

๑๒. นายผจญ ชูลปาท

๑๔. นายศิริชัย บุญกุล

๑๖. นายสุลัยมาลัย วงษ์พานิช

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๖ ญัตติที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้รทกฤษฎีกาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอมติที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ลงชื่อ สมพล เกียรติไพบูลย์

(นายสมพล เกียรติไพบูลย์)

ประธานคณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์

ด้านนอกต้อง

(นายจิรพงศ์ ศรีสุชาติ)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๑, ๒๕๔๑๗๗๖

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๑

พรรค ฟื้นฟู

อนงค์ ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

**รายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ.**

ตามมติที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา กำหนดการแปรญัตติกายใน ๗ วัน (ตามข้อบังคับฯ) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๒ และระยะเวลาดังกล่าวได้สิ้นสุดลงในวันเสาร์ที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. คตกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๑๔ บัดนี้ ได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจง แสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมวิชาการเกษตร

(๑) นายฉกรรจ์ แสงรักษาวงษ์	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง
(๒) นายจิรากร โกศัยเสวี	นักวิชาการเกษตร ๘
(๓) นางสาวโสภิตา เหมาคม	หัวหน้าฝ่ายนิติการ
(๔) นายโกศล จริงสูงเนิน	นักวิชาการเกษตร ๗ว.

กองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง

(๑) นายจินดา ภูววิรางกูร	รองผู้อำนวยการกองทุนส่งเสริม การทำสวนยาง
(๒) นายสุจินต์ สิทธิวนกุล	หัวหน้างานนิติการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการกิจการ ได้แต่งตั้ง นายจวิชัย ศวิตชาต หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑ กองการมารติการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๘ บรรดสาม

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกลงนามเสนอค่าแปรญัตติ จำนวน ๑ คน คือ

พลเอก วิจิตร บุญยะวัฒน์

๔. ผลการพิจารณา

ชี้ร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำขอแปรญ

มีการแก้ไข

นายสุวัฒน์วณิช วงศ์พานิช (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น

โดยขอให้แก้ไขข้อความในคำปรารภในวรรคสอง โดยให้ตัดคำว่า "มาตรา ๕๐" ออก

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

คณะกรรมการตั้งคณะกรรมาธิการ

มาตรา ๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

(๓)

มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข

นายสุชัยมาลัย วงษ์พานิช (กรรมาธิการ)
โดยขอตัดความในร่างมาตรา ๑๐ ออก

มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ คณะกรรมการควบคุมยาง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข

(๑)

หมวด ๑๔. การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑๙	มีการแก้ไข
พลเอก วิจิตร บุณยะवंสน์ คณะกรรมการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๑๙ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๑๒๐	มีการแก้ไข
พลเอก วิจิตร บุณยะवंสน์ คณะกรรมการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๑๙ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๑๒๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒๔	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒๕	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒๖	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒๗	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒๘	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒๙	ไม่มีการแก้ไข

(๕)

<u>มาตรา ๓๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๑</u>	ไม่มีการแก้ไข

(๖)

หมวด ๔: พนักงานเจ้าหน้าที่

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒

มีการแก้ไข

พลเอก วิจิตร บุญยะวัฒน์
คณะกรรมการกิจการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว

ขอประณัติคืนแก่ความในมาตรานี้ไว้
ผู้ประณัติพอใจ

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

มีการแก้ไข

พลเอก วิจิตร บุญยะวัฒน์
คณะกรรมการกิจการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว

ขอประณัติคืนแก่ความในมาตรานี้ไว้
ผู้ประณัติพอใจ

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

นายสุชัยมงคล (องษ์พุกนิธิ) (รองอธิการ)
โดยขอแก้ไขร่างมาตรา ๕๕ เป็นดังนี้

ขอสงวนความเห็น

“มาตรา ๕๕ ในบทบัญญัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ใดฝ่าฝืนหน้าที่
เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา”

หมวด ๕: บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๕๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๘

มีการแก้ไข

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔๙ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

อัตราค่าธรรมเนียม

ไม่มีการแก้ไข

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมทั้งรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสิทธิไชย ศรีประทีพ)

เลขาธิการคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ควบคุมยาง
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยาง
พระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้แทนบทบัญญัติบางประการที่มีเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและ
เสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๘ และ
มาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

"สวนยาง" หมายความว่า ที่ดินซึ่งมีต้นยางปลูกอยู่ในเนื้อที่ไม่น้อยกว่าหนึ่งไร่ แต่ละไม่มีต้นยางไม่น้อยกว่าสิบต้น หรือในกรณีที่มีเนื้อที่ปลูกยางติดต่อกันมากกว่าหนึ่งไร่ ต้องมีส่วนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าต้นของจำนวนเนื้อที่ทั้งหมด

"ทำสวนยาง" หมายความว่า ปลูกต้นยางในสภาพที่เป็นสวนยาง บำรุง รักษาต้นยาง กรีดต้นยาง หรือทำน้ำยางสดให้เป็นยางก้อน เศษยาง หรือยางแผ่นดิบ

"เขตควบคุมการขนย้ายยาง" หมายความว่า เขตพื้นที่ที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดเป็นเขตควบคุมการขนย้ายยาง

"โรงทำยาง" หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ทำน้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง หรือยางแผ่นดิบ มาแปรรูปเป็นน้ำยางข้น ยางผึ่งแห้ง ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง ยางเครพ ยางดิบชนิดอื่น ๆ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างรวมกัน และหมายความรวมถึงสถานที่ ที่ผลิตยางผสม แต่ไม่รวมถึงสถานที่ทำยางแผ่นดิบ

"ปริมาณควบคุมเนื้อยาง" หมายความว่า ปริมาณเนื้อยางที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนดให้ผู้ทำสวนยางทำการผลิตนั้นคงจะได้ตามปริมาณและระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด

"ปริมาณจัดสรรเนื้อยาง" หมายความว่า ปริมาณเนื้อยางที่รัฐมนตรีประกาศ จัดสรรให้ผู้มีอำนาจเข้าหรือผู้ส่งยางออก นำเนื้อยางเข้ามาในหรือส่งนํ้ายางออกไป นอกราชอาณาจักรได้ ตามปริมาณและระยะเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

"มาตรฐานยาง" หมายความว่า ลักษณะของยางแต่ละชนิดหรือชั้นตามที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนด

"วิธีการมัดยางและการบรรจุหีบห่อยาง" หมายความว่า วิธีการมัดยาง และการบรรจุหีบห่อยางตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

LIRT

"ค้าขาย" หมายความว่า ซื้อ ขาย หรือแลกเปลี่ยนอย่าง และหมายความรวมถึงซื้อขายตามตราสารที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้ออกตราสารนั้นหรือโดยประการอื่น แต่ไม่รวมถึงกรณีที่ทำลงอย่างขายน้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง หรือยางแผ่นดิบซึ่งเป็นผลผลิตจากสวนยางของตน

"ผู้อนุญาต" หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมยางตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินกัณฑ์ราคาท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดค่าธรรมเนียม ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจารอื่น

(๒) ออกประกาศ

(๓) แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงหรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

ให้ใช้บังคับได้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการผลิตยาง การค้ายาง การนำยางเข้า และการส่งยางออก ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจ ประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนด

(๑) ดันยางชนิดอื่นเป็นดันยางที่คู่ยางภายใต้การควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้
(๒) ดันยางพันธุ์ดี
(๓) เขตทำสวนยาง
(๔) การแจ้งเนื้อที่สวนยาง จำนวนดันยาง และพันธุ์ของดันยางที่ปลูกในสวนยาง รวมทั้งปริมาณเนื้อยางที่ผู้ทำสวนยางทำได้ในแต่ละปี

(๕) เขตห้ามปลูกดันยาง
(๖) วิธีการทำสวนยางในบางท้องถิ่น
(๗) เขตควบคุมการขนย้ายยาง
(๘) ปริมาณควบคุมเนื้อยาง ปริมาณจัดสรรเนื้อยาง ตามความเหมาะสมแก่สถานการณ์ยางของประเทศ

(๙) การจัดตั้งตลาดกลางแลกเปลี่ยนยางธรรมชาติ รวมทั้งวิธีดำเนินงาน อำนาจหน้าที่ และการควบคุมตลาดกลางแลกเปลี่ยนยางธรรมชาติดังกล่าว

(๑๐) มาตรฐานยางและวิธีการมัดทางและการบรรจุหีบห่อยางเพื่อการส่งออก

การประกาศตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะมอบอำนาจให้อธิบดีเป็นผู้ประกาศแทนก็ได้

มาตรา ๘ เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดให้ผู้ทำสวนยางแจ้งเนื้อที่สวนยาง จำนวนดันยาง พันธุ์ของดันยางที่ปลูกในสวนยาง และปริมาณเนื้อยางที่ทำได้ในแต่ละปีตามมาตรา ๗ (๔) แล้ว ผู้ทำสวนยางต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่ได้กำหนดไว้ในประกาศ

การแจ้งข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

LIRT

มาตรา ๙ ในกรณีที่มีโรคระบาดเกี่ยวกับยางเกิดขึ้นในท้องที่ใดแล้ว รัฐมนตรี
มีอำนาจประกาศกำหนดเขตห้ามปลุกต้นยางตามมาตรา ๗ (๕)

เมื่อได้มีประกาศกำหนดเขตห้ามปลุกต้นยางตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใด
ปลุกต้นยางขึ้นอีกในเขตดังกล่าว

ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องทำลายต้นยางในเขตห้ามปลุกต้นยางตามวรรคหนึ่ง
ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ทำสวนยางทำลายต้นยางที่เห็นว่าเสี่ยงต่อการระบาดของโรคตาม
วิธีการที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๐ เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตทำสวนยาง วิธีการ
ทำสวนยางในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดตามมาตรา ๙ (๓) (๖) แล้ว ผู้ทำสวนยางในท้องที่
ดังกล่าวต้องปลุกต้นยางพันธุ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดว่าเหมาะสมที่จะปลุกในท้องที่
ดังกล่าว และต้องทำสวนยางตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ เมื่อได้จัดตั้งตลาดยางหลวงแลกเปลี่ยนยางธรรมชาติขึ้นตาม
ประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ (๙) แล้ว ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยาง
ออกต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การค้ายางที่ได้ลาดกกลางแลกเปลี่ยนยางธรรมชาติกำหนด

หมวด ๑

คณะกรรมการควบคุมยาง

มาตรา ๑๒ ให้มีคณะกรรมการควบคุมยางคณะหนึ่ง ประกอบด้วย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมายเป็นประธานกรรมการ
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นรองประธานกรรมการ อธิบดีกรมส่งเสริมการค้าระหว่าง

อธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เลขาธิการสำนักงาน
การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง อธิบดีกรมศุลกากร ผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งประเทศไทย
อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ ที่ปรึกษากฎหมายกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ เป็นกรรมการ กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก ในอธิบดีเจ็ดคน
ในจำนวนนี้จะต้องแต่งตั้งจากผู้ ที่ศวกษรผู้แทนสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล ๕ คน
เจ้าของโรงงาน เจ้าของโรงงานผลิตภัณฑืยางและผู้ค้ายาง ประเภทละ ๑ คน ให้อธิบดีกรม
วิชาการเกษตรเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยางกรมวิชาการเกษตร
เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๓ ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๓
กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) ไม่เป็นผู้ที่ศวกษรผู้แทนสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล เจ้าของ
โรงงาน เจ้าของโรงงานผลิตภัณฑืยาง หรือผู้ค้ายาง
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้ขึ้น
เป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่ง
เท่าที่วาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้ง
ไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่ง
เท่าที่วาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๕- การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธาน
กรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธาน
ในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มี
เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียง
เพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ให้สัตยาบันร่างหรือความเห็น
แก่รัฐมนตรีหรือผู้บัญชาการ แล้วแต่กรณี ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การยกย่องประกาศตามมาตรา ๗
- (๒) การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒
วรรคสอง มาตรา ๓๖ วรรคสอง และมาตรา ๔๓ วรรคสอง
- (๓) การพักใช้ใบอนุญาตหรือการเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓
- (๔) การวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๕

(๕) เรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมายหรือผู้อนุญาตร้องขอ

(๖) การปฏิบัติตามสนธิสัญญา ข้อผูกพัน และโครงการระหว่างประเทศ
ที่เกี่ยวกับยาง

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา
หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความใน
มาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ
มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือ
หลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

หมวด ๒

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๙ ผู้ใดจะนำเข้ามาในหรือส่งออกปณณราชอาณาจัก
ซึ่งต้นยาง ดอก เมล็ด หรือตาของต้นยาง หรือส่วนหนึ่งใดส่วนหนึ่งของต้นยางที่อาจใช้
เพาะพันธุ์ได้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา ๒๐ ผู้นำเข้าและผู้ส่งออกซึ่งต้นยาง ดอก เมล็ด หรือตาของ
ต้นยาง หรือส่วนหนึ่งใดส่วนหนึ่งของต้นยางที่อาจใช้เพาะพันธุ์ได้ ต้องนำเข้าหรือส่งออก
ทางด่านศุลกากรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

LIRT

มาตรา ๒๑ เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตควบคุมการ
ขนย้ายตามมาตรา ๗ (๗) ในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดแล้ว ผู้ใดจะขนย้ายเข้าใน
ผ่าน หรือออกจากเขตดังกล่าว ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา ๒๒ ผู้ใดจะขายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้า ต้องได้รับใบอนุญาต
จากผู้อนุญาต และผู้รับใบอนุญาตต้องขายพันธุ์ต้นยางจากต้นยางพันธุ์ดี

มาตรา ๒๓ ผู้ใดจะค้ายาง ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา ๒๔ ผู้ค้ายางจะต้องทำบัญชีการซื้อยาง บัญชีการจำหน่ายยาง
และปริมาณยางคงเหลือของทุก ๆ เดือน และจัดส่งบัญชีดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ภายในวันทีสิบของเดือนถัดไป

บัญชีการซื้อยาง บัญชีการจำหน่ายยาง และบัญชีปริมาณยางคงเหลือ
ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๕ ในการค้ายางแต่ละครั้ง ผู้ซื้อยาง ผู้ขายยาง หรือ
ผู้แลกเปลี่ยนยางต้องตรวจใบอนุญาตค้ายาง จดเลขที่ใบอนุญาตค้ายางของแต่ละฝ่าย
และจดปริมาณยางที่ซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนกันไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการทำบัญชีตาม
มาตรา ๒๔

มาตรา ๒๖ ผู้ใดจะตั้งโรงทำยาง ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

มาตรา ๒๗ ผู้ใดจะนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร
ต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกจากผู้อนุญาต เว้นแต่เป็นการ
นำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างและมีน้ำหนัก
ไม่เกินห้ากิโลกรัม

มาตรา ๒๘ ในการนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร
แต่ละครั้ง ผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกจะต้องได้รับใบผ่านด้านศุลกากรจากพนักงาน
เจ้าหน้าที่และจะต้องนำยางเข้าหรือส่งยางออกทางด่านศุลกากรที่ระบุไว้ในใบผ่าน
ด้านศุลกากร

มาตรา ๒๙ ในการส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร ผู้ส่งยางออกต้อง
ส่งยางที่ได้มาตรฐานและต้องจัดให้มีการมัดและบรรจุหีบห่อยางที่ส่งออก ทั้งนี้
ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ (๑๐)

มาตรา ๓๐ ผู้ใดจะจัดให้มีการวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยาง
ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และผู้รับใบอนุญาตต้องให้เครื่องมือเครื่องใช้สำหรับ
การวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพยางรวมทั้งผู้ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การวิเคราะห์หรือการทดสอบคุณภาพ
ยางซึ่งกระทำโดยหน่วยงานของรัฐ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓๑ การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการออกใบอนุญาต ผู้อนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตให้ผู้เข้ารับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามก็ได้

มาตรา ๓๒ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุ ใบอนุญาตให้เกินคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศ หรือเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือเมื่อมีคำพิพากษาถึงที่สุด ว่าผู้รับใบอนุญาตได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตก็ได้ ทั้งนี้ แล้วแต่ความร้ายแรงของการกระทำความผิด และในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับใบอนุญาตต่อศาลว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษานั้นถึงที่สุดก็ได้

ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต้องหยุดประกอบกิจการตามใบอนุญาตนั้น และในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตได้ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้

LIRT

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือ แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ถ้าไม่สามารถส่งคำสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตได้ หรือผู้รับใบอนุญาต ไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือที่เคหสถานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ ปิดคำสั่ง

มาตรา ๓๕ ในกรณี que ผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุ ใบอนุญาต หรือมีคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาต หรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือผู้ถูกเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการไม่ออกใบอนุญาต หรือการ ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือการพักใช้ใบอนุญาต หรือการเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้อนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต เมื่อได้อื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้อุทธรณ์จะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่ารัฐมนตรีจะวินิจฉัยอุทธรณ์ ไม่ต่ออายุใบอนุญาต

หมวด ๓

หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ สูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ ต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต แล้วแต่กรณีไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาต ในกรณีที่มีสถานที่ระบุไว้มากกว่าหนึ่งแห่ง ให้แสดงภาพถ่ายของใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตไว้ในสถานที่ดังกล่าวทุกแห่ง

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถึงแก่ความตาย และใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ ถ้าทายาทซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะประกอบกิจการนั้นต่อไป ก็ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ แต่ต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย

LIRT

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตโอนกิจการให้บุคคลอื่น และใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ ผู้รับโอนต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อผู้อนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับโอน และให้ประกอบกิจการนั้นต่อไปได้จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตใหม่

มาตรา ๔๐ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะย้ายสถานที่ประกอบกิจการของตน ต้องแจ้งการย้ายสถานที่ดังกล่าวเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ย้าย

มาตรา ๔๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดเลิกกิจการที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแจ้งการเลิกกิจการเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกกิจการ และให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุตั้งแต่วันที่เลิกกิจการตามที่แจ้งไว้

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้

(๑) เข้าไปในสวนยางหรือแปลงเพาะพันธุ์ต้นยางในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยาง พันธุ์ต้นยาง วิธีการทำสวนยาง และเข้าไปในร้านค้ายาง สถานที่เก็บยาง โรงทำยาง โรงงานผลิตภัณฑ์ยาง สถานที่ที่ใช้ในการวิเคราะห์ และการตรวจสอบคุณภาพยางในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ปริมาณและคุณภาพของยาง เครื่องมือเครื่องใช้และวิธีการในการผลิตยาง การวิเคราะห์ และการตรวจสอบคุณภาพยาง จำนวนและประวัติของลูกจ้างของผู้รับใบอนุญาต ตลอดจนเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๖๘) หน้าที่ของทนายความที่ปรึกษาในศาลชั้นต้นหรือศาลชั้นอุทธรณ์
คดีอาญาในชั้นอุทธรณ์คดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษาจำคุกตลอดชีวิต

(๓) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัย
ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบพยานผู้ต้องหาและบาง และเกิด
หรืออาจขัดขวางหรือสับสนผู้ใดได้ส่วนใหญ่มุ่งตรงไปยัง ยานพาหนะบรรทุก เครื่องมือเครื่องใช้
และเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้

การกระทำตาม (๑) และ (๓) โดยไม่ต้องมีหมายค้นได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อพบเหตุความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำความผิดในสถานที่ หรือยานพาหนะ

(ข) บุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกแจ้งจำคุกเข้าไปหรือมีเหตุอัน
สมควรเห็นควรสงสัยว่าได้กระทำความผิดในสถานที่ หรือยานพาหนะ

(ค) เมื่อมีความสงสัยตามสมควรว่าบุคคลหรือทรัพย์สินที่ทนายได้
ตามพระราชบัญญัติอยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะ ประกอบทั้งต้องมีความเห็นที่ว่าเป็นเนื่องจาก
การเห็นว่าการกระทำความผิดได้ พยานหลักฐานหรือทรัพย์สินจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย
หรือทำให้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะตั้งถูกจับเป็นเจ้าแห่งสถานที่ หรือยานพาหนะและการจับนั้น
สมควรจับหรือจับได้โดยไม่ต้องมีหมาย

(๔๖๖) นำต้นทางหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นทางหรือทางในปริมาณพอสมควร
ไปเป็นตัวอย่างเพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์

(๔) ในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ทำส่วนทาง
หรือผู้จ้างการทางให้มีหนังสือสอบถามหรือเชิญผู้ทำส่วนทางหรือผู้รับใบอนุญาตหรือตัวแทน
หรือลูกจ้างของบุคคลดังกล่าวมาให้ข้อคำหรือคำชี้แจงเกี่ยวกับการทำงานทางหรือกิจการ
ที่ได้รับอนุญาต หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ทำส่วนทางหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ซึ่ง
เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัว
ต่อผู้ทำสวนยางหรือผู้รับใบอนุญาต หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๔ ต้นยาง หรือส่วนหนึ่งใดส่วนหนึ่งของต้นยาง ยาง ภาชนะ
บรรจุยาง เครื่องมือเครื่องใช้ หรือเอกสารหลักฐานที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๒ (๓) ถ้าไม่
ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาล
โดยคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับคืนภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือวันที่ทราบบ้างคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลพิพากษา
ถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๖ ผู้ทำสวนยางผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับเป็นรายต้นยาง
ต้นละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท และต้นยางที่ปลูกโดยการฝ่าฝืนนั้นให้ทำลายเสีย

ผู้ใดไม่ทำลายต้นยางที่ปลูกโดยการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งหรือไม่ทำลายต้นยางตามคำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๙ วรรคสาม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจทำลายต้นยางดังกล่าวได้โดยผู้ฝ่าฝืนต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๘๘ ผู้ทำสวนยางในท้องที่ที่ได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตทำสวนยาง วิธีการทำสวนยางตามมาตรา ๙ (๓) (๖) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และถ้าต้นยางที่ปลูกนั้นไม่ใช่ต้นยางพันธุ์ดีที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดว่าเหมาะสมที่จะปลูกในท้องที่ดังกล่าว ให้ทำลายเสีย

ถ้าผู้ทำสวนยางไม่ทำลายต้นยางที่ไม่ใช่ต้นยางพันธุ์ดีตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจทำลายต้นยางดังกล่าวได้โดยผู้ทำสวนยางต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๙๙ ผู้ค้ายางและผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๒ ผู้ค้ายางผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดนำยางเข้ามาในหรือส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้าหรือผู้ส่งยางออกตามมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ส่งยางออกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๕๗ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือสิ่งใด ตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๑๘ หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ เมื่อมีการลงโทษตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ ให้รับต้นยาง หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของต้นยาง ยาง เครื่องมือเครื่องใช้ รวมทั้งภาชนะและหีบห่อบรรจุยางที่เกี่ยวข้องกับความผิดในคดีและให้กระทรวงเกษตร และสหกรณ์จัดการทำลายเสียหรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๙ ผู้ใดประกอบกิจการเป็นผู้ค้ายาง เจ้าของโรงรีดยาง เจ้าของโรงรมยาง หรือผู้ส่งยางออกโดยได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๙๑ อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อกำแพง ในอนุญาตจัดตั้งโรงทำยาง ในอนุญาตเป็นผู้ส่งยางออก แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากผู้อนุญาต แต่ถ้าไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ประกอบกิจการได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดประกอบกิจการขายกัมมันต์ยางเพื่อการค้า หรือประกอบกิจการทำน้ำยางข้น ยางแข็งแข็ง ยางแผ่น หรือยางดิบชนิดอื่น ๆ หรือประกอบกิจการเป็นผู้นำยางเข้า หรือประกอบกิจการเป็นผู้จัดให้มีการวิเคราะห์และการทดสอบคุณภาพยาง อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตขายกัมมันต์ยางเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตจัดตั้งโรงทำยาง หรือใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้า หรือใบอนุญาตเป็นผู้จัดให้มีการวิเคราะห์และการทดสอบคุณภาพยาง ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากผู้อนุญาต

LIRT

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่มีผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ ได้รับแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ให้นำความในมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๒ บรรดากฎหมายกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎหมายกระทรวง ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....
.....

อัตราค่าธรรมเนียม

- (๑) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งต้นยาง ดอก เมล็ด หรือใบ
ของต้นยาง หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของต้นยางที่อาจ
ใช้เพาะพันธุ์ได้ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๒) ใบอนุญาตส่งออกซึ่งต้นยาง ดอก เมล็ด หรือใบ
ของต้นยาง หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของต้นยางที่อาจ
ใช้เพาะพันธุ์ได้ ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๓) ใบอนุญาตขยายพันธุ์ต้นยางเพื่อการค้า ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๔) ใบอนุญาตค้ายาง ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๕) ใบอนุญาตตั้งโรงทำยาง ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- (๖) ใบอนุญาตเป็นผู้นำยางเข้ามาในราชอาณาจักร ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- (๗) ใบอนุญาตเป็นผู้ส่งยางออกไปนอกราชอาณาจักร ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
- (๘) ใบผ่านด่านศุลกากร (เก็บตามน้ำหนักของยาง
ที่นำเข้าหรือส่งออก) กิโลกรัมละ ๐.๕๐ บาท
- (๙) ใบอนุญาตเป็นผู้จัดให้มีการวิเคราะห์หรือการ
ทดสอบคุณภาพยาง ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
- (๑๐) ใบอนุญาตนำยางเข้าใน ผ่าน หรือออกจาก
เขตควบคุมการขนย้ายยาง ฉบับละ ๕๐๐ บาท
- (๑๑) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๒๐๐ บาท
- (๑๒) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม
สำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ในรายงานของคณะกรรมการมีใบแก้คำผิดแนบ
ไปด้วย ๔ หน้า ท่านผู้ใดยังไม่ได้รับก็กรุณามอบเจ้าหน้าที่ขอไปดูได้นะครับ เชิญ
คณะกรรมการครับ

นายสมพล เกียรติไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภา และท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่านครับ ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ ได้มีมติเห็นชอบด้วยกับหลัก
การร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติ ไร่กระบาดสัตว์
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และได้ส่งให้คณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑ วัน ร่างพระราชบัญญัติ
ทั้งสองฉบับเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จ
ภายใน ๓๐ วัน ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความ
ในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ตาม
ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๑๔

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการเสร็จแล้วดังปรากฏรายงานของ
คณะกรรมการที่น่าเสนอท่านสมาชิกฯ ทุกท่านไปแล้ว ทั้งนี้คณะกรรมการได้มีการ
พิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ และขอแก้ไขเพิ่มเติมในบางมาตรา
ตามใบแก้รายงานของคณะกรรมการทั้งสองฉบับเพื่อให้รายงานของคณะกรรมการ
มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. มีสมาชิกฯ เสนอตัวแปรญัตติ
จำนวน ๑ ท่าน จึงเรียนเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. และ

LIRT

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

ปรีณพร ๑/๔

ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้โปรด
พิจารณาให้ความเห็นชอบ

๒

- ๒๒/๑

กราบเรียนท่านประธานฯ ~~ดูริ~~ ในใบแจ้งรายงานของคณะกรรมการธิการที่
 แจกให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาไปแล้วนั้น มีแก้คำผิด ซึ่งเป็นการพิมพ์ผิดในหน้าแรก ที่อยู่
 ในข้อ ๒.๒ หน้า ๖ มาตรา ๑๐ ข้อความที่ว่า “รัฐมนตรีประกาศกำหนด” นั้นเป็น
 “รัฐมนตรีประกาศกำหนด” นี่เป็นการพิมพ์ผิดครับ ~~ผิด~~ ในหน้าที่ ๒ ซึ่งเป็นการพิมพ์
 ตกไป ตรงที่ “ผู้แทนสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคลอื่น” ตรงข้างหน้า สังก
 ข้างหน้า สี่ นั้นที่เป็นตัวหนังสือจะมี(ตัว) เลข ๔ แล้วก็ขีดออก แล้วในบรรทัดถัดลงมา
 ประเภทละหนึ่งคน ตรงคำว่าข้างหน้าหนึ่ง จะมีเลข ๑ (แล้วก็ขีดออก) แล้วก็ใช้(ตัว) เป็น
 ตัวหนังสือ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : มีแก้คำผิดและในคำแก้คำผิดมีคำผิดขอแก้
 กรุณาแก้ตามนั้นด้วย เชิญท่านเลขาธิการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
 ความคุมยาง พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข
 มีกรรมการฯ ขอสงวนความเห็น

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายสุลักษณ์ วงษ์พานิช (กรรมการฯ) : ท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม นายสุลักษณ์ วงษ์พานิช (ซึ่ง) ขอสงวนเกี่ยวกับคำปรารภ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๕๐ แห่งรัฐธรรมนูญ คือในร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับยาง
 ที่เรากำลังจะพิจารณาอยู่นี้ กระผมเห็นว่า เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
 เหมาะสมกับสภาพและความต้องการในด้านการผลิต การค้า การส่งออกและการนำเข้า
 การกีดและการจัดกีดขวาง การควบคุมมาตรฐานและการบรรจุกีบห่อ เพื่อการปฏิบัติให้
 เป็นตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ในฐานะสมาชิกขององค์การยางธรรมชาติ
 ระหว่างประเทศ แต่(ว่า) ได้พิจารณาตามร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว กระผมเห็นว่า
 เป็นการให้อำนาจแก่ราชการที่มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องยางสูงจนเกินไป มีได้ตั้ง
 อยู่ในเงื่อนไขที่มีความจำเป็นเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือ
 สวัสดิภาพของประชาชน เรื่องนี้ที่เกิดจากภัยร้ายแรงหรือสาธารณภัย เพราะการที่
 ยกเว้นมาตรา ๕๐ (นี้) ไม่ได้ตั้งอยู่ในเงื่อนไขอย่างหนึ่ง

๒. ในเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติขอให้ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพได้พิจารณาตั้งแต่มาตรา ๕ คำนิยาม ขอบเขตการขนย้ายยาง และมาตรา ๖ อำนาจของรัฐในการออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อกำหนดในการผลิตยาง การค้ายางและการนำยางเข้าและยางออกแล้วขอให้ท่านพิจารณา [มาตรา ๔ มาตรา ๕] เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศกำหนดให้ผู้ทำสวนยาง ก็ต้องถูกกำหนดวิธีทำด้วย แล้วต้องแจ้งเนื้อยาง จำนวนสวนยางที่ทำกี่ไร่ จำนวนต้นยางแล้วพันธุ์ของต้นยางที่ปลูกในสวนยางและปริมาณเนื้อยางที่ทำได้ในแต่ละปี แล้วขอให้ท่านดูมาตรา ๖ (วรรคที่ ๔ การแจ้งเนื้อยาง) การแจ้งเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยางและพันธุ์ของต้นยางที่ปลูก รวมทั้งปริมาณเนื้อยางที่ผู้ทำสวนยางทำแต่ละปี ท่านประธานฯ ที่เคารพ เราเองเป็นประเทศเกษตรกรรมมานานหลายชั่วอายุคน หรืออาจจะพูดได้อีกทีก็คือตั้งแต่มีแผ่นดินไทยนี้-----

เราไม่เคยถูกใครมาชี้แจงให้เราได้ทำอะไรเกี่ยวกับการเกษตรจำกัดสิทธิมากมาย
ถึงขนาดนี้มาตลอดแล้วการที่รัฐให้เจ้าหน้าที่เข้ามากำหนดชะตาชีวิตในการทำสวนยาง
มากมายถึงขนาดนี้ ถ้าว่าเกษตรกรเชื่อและปฏิบัติไปตามนี้แล้วเกิดความเสียหายขึ้นมา
กระผมดูแลในร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้บอกว่า มีรัฐมนตรีคนไหนรับผิดชอบ
หรือรัฐบาลรับผิดชอบว่า ถ้าทำไปแล้วเกิดความเสียหายรัฐใช้ ไม่มีครับ ไม่ปรากฏ กระผมว่า
สิทธิเสรีภาพในการทำกินของเกษตรกรถ้าให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านไปแล้วโดยเฉพาะ
อย่างยิ่งมาตรา ๕๐ ที่กระผมกำลังขออนุมัติจากสภานี้ว่า จะเป็นการลดทอนเสรีภาพมาก
จนเกินไป กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า มาตรา ๕๐ ที่ขอกำหนดยกเว้นไว้
ในร่างพระราชบัญญัตินั้นนั้นขอให้ตัดออก ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ทำความเข้าใจกันอย่างนี้ได้ไหมครับว่า การที่จะ
ต้องเขียนมาตรา ๕๐ หรือไม่ขึ้นอยู่กับว่า เนื้อข้างในมีบทบัญญัติเกี่ยวกับไปถึง
มาตรา ๕๐ หรือไม่ ถ้าคำแปรญัตติในมาตรา ๑๐ หรือมาตราต่าง ๆ ของคุณสุลัยมัลย
ชนะก็มาตัดถ้อยคำในคำปรารภออกให้สอดคล้องกัน แต่ถ้าว่ากรมการเสียงข้างมาก
ชนะ มาตรา ๕๐ ก็ต้องเขียนไว้ตามข้อกำหนดของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นในชั้นนี้
ขออนุญาตจากที่ประชุมว่า อย่าเพิ่งลงคะแนนกันในเรื่องนี้จนกว่าจะรู้ว่าข้างในเราเขียน
กันว่าอย่างไร อย่างนั้นจะพอไปได้ไหมครับ คุณสุลัยมัลยครับ ทางกรมการคงไม่
ขัดข้องนะครับ เพราะว่า การจะเขียนคำปรารภว่าอย่างไรขึ้นอยู่กับว่าเนื้อในว่าอย่างไร
เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ขอให้ค้างแขวนตัวนี้ไว้ก่อนแล้วก็ผ่านไปมาตราอื่นเพื่อที่จะได้ไป
พิจารณาเรื่องนั้น เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑ มาตรา ๒
และมาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔ คณะกรรมการการเลือกตั้ง มาตรา ๕ มีการ
แก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา ขออนุญาตเรียนถามคณะกรรมการการเลือกตั้งในมาตรา ๗ ที่
คณะกรรมการการเลือกตั้งว่า ในกรณีที่จะมีการดำเนินการเกี่ยวกับประโยชน์ของการ

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ ๓/๒

ผลิตยาง การค้ายาง การนำยางเข้าและการส่งยางออก รัฐมนตรีที่มีอำนาจออกประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา แต่ว่าการออกประกาศของรัฐมนตรีนั้นตามร่างเดิมบอกว่า โดย
คำแนะนำของคณะกรรมการ แต่คณะกรรมการมาธิการไปเปลี่ยนเป็น โดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการ ผมมาดูรายชื่อคณะกรรมการตามมาตรา ๑๒ คณะกรรมการควบคุม
ยางชุดนี้ก็มีรัฐมนตรีเป็นประธาน ซึ่งในบางกรณีรัฐมนตรีอาจจะมอบให้รัฐมนตรี
ช่วยว่าการมาเป็นประธานแทน -----

- ๔/๑

และคนที่มาเป็นกรรมการส่วนใหญ่ก็เป็นผู้แทนหน่วยราชการต่าง ๆ อาจจะเป็นไปได้ไหมครับ ท่านประธานฯ (รับ) ที่รัฐมนตรีอาจจะไม่เห็นชอบกับคณะกรรมการ คือถ้าจะต้องไปขอความเห็นชอบคณะกรรมการอาจจะไม่ให้ความเห็นชอบ แต่รัฐมนตรีต้องการที่จะออกประกาศในเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีซึ่งรัฐมนตรีกำหนดเป็นนโยบายและตัวเองไม่ได้ไปนั่งเป็นประธาน (มอบให้รัฐมนตรีช่วยว่าการไปนั่งเป็นประธานแทน ครึ่งนี้ผมคิดว่า จะเกิดความขัดแย้งในเรื่องของนโยบายและในเรื่องการดำเนินการ จึงอยากขอทราบเรียนความเห็นที่ทางคณะกรรมการธิการ ได้มาแก้คำแนะนำ และผมก็ยังคิดว่า ในกฎหมายเท่าที่ได้เคยพิจารณาผ่านมาให้ว่า โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เพราะคณะกรรมการส่วนใหญ่ก็จะเป็นผู้ได้วางทิศทางของรัฐมนตรีอยู่แล้วนะครับ อาจจะเสนอร่างขึ้นมา แต่ว่านโยบายนั้นน่าจะอยู่ที่รัฐมนตรีที่ขอทราบเรียนถามความเห็นนะครับ คณะกรรมการมีแนวคิดอย่างไรครับ ถึงได้แก้ไขในประเด็นนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการธิการครับ

นายสมพล เกียรติไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมการธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติครับ ในประเด็นเรื่องคำว่า “คำแนะนำ” กับ “ความเห็นชอบ” ซึ่งมีปรากฏอยู่ในหลายแห่งในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ในการประชุมคณะกรรมการได้มีการถกเถียงเกี่ยวกับทั้งสองคำนี้ค่อนข้างมาก และก็ที่ประชุมมีความเห็นแยกออกเป็น ๒ ฝ่าย ผมขออนุญาตกราบเรียนสรุปว่า ถึงกับต้องให้พวก (รับ) และในท้ายที่สุดฝ่ายเสียงข้างมากก็เห็นควรให้เปลี่ยนจาก คำแนะนำ เป็นความเห็นชอบ ครึ่งนี้สาเหตุสำคัญที่ฝ่ายสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงก็ให้สาเหตุว่า ในเมื่อมีคณะกรรมการขึ้นแล้วซึ่งประกอบด้วยส่วนราชการและผู้ทรงคุณวุฒิด้วย และก็ มีทางด้านผู้แทนจากสถาบันเกษตรกรด้วย นอกนั้นก็หากท่านรัฐมนตรีฟังแต่คำแนะนำ เราแนะนำขึ้นไปแล้ว รัฐมนตรีจะไม่เชื่อคำแนะนำนั้นก็ได้ และก็จะทำอะไรไปก็ได้ ที่นี้พูดง่าย ๆ ก็คือต้องการจำกัดอำนาจของรัฐมนตรีในระดับหนึ่งก็คือว่า จะต้องให้ความเห็นชอบถ้าหากว่า คณะกรรมการไม่เห็นชอบแล้ว รัฐมนตรีก็จะดำเนินการ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามอำเภอใจไม่ได้ นี่เป็นเหตุผลที่ทางฝ่ายที่ขอให้มีการ
เปลี่ยนแปลงนะครับ

ประธานวุฒิสภา : อย่างนั้นอาจจะเกิดผลตรงกันข้ามก็ได้ เพราะถ้า
การที่เขาเขียนว่า รัฐมนตรีโดยคำแนะนำ แปลว่า รัฐมนตรีจะทำได้ จนกว่า
คณะกรรมการเขาจะแนะนำ เพราะฉะนั้นอำนาจจริง ๆ จะอยู่ที่คณะกรรมการ แต่ว่า
ถ้าเขียนว่า รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบแปลว่า รัฐมนตรีจะเป็นผู้เริ่มอยากจะทำหรือ
ไม่อยากทำก็อยู่ที่รัฐมนตรี ส่วนคณะกรรมการก็รอจนกระทั่งเมื่อรัฐมนตรีทำมาแล้ว
ค่อยให้ความเห็นชอบ ถ้ารัฐมนตรีไม่ทำก็ได้แต่นั่งเฉย ๆ เพราะฉะนั้นคณะกรรมการ
ต้องคิดว่า จะเอาทางไหน ถ้าเอาอย่างที่ว่า คือต้องการให้รัฐมนตรีเป็นคนริเริ่ม
✓ เขียนอย่างนี้ถูกแล้ว

- ๕/๑

นายสมพล เกียรติไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมการสิทธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ตามที่กระผมได้กราบเรียนในช่วงแรกว่า เรื่องนี้มีความเห็นในคณะกรรมการสิทธิการเป็น ๒ ฝ่าย แล้วก็จะเสนอออกมาค่อนข้างจะก้ำกึ่งพอสมควร กระผมจำไม่ได้ว่า แพ้ไปกี่คะแนนในเรื่องนี้กระผมอยากจะให้ ไม่ทราบว่าเป็นผู้ใหญ่วิบูลย์ ซึ่งเป็นฝ่ายเกษตรกรที่มีเหตุผลค่อนข้างจะรุนแรงในเรื่องนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : อธิบายวิวัฒนาการของการเขียนกฎหมายให้ฟังก่อนก็ได้ว่า แต่ก่อนนี้กฎหมายได้เขียนว่า โดยความเห็นชอบ ต่อมาเราก็พบว่า เวลารัฐมนตรีทำอะไรหรือไม่ทำอะไร คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีเป็นประธานก็จะให้ความเห็นชอบเสมอ ก็เลยขยับขึ้นให้สูงขึ้นว่า ให้พวกวิชาการนี้มาเป็นคนคิดและรัฐมนตรีกำกับ วิธีทำก็คือว่า ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำ แต่ว่านักวิชาการก็จะคิดมาก่อน ควรทำหรือไม่ควรทำอะไร แล้วก็แนะนำรัฐมนตรี ถ้าหากว่า ไม่แนะนำรัฐมนตรีก็ทำไม่ได้ นั่นก็เป็นวิวัฒนาการของกฎหมาย เชิญผู้ใหญ่วิบูลย์ครับ

นายวิบูลย์ เข้มเฉลิม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม วิบูลย์ เข้มเฉลิม ครับ ในที่ประชุมของคณะกรรมการสิทธิการซึ่งกระผมคิดว่า มีความเห็นกับกรรมการส่วนใหญ่ที่ได้หารือกันว่า การให้มีคณะกรรมการขึ้นมาเพียงแค่นี้ให้คำปรึกษาแนะนำ ไม่มีผลในทางปฏิบัติ ส่วนใหญ่แล้วอำนาจในการตัดสินใจอยู่ที่รัฐมนตรี เมื่อกรรมการแนะนำแล้วถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้องกับสิ่งที่รัฐมนตรีต้องการจะทำ ท่านรัฐมนตรีก็จะไม่ฟังเสียงที่กรรมการได้แนะนำ ซึ่งจากทางปฏิบัติหลายครั้งและหลายเหตุการณ์ที่ผ่านมาเราก็มีปรากฏออกมาในลักษณะอย่างนี้โดยตลอดในการที่เรามีความเห็นร่วมกันว่า ถ้าเราใช้เป็นความเห็นชอบ ซึ่งได้มีการพิจารณาและก็เป็นการใช้มันนั้นจะทำให้มีน้ำหนักในการควบคุมและกำกับได้มากขึ้นในแง่ของการปฏิบัติ ประการสำคัญในคณะกรรมการนั้นเราได้มีการผูกพันคุณวุฒิ ซึ่งเป็นเกษตรกร ซึ่งคิดว่าน่าจะมีความพอที่จะเสนอความถูกต้องตามความจำเป็น แล้วก็มีเหตุผลที่อธิบายเพื่อจะให้ได้มีการตัดสินใจได้มากขึ้น และอีกประการหนึ่งที่สำคัญก็คือการที่เรา

คิดว่า การใช้ดินนั้นจะได้มีการปรึกษาหารือกัน โดยเหตุผลทั่ว ๆ ไปนี้ เวลาเรามีการใช้มาตรการ โดยเฉพาะอย่าง พ.ร.บ. ควบคุมยาง กระผมค่อนข้างจะมองเห็นว่า คงไม่ใช่เกิดขึ้นมาจากคณะกรรมการเป็นผู้เริ่มในการที่จะกำหนดอะไรมาก นอกจากผู้ปฏิบัติหรือเจ้าหน้าที่ หรือรัฐมนตรีซึ่งคิดว่า กำลังจะเจอกับปัญหาวิกฤตหรือสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นในขณะนั้น ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้มาตรการในการควบคุม ฉะนั้นความริเริ่มจำเป็นต้องเข้าไปควบคุมหรือจำกัด หรือจัดการนั้น จึงจะเกิดจากรัฐมนตรีหรือข้าราชการที่กำลังเผชิญกับปัญหา ฉะนั้นการตัดสินใจตรงนั้นของผู้ที่มีอำนาจในการกำหนดนี้ อาจจะไม่ครอบคลุมและทั่วถึง ถ้าหากว่ามีการตัดสินใจที่คิดว่า เป็นความจำเป็นของผู้ที่มีอำนาจเหล่านั้นสิ่ง ก็จะไม่ค่อยฟังเสียงผู้อื่นที่ทานอย่างกรณีหลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองที่ผ่านมา ๆ มาแล้ว ฉะนั้นการที่จะให้มีคณะกรรมการทดแทนไว้ระดับหนึ่งก็จะเป็นผลดีมากกว่าเป็นผลเสีย เพราะว่าอย่างน้อยที่สุดเวลาที่มีการตัดสินใจว่า จะต้องทำอะไรที่คิดว่า เป็นมาตรการที่นำไปสู่การแก้ปัญหา นั้น เมื่อตัดสินใจแล้ว ถ้าเป็นข้อมูลที่ยังไม่พร้อม ไม่ถูกต้อง หรือทั่วถึงนี้ คณะกรรมการซึ่งจะมีตัวแทนสถาบันเกษตรกรถึง ๔ คนนั้นก็สามารถที่จะแนะนำอะไรได้มากขึ้น กระผมจึงเห็นว่า การใช้ชีวิตร่วมกันของกรรมการซึ่งจริง ๆ แล้วเสียงข้างมากก็ยังเป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ แต่อย่างน้อยที่สุดก็ยังเป็นการพิสูจน์ให้เห็นถึงความจริงใจและความตั้งใจของคนที่เข้ามาเป็นกรรมการในตรงนั้นว่า จะฟังเสียงของเกษตรกรซึ่งมีจำนวนเพียงเล็กน้อยเหล่านั้นแค่ไหน ดังที่กระผมกราบเรียนมาดังนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ที่เขียนมานั้นตรงกันข้ามกับที่ผู้ใหญ่วิบูลย์ว่า ทั้งนั้นเลย ของเดิมก็น่าจะเป็นอย่างที่ท่านผู้ใหญ่วิบูลย์ว่า แต่ที่เขียนมาใหม่นี้จะตรงกันข้าม เพราะเกษตรกรจะได้แต่นั่งรอนกว่ารัฐมนตรีเขาจะคิด ฉะนั้นต้องคิดให้ดีกว่าเขาอย่างไร ไม่มีใครว่าอะไร จะเขาอย่างไรก็ได้ แต่ว่าเขียนแล้วให้ตรงกับที่อยากได้เท่านั้นแหละ เชิญคุณสุธรรมครับ

นายสุธรรม วิชชุไกรภพ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมในฐานะที่เป็นผู้เข้าร่วมในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมยางด้วยคนหนึ่ง และก็ในฐานะที่เป็นเกษตรกร และประสบการณ์ที่เคยเข้าไปอยู่ในบอร์ด (Board) ของคณะกรรมการนโยบายยางแห่งชาติและกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางและทุก ๆ เรื่องที่เกี่ยวกับยาง จากความรู้สึกที่เราขอเปลี่ยนในมาตรา ๑ จาก “คำแนะนำ” เป็น “โดยความเห็นชอบ” ประเด็นนี้ก็ส่วนหนึ่งจากความรู้สึกว่า ความคิดเห็นอะไรต่าง ๆ ท่านรัฐมนตรีที่ท่านเป็นผู้เสนอแนะนำนั้นบางครั้งก็ไม่ถูกไม่ควร แต่ถ้าเพียงแต่ให้คำแนะนำนั้นถ้าท่านรัฐมนตรีท่านไม่ขอคำแนะนำ ท่านจะรับฟังหรือไม่รับฟังหรือจะขอไม่ของท่านก็ปฏิบัติไปได้ แต่ส่วนหนึ่งที่เราได้เสนอในวันนั้นคืออยากเห็นว่าการบริหารงานการทำงานของท่านรัฐมนตรีนั้น อย่างน้อยที่สุดต้องเป็นรูปของคณะกรรมการด้วยความเห็นชอบเป็นมติ และอย่างน้อยที่สุดเกษตรกรพวกกระผมที่เขาไปนั่งอยู่ในบอร์ดนั้นเสนอแนะข้อคิดเห็นหรือความต้องการอะไรต่าง ๆ ท่านรัฐมนตรีก็ต้องฟัง ถ้าต้องเป็นความเห็นชอบเป็นมติอีกที่ประชุม แล้วถ้าประสบการณ์ที่วันนี้เราก็ขอความเห็นใจจากคณะกรรมการธิการการเกษตรและสหกรณ์ว่าขอให้เปลี่ยนจาก “คำแนะนำ” เป็น “โดยความเห็นชอบ” คือต้องการเป็นมติชอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์โอสถ์ครับ

นายโอสถ์ โกสิน : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม โอสถ์ โกสิน เรื่องนี้กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า มาตรา ๖ เรื่องการใช้อำนาจตามกฎหมายฉบับนี้เป็นอำนาจของท่านรัฐมนตรี แล้วก็ตามตรา ๑ เรื่องที่จะทำ ๑๐ อย่างนี้เป็นประกาศต่าง ๆ ที่ใช้ไปบังคับแก่ประชาชน ที่นี้กระผมก็อยากจะให้ทำให้เห็นว่า การออกประกาศต้องเป็นเรื่องท่านรัฐมนตรีใช้อำนาจ ที่นี้กระผมคิดว่าจะใช้คำว่า “กรรมการเห็นชอบ” คือกรรมการขึ้นไปอยู่เหนือรัฐมนตรีนี้เป็นไปไม่ได้ กระผมจึงอยากจะให้ใช้คำเดิมคือ “โดยคำแนะนำ” ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็ขอมติจากที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม หรือว่าเห็นควรแก้ไขตามที่คณะกรรมการเสนอแนะครับ ถ้าเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม กรุณาลงมติว่า ไม่เห็นชอบ ถ้าเห็นว่าควรแก้ไขตามที่คณะกรรมการ เสนอแนะว่า

เห็นชอบ คำว่า ไม่เห็นชอบ ก็คือไม่เห็นชอบกับการแก้ไขของคณะกรรมการการันะครับ
ผมทวนอีกทีนะครับ ถ้าเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม กรุณาลงมติว่า ไม่เห็นชอบ ถ้าเห็นควร
แก้ไขตามที่คณะกรรมการการแก้ไข กรุณาลงมติว่า เห็นชอบ เชิญลงคะแนนได้ครับ
พร้อมแล้วรวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นควรแก้ไขตามที่คณะกรรมการเสนอ ๖๐ เห็นควร
คงไว้ตามร่างเดิม ๑๘ เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม[ะครับ] ขอทำความเข้าใจกับเกษตรกรว่า
อย่าไปคิดว่าเป็นการผิดหวัง เพราะที่เขาคงไว้ตามร่างเดิมนี่เป็นไปตามที่อธิบายทั้งสิ้น
เพราะคำว่า “รัฐมนตรีโดยคำแนะนำ” แตกต่างกับคำว่า “คณะกรรมการมีหน้าที่เสนอแนะ”
คณะกรรมการมีหน้าที่เสนอแนะนี้รัฐมนตรีเขาฟังก็ได้ ไม่ฟังก็ได้ แต่รัฐมนตรีโดย
คำแนะนำ แปลว่าการที่รัฐมนตรีจะทำอะไรจะต้องมีมติแนะนำจากคณะกรรมการเสียก่อน
ไปตรงตามที่คุณสุธรรมต้องการเหมือนกัน เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อรรถะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๘ และมาตรา ๙
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข มีกรรมาธิกรของสงวนความเห็น

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุลักษณ์ศรี

นายสุลักษณ์ วัณณพานิช (กรรมาธิกร) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม สุลักษณ์ วัณณพานิช ซึ่งผมขอให้ตัดมาตรา ๑๐ ออก เนื่องจากว่า
เกี่ยวข้องกับมาตรา ๗ เรื่องการกำหนดเขตการทำสวนยางโดยรัฐมนตรี แล้วก็รวมทั้งวิ
การทำสวนยางด้วย คือต่อไปนี่เรามีที่ดินจะปลูกสวนยางเองตามชอบใจไม่ได้แล้วครับ
ก็รัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดหมดว่า เขตนี้ให้ปลูกสวนยาง ถ้าฟังแล้วคล้าย ๆ โซนนิ่ง
(Zoning) ก็คืออยู่ แต่ไม่มารวมถึงวิธีการทำสวนยาง แล้วก็กำหนดพันธุ์ยางด้วย คือล็อก
(Lock) พันธุ์ยางว่า ถ้ารัฐมนตรีกำหนดพันธุ์ไว้แล้วเกษตรกรไม่ทำก็ไม่ได้ละครับ ตาม
พระราชบัญญัติมาตรา ๑๐ นี้ไม่มีโทษครับ มีโทษตามมาตรา ๔๘ ที่ผมจะอ่านให้ท่านผู้มี
เกียรติฟัง มาตรา ๔๘ “ผู้ทำสวนยางในท้องที่ได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขตทำ
สวนยาง วิธีการทำสวนยางตามมาตรา ๗ (๓) (๖) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และถ้าต้นยางที่ปลูกนั้นไม่ใช่ต้นยางพันธุ์ที่
รัฐมนตรีประกาศกำหนดว่าเหมาะสมที่จะปลูกในท้องที่ดังกล่าว ให้ทำลาย ถ้าผู้ทำ
สวนยางไม่ทำลายต้นยางที่ไม่ใช่ต้นยางพันธุ์ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี
อำนาจทำลายต้นยางดังกล่าวได้โดยผู้ทำสวนยางต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย” นี่ละครับเป็น
การล็อกพันธุ์ว่า ถ้ารัฐมนตรีกำหนดพันธุ์ไหนเกษตรกรก็ต้องทำพันธุ์นั้น คล้าย ๆ กับว่า
รัฐมนตรีเป็นเจ้าของสวนยางของชาวสวนยางทั้งหมด และชาวสวนยางก็มีสิทธิ
อย่างเดียวทำตามคำสั่งแล้วยังไม่พอละครับ ถ้าท่านดูมาตราอื่นการควบคุมของ
รัฐมนตรีผู้ทำสวนยางต้องเอาประวัติของลูกจ้างต้องรายงานด้วยครับ ประวัติของลูกจ้าง
ซึ่งเป็นคนอีสานอะไรต่ออะไรที่ไปรับจ้างกรีดยางอยู่ที่ภาคใต้ก็ถือว่าเป็นความยุ่งยาก แล้วก็
ไม่รู้ว่ามีเจตจำนงอะไรที่จะต้องให้ทำอย่างนี้ ประชาชนซึ่งเป็นคาสิคสาไม่ทราบหรอก
ครับกฎระเบียบแบบนี้ ถ้ารัฐมนตรีสั่งให้หรืออย่างของผมนี้ อ้างว่าปลูกยางไม่เป็นไปตามที่
รัฐมนตรีกำหนด อย่างนี้แล้วท่านผู้มีเกียรติครับ ผมว่าเกิดคดียก อันเข้าปรี้อย่างใน
สวนยางของผม (แล้วอาแทรกเตอร์ไปไถ ผมว่าจะเกิดการมาฟันกันขึ้น เพราะว่า ยาง

เมื่อรีไไไปแล้วนี้กรับ ไมใช่ว่าพรงนี้มะรินนี้ขึ้นแล้วกก็กริดยงได้ ๕ - ๖ ปีกรับ แล้ว
 ประชาชนกินอะไร อันนี้แหละกรับผมจึงขอให้ที่ประชมนี้ได้โปรดพิจารณาด้วยว่า
 สมกวรจะให้มีมาตรานี้อยู่หรือไม่ ส่วนผมเองนั้นเป็นผู้เสนอและขอให้ตัดกรับ
 มาตรา ๑๐ นี้ ขอาพระคุณกรับ

- ๘/๑

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการจะชี้แจงไหมครับ

นายสมพล เกียรติไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ประเด็นที่ท่านสุลัยมาลย์ได้พูดถึงนี้ ก็เป็นเรื่องที่เรา
ได้พูดคุยกันมากในคณะกรรมาธิการ แต่สิ่งที่เรามีข้อยุติให้คงมาตรา ๑๐ หรือว่า
กฎระเบียบอื่น ๆ ที่มองไปแล้วรู้สึกว่าเป็นการเข้าไปสร้างความไม่เสถียรภาพให้กับ
เกษตรกรมาก ซึ่งเรื่องนี้เราก็มีข้อสนับสนุนว่า เรายอมรับอยู่ประการหนึ่งว่า เกษตรกร
ของเราไม่เฉพาะเรื่องยาง ในสินค้าอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน มีปัญหาเรื่องความรู้ในเรื่องของ
การเพาะปลูก ในเรื่องของการดูแลรักษา และในเรื่องของพันธุ์ ในเรื่องของโรคพืช
ต่าง ๆ ยากยิ่งมาก และสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ โรคพืช ถ้าเมื่อเวลาเกิดขึ้นแล้วถ้าหากว่า
ไม่มีทางราชการเข้าไปดำเนินการโดยจับปล้นแล้ว ความเสียหายไม่เกิดขึ้นแต่เฉพาะ
เจ้าของเกษตรกรในพื้นที่ตรงนั้นเท่านั้นนะครับ อาจกระจายไปทั่วทั้งประเทศ
หรือในพื้นที่ที่กว้างขึ้นไปได้ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดอำนาจในการ
ที่จะเข้าไปดูแล แต่สิ่งที่เกิดขึ้นตรงนี้มีข้อสมมุติฐานว่า ไม่ใช่ข้อยุติ ๆ ก็ไปให้หรือ
หรือไปให้ออน หรือไปให้อะไร ก็จะไม่มีรัฐมนตรีที่จะไปทำอย่างนั้นนะครับ เพียงแต่
จะไปชี้ว่า หรือว่าถ้าหากว่าเกิดโรคระบาด เขาก็ต้องบอกว่า จะต้องโดน จะต้องฟัน
ถ้าหากว่าไม่มีสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้น ไม่มีข้อกำหนดทางกฎหมายเกิดขึ้น เกษตรกร
ก็ย่อมจะหวงแหนแล้วก็เก็บไว้จนถึงนาที่สุดท้าย ซึ่งอันนี้ที่ประชุมก็เห็นว่า เรามีความ
จำเป็นที่จะต้องกำหนดกรอบต่าง ๆ เหล่านี้ เพื่อให้เกษตรกรของเรามีความทันสมัย
และเทียบเคียงกับประเทศต่าง ๆ ได้ กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ ว่า กระผมได้เคย
ไปดูงานที่ประเทศออสเตรเลีย เรื่องของการปลูกอ้อย เขาจะสังเกตว่า พื้นที่นี้ให้ปลูกอ้อย
พันธุ์นี้แล้วถ้าใครเอาอ้อยพันธุ์นี้ไปอีกพื้นที่หนึ่งไปบริเวณที่เขากำหนดขึ้น มีโทษปรับ
ทันทีนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะเห็นได้ว่า ในประเทศที่เจริญแล้วทางด้านเกษตร
เขามีการวางแผน มีการควบคุม มีการดูแล จากภาครัฐโดยใกล้ชิดพอสมควรครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุลัยมาลย์ครับ

นายสุลัยมาลย์ วงษ์พานิช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ในมาตรา ๑๐ ไม่ได้บอกไว้ว่าถ้าสวนยางเป็นโรคอะไรก็ให้หรือได้ เพียงแต่ว่าไม่ทำไปตามที่

รัฐมนตรีกำหนด มาตรา ๔๘ หรือได้ทันที อันมีต่างหากกรับเป็นข้อที่กระผมเห็นว่า
 เจ้าหน้าที่การยางมีอำนาจสูงมากนัก ก็เจตนาที่สมมุติว่า ถ้าคิดแล้วก็ไม่ต้องเขียนมาตรานี้
 ใช้ได้เลย ถึงขอคัดมาตรวจออกไปก็บรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนไปเท่านั้นเองครับ
 จะอ้างว่า จะสั่งเมื่อกรณีที่ดินยางเป็นโรคไม่ได้บอกไว้ ถ้าสมมุติว่า ดันยางเป็นโรคจริง ๆ
 ประชาชนก็ยังไม่ต้องมาตัดหรือกรับ ถ้าไม่ใช่ ต้องใช้ครับ กระผมจึงขอเสนอว่า ต้องใช้
 คัดดินยางของเขาแล้วจะอ้างว่าเป็นโรคแล้วไม่ใช่ไม่ได้ ไม่มีกินนะครับ ดันยางไม่ใช่ขึ้น
 แก้ววัน ๒ วัน ๕ - ๖ ปี แล้วถ้าเราให้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ผ่านไปโดยเฉพาะมาตรา ๑๐
 จะเป็นเครื่องให้เจ้าหน้าที่มากที่สุด เพราะอะไรหรือครับ เพราะเมื่อคิดกฎหมายตาม
 มาตรา ๔๘ แล้ว เจ้าหน้าที่ยังอ้างได้ว่า คุณปลูกหรือทำวิธีการไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๐
 อาจจะต้องหรือไม่ให้การสงเคราะห์ยาง ซึ่งเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ชาวสวนยางได้รับ
 การบริการอยู่ ตกลงโดน ๒ ข้อนะครับ -----

อันนี้ชักรับกระผมจึงขอฝากพวกเราและท่านผู้มีเกียรติด้วยว่า เราชาวสวนยางก็แยกอยู่แล้วนะครับ ถ้ายังไม่หยด คนปลูกสวนยางก็อดตายครับ แล้วยังถูกบังคับขานคนอีก แล้วชาวสวนยางจะไปพึ่งใครครับ ถ้าว่าไม่ได้จากพวกเราในสภานี้จะพึ่งใคร ผมเห็นว่า สภานี้ อย่างน้อย ๆ ก็ควรให้ความยุติธรรมกับชาวสวนยางบ้าง

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกาะหลักครับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุขซ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผมไม่ใช่ชาวสวนยางนะครับ แต่ข้างนี้พึ่งอะไรต่ออะไรไปแล้วก็อยากจะได้ทราบตามสัณนิษฐานว่า ในกรณีนี้กระผมเข้าใจดีว่า เมื่อเป็นโรคก็ต้องจัดการกันเพื่อไม่ให้ระบาดต่อไป แต่กระผมสงสัยว่า การกำหนดเขตและการกำหนดวิธีให้ปลูกแล้วชาวสวนยางก็ต้องปลูก แล้วถ้าปลูกแล้วไม่ได้เรื่องจะมีอะไรรับผิดชอบบ้างไหม ตามที่ถามนี้ยังไม่ได้รับคำตอบ คือถ้าปลูกตามที่รัฐมนตรีกำหนดในเขตวิธีการที่กำหนดเสร็จเรียบร้อยแล้วไม่ได้เรื่องล่ะครับ ไม่เป็นไปตามที่เขาวาง หรือว่าได้ประโยชน์น้อยกว่าที่เขาจะปลูกตามใจเขาเอง กรณีนี้มีความรับผิดชอบอะไรบ้างไหมผู้ที่ไปสั่งการ หรือรัฐบาลที่ไปสั่งการเขา กระผมเข้าใจว่าวิธีการนี้จะต้องมีการกำหนดโซนนิ่ง มีการกำหนดวิธีการอะไรให้เป็นไปตามสากล หรือทันสมัยก็แล้วแต่ แต่ถ้ามั่นใจไม่เกิดประโยชน์เช่นนั้นจะมีอะไรเป็นประกันให้เขาบ้าง เพราะว่า กระผมไม่อยากจะเห็นภาพที่จะเกิดอย่างที่เขาไปปลูกอะไรต่ออะไรทางภาคอีสาน เสร็จเรียบร้อยแล้วไม่มีเมล็ดออกมา มะม่วงหิมพานต์ก็ไม่มี ว่าเป็นวัวพลาศสักแล้วใครรับผิดชอบเขา เขาลงทุนทุกทุกอย่างไปแล้ว นี่ก็เหมือนกัน กระผมอยากจะถามกรณีเท่านั้นครับ อย่างอื่นก็คงจะเข้าใจแล้ว ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการผู้แจ้งช่วยบอกด้วยว่า ได้ดูประเด็นในแง่ชั่วคราวรรมนูญมาอย่างรอบคอบแล้วด้วยนะครับ

นายสมพล เกียรติไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ในเรื่องนี้เราได้ดูแล้ว ไม่ได้ไปจำกัดสิทธิและเสรีภาพของเกษตรกรก่อนข้างจะชัดเจน แต่ว่าในเรื่องการเข้าไปช่วย ดังจะเห็นได้จากในมาตรา ๘ นะครับ ที่ได้กำหนดเรื่องต่าง ๆ ไว้ถึง ๑๐ วงเล็บด้วยกันที่จะให้รัฐมนตรีเข้าไปมีอำนาจในการเข้าไปออกเป็นประกาศออกมามาเพื่อควบคุม เพราะว่า เราเริ่มต้นด้วยคำว่า “เพื่อประโยชน์

ในการผลิต การค้าขาย การนำเข้า และการส่งออก” ตรงคำว่า “เพื่อประโยชน์” นี่ท่านรัฐมนตรีก็จะต้องใช้ดุลยพินิจ คณะกรรมการที่แนะนำก็ต้องแนะนำว่า นี่เป็นเพื่อประโยชน์ในด้านการผลิต การค้า การส่งออก การนำเข้า ถ้าอะไรที่มันไม่เป็นประโยชน์ไปทำขึ้นมันก็คงไม่สอดคล้องกับความในมาตรา ๑ ที่เริ่มไว้ ซึ่งอันนี้ก็เป็นการยืนยันตรงนี้ ส่วนในทางปฏิบัติที่จะมีบางอย่างที่ท่านเกาะหลักได้พูดถึงนั้น นั่นเป็นเรื่องของการปฏิบัติอีกทีหนึ่ง แต่ว่าในแง่ของกฎหมายเขียนไว้ชัดเจนครับ

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมการดูเรื่องรัฐธรรมนูญแล้วนะครับ

รับรองว่าไม่ขัดนะครับ เชิญคุณเกาะหลัก

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรักษ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ขอบอกอีกครั้งเถอะครับ ผมด้วยความเคารพท่านกรรมการแล้วก็เข้าใจในส่วนนั้น แต่ว่ามันก็ไม่ชัดเจนนะครับ เพราะว่า เมื่อจะเขียนว่า เพื่อประโยชน์ เน้นอนครับคงไม่มีใครทำไม่ใช่เพื่อประโยชน์หรอก ผมก็ต้องเพื่อประโยชน์ทั้งสิ้น แล้วก็มีความคาดหวังนะครับ แต่เมื่อเพื่อประโยชน์แล้ว คาดหวังไปแล้วมันไม่เป็นไปตามนั้น บอกเป็นเรื่องของคุณก็แล้วกัน คือถ้าปล่อยให้เกษตรกรเขาตัดสินใจของเขาเอง เขาทำเอง สมมุติเอาล่ะครับ เขาก็ต้องคิดทำเพื่อประโยชน์ของเขา แต่เขาทำแล้วมันไม่เกิดประโยชน์อย่างที่เขาคิดต้องการก็เป็นความคิดของเขา เพราะเป็นการตัดสินใจของเขาว่าเขาจะทำอย่างนี้ และเมื่อเขาทำแล้วมันไม่เกิดประโยชน์ก็ช่วยไม่ได้ก็คุณตัดสินใจนี่.....

แต่ขณะนั้นคนตัดสินใจเป็นรัฐมนตรีว่า คุณต้องทำอย่างนี้เพื่อประโยชน์ของคุณนะ
 แต่เมื่อเขาทำแล้วไม่เกิดประโยชน์ ก็บอกว่า ผมไม่ได้ไปตัดสินใจ คุณตัดสินใจให้ผม
 แล้วบังคับให้ผมทำ (แล้วทำไม่เกิดประโยชน์ แล้วบอกให้เป็นเรื่องของคุณ เพราะว่า
 คุณทำไม่ได้อะไร หรือว่าลมฟ้าอากาศเป็นเอง ผมว่าอย่างนี้ก็ต้องนำคดีอยู่นะครับ เพราะว่า
 มันกระไรอยู่ ถ้าผมทำของผมเองแล้วผมพลาดผมก็ต้องยอมรับ อันนี้แฟร์ (Fair)
 ที่สุดแล้วแต่ถ้าผมไม่ได้ทำ มาบังคับให้ผมทำด้วย ไม่ได้อะไร แล้วบังคับแล้วบอก
 เพื่อประโยชน์ของผม ผมก็เข้าใจ แล้วผมก็เชื่อ แต่พอทำไปแล้วไม่ได้เรื่อง แล้วก็
 บอกอันนั้นเพื่อประโยชน์ของคุณ แล้วไม่ได้ประโยชน์ก็เรื่องของคุณอีกเหมือนกัน
 ถ้าอย่างนี้ผมว่า ไม่ค่อยจะเหมาะหรือครับ ขอให้คิดอีกสักนิดเถอะว่า เป็นอย่างไร
 กันแน่ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสมควรครับ

พลตำรวจโท สมควร หริกุล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม พลตำรวจโท สมควร หริกุล สมาชิกวุฒิสภา กระผมมีข้อสังเกต
 ที่จะกราบเรียนอยู่ ๓ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นที่ ๑ ก็เรื่องของการจัดโซนนิ่งนี้กระผมเห็นด้วยในหลักการ
 เพราะว่า ทำให้ได้เคยศึกษาเรื่องเหล่านี้เกี่ยวกับป่าไม้และธรรมชาติ/ทางผู้ที่ทำสวนยาง
 นี้ก็จะรุกป่าเข้าไปในพื้นที่เขตป่าสงวนจำนวนมาก จนกระทั่งพิสูจน์ไม่ได้ว่า ใครบ้าง
 เป็นเจ้าของสวนยางในบริเวณนั้น ในสมัยเดิมได้มีการถ่ายภาพทางอากาศ โดยทางอังกฤษ
 ช่วยถ่ายภาพภาคใต้ ที่ใดที่มีสวนยางเราจะถ่ายไม่ติด จะมีสภาพพื้นที่ที่เป็นสีเขียวหมด
 เพราะเหตุว่า ความชุ่มชื้นในบริเวณนั้นแตกต่างกับป่าไม้เบญจพรรณ ขณะนี้แม้ว่า
 จะมีเครื่องมือที่สามารถจะถ่ายภาพติดแล้วก็ตาม แต่ก็เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นว่า
 ความชุ่มชื้นในพื้นที่ที่ปลูกสวนยางนั้นกับพื้นที่ป่าเบญจพรรณนั้นแตกต่างกัน อันนี้
 ก็เป็นการทำลายธรรมชาติและสภาพสิ่งแวดล้อมไปส่วนหนึ่ง แต่ก็ได้รับประโยชน์
 ด้านารองดูจากทางอากาศจะเห็นว่า ถ้าเป็นสีเขียวแล้วก็จะคงจะดึงความชุ่มชื้นมาได้
 แต่ความจริงความร้อนจากใต้ดินที่สวนยางมีอยู่นั้นมีสูงกว่า อันนี้ก็คือธรรมชาติมันแรก

ที่น่าจะได้พิจารณา เพื่อแก้ไขปัญหาคต่อไป เพราะฉะนั้นการกำหนดโซนนิ่งนี้ก็ต้องจะ
เป็นประโยชน์มากครับ นี่ประเด็นที่ ๑ ครับ

ประเด็นที่ ๒ นั่นคือ ปัญหาเกี่ยวกับการเก็บภาษีอากรของรัฐบาล

ประธานวุฒิสภา : คุณสมควรเรากำลังพิจารณาในมาตรา ๑๐ ว่า
จะตัดออกตามคำสงวนหรือไม่ เราเอาเฉพาะประเด็นนั้นก่อน เพราะนี่วาระ ๒ แล้ว
ไม่ใช่วาระ ๑ ครับ

พลตำรวจโท สมควร หริกุล : ก็เป็นข้อสังเกตนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เอาไว้จบแล้วก็ค่อยตั้งข้อสังเกต

พลตำรวจโท สมควร หริกุล : ก็ขออนุญาตถอนหลังก็ได้

ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการครับ

นายนิวัฒน์ พันธุ์ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภา ท่านสมาชิกวุฒิสภา กระผมเองได้ยื่นท่านทั้งหลายได้พูดถึงเรื่อง
ตามมาตรา ๑๐ พันธุ์ที่ว่าจะต้องระบุอย่างนั้นอย่างนี้ หรือเลือกพื้นที่เพื่อความเหมาะสม
กับพันธุ์ของยางที่จะปลูก บางอย่างไปปลูกแล้วก็ได้อะไร แล้วพื้นที่บางแห่งก็ไม่เหมาะ
ที่จะปลูกยาง ก็ยังขึ้นปลูกกันต่อไป [แล้วก็ต้องมาขอประกันราคากันเรื่อยไป แต่พันธุ์
ที่ให้เลือก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วนี้จะเลือกพันธุ์ได้ เราจะให้พันธุ์มาให้ ๕๐ พันธุ์
๑๐๐ พันธุ์ โดยที่เขาคัดเลือกมาเสร็จ [โดยกรมวิชาการ] เสร็จแล้วอันนี้จริง ไม่จริงเหมือน
วัวพลาสติกนะครับ [แล้วก็จะจะไม่เหมือนอย่างอื่นที่ว่า] ไม่ได้ดูแล เขจะมีกองทุนสวนยาง
ถ้าท่านปลูกไปแล้วไม่ประสบผลสำเร็จ ท่านขอเงินกองทุนสวนยาง เขาจะเอาเข้าไปทดแทน
ไปปลูกแทนให้ถือว่าจะมีงบ ถ้าโค่นยางทิ้งไปแล้วจะมีงบจากกองทุนสวนยางนี้เข้าไปให้
ท่านทำการปลูกทดแทนใหม่ ท่านอาจจะไม่พอใจขอเป็นผลไม่ได้ ขอเป็นปล้ำมก็ได้
ในพื้นที่ที่เหมาะสม เพราะฉะนั้นมีกองทุนสวนยางรองรับอยู่ชิ้นหนึ่ง ไม่สูญเปล่า
กระผมเชื่อกันนี้ แล้วที่เขาต้องจำกัดพันธุ์ตรงนี้ก็เพราะว่า ไม่อย่างนั้นเกษตรกรจะไป
เอาพันธุ์หลากหลาย [แล้วก็ไปซื้อมาจากเรือนเพาะชำบางแห่ง มาถึงแล้วก็พันธุ์ดีไปปลูกไป
๕ ปีแล้วมาเสียค่าที่ดินแล้วทำอะไรไม่ได้

สุดท้ายนี้กริดแล้วไม่ออกยังเข้าหนักเข้าไปอีก ขยายไม้ก็ยังเล็กเกินไป ขยายไม้มาทำเฟอร์นิเจอร์ก็ยังเล็กเกินไป กระผมคิดว่า สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ควรจะมีการกักเขตและชี้บริเวณที่ถูกต้องในคราวจำเป็นหรือว่าในเมื่อรัฐบาลมีกองทุนสวนยางเข้ารองรับตรงนี้ก็เห็นควรว่า จะต้องมีการราชบัญญัติตามมาตรานี้ขึ้นมา

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอคิดว่า จะเห็นชอบด้วยกับกรรมวิธีการหรือผู้สงวนที่ขอให้ตัดออก เอร่างของคณะกรรมการเป็นหลักการครับ ถ้าเห็นว่าควรคงไว้ตามที่คณะกรรมการปรับปรุงแก้ไขมาก็ให้ลงคะแนนว่า เห็นด้วย ถ้าเห็นชอบด้วยกับผู้แปรญัตติที่ให้ตัดออกก็ลงคะแนนว่า ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยครับ เชิญลงคะแนนครับ พร้อมแล้วรวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๑๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เป็นไปตามร่างคณะกรรมการ ๑๑๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน ก็เป็นไปตามคณะกรรมการ เชิญต่อไป

นายพินิต อรรถะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการควบคุมยาง ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตเสนอในมาตรา ๑๒ ซึ่งคณะกรรมการแก้ไขในส่วนของการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งตามร่างเดิมบอกว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกิน ๙ คน ในจำนวนนี้ต้องเป็นเจ้าของโรงงานยาง เจ้าของโรงผลิตยางอย่างและผู้ค้ายางประเภทละ ๑ คน แต่คณะกรรมการเพิ่มเติมเป็นว่า ให้แต่งตั้งจากผู้แทนสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคลด้วยอีก ๔ คน ซึ่งแก้ไขไป แล้วก็มีผมเลยมีข้อสงสัยอยู่ ๒ ประการ ประการที่ ๑ คือ เมื่อแต่งตั้งเข้าไปแล้วจะเหลือผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอยู่เพียง ๑ คนเท่านั้น เพราะทั้งหมดมี ๙ คน เป็นผู้แทนสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคลนั้น ๔ คน เจ้าของโรงงานยาง ๑ คน เจ้าของโรงงานผลิตยางอย่างและผู้ค้ายางอีก ๑ คน รวมเป็น ๖ คน และที่เหลือผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีก ๑ คนเท่านั้น แล้วจะสมประโยชน์ที่จะให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือเปล่า อันนี้เป็นข้อสงสัยประการที่ ๑

ข้อสงสัยประการที่ ๒ คือคำว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ นั้นผมคิดว่า น่าจะแตกต่างจากผู้แทนสถาบัน ผู้แทนสถาบันหรือผู้แทนกิจการซึ่งย่อมไม่ใช่ผู้ทรงคุณวุฒิแน่นอน ผู้ทรงคุณวุฒิควรจะเป็นผู้มีความรู้ มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเฉพาะทาง เช่น เชี่ยวชาญทางด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการค้าระหว่างประเทศ นั่นถือว่าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ไปเขียน ผู้ทรงคุณวุฒิ มารวมถึงผู้แทนสถาบันกับผู้แทนโรงพยาบาล ผู้แทนโรงงานผลิตภัณฑ์ยางด้วยนี่ผมคิดว่า คงจะไม่เข้ากัน ผมขอกราบเรียนเสนอว่า ถ้าจะเขียนให้ชัดเจนตามความประสงค์ของคณะกรรมการการน่าจะเป็นว่า กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก ๑ คน โดยแต่งตั้งจากผู้แทนสถาบันเกษตรกรที่เป็นนิติบุคคล ๔ คน เจ้าของโรงงาน เจ้าของโรงงานผลิตภัณฑ์ยางและผู้ค้ายางประเภทละ ๑ คน และผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๑ คน รวมเป็น ๑๑ คน ถ้าอย่างนี้ตัวผู้แทนสถาบันกับผู้ทรงคุณวุฒิก็จะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกันและเป็นเรื่องที่รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งได้ |อันนี้ขอกราบเรียนถามไปยังคณะกรรมการการครุภัณฑ์

ประธานวุฒิสภา : ที่เขาเขียนมานั้น ๑ คนแล้ว เจ้าของโรงงานผลิตภัณฑ์ยางนั้น ๑ คน ผู้ค้ายางอีก ๑ คน ไม่ใช่คนเดียวกัน กรรมการการว่าอย่างไรครับ เขายิน นะครับ เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ถ้าครบ ๑๑ คนแล้วผมขอแก่นิดเดียว ขอดัดคำว่า “ผู้ทรงคุณวุฒิ” ออก เพราะไม่ใช่ผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว เป็นผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ เท่านั้นเอง

ประธานวุฒิสภา : ขอดัดไม่ได้ ไม่ได้แปรญัตติ เว้นแต่กรรมการเขาจะยอม กรรมการการว่าอย่างไรครับ

นายสมพล เกียรติไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมการ) : กระผมคิดว่า ถ้าใส่ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ ไว้ที่ท่านรัฐมนตรีที่จะแต่งตั้งจากสถาบันเกษตรกรก็ยังไม่เลือกคนที่ไม่มีคุณวุฒิจากสถาบันเกษตรกร คงจะต้องไปเลือกจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถในกลุ่มเกษตรกร คิดว่าน่าจะเหมาะสมกว่าครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพานิชย์

LIRT

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม พานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา อยากจะขอกราบเรียนถามกรรมการบริหารผ่าน
 ท่านประธานฯ ในข้อที่แก้ไขในเรื่องของคณะกรรมการจากผู้ทำสวนยาง ซึ่งคณะ
 กรรมการได้แก้ไข ผู้แทนสถาบันเกษตรกร ซึ่งในเมื่อความเดิมนั้นกระผมเข้าใจว่า
 เจตนารมณ์ต้องการที่จะให้ชัดเจนว่า คือผู้ทำสวนยาง แต่พอคณะกรรมการไปแก้คำว่า
 ผู้แทนสถาบันเกษตรกรนั้น สถาบันเกษตรกรนั้นกระผมคิดว่าก็มีอยู่กว้างขวาง จะเป็น
 ชาวไร่อ้อยก็ใช่ เป็นสวนปาล์มก็ใช่ เป็นสวนอื่น ๆ ก็ใช่ เพราะฉะนั้นเจตนารมณ์นั้นจะ
 ให้สอดคล้องกับในเรื่องของผู้แทนทางผู้ค้ายางก็เขียนไว้ชัดเจนเป็นผู้ค้ายาง แต่พอมาเรื่อง
 ของคนเป็นเกษตรกรจริง ๆ นั้นเราไม่ได้ใส่เข้าไปว่า เป็นผู้ทำสวนยาง เพราะฉะนั้นถ้าจะ
 แต่งตั้งก็อาจจะแต่งตั้งจากใครก็ได้ที่ไม่ใช่ผู้ทำสวนยาง โฉะนั้นจะเป็นไปได้ไหมว่า ถ้าเป็น
 นิติบุคคลแล้วจะขอเพิ่มเติมเข้าไป ผู้แทนสถาบันเกษตรกรผู้ค้ายางที่เป็นนิติบุคคล ไม่ทราบ
 ว่าจะเพิ่มเติมครั้งนี้เข้าไปได้หรือไม่ ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : กรรมการเชิญครับ

นายสมพล เกียรติไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ อันนี้
 ก็อย่างที่เมื่อสักครู่นี้กระผมได้กราบเรียนไปว่า ใช้คำว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ^{นี้}ซึ่งถ้าหากว่า เป็น
 ชาวไร่อ้อยจะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องนี้คงไม่ใช่แล้ว และอันนี้น่าจะต้องเป็นที่เข้าใจ
 ว่า ต้องมาจากสถาบันเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการยาง เรื่องนี้เราได้พูดกันพอสมควร
 ที่เดียวและผู้ที่อยู่ทางภาคใต้^{นี้}ดูแลเรื่องนี้ค่อนข้างมากก็คือ ท่านสุธรรม วิษุโครภพ ซึ่ง
 ท่านได้มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนี้และได้ให้ความเห็นในเรื่องนี้ไว้ค่อนข้างชัดเจน
 ที่ประชุมในคณะกรรมการจึงยอมเปลี่ยนเป็นอย่างนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ความน่าจะเป็นกับกฎหมายคนละอย่าง ความน่าจะเป็น
 เป็นถึงเวลานั้นไม่เป็นก็ได้ ถ้ากฎหมายเปิดให้ไม่เป็น ก็ไม่เป็น คุณสุธรรมคงอยู่ไม่ถึง
 ๑๐๐ ปี แต่กฎหมายนี้จะอยู่ ๑๐๐ ปี ผ่านไปได้ครับ เชิญคุณสุธรรมครับ

นายสุธรรม วิษุโครภพ : ท่านประธานวุฒิสภาครับ กระผมก็คงไม่อยู่
 ถึง ๑๐๐ ปี แต่ข้อปฏิบัติโดยแท้จริงในขณะนี้เรายกแน่นอนว่า เกษตรกรนั้นใน
 การพัฒนาต้องเป็นผู้อยู่ในสถาบัน คือพยายามที่จะโอนคนพวกนี้เข้าไปสังกัด และก็

สถาบันปกครองนครกรที่ท่าทางขณะนี้มีทั้งสมาคม สหพันธ์และสหกรณ์และกลุ่ม
นครกร กระผมเชื่อแน่ว่า ผู้แทนของนครกรที่มาจากสถาบันต้องเป็นผู้ทำสวนยาง ต้อง
เกี่ยวข้องกับผู้ทำสวนยาง ขณะนี้เขปฏิบัติอยู่แล้วในคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติ
หรือคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เกือบทุกเรื่อง อันนี้เข้าใจชัดเจน
กระผมว่าไม่น่าเป็นห่วง คือเน้นอยู่ว่า ทุกคนต้องเป็นสถาบัน เราอยากให้ตัวนครกรเข้า
ร่วม ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ ถ้าความเชื่อเราเชื่อได้อย่างนั้นแล้ว
กฎหมายคงเขียนได้ง่ายขึ้นอีกมากครับ ค่อยไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาครับ มาตรา ๑๖ นี้คง
ต้องแก้กลับไปตามร่างเดิม ท่านประธานฯ เพราะว่า เราได้มีมติเปลี่ยนแปลงไปแล้ว

ประธานวุฒิสภา : กรรมการอย่างไร เชิญครับ

นายสมพล เกียรติไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมการ) : ก็คงเป็น
ลักษณะเช่นเดียวกับในมาตรา ๑ ที่เราได้ลงมติไปแล้ว เป็นลักษณะเช่นเดียวกันครับ

ประธานวุฒิสภา : ให้แก้ไขไหมครับ ก็แก้ตามนั้นนะครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ ถึงมาตรา ๒๒ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพานิษฐ์

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผม
พานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๓๓ ที่เข่นกันครับท่านประธานฯ เรามี
การแก้ไขจากมาตรา ๑ แล้ว ก็คงจะต้องให้ข้อความนั้นสอดคล้องกัน ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ตกลงกันอย่างนี้ได้ไหมครับ คำว่า
“โดยคำแนะนำ” ที่กรมการแก้ไขเป็น “โดยความเห็นชอบ” ในทุกแห่ง แก้กลับกัน
มาเป็น “โดยคำแนะนำ” นะครับ ผิดพลาดหลงดาไปที่ไหนก็จะได้ไปแก้ตามมตินี้ได้
นะครับ เจริญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๓๔ และ
มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓๖ ถึงมาตรา ๔๑ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม วิชัย โสสุวรรณจินดา ขออนุมัติเพื่อความชัดเจนนัดหนึ่งนะครับว่า มาตรา ๔๒
ตกลงแก้ตามความที่พิมพ์เป็นใบแทรกใหม่ใช่ไหมครับ ดัดเรื่องหมายคันอะไรต่าง ๆ
นั้นออกไปหมดใช่ไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ถ้าอย่างนั้นผมไม่คิดใจครับ
ท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๔๓ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข มีกรมการขอสงวน
ความเห็น

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

LIRT

นายสุชัยมัลย์ วงษ์พานิช (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม สุชัยมัลย์ วงษ์พานิช ซึ่งขอให้ตัดมาตรา ๔๕ ออก เพราะว่า เจ้าหน้าที่
ของรัฐซึ่งมีหน้าที่ที่จะให้บริการแก่เกษตรกร ไม่ใช่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย
อาญาแล้วในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ไว้สูงคือ
(๑) เข้าไปในสวนยาง หรือแปลงเพาะชำต้นยางในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและ
พระอาทิตย์ตก ตามมาตรา ๔๒ เพื่อตรวจสอบเนื้อที่สวนยาง จำนวนต้นยาง
พันธุ์ต้นยาง วิธีการทำสวนยาง และเข้าไปในร้านค้ายาง สถานที่เก็บยาง โรงทำยาง
โรงงานผลิตภัณฑ์ยาง สถานที่ที่ใช้ในการวิเคราะห์ และตรวจสอบคุณภาพยาง
ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ปริมาณและคุณภาพของยาง เครื่องมือ
เครื่องใช้ วิธีการผลิตยาง การวิเคราะห์และการตรวจสอบคุณภาพยาง จำนวนและ
ประวัติของลูกจ้างผู้ได้รับใบอนุญาต ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผมเห็นว่า
รัฐบาลในมีหน้าที่ให้การส่งเสริมการประกอบอาชีพ ไม่ควรจะมีการบังคับ แต่ว่ามี
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอาญา ก็เท่ากับมีตำรวจนั้นเองครับ ขัดคำสั่งของ
เจ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอาญา ก็มีความผิดอีก ผมไม่อยากจะให้การเกษตร
ของเราถูกบังคับโดยกฎหมายหลาย ๆ มาตรา หลาย ๆ ฉบับ แล้วมีความรุนแรง
เพราะว่าการทำมาหากินนั้นเป็นความสมัครใจของแต่ละบุคคล เรามีเสรีภาพในการที่จะ
ประกอบอาชีพอย่างใดก็ได้ เพราะว่าปากท้องนั้นขึ้นอยู่กับตัวเราไม่ได้ขึ้นกับรัฐบาล
รัฐบาลเป็นพี่เลี้ยงเท่านั้นเอง ในชีวิตผมก็อายุมากแล้วนะครับ ยังไม่ปรากฏว่า อาชีพใด
ที่รัฐบาลเป็นพี่เลี้ยงแล้วเจริญเลย ไม่มีครับ ก็อย่างที่ว่านะครับ มีแต่เจริญลง เกษตรนี้
เขาไม่เรียกเกษตร เขาเรียก กะเสร็จ เชื่อรัฐบาลที่ไรเชื่อเจ้าหน้าที่เสร็จทุกที โฉนดหมด
เป็นหนี้รายทุนหมดแล้วครับ ผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า มาตรา ๔๕
ไม่ควรที่จะให้มีไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ควรจะให้มีแก่เจ้าหน้าที่ที่พอแล้วครับ
ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการชี้แจง เชิญครับ

นายนิวัฒน์ พันชั่ว (รองประธานคณะกรรมการ) : ครับ

สำหรับมาตรา ๔๕ ถ้าไม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ถ้าไม่เป็นแล้วก็จะทำอะไรไม่ได้ ถ้าเกิดปัญหาฉุกเฉินแล้วจะทำอย่างไร ครึ่งนี้ผมคิดว่า ก็ควรจะเป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ถ้าเป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา แล้วเกิดไปกระทำหรือถูกรุกเข้าไปแล้วเกิดความผิด หรือว่าละเว้นปฏิบัติยังมีมาตรา ๑๕๖ อีกนะครับ ผมคิดว่าครึ่งนี้คงต้องคงไว้อย่างนี้

ประธานวุฒิสภา : คุณสุธัยมัลย์ยังคิดใจใหม่ครับ

นายสุธัยมัลย์ วงษ์พานิช (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาครับ

ผมคิดใจครับ เพราะว่า ผมไม่อยากให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นฝ่ายบริการเป็นเจ้าหน้าที่เป็นตำรวจ ทำเช่นนั้นคล้าย ๆ กับประเทศคอมมิวนิสต์ปกครองกันแบบนี้ คือทำตามนั้นะ ถ้าไม่ทำตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอาญามีโทษจำคุก ผมไม่อยากให้ทำ เพราะประเทศไทยเราส่งเสริมเสรีภาพเรากำลังพัฒนาการเมือง เราก็พัฒนาหลาย ๆ อย่างเข้าสู่ประชาธิปไตย ถ้ามีกฎหมายอย่างนี้อยู่ผมว่าเป็นดราม่าของเรา อย่าให้ผ่านมาตรานี้เลยครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ก็ขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับ

คำแปรญัตติหรือจะเห็นชอบด้วยกับคณะกรรมการ เอาแบบเดิมนะครับ ถ้าเห็นชอบด้วยกับกรรมการก็คือ เห็นชอบด้วย ถ้าเห็นควรตัดออกก็บอก ไม่เห็นชอบด้วย เชิญลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกรู้ เห็นด้วย ๑๑๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นตามคณะกรรมการ ๑๑๑ คะแนน เห็นตามผู้แปรญัตติ ๑๕ คะแนน เชิญต่อไปครับ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : หมวด ๕ บทกำหนดโทษ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๘ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

LIRT

นายสมพล เกียรติไพบูลย์ (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานวุฒิสภาครับ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๐ ที่เขียนว่า วิธีการทำสวนยาง
ตามมาตรา ๑ (๓) (๖) ระหว่าง (๓) กับ (๖) ใช้คำว่า “หรือ” เพื่อให้สอดคล้องกับ
มาตรา ๑๐ ครับ

ประธานวุฒิสภา : แก่ตามนั้นนะครับ เชิญต่อไป

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๔๕ ถึงมาตรา ๕๑
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ มีการแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๕ ถึง
มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบ ตกลงเมื่อมาตรา ๑๐ มิได้ตัดออกนะครับ
และก็มีมาตราอื่น ๆ เกี่ยวข้องอยู่กับมาตรา ๑๐ นั้นด้วย เพราะฉะนั้นคำปรารภก็ไม่จำเป็นต้อง
ต้องแก้ไขคุณสุลัยมลายยังจะคิดใจใหม่ครับ เพราะจำเป็นต้องเขียนตามรัฐธรรมนูญนะครับ
เป็นอันว่า ไม่คิดใจ ก็เป็นไปตามนั้นนะครับ คุณสมควรยังคิดใจจะฝากข้อสังเกต เชิญครับ

พลตำรวจโท สมควร หริกุล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผม
พลตำรวจโท สมควร หริกุล สมาชิกวุฒิสภา เมื่อสักครูได้ตั้งข้อสังเกตไปข้อหนึ่งคือ
เกี่ยวกับเรื่องสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงในภาคใต้นั้นบางปีผลไม้ ต้นไม้ก็
แห้งตายก็มี เพราะว่า ฝนไม่ตกตามฤดูกาล หรือพายุก็ไม่ผ่านเข้ามา นั่นเรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ นั้นก็คือเรื่องเกี่ยวกับการกำกับดูแล ซึ่งมีมาตรการกำหนดอยู่แล้วว่าทางเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่เข้าไปดำเนินการได้ กระผมได้ตั้งข้อสังเกตเรื่องนี้ในอดีตที่ผ่านมาคือ สมัยเดิมนั้นการเคลื่อนย้ายยาง เราจะมิไปกำกับคือมีอุปpong ระยะเวลาที่ไว้ได้เปลี่ยนแปลงไม่มีไปกำกับก็ทำให้สวนยางเลื่อนเกิดขึ้นมาก แล้วก็ถูกรุกทำลายป่ามากทำให้ไม่สามารถจะตรวจสอบได้ ทำให้ภาวการณ์ที่จะเก็บได้น้อยลง เพราะไปเก็บภายในสวนรวม ยางนั้นจะเอามาจากไหนก็ตามไปเก็บที่ร้านค้าคนกลาง ลักษณะอย่างนี้ไม่สามารถจะควบคุมซึ่งกระทบไปถึงปัญหาที่ ๓ คืออาชญากรรมในสวนยาง อาชญากรรมในสวนยางนั้นมีหลายอย่างหลายทางด้วยกัน เช่น ขโมยยางที่เจ้าของเขาตากเอาไว้ที่ ขโมยเครื่องมือที่เกี่ยวเครื่องจักรต่าง ๆ ที่กรีดยางก็ดี หรือกลั่นแกล้งด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่มี ทั้งนี้เพราะว่าผู้ที่อยากจะคุ้มครองสวนยางนั้นจะใช้สิทธิพลเข้าไปบังคับ บางครั้งเจ้าของสวนยางทั้งหลายท่านต้องเปลี่ยนมือกันไป โดยไม่รู้ว่าเป็นเจ้าของที่แท้จริงในสมัยเดิมนั้นก็เคยทำกันมานอกจากนั้นได้มีการเผาสวนยางกัน มีการกลั่นแกล้งกัน กรรมวิธีเหล่านี้ทางตำรวจเองก็อาจจะลำบากในการที่จะเข้าไปแก้ปัญหา แต่ถ้าระบบที่ดีเกิดขึ้นคือ เจ้าของสวนยางนั้นจะได้มีการพบปะกับทางเจ้าหน้าที่ปีหนึ่งอย่างน้อยสัก ๒ ครั้ง ก็จะทำให้แก้ปัญหาได้ว่าเจ้าของสวนยางนั้นมีปริมาณดินยางเท่าไร ผลผลิตได้เท่าไร อันนี้ในระบบใหม่ปัจจุบัน ในเทคโนโลยีปัจจุบันก็สามารถจะควบคุมข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ควรจะหาวิธีการแทนที่จะมีอุปpongควบคุมยางก็แก้ปัญหานี้ได้ในขณะนี้ กระผมก็มองในแง่ของการเก็บภาษีอากรก็ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยให้ด้วยประเทศชาติเป็นประการสำคัญ

อีกประการหนึ่งนั้นก็คืออาชญากรรม ทำอย่างไรจะแก้ไขปัญหานี้ไม่ให้สวนยางนั้นเดือดร้อนและผู้ทุจริตทำมาหากินไม่ลำบาก รวมทั้งเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ผูกพันการที่เราเป็นเจ้าของที่มีอำนาจมากก็คิดว่าได้แก้ไขปัญหานี้ทางธุรการให้รัดกุมและไม่ยืดเยื้อ เพราะว่า เจ้าหน้าที่นั้นอาจจะเอาประโยชน์จากประชาชนมากเกินไป โดยอาศัยเงื่อนไขต่าง ๆ กระผมก็มีข้อสังเกตเพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วนะครับต่อไปเราจะพิจารณาในวาระที่ ๓ มีอะไรอีกครับ

LIRT

พลเรือเอก เกาเหลัก เจริญรุท : ผมอยากจะมีข้อสังเกตสักนิดจะได้
ใหม่ครับ ตอนนี้อยู่ใหม่หมดวาระครั้งนี้

ประธานวุฒิสภา : ถ้าพร้อมจะมาประชุมกันตอนบ่ายก็ โอเคครับ
เจริญครับ

พลเรือเอก เกาเหลัก เจริญรุท : นิดเดียวครับ เพราะว่า จำเป็นครับ
กระผมกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ กระผม พลเรือเอก เกาเหลัก ครับ สำหรับ
พระราชบัญญัติฉบับนี้รู้สึกเป็นพระราชบัญญัติฉบับแรกที่กระผมเห็นว่า รัฐบาลมอง
ประชาชนเป็นเหมือนลูกจ้าง แล้วรัฐเข้าไปควบคุมกิจการหมดเลย ซึ่งเวลานี้กระผม
ไม่เข้าใจว่า ทำไมจะต้องมีการควบคุมอย่างนี้ เป็นข้อสังเกตกระผมว่า อาจจะเป็น
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ ที่ว่านี้ในะครับ เพราะว่า กระผมไปอ่านดูแล้วในรัฐธรรมนูญ
การจะออกพระราชบัญญัติอะไรเพื่อขัดกับสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพนั้นมี ๑, ๒,
๓, ๔, ๕ ไปหมดเลย ไม่มีเลขที่จะเขียนไว้ดังที่ในพระราชบัญญัตินี้ อันนี้เป็นข้อสังเกต
ของกระผมในะครับ ประการที่ ๒ คือไปคือ รัฐบาลได้ประกาศเสมอว่า จะปกครองโดย
การกำกับให้ราษฎรสามารถทำอะไรได้เป็นอิสระมาก (เพราะฉะนั้นการกำกับอย่างนี้ไม่ใช่
[อย่างนี้]เป็นการควบคุมแล้ว) เพราะถ้าเผื่อให้ราษฎรเขาทำสวนยาง ทำอะไรให้เป็นไปตามที่
รัฐบาลต้องการก็น่าจะให้ความรู้เขา อบรมเขา สั่งสอนเขา ชี้แนะเขา และกำกับให้เขาเป็น
ไปตามนั้น ไม่ใช่เข้าไปรีและควบคุมให้เขาทำอย่างโน้นอย่างนี้ (อันนี้เป็นข้อสังเกตของ
กระผมในะครับว่า รู้สึกว่าจะไม่ตรงกับนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ในข้อที่ว่าด้วยขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้น เราอาจจะแก้ไขได้
โดยวิธีเข้าชื้อกันขอให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ซึ่งก็น่าจะปลอดภัยดี ผมจะขอมติ
ในวาระที่ ๓ ว่า จะเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการการหรือไม่
เชิญลงคะแนนได้ครับ พร้อมหรือไม่ครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๓๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบด้วย ๑๓๘ คน ไม่เห็นด้วย ๒ คน

ต่อไป ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว

**ใบแก้รายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา
ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา ขอแก้ไขรายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามเอกสารที่ได้นำเรียนสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านไปแล้ว โดยคณะกรรมการขอแก้ไขรายงานฯ เพื่อให้มีความสมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

๑. รายงานของคณะกรรมการ

๑.๑ หน้า (๓)

๑.๑.๑ ขอเพิ่มเป็นอีกบรรทัดต่อจาก คำว่า “มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข” เป็นคำว่า “มาตรา ๑๒ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ “

๑.๑.๒ ขอเพิ่มเป็นอีกบรรทัดต่อจาก คำว่า “มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข” เป็นคำว่า “มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข”

๒. ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒.๑ หน้า - ๑ -

คำปรารภในวรรคสอง

ความว่า :

“พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๒ ประกอบกับมาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

แก้ไขเป็น :

“พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

๒.๒ หน้า - ๕ -

เพิ่มความระหว่างมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ เป็น “มาตรา ๑๒ ทวิ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๙”

รายงานการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติโรครักษาสัตว์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ของ
คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
วุฒิสภา

กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว. ๐๐๐๔/(ร ๒๗)

วุฒิสภา

ถนนอุทองไน กท ๑๐๓๐๐

๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการเกษตร
และสหกรณ์ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโรคระบาด
สัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทน
ราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการการ
สามัญคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายสมพล เกียรติไพบูลย์

๒. นายสมาน โคกาสวงค์

๓. นายนิวัฒน์ พันธุ์

๔. นายอดิเรก ศรีประทักษ์

๕. นายวิบูลย์ เข็มเฉลิม

๖. นายทรง องค์ศิริวัฒน์

๗. นายเจริญ ดุลยานนท์

๘. นายทองดี นาครัมย์

๑๑. นายประวิทย์ โจนเพียรสถิต

๑๓. นายยงยุทธ เลิศภม

๑๕. นายสุจินต์ จินายน

๑๗. นายอบ ทองไข่มุกต์

ประธานคณะกรรมการการ

ของประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

เลขาธิการคณะกรรมการการ

ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการ

โฆษกคณะกรรมการการ

๘. นายเลียง คำรงนาวาสวัสดิ์

๑๐. นายบรม ดันเถียร

๑๒. นายผจญ ชูลปาท

๑๔. นายศิริชัย บุณกุล

๑๖. นายสุลัยมาพันธ์ วงษ์พานิช

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ลงชื่อ สมพล เกียรติไพบูลย์

(นายสมพล เกียรติไพบูลย์)

ประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

สำเนาถูกต้อง

(นายจิรยศ คิวิดชาต)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๔๑๕๗๑, ๒๕๔๑๗๓๕

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๑

จุฬารัตน์ ทัพพ์
อนงค์ ทาน

**รายงานของคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน (ตามข้อบังคับฯ) ร่างพระราชบัญญัตินี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๒ และระยะเวลาดังกล่าวได้สิ้นสุดลงในวันเสาร์ที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๑๘ บัดนี้ ได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจง แสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมปศุสัตว์

(๑) นายพินัย มลิกุล	อดีตผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัย (ป้องกันกำจัดโรคสัตว์)
(๒) นายลำเจิง วรศรี	ผู้อำนวยการกองควบคุมโรคระบาด
(๓) นายนิรันดร์ เชื้องตระกูลสุข	หัวหน้าด่านกักกันสัตว์กรุงเทพ ทางอากาศ
(๔) นายสมชาย จักรบาง	นิติกร ๗

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการ ได้แต่งตั้ง นายจรัส ศวิตชาติ หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑ กองกรรมการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อดำเนินการตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๘ วรรคสาม

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปวารณ

มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

คณะกรรมการธิการตัดออก

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

(๓)

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

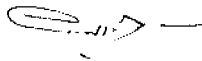
มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

๕. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายอดิเรก ศรีประทักษ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาและเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

W.A.

"มาตรา ๘ ทวิ ทบทวนให้ใช้บังคับกฎหมายที่ออกโดยผู้พิพากษา
ที่ยังดำรงตำแหน่งที่ศาลฎีกาหรือศาลปกครองสูงสุดหรือศาลปกครองชั้นต้น
และศาลฎีกาที่พ้นจากตำแหน่งแล้วแต่ยังดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาชั้นต้น
ได้พ้นจากตำแหน่งแล้ว ให้ใช้บังคับให้พ้นจากตำแหน่งผู้พิพากษาชั้นต้น
มาตรา ๘๖ ข้อบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของบทนิยามคำว่า "ผู้ดำรง"

ในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ข้าง ม้า โค กระบือ ลา ช้าง แพะ และ สุกร สุนัข แมว กระต่าย

ลิง ชะนี และให้หมายรวมรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ และเอ็มบริโอ(ตัวอ่อนของผู้)
ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีตัวกระดก(เจริญ)ของผู้ให้แล้วด้วย"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

"มาตรา ๒๑ ทวิ ห้ามมิให้ผู้คัดไลชาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน
หรือมิใช่เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของ ม้า โค กระบือ แพะ และ
สุกร หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน
การขออนุญาตและการอนุญาต ให้ยื่นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข
ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒ ไม่อนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๓ ทวิ ให้ใช้ได้จนถึง
วันสิ้นปีปฏิทินแห่งปีที่ออกใบอนุญาต"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๑ ทวิ ผ่าผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้สัตตแพทย์มีอำนาจ ยึดใบอนุญาตของผู้นั้นไว้เพื่อเสนอขายทะเบียน ถ้านายทะเบียนเห็นสมควรจะสั่งพักใช้หรือ เพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้"

ผู้ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี หรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถูกยึด พักใช้ หรือเพิกถอนใบอนุญาต แล้วแต่กรณี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมายให้เป็นที่สุด"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ สำหรับสัตว์ที่เจ้าของนำไปฆ่า หรือขนส่งโดยยานพาหนะ หากปรากฏว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตตแพทย์มีอำนาจสั่งกักสัตว์นั้นไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรตามความจำเป็นได้ ~~แต่ห้ามใช้วิธีใดๆ ที่ถึงขั้นให้สัตว์หงุดหงิดหรือตกใจ~~ คำใช้จ่ายในการนี้ให้เจ้าของสัตว์เป็นผู้ออก"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๓ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

- (๑) แต่งตั้งข้าราชการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) กำหนดด่านกักสัตว์และสถานียกส่งสัตว์
- (๓) วางระเบียบการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด และ

(๔) วางระเบียบการตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ ที่มีการนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร หรือเคลื่อนย้ายภายในราชอาณาจักร

LIRIT

มาตรา ๓๑๘ ผู้ใดนำ ข้าง ม้า โค กระบือ และ แพะ แกะ สุนัข หรือน้ำเชื้อ สำหรับผสมพันธุ์หรือเพิ่มจีโนมของสัตว์เหล่านี้ หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ไปยังท้องที่ใด จังหวัด ต้องได้รับใบอนุญาตจาก สัตวแพทย์ประจำท้องที่

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขตามที่เป็น ไว้ในใบอนุญาตเกี่ยวกับการใช้เส้นทางและยานพาหนะในการนำสัตว์ไปและสถานที่ขนส่งสัตว์ และการผ่านด่านกักสัตว์ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดก็ได้ เว้นแต่เป็นการนำสัตว์ไปเลี้ยง หรือใช้งานชั่วคราว

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๘ ให้การวัดปริมาณน้ำจืดจากผู้กระทำผิดต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจยึดสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เพื่อส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามกฎหมายว่าด้วย วิธีพิจารณาความอาญา หรือเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๕๑

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคสองหรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ยหรือสารวัตร ตามมาตรา ๔๑ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ หรือเจตนาของยานพาหนะ ตาหรหรือสถานที่ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกให้แก่สัตว์ตามหลักตามสมควร ตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งสัตว์แพทย์ตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

LIRT

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑ ทวิ หรือมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ ~~มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙~~ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๔ เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

~~มาตรา ๔๕ รัฐมนตรีที่ตนผู้ได้รับสัตยาบันไว้ให้สัตยาบันต่อสหประชาชาติ~~
~~มาตรา ๔๖ รัฐมนตรีที่ตนผู้ได้รับสัตยาบันไว้ให้สัตยาบันต่อสหประชาชาติ~~

มาตรา ๔๖ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๐ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดใช้เครื่องหมายปลอมหรือแปลงประทับที่ตัวสัตว์เปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขเครื่องหมายรอยประทับที่ตัวสัตว์ เพื่อให้เข้าใจว่าเงินตราของเจ้าพนักงาน หรือทำลาย หรือแก้ไขเครื่องหมายใดๆ ที่เจ้าพนักงานทำไว้แก่ซากสัตว์ หรือยานะ หรือสิ่งห่อหุ้มซากสัตว์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙

LIRT

"มาตรา ๕๑ บวรตามความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว
"เพื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับ
ตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน

มาตรา ๕๒ "เพื่ออธิบดีมีอำนาจสั่งจำคุก เงินสินบนและรางวัลตามระเบียบ
ที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ
วิโรจระเวทวิทย์ พ.ศ. ๒๔๘๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"อัตราค่าธรรมเนียม

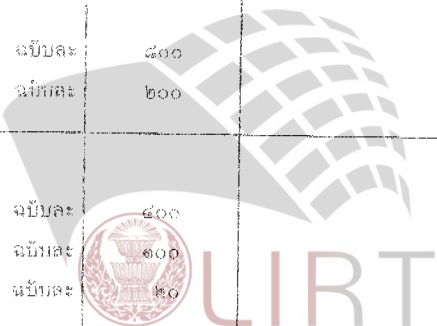
ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๑	ใบอนุญาตให้หนังสือเข้า ในราชอาณาจักร		
	ข้าง	เช็กละ	๒๕๐
	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ สุนัข แมว		
	สิง ชะนี	ตัวละ	๑๖๐
	แพะ แกะ สุนัข กระต่าย	ตัวละ	๕๐
	นกกระจอกเทศ นกฮูก	ตัวละ	๒๐๐
	ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕
	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๑๐๐
	น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โหลละ	๑๐
	เทียมวัวโค	ตัวละ	๑๐๐
	ไข่มุกรอกเทศ นกฮูก		
	สำหรับใช้ทำพันธุ์	พองละ	๕๐
	ไข่มุกรอกเทศสำหรับใช้ทำพันธุ์	พองละ	๕๐

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๒	ใบอนุญาตให้นำสัตว์นอกราชอาณาจักร ช้าง เชือกละ ๕๐,๐๐๐ ม้า โค กระบือ ลา ล่อ สุนัข แมว สิง ชะนี ตัวละ ๕๐ แพะ แกะ สุกร ตัวละ ๒๕ กระต่าย ตัวละ ๑๐ สัตว์ชนิดอื่น ตัวละ ๕๐๐		
๓	ใบอนุญาตให้นำสัตว์ผ่านราชอาณาจักร ช้าง เชือกละ ๒,๐๐๐ ม้า โค กระบือ ลา ล่อ ตัวละ ๑๐๐ แพะ แกะ สุกร สุนัข สิง ชะนี ตัวละ ๕๐ แมว กระต่าย ตัวละ ๒๐ สัตว์ชนิดอื่น ตัวละ ๑๐๐ น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ โคตัวละ ๕ เอ็มบริโอ ตัวละ ๒๐ ไข่นกกระทาเทศ ไข่นกฮูก สำหรับใช้ทำพันธุ์ ฟองละ ๕๐ ไข่สัตว์ปีกชนิดอื่นสำหรับใช้ ทำพันธุ์ ฟองละ ๕๐		

LIRT

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๔	ใบอนุญาตให้ข้าราชการสัตรีเข้าใน ราชอาณาจักร กิโลกรัมละ	๒๐	ค่าธรรมเนียม ลำดับที่ ๔ ที่ ๕ และ
๕	ใบอนุญาตให้น้ำชากรสัตรีออกนอก ราชอาณาจักร กิโลกรัมละ	๑	ที่ ๖ น้ำเค็มของ ๑ กิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไปคิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง
๖	ใบอนุญาตให้น้ำชากรสัตรีผ่าน ราชอาณาจักร กิโลกรัมละ	๑	๕๐๐ กรัม ให้ปิดทั้ง
๗	ใบอนุญาตให้ทำการค้า ช้าง ม้า โค กระบือ และ สุนัข และ สัตว์ชนิดอื่นตามที่มีกำหนดใน กฎกระทรวง (๑) สิ่งต่างประเทส ฉบับละ (๒) ที่วราชอาณาจักร ฉบับละ (๓) ภายในจังหวัด ฉบับละ	๒,๐๐๐ ๔๐๐ ๑๐๐	
๘	ใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสัตว์ ผสมพันธุ์ หรือ สืบพันธุ์ (๑) สิ่งต่างประเทส ฉบับละ (๒) ที่วราชอาณาจักร ฉบับละ	๔๐๐ ๒๐๐	
๙	ใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์ (๑) สิ่งต่างประเทส ฉบับละ (๒) ที่วราชอาณาจักร ฉบับละ (๓) ภายในจังหวัด ฉบับละ	๔๐๐ ๑๐๐ ๒๐	

ลำดับ	รายการ	บาท	หมายเหตุ
๑๐	ใบแทนใบอนุญาตให้ทำการค้าสัตว์ ใบอนุญาตให้ขายน้ำเชื้อสำหรับ ผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอ หรือ ใบอนุญาตให้ทำการค้าซากสัตว์ ฉบับละ	๒๐	
๑๑	ค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักสัตว์ ตัวละ	๕	
๑๒	ค่าที่พิกสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ โค กระบือ ตัวละ สุกร ตัวละ แพะ แกะ ตัวละ	๕๐ ๓๐ ๒๐	
๑๓	ค่าที่พิกซากสัตว์ที่ส่งไปต่างประเทศ ซากโค กระบือ สุกร กิโลกรัมละ แพะ แกะ กิโลกรัมละ	๒ ๑	ถ้าเศษของ ๑ กิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัม ขึ้นไปคิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง"

.....
.....

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมาธิการได้รวมรายงานไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว
ผมขออนุญาตดำเนินการต่อไป เชิญท่านเลขาธิการ

นายพินิต ยารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ
โรกระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ คณะกรรมาธิการคัดออก
มาตรา ๔ มีการแก้ไข มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘
มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๑ ตริ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่
มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ
ต่อไปจะขอมติว่า จะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมาธิการหรือไม่ครับ
เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยแล้วครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์นะครับ
ขอบพระคุณคณะกรรมาธิการมากครับ

ต่อไป ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ใบแจ้งรายงานการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.

ตามที่คณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. และประธานวุฒิสภาได้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภาในวันศุกร์ที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๒ นั้น ในการนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ขอแจ้งรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนี้

๑. รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.

หน้า (๓)

บรรทัดที่ ๔ และบรรทัดที่ ๕ ข้อความว่า

“คณะกรรมการไม่เห็นควรให้เพิ่มเป็นร่างมาตรา ๑๐ ทวิ

และได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ”

แก้ไขใหม่

“คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการและคณะกรรมการได้นำไปบัญญัติไว้ใน

มาตรา ๑๑ ทวิ และมาตรา ๑๑ ครี แล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ”

๒. ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.

หน้า ๑๐ -

มาตรา ๒๖ วรรคสอง ข้อความว่า

“ในการนี้ตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการออกกฎหมายพระราชกฤษฎีกาให้บริษัทที่มีอำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์เพียงพอที่จะทำเป็นแก่การดำเนินงานที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจ การควบคุมให้การใช้อำนาจทางกฎหมายเป็นไปโดยถูกต้อง และการรักษาประโยชน์ของรัฐประกอบด้วย โดยจะกำหนดเงื่อนไขหรือเงื่อนไขที่ต้องปฏิบัติหรือให้กรณีใดจะต้องได้รับอนุมัติจากวุฒิสภาผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ของรัฐหรือคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งก่อนก็ได้ และคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจต้องทบทวนแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจประเภทนั้นอยู่เสมอ”

LIRT

แก้ไขเป็น

“ในการดำเนินการออกพหุประสงค์พระราชกฤษฎีกา ให้บริษัทที่มีอำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์เพียงเท่าที่จำเป็นแก่การดำเนินงานที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจ การควบคุมให้การใช้อำนาจทางกฎหมายเป็นไปโดยถูกต้อง และการรักษาประโยชน์ของรัฐประกอบด้วย โดยจะกำหนดเงื่อนไขเวลาหรือเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติหรือไต่ถามใดจะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐสภาผู้พิชิตพหุประสงค์พหุประสงค์พหุประสงค์ คณะกรรมการควบคุมพรรคหนึ่งก่อนก็ได้ และคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจต้องทบทวนแก้ไขเพิ่มเติม พหุประสงค์พระราชกฤษฎีกา ดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจประเภทนั้นอยู่เสมอ”

หน้า - ๑๑ -**มาตรา ๒๘ ข้อความว่า**

“เมื่อได้มีการตราพหุประสงค์พระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๒๖ และพระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๒๗ ให้รัฐบาลรายงานสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบโดยมิชักช้า”

แก้ไขเป็น

“เมื่อได้มีการตราพหุประสงค์พระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๒๖ และพหุประสงค์พหุประสงค์ มาตรา ๒๗ ให้รัฐบาลรายงานสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบโดยมิชักช้า”

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการวิสามัญ

พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ
พ.ศ.
วุฒิสภา

กองการมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำนวน)

ที่ สว ๐๐๐๙/(ร ๒๙)

วุฒิสภา

ถนนอุททองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
วิสามัญฯ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐ
วิสาหกิจ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และมีมติตั้งคณะ
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญ คณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกิริรินทร์ ชัชวาลวงศ์	๒. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนคานต์	๔. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๕. นายโชคชัย อักษรนันท์	๖. นายณรงค์ ศรีอ้าน
๗. นายติเรก เจริญผล	๘. พลเอก บุญศักดิ์ กำแหงฤทธิ์วงศ์
๘. นายปิยสวัสดิ์ อัมระนันทน์	๑๐. นายพนัส ไทยล้วน
๑๑. นายพนิชชัย เจริญเผ่า	๑๒. นายพิสิฐ ลี้อาธรรม
๑๓. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์	๑๔. นายไพโรจน์ เปี่ยมพงษ์สานต์
๑๕. นายไพศาล กุศลวิสัย	๑๖. นายวัฒนา รัตนวิจิตร
๑๗. นายวิชัย พรหมศิลป์	๑๘. นายวีรพงษ์ รามางกูร
๑๙. นายวีระ ปิตุชาติ	๒๐. นายวีระชัย สุตระสุวรรณ
๒๑. นายศิริ เกวลินสฤตย์	๒๒. พลเอก ศิริวัตร ฐูปกล้า
๒๓. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ	๒๔. นายโสภณ สุภาพงษ์
๒๕. นายอดิศักดิ์ โพธารามิก	

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วันตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอนี้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ลงชื่อ สรรเสริญ ไกรจิตติ
(นายสรรเสริญ ไกรจิตติ)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

(นายจิริยศ หริตชาติ)
หัวหน้าฝ่ายประชุม ๑
กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ
โทร ๒๔๔๑๕๗๑, ๒๔๔๑๗๓๕
โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๑

ประไพ พิมพ์
วารรัตน์ ทาน

**รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.**

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๒ ที่ประชุม ได้มีมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน(ตามข้อบังคับฯ) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๒ และระยะเวลาดังกล่าวได้สิ้นสุดลงในวันเสาร์ที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๑๘ บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญ ได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผลดังนี้

๑.ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายสรเสรีญ ไกรจิตติ	เป็นประธานคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๒ นายพิสิฐ ลี้อาธรรม	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายวีรพงษ์ รามางกูร	เป็นรองประธานคณะกรรมการการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ นายเกษม สรศักดิ์เกษม	เป็นเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๕ นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนคานต์	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๖ นายดิเรก เจริญผล	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ
๑.๗ นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการการวิสามัญ ได้แต่งตั้ง นายจิวยศ ศวิตชาติ หัวหน้าฝ่ายประชุม กองกรรมาธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๘ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

สำนักรัฐวิสาหกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง

๑) นางพันธ์ทิพย์ สุทธิณห์	ที่ปรึกษาด้านการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (ระดับ ๑๐)
๒) นางสาวสุภา ปิยะจิตติ	ผู้อำนวยการสำนักรัฐวิสาหกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ
๓) นางศุภรัตน์ ธัญญาหวัติ	หัวหน้ากลุ่มแปรรูปรัฐวิสาหกิจ (นักวิชาการคลัง ๙)
๔) นางสาวชุนหจิต สังข์ไหม	นักวิชาการคลัง ๗

๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๔ คน

- ๑) นายวรนิติ เศรษฐบุตร
- ๒) พลเรือเอก เกาเหลัก เจริญรุทซ์
- ๓) นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
- ๔) นายดุสิต ศิริวรรณ

อนึ่ง คำแปรญัตติของนายวรนิติ เศรษฐบุตร เป็นอันตกไปตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา

พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๓

๕. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

คณะกรรมการธิการตัดออก

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๐</u>	มีการแก้ไข
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	ขอแปรญัตติเพิ่มความ
เป็นร่างมาตรา ๑๐ ทวิ	
คณะกรรมการธิการไม่เห็นควรให้เพิ่มเป็นร่างมาตรา ๑๐ ทวิ	ผู้แปรญัตติพอใจ
และได้ชี้แจงแล้ว	
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑ ทวิ</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๑๑ ตวิ</u>	คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๑๒</u>	มีการแก้ไข
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	ขอแปรญัตติแก้ความ
ในร่างมาตรา ๑๒ ไว้	
คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการ	ผู้แปรญัตติพอใจ
บางส่วนและได้แก้ไขแล้ว	
<u>มาตรา ๑๓</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีการแก้ไข
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	ขอแปรญัตติแก้ความ
ในร่างมาตรา ๑๕ ไว้	ผู้แปรญัตติพอใจ
คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว	
<u>มาตรา ๑๖</u>	มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
ในร่างมาตรา ๑๗ ไว้
คณะกรรมการมีการเห็นด้วยในหลักการบางส่วน
และได้แก้ไขแล้ว

มีการแก้ไข
ขอแปรญัตติแก้ความ

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๘
นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
ในร่างมาตรา ๑๘ ไว้
คณะกรรมการมีการเห็นด้วยในหลักการ
บางส่วนและได้แก้ไขแล้ว

มีการแก้ไข
ขอแปรญัตติแก้ความ

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

คณะกรรมการมีการตัดออก

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
เป็นร่างมาตรา ๒๐ ทวิ
คณะกรรมการมีการไม่เห็นควรให้เพิ่มเป็นร่างมาตรา ๒๐ ทวิ
และได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์
เป็นร่างมาตรา ๒๑ ทวิ
คณะกรรมการมีการไม่เห็นควรให้เพิ่มเป็นร่างมาตรา ๒๑ ทวิ
และได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๖</u> นายดุสิต ศิริวรรณ ในร่างมาตรา ๒๖ ไว้ คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ บางส่วนและได้แก้ไขแล้ว	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ความ ผู้แปรญัตติพอใจ
นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ เป็นร่างมาตรา ๒๖ ทวิ คณะกรรมการไม่เห็นควรให้เพิ่มเป็นร่างมาตรา ๒๖ ทวิ และได้ชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติเพิ่มความ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๒๖ ทวิ</u>	คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่
<u>มาตรา ๒๗</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘</u>	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๘ ทวิ</u> พลเรือเอก เกาเหลัก เจริญรักษ์ เป็นร่างมาตรา ๒๘ ทวิ คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ และเห็นควรให้เพิ่มเป็นมาตรา ๒๘ ทวิ	คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่ ขอแปรญัตติเพิ่มความ ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๒๙</u>	มีการแก้ไข

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

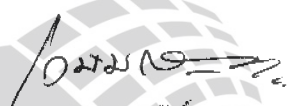
คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

๖.๑ ในการเสนอเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สมควรใช้ถ้อยคำให้มีความสมบูรณ์และครอบคลุมเจตนารมณ์ จึงมีมติแก้ไขเป็น ดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายที่จะเป็นเครื่องมือของรัฐเมื่อมีความจำเป็น ต้องเปลี่ยนสถานะของรัฐวิสาหกิจจากรูปแบบเดิมที่เป็นรัฐวิสาหกิจประเภทองค์การของรัฐ ตามที่มี กฎหมายจัดตั้งขึ้นให้เป็นรูปแบบบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด แต่ยังคงมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจ ประเภทหนึ่ง โดยมีการเปลี่ยนทุนจากรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นทุนของบริษัทที่รัฐถือหุ้นทั้งหมด และยังคงให้มี ยานาจอหน่าที่เช่นเดิมรวมทั้งให้พนักงานมีฐานะเป็นเช่นเดียวกับที่เคยเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจเดิม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินกิจการและเป็นพื้นฐานเบื้องต้นที่จะแปรรูปรัฐวิสาหกิจให้เป็นองค์กร ธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบให้กระทำได้โดยสะดวก เมื่อได้มีการเตรียมการในรายละเอียดเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเรียบร้อยแล้ว โดยการกระจายหุ้นที่รัฐถือไว้ให้แก่ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนและ การบริหารจัดการในกิจการที่รัฐวิสาหกิจเดิมดำเนินการอยู่ได้ต่อไปในอนาคต ซึ่งได้พิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรที่จะให้ ”

๖.๒ เมื่อร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. มีผลใช้บังคับจะทำให้รัฐมีภารกิจในการดูแลและบริหารจัดการทรัพย์สินของรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ซึ่งมีมูลค่าร่วมกันสูงมาก อีกทั้งยังต้องดูแลในเรื่องผลกระทบต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนและรักษาผลประโยชน์ของรัฐ องค์การที่จะทำหน้าที่บริหารดูแลภารกิจดังกล่าวต้องมีความรับผิดชอบสูง จึงน่าจะมีส่วนที่ทรงประสิทธิภาพที่จะดูแลภารกิจสำคัญดังกล่าวให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

๗. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายเกษม สรศักดิ์เกษม)

เลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ทุนรัฐวิสาหกิจ
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยทุนรัฐวิสาหกิจ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ

พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับสำหรับที่ซึ่งทุนรัฐวิสาหกิจและผลประโยชน์
ของรัฐที่ตกทอดแก่บุคคลในครอบครัวของบุคคลที่ซึ่งทุนรัฐวิสาหกิจและผลประโยชน์
ของรัฐที่ตกทอดแก่บุคคลในครอบครัวของบุคคลที่ซึ่งทุนรัฐวิสาหกิจและผลประโยชน์
ของรัฐที่ตกทอดแก่บุคคลในครอบครัวของบุคคลที่ซึ่งทุนรัฐวิสาหกิจและผลประโยชน์
ของรัฐที่ตกทอดแก่บุคคลในครอบครัวของบุคคลที่ซึ่งทุนรัฐวิสาหกิจและผลประโยชน์
ของรัฐที่ตกทอดแก่บุคคลในครอบครัวของบุคคลที่ซึ่งทุนรัฐวิสาหกิจและผลประโยชน์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจที่ผู้ถือหุ้นหรือผู้ถือหุ้นส่วนใหญ่
กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณที่ไม่ใช่ บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานและลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ และให้
หมายถวายเป็นผู้ว่าราชการ ผู้ชำนาญการ ผู้จัดการ เลขานุการ และบุคคลซึ่งดำรงตำแหน่ง
ที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ซึ่งขึ้นเคียงกับตำแหน่งดังกล่าวด้วย

มาตรา ๕ ในกรณีที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะนำทุนบางส่วนหรือทั้งหมดของ
รัฐวิสาหกิจใดมาเปลี่ยนแปลงเป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัทให้กระทำได้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจ ประกอบด้วย
นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบห้าคน
ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขานุการคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกิน
หกคนเป็นกรรมการ ให้ปลัดกระทรวงการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้แทน
กระทรวงการคลังเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ มีวาระดำรงตำแหน่ง
คราวละสองปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้ง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่า
จะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

มาตรา ๘ การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ ให้แต่งตั้งโดย
ระบุดังต่อไปนี้

มาตรา ๙ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ตามมาตรา ๖ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม
ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๒) ได้รับหรือเคยได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่
เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๓) เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิก
สภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ที่ปรึกษาพรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง
หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๔) เป็นหรือภายในระยะเวลาสามปีก่อนวันได้รับแต่งตั้งเคยเป็นกรรมการ
หรือผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการจัดการหรือมีส่วนได้เสียในนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้รับสัมปทาน
ผู้ร่วมทุน หรือมีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวกับกิจการของรัฐบาลที่จะเปลี่ยนทุนเป็นหุ้น

ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วแต่ยังเป็นผู้ถือหุ้นหรือมีหุ้นในบริษัทหรือเป็นผู้ถือหุ้นหรือมีหุ้นในบริษัท
จำกัดหรือมีหุ้นได้เสียในนิติบุคคลซึ่งมีหุ้นส่วนในหุ้น ผู้ร่วมทุน หรือมีประโยชน์ได้เสีย
ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วแต่ยังเป็นผู้ถือหุ้นหรือมีหุ้นในหุ้น หรือมีหุ้นในบริษัทหรือเป็นผู้ถือหุ้นหรือ
ผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือมีหุ้นในหุ้นหรือมีหุ้นในบริษัทหรือมีหุ้นในบริษัทหรือมีหุ้นในบริษัท
หรือมีหุ้นในบริษัทหรือมีหุ้นในบริษัทหรือมีหุ้นในบริษัทหรือมีหุ้นในบริษัทหรือมีหุ้นในบริษัท

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ
คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง
ให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับ
แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๑ ทวิ กรรมการตามมาตรา ๖ ที่ไม่ใช่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้าเป็นหรือภายในระยะเวลาสามปีก่อนวันที่ได้รับแต่งตั้งเคยเป็นผู้ถือหุ้นหรือกรรมการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือที่ปรึกษาการเงิน ที่ปรึกษาการจัดการจำนำหุ้น หรือผู้ทำหน้าที่จัดจำนำหุ้น หรือมีส่วนได้เสียในนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้รับสัมปทาน ผู้ร่วมทุน หรือมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับกิจการของรัฐวิสาหกิจที่จะเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นสามัญบริษัท ให้แจ้งกรณีดังกล่าวต่อคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจเป็นหนังสือภายในสามสิบ วันนับแต่วันที่ตนเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือนับแต่วันที่มีการแต่งตั้งกล่าวเกิดขึ้น เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๑ ตวิ ภายในระยะเวลาสามปีนับแต่พ้นจากตำแหน่ง กรรมการตามมาตรา ๖ จะเป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นกรรมการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ ที่ปรึกษาการเงินหรือที่ปรึกษาการจัดการจำนำหุ้นหรือผู้ทำหน้าที่จัดจำนำหุ้น หรือได้รับเงินหรือประโยชน์ใดๆ เป็นพิเศษนอกเหนือจากธุรกิจหรือการงานตามปกติของนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้รับสัมปทาน ผู้ร่วมทุน หรือบริษัทที่จัดตั้งขึ้นโดยการเปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัทนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติในหลักการและแนวทางให้ดำเนินการนำทุนบางส่วนหรือทั้งหมดของรัฐวิสาหกิจมาเปลี่ยนสภาพเป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัท
- (๒) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นและทางจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทตามที่คณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัทเสนอตามมาตรา ๒๑
- (๓) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดรัฐมนตรีที่จะกำกับดูแลในด้านนโยบายของบริษัทที่จะจดทะเบียนจัดตั้งตาม (๒)
- (๔) เสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติม**รัฐธรรมนูญพระราชกฤษฎีกา**

ตามมาตรา ๒๖

(๕ ทวิ) กำกับดูแลให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามพระราช

บัญญัตินี้

(๕ ตวิ) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุมในเรื่องนั้น แต่ถ้าที่ประชุมขอให้ผู้นั้นชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นก็ให้อยู่ในที่ประชุมได้เพื่อการนั้นเท่านั้น ในระหว่างที่กรรมการผู้นั้นต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่า คณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ใช่ผู้ที่ต้องออกจากที่ประชุม

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจมีอำนาจเชิญผู้แทนจากหน่วยงานหรือบุคคลใด ๆ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนมาให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นได้

มาตรา ๑๕ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติในหลักการให้เปลี่ยนทุนของรัฐบาลวิสาหกิจใดเป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัทแล้ว ให้มีคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัท ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงหรือทบวงที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงหรือทบวงนั้น เป็นผู้ชี้แจงต่อผู้ถือหุ้นและผู้ถือหุ้นที่ประสงค์จะขายหุ้นของตนแก่รัฐบาลวิสาหกิจที่จะเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิบดีกรมทะเบียนการค้า ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ผู้บริหารสูงสุดของรัฐบาลวิสาหกิจที่ตนถือหุ้นนั้น ผู้แทนพนักงานของรัฐบาลวิสาหกิจนั้นหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสามคน ซึ่งจะแต่งตั้งตามความเหมาะสมของการเปลี่ยนทุนของรัฐบาลวิสาหกิจนั้นเป็นหุ้นเป็นกรรมการ และผู้แทนกระทรวงการคลังเป็นกรรมการและเลขานุการ

LIRT

(๒) กำหนดพนักงานที่จะให้เป็นลูกจ้างของบริษัท

(๔) กำหนดชื่อของบริษัท

(๖) จัดทำหนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับของบริษัท

(๗) จัดทำร่างรัฐธรรมนูญพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๖

(๕ ทวิ) จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนตามระเบียบที่คณะ

(๕) พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการนโยบาย

รัฐวิสาหกิจหนึ่งจะเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นและจัดตั้งเป็นบริษัทเดียวหรือหลายบริษัทก็ได้ และในกรณีที่ที่มีการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นของหลายบริษัทนั้น จะกระทำในคราวเดียวกันหรือไม่ก็ได้ หรือรวมกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนของหลายรัฐวิสาหกิจมาจัดตั้งเป็นบริษัทเดียวหรือหลายบริษัทก็ได้

ข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัทจัดตั้งขึ้นให้เปิดเผยต่อ
สาธารณชน เว้นแต่กรณีที่อยู่ในระหว่างดำเนินการและอาจทำให้รั้งเสียประโยชน์

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัทจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนก็ได้

คณะกรรมการต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้สำหรับกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๑๖ และให้นำมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการโดยอนุโลม

[illegible]

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งวิสาหกิจสาธารณะเกี่ยวกับการจัดตั้งบริษัทตามมาตรา ๑๘ ต่อคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจเพื่อพิจารณา

คณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจอาจแก้ไขเพิ่มเติมข้อเสนอของคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัทได้ตามที่เห็นสมควร แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้เปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจนั้นเป็นหุ้นและจัดตั้งบริษัทต่อไป

มาตรา ๒๒ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติให้เปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจใดเป็นหุ้นและจัดตั้งบริษัทแล้ว ให้นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี จัดทะเบียนบริษัทนั้นตามรายละเอียดที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

การจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมใด ๆ อันเกี่ยวกับการนั้น

ให้หุ้นของบริษัทที่จดทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นหุ้นที่มีการชำระค่าหุ้นเต็มมูลค่าแล้ว และให้กระทรวงการคลังถือหุ้นดังกล่าวไว้ทั้งหมด

การจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งมิให้นำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพและการจัดตั้งบริษัทมาใช้บังคับ

เมื่อมีการจดทะเบียนบริษัทตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้การดำเนินการของบริษัทเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ และให้รายการต่าง ๆ เกี่ยวกับบริษัทที่ได้จดทะเบียนไว้มีผลบังคับใช้ต่อไป จนกว่าจะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๒๓ ในระหว่างที่กระทรวงการคลังยังมิได้โอนหุ้นที่ถืออยู่ให้แก่บุคคลอื่น มิให้นำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด ในส่วนที่ว่าด้วยจำนวนผู้ถือหุ้นและจำนวนหุ้นที่ผู้ถือหุ้นแต่ละคนจะพึงถือไว้ได้มาใช้บังคับ และให้ถือว่าความเห็นของกระทรวงการคลังอันเกี่ยวเนื่องกับบริษัทนั้นที่แจ้งไปยังนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทวิสาหกิจสาธารณะที่ผู้ถือหุ้นนั้นเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของผู้ถือหุ้น

LIRT

ไม่กระทบต่อความเห็นของกระทรวงการคลังต่อพรรคหนึ่งที่จะไปยืมนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทหรือนายทะเบียนบริษัทมหาชนจำกัดให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๔ ในวันที่จะจดทะเบียนบริษัทตามมาตรา ๒๒ ให้บรรดากรรมการ สิทธิหนี้ ความรับผิดชอบ และสินทรัพย์ของรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ ตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติโอนไปเป็นของบริษัท หรือเป็นของกระทรวงการคลัง แล้วแต่กรณี

ในกรณีหนี้ที่โอนไปเป็นของบริษัทตามวรรคหนึ่งเป็นหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันอยู่แล้ว ให้กระทรวงการคลังค้ำประกันหนี้้นั้นต่อไป โดยอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกันก็ได้ เว้นแต่จะมีการตกลงกับเจ้าหนี้ให้ลดหรือปลดปล่อยภาระการค้ำประกันของกระทรวงการคลังนั้น

สิทธิตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงสิทธิตามสัญญาเช่าที่ดินที่เป็นที่ราชพัสดุหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่รัฐวิสาหกิจมีอยู่ในวันจดทะเบียนบริษัทนั้นด้วย

ส่วนสิทธิในการใช้ที่ราชพัสดุหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่รัฐวิสาหกิจเคยมีอยู่ตามกฎหมายที่ราชพัสดุหรือกฎหมายอื่น ให้เป็นอันสิ้นสุดลงในวันสถาปนาบริษัท หลังมีสิทธิในการใช้ที่ดินต่อไปตามเงื่อนไขเดิม แต่ต้องจ่ายค่าตอบแทนเป็นรายได้แผ่นดินตามที่ให้กระทรวงการคลังต่อกรมการคลังให้ชดเชยแทน

มาตรา ๒๕ ในวันจดทะเบียนบริษัทตามมาตรา ๒๒ ให้บรรดาพนักงานตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นลูกจ้างของบริษัทที่จัดตั้งขึ้นโดยการเปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัทนั้น

ให้พนักงานตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม กับให้ถือว่าเวลาการทำงานของพนักงานดังกล่าวในรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นเวลาการทำงานในบริษัท โดยไม่ถือว่าการเปลี่ยนสภาพจากรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นบริษัทนั้นเป็นการเลิกจ้าง

ให้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับพนักงานของรัฐวิสาหกิจเดิมที่เปลี่ยนสภาพเป็นบริษัทยังคงอยู่ต่อไป โดยให้บริษัทมีฐานะเป็นนายจ้างร่วมกับรัฐวิสาหกิจเดิมหรือแทนรัฐวิสาหกิจเดิม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่กฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่มีการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นของบริษัทหรือกฎหมายอื่นมีบทบัญญัติให้อำนาจรัฐวิสาหกิจดำเนินการใด ๆ ต่อบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิทธิของบุคคลหรือมีบทบัญญัติให้การดำเนินการของรัฐวิสาหกิจนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการใด หรือได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องใด หรือมีบทบัญญัติให้สิทธิพิเศษแก่รัฐวิสาหกิจนั้นเป็นพิเศษ หรือมีบทบัญญัติคุ้มครองกิจการ

พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ให้ถือว่าพบปัญหานั้นมีผลใช้บังคับต่อไปโดยบริษัทมีฐานะ
อย่างเดียวกับรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายดังกล่าว แต่อำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์ที่ว่านั้นอาจจำกัด
หรืองดได้ตามที่กำหนดในพหุศัสด์สหประชาชาติอนุสัญญาและอาจกำหนดในพหุศัสด์สหประชาชาติ
อนุสัญญาอนุสัญญาให้อำนาจนั้นเป็นของรัฐสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติ
คณะกรรมาธิการคณะหนึ่งคณะใดตามที่จะกำหนดหรือจะให้แต่งตั้งโดยคณะกรรมาธิการนโยบายทุน
รัฐวิสาหกิจ และให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมาธิการดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการออกพหุศัสด์สหประชาชาติอนุสัญญาให้บริษัท
ลงมีอำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์เพียงเท่าที่จำเป็นแก่การดำเนินงานที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ
ส่วนรวมโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจ การควบคุมให้การใช้อำนาจทาง
กฎหมายเป็นไปโดยถูกต้อง และการรักษาประโยชน์ของรัฐประกอบด้วย โดยจะกำหนด
เงื่อนไขหรือเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติหรือให้กรณีใดจะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐสหประชาชาติสหประชาชาติ
สหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติ
รัฐวิสาหกิจต้องทบทวนแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลง
ของธุรกิจประเภทนั้นอยู่เสมอ

ในกรณีที่รัฐวิสาหกิจที่มีการเปลี่ยนทุนเกินหนึ่งของบริษัทให้ทำสัญญาที่มีข้อ
กำหนดให้บุคคลผู้เป็นคู่สัญญาได้มีสิทธิในผู้ถือหุ้นในการดำเนินการใด ให้ยื่นว่าคู่สัญญา
ดังกล่าวมีสิทธิตามกฎหมายที่จะดำเนินการตามสัญญาในต่อไปพหุศัสด์สหประชาชาติ จนกว่าสัญญา
จะสิ้นสุดพหุศัสด์สหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติ
กิจการนั้นต้องจัดให้มีการแข่งขันโดยเสรีก็ตาม

อำนาจของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง อำนาจของรัฐมนตรีผู้กำกับดูแล
อำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสามเป็นอันสิ้นสุดลงเมื่อมีการตรากฎหมาย
ว่าด้วยการสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติสหประชาชาติ
โดยกิจการของบริษัทหรือของคู่สัญญาดังกล่าว แล้วแต่กรณี ต้องอยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่า
ด้วยการนั้นตามหลักการแห่งความเท่าเทียมกันอย่างเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจ และใน
กรณีที่กฎหมายดังกล่าวกำหนดให้กิจการนี้ต้องได้รับอนุญาตหรือสัมปทาน หรือต้องดำเนินการ
การใด ๆ ถ้าบริษัทหรือคู่สัญญาดังกล่าวมีคำขอให้อนุญาตหรือให้สัมปทาน หรือให้ดำเนินการ
ดังกล่าวได้ สำหรับกรณีของคู่สัญญาให้มีสิทธิดังกล่าวได้เท่าระยะเวลาที่เหลืออยู่ตามสัญญา
เว้นแต่คู่สัญญาจะยินยอมละสิทธิดังกล่าว หรือคณะรัฐมนตรีมีมติให้สิทธิดังกล่าวสิ้นสุดลงโดย
ชัดแจ้งอันเสียหายให้ตามความเป็นธรรม

อำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์ตามวรรคหนึ่งให้สิ้นสุดลงเมื่อบริษัทนั้นหมดสภาพ
การเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณ

มาตรา ๒๖ ทวิ ให้คณะกรรมการตามมาตรา ๒๖ วรคหนึ่ง มีอำนาจวางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการใช้อำนาจต่าง ๆ ของบริษัทที่เกิดจากการเปลี่ยนทุนรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัทได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๒๖ วรคหนึ่ง รวมทั้งวางหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเพื่อการดำเนินการของบริษัทที่มีคุณภาพและอัตราค่าบริการหรือราคาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายทั้งผู้ประกอบการและผู้บริโภค

ให้รัฐมนตรีกำกับดูแลตามมาตรา ๑๒(๓) มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้รักษาการตามกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องและมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทที่เกิดจากการเปลี่ยนทุนรัฐวิสาหกิจเป็นหุ้นของบริษัทให้เป็นไปตามกฎหมายตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดโดยคณะกรรมการตามมาตรา ๒๖ วรคหนึ่ง

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มติดคณะรัฐมนตรียุบเลิกรัฐวิสาหกิจใด ให้ถือว่ากฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้นเป็นอันยกเลิกตามเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ตราขึ้นเพื่อการนั้น

ในกรณีที่บริษัทใดมีอำนาจ ได้รับยกเว้น มีสิทธิพิเศษ หรือได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๒๖ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่ถูกยกเลิกคงใช้บังคับต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในรัฐธรรมนูญพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๖

มาตรา ๒๘ เมื่อได้มีการตรารัฐธรรมนูญพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๖ และพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๒๗ ให้รัฐบาลรายงานสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๒๙ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ตริ หรือมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๙ ประกอบกับมาตรา ๑๑ ตริ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ~~แต่ให้ใช้บังคับ~~
~~สสตรัฐธรรมนูญที่เสนอให้ใช้บังคับ~~
~~รัฐธรรมนูญนั้นเสนอให้ใช้บังคับ~~

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ มีใบขอแก้คำผิดแนบไปด้วย
๒ หน้า เช่นเดียวกันนะครับ กรุณาแก้ตามนั้นด้วย กรรมการมีอะไรจะชี้แจงในเรื่องต้น
เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่าน
ประธานวุฒิสภา และท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพทุกท่าน กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม
รองประธานคณะกรรมการวิสามัญ ได้รับมอบหมายจากท่านประธานคณะกรรมการ
วิสามัญให้รายงานต่อที่ประชุมดังนี้

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา (สมัยสามัญทั่วไป) ครั้งที่ ๔ วันศุกร์ที่ ๒๒
มกราคม ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และมีมติแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น
คณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญประกอบด้วยกรรมการจำนวน
๒๕ ท่าน กำหนดการแปรญัตติกายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่าง
พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน โดยวุฒิสภา
ได้รับเมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๒ และระยะเวลาดังกล่าวได้สิ้นสุดลงในวันเสาร์ที่
๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ -----

ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาเรื่องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา

บัดนี้ คณะกรรมการธิการวิสามัญได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ตามที่ปรากฏในรายงานของคณะกรรมการธิการที่นำเสนอท่านสมาชิกฯ ทุกท่านไปแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกฯ เสนอคำแปรญัตติจำนวน ๔ ท่าน

อนึ่ง คณะกรรมการธิการวิสามัญได้มีการพิจารณาบททวนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และขอแก้ไขเพิ่มเติมในบางมาตรา ตามใบแก้รายงานของคณะกรรมการธิการวิสามัญที่ได้แจกในห้องประชุมในวันนี้ นอกจากนี้ กระผมขออนุญาตเรียนว่า มีคำคิดที่ขอแก้ไขเล็กน้อย ซึ่งก็ได้แจกไปเป็นกระดาษ ๑ แผ่น จำนวน ๒ หน้า ซึ่งความในนั้นมีสาระสำคัญก็คือ ในหน้าที่ ๓ ของรายงานให้มีการแก้มาตรา ๑๐ ทวิ ว่าได้มีการเห็นด้วยในหลักการ

ประธานวุฒิสภา : กรรมการธิการ สมาชิก ได้รับแจกแล้ว

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รองประธานคณะกรรมการ) : ครับ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาด้วยครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติ

ทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ คณะกรรมการธิการคัดออก มาตรา ๔ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิรัช

นายวิรัช โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิรัช โสสุวรรณจินดา ขออนุญาตเรียนถามในมาตรา ๔ ซึ่งคณะกรรมการได้แก้ไขความหมายของคำว่า “พนักงาน” โดยแก้ไขจากคำว่า “บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่คล้ายคลึงกันกับตำแหน่งดังกล่าว” ซึ่งก็หมายถึง ตำแหน่งผู้ว่าการ ผู้อำนวยการ ผู้จัดการและเลขาธิการ เปลี่ยนมาเป็น “บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียว

๓๓

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

ศิริวรรณ ๑๗/๒

กันกับตำแหน่งดังกล่าว” กระผมคิดว่า ถ้าใช้คำว่า เช่นเดียวกันกับตำแหน่งดังกล่าว อาจจะไม่ใช่ตำแหน่งที่คล้ายคลึง ชื่อตำแหน่ง ถ้าเช่นเดียวกันก็ต้องเป็นตำแหน่งเดียวกัน คิดว่าน่าจะดีที่ความประสงค์ที่จะให้บุคคลซึ่งตำแหน่งในชื่อที่เรียกอย่างอื่น แต่ที่มีฐานะเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดของรัฐวิสาหกิจมาอยู่ในความหมายของพนักงานในกฎหมายนี้ด้วย ขอเรียนเสนอคณะกรรมการว่า น่าจะใช้คำร่างเดิมที่มีตำแหน่งหน้าที่คล้ายคลึงกับตำแหน่งดังกล่าวซึ่งกฎหมายอื่นก็ใช้คำว่า “คล้ายคลึง” ครับ ท่านประธานฯ

- ๑๘/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติครับ คำว่า “คล้ายคลึง” กับ “เช่นเดียวกัน” ก็มีความหมายทำนองเดียวกัน บังเอิญมีทีหนึ่งแล้วในกฎหมายฉบับนี้ที่ใช้คำว่า “เช่นเดียวกัน” ที่ประชุมก็เลยคิดว่า น่าจะใช้คำเดียวกันในกฎหมายฉบับเดียวกันทั้งหมด ก็เลยตัดคำว่า “คล้ายคลึง” แก้เป็น “เช่นเดียวกัน” ครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณวิชัย เชิญ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมคิดว่า น่าจะหาตรงกันข้าม คือเปลี่ยนจากที่อื่นที่ใช้คำว่า “เช่นเดียวกัน” มาเป็น “คล้ายคลึง” เพราะจะมีกฎหมายอื่นซึ่งคล้าย ๆ อย่างนี้ กฎหมายแรงงานรัฐวิสาหกิจจะมีนิยามเหมือนกัน อย่างนี้ แล้วใช้คำว่า “คล้ายคลึงกัน” แต่ท่านชัยวัฒน์ที่อยู่กรรมการชุดนั้นท่านจะต้องมา แก้เป็น “คล้ายคลึง” อีกหรือเปล่า ผมคิดว่า ใช้คำว่า “คล้ายคลึง” จะสอดคล้องกับกฎหมาย ฉบับอื่นที่เรามีอยู่แล้ว

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ครับ กระผม เกษม สรศักดิ์เกษม กรรมการผู้ช่วย รองอนุญาโตกรเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติว่า ถ้อยคำที่แก้ไขมาตรา ๔ คำว่า “พนักงาน” นั้นได้ล้อถ้อยคำมาจากมาตรา ๑๕ วรรคท้ายครับ ท่านประธานฯ เพื่อให้สอดคล้องกันในกฎหมายฉบับเดียวกัน ขอพบพระคุณ

ประธานวุฒิสภา : คุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ นิติเดี๋ยวลครับ คือความจริงก็ไม่คิดใจ แต่พอไปเฝ้าถึงมาตรา ๑๕ วรรคท้าย มาตรา ๑๕ วรรคท้าย ข้อความไม่เหมือนกันกับนิยาม คือไม่ได้เพิ่มคำที่ใช้คำว่า “ผู้จัดการ เลขาธิการ” เข้าไปใน นิยามเหมือนกับในคำนิยามที่อยู่ในมาตรา ๔ เดียวจะไม่ตรงกัน คืออ้างแล้วความไม่ เหมือนกันครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมการอื่น เชิญต่อไปครับ

๓๕

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

วิมล ๑๘/๒

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕ ถึงมาตรา ๙ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๑๐ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ขอแปรญัตติในมาตรา ๑๐
คือแปรฯ เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ ซึ่งในใบแก้ไขได้เปลี่ยนใหม่ว่า คณะกรรมาธิการเห็นด้วยใน
หลักการ และกรรมาธิการได้นำไปบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑ ทวิ และมาตรา ๑๑ ครีแล้ว
ซึ่งต้องขอขอบคุณครับ แต่ขณะเดียวกันครับ ท่านประธานฯ ตอนที่ไปบัญญัติไว้ใน
มาตรา ๑๑ ทวิ และมาตรา ๑๑ ครีนั้นไม่เหมือนกับที่กระผมเห็นด้วยในขณะที่กระผม
แปรญัตติ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะหารือท่านประธานฯ ว่า ตอนที่กระผมแปรญัตตินั้น
เมื่อหาสาระไม่ได้เป็นเหมือนกับที่ปรากฏขึ้นในเอกสารนี้ เพราะฉะนั้นกระผมขอหารือท่าน
ว่า เมื่อถึงมาตรา ๑๑ ทวิ และมาตรา ๑๑ ครีนั้น กระผมขอสงวนคำแปรญัตติ เพราะว่า ตอนที่
ที่กระผมบอกว่า กระผมพอใจนั้นคือพอใจภายใต้พื้นฐานที่อธิบายกันในห้อง ซึ่งเนื้อหาไม่
ได้เป็นแบบนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๑ ทวิ และมาตรา ๑๑ ครี คณะกรรมาธิการ
เพิ่มขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นเราก็จะมีสิทธิเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยได้

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ~~แต่~~มีสิทธิแก้ไขถ้อยคำใหม่ครับ
ท่านประธานฯ กระผมมีสิทธิเสนอตัดหรือเสนอแก้ไขถ้อยคำใหม่ครับ เพราะว่า ถ้าแปรญัตติ
สงวนไว้มีสิทธิจะตัดออก

ประธานวุฒิสภา : ก็ต้องขึ้นอยู่กับกรรมาธิการว่า เราจะเห็นด้วยกับคำ
ขอแก้ไขนั้นหรือไม่ ถ้าหากไม่เห็นด้วยเราก็ได้แต่จะโหวตเยส (Yes) หรือโน (No)

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ : ครับ ให้สิทธิกระผมตอนนั้นนะครับ ขอคุณ
มากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอประทานโทษ เผลอไปครับ โหวตเห็นด้วยหรือไม่
เห็นด้วย เขาแก้คำผิด เชิญต่อไปครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๑ ทวิ
คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการมารับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รองประธานคณะกรรมการ) : ขออนุญาต
มาตรา ๑๑ ทวิ ในประโยคสุดท้ายที่ว่า “เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับมอบหมาย” ตรงนั้น ได้มี
การเพิ่มเติมขึ้นมาโดยที่คณะกรรมการเองไม่ได้ตัดสินใจแบบนั้น ที่ขออนุญาตคัดออก
ครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็แก้ไขตามที่คณะกรรมการขอแก้ไขเสียก่อน
น่ะครับ เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ถ้าเป็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าผมไม่คิดใจ
ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ทั้ง ๒ มาตราหรือเปล่าครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รองประธานคณะกรรมการ) : ประทานโทษครับ
เฉพาะมาตรา ๑๑ ทวิครับ

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๑๑ ครีก็มีเหมือนกันน่ะ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รองประธานคณะกรรมการ) : มาตรา ๑๑ ครี
ประเด็นที่ท่านคงจะมีการอภิปรายกันครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิรัชครับ

นายวิรัช โสวทรธรรมจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม วิรัช โสวทรธรรมจินดา ขออนุญาตกราบเรียนถามในมาตรา ๑๑ ทวิ ข้อความใน
มาตรา ๑๑ ทวิ ซึ่งคณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่นัยว่า กรรมการตามมาตรา ๖ ที่มีใช้
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ถ้าภายในระยะเวลา ๓ ปีก่อนหน้านั้นเคยได้รับแต่งตั้ง เคยเป็น
ผู้ถือหุ้น กรรมการผู้มีอำนาจ หรือที่ปรึกษาทางการเงิน ผู้มีส่วนได้เสียในนิติบุคคล หรือมี
ส่วนได้เสียในกิจการรัฐวิสาหกิจก็ให้แจ้งกรณีดังกล่าวต่อคณะกรรมการนโยบายทุน
รัฐวิสาหกิจภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ตนเข้ารับตำแหน่ง ประเด็นของผมก็คือว่า

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

วิมล ๑๘/๔

กรรมการที่หมายถึงในมาตรา ๖ หมายถึงกรรมการที่ไม่ใช่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ใน
 มาตรา ๖ นั้นกรรมการจะมี ๒ ประเภท คณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจ-----

- ๑๕/๑

ประเภทที่ ๑ ก็คือกรรมการตามตำแหน่ง ซึ่งก็มีนายกรัชมุนตรีเป็นประธาน รัฐมนตรีที่
นายกฯ แต่งตั้งไม่เกิน ๑๕ คน ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการ
กฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปลัดกระทรวง
การคลัง ^{อีก ๑ คน} ~~อันนี้~~เป็นกรรมการที่ไม่ใช่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากนั้นก็มีการ
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกจำนวนไม่เกิน ๖ คน ~~เป็นกรรมการ~~ ^{ที่}จะเห็นว่า
กรรมการที่ไม่ใช่ผู้ทรงคุณวุฒิในมาตรา ๑๑ ทวิ ก็หมายถึงกรรมการโดยตำแหน่งต่าง ๆ
กรรมการโดยตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านั้น ผมคิดว่า ไม่น่าจำเป็นจะต้องให้แจ้งก่อนเข้ารับ
ตำแหน่ง เพราะ ~~ถ้า~~ น่าจะมีประวัติ หรือมีเรื่องที่เกี่ยวข้องที่พอจะทราบได้อยู่แล้ว เพราะ ~~ว่า~~
เคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว ~~เพราะฉะนั้น~~ ถ้าเป็นอย่างนั้น
มาตรา ๑๑ ทวิ ไม่น่าจะมีความจำเป็นที่จะต้องบัญญัติไว้ ~~อันนี้~~ขอเรียนถามไปยัง
คณะกรรมการว่า มีความจำเป็นอย่างไรที่ไประบุเอาไว้อย่างนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : ผม นายชัยวัฒน์

วงศ์วัฒนสานต์ กราบเรียนท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติอย่างนี้ครับว่า ทางกรรมาธิการประสงค์
ให้การดำเนินกิจการเป็นไปโดยมีความเป็นกลาง และก็ไม่เปิดเผย เพราะฉะนั้นในกรณีเหล่านี้
แม้ว่าท่านเหล่านั้นจะมีประวัติมาก่อนแล้วก็ตาม แต่ว่าประวัติเหล่านั้นก็อาจจะไม่เป็นที่รู้กัน
กับกรรมการท่านอื่นที่อยู่ในที่ประชุมด้วยกัน การกำหนดให้แจ้งก็เพื่อให้ที่ประชุมสามารถ
รู้ได้ว่า ผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับทางด้านฝ่ายใดบ้างที่จะทำให้การทำงานเป็นไปด้วยความ
ระมัดระวัง รอบคอบมากขึ้นครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โดสุวรรณจินดา : ผมขออนุญาตเรียนถามอีกนิดเดียวครับว่า
ถ้าเป็นอย่างนั้น ทำไมเราไม่ระบุให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดจะต้องมารายงานด้วย
เพราะจริง ๆ ในมาตรา ๑๐ ก็พูดถึงว่า จะต้องไม่เคยได้รับแต่งตั้งมา แล้วเวลาเข้ารับ
ตำแหน่งจริง ๆ เราไม่ได้มีบทบาทให้เขามารายงาน ถ้าจะเขียนบอกว่า ให้กรรมการตาม
มาตรา ๖ ทั้งหมด ทั้งทรงคุณวุฒิ และไม่ใช่ว่าทรงคุณวุฒิเข้ามาแจ้ง ผมว่าน่าจะชัดเจนกว่า
ถ้าจะเปิดเผยให้จริงจังกว้างที่ทางคณะกรรมการได้ให้ข้อสังเกตไว้

ประธานวุฒิสภา : ฝากตอบอีกเรื่องหนึ่งด้วยว่า ถ้ากรรมการที่ไม่ใช้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็คือนายกรัฐมนตรี เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการสภาพัฒน์ฯ และพวกนี้จะเคยเป็นที่ปรึกษาการเงิน ที่ปรึกษาการจัดการจำหน่ายหุ้น ผู้ทำหน้าที่จัดจำหน่ายหุ้นของรัฐวิสาหกิจได้อย่างไรครับ จะเป็นไปได้หรือไม่

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : อยากทราบเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติขงนี้ครับว่า กรณีของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่ได้เขียนไว้ในมาตรา ๑๑ ทวิ อีก เพราะตัว ในมาตรา ๑๐ (๔) ห้ามการดำเนินการเหล่านั้นอยู่แล้วโดยตรง นี่สำหรับกรณียกมาตรา ๑๑ ทวิ คล้าย ๆ ว่า เนื่องจากบุคคลเหล่านั้นเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง เพราะฉะนั้นการห้ามโดยตรงคงจะกระทำไม่ได้ ก็บังคับให้แจ้งเพื่อให้ทราบกรณีเหล่านั้น ส่วนตำแหน่งบางตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งในทางธุรกิจเอกชน ดังนั้นก็เขียนไว้เพื่อให้ครบถ้วนตามหลักการครับ เพราะบางกรณีก็คงใช้ไม่ได้ แต่บางกรณีคงใช้ได้ครับ เพราะว่า บางท่านก็อาจจะเคยอยู่ในภาคเอกชนมาก่อน อีกอย่างหนึ่ง รัฐมนตรีบางท่านเราก็จะเห็นได้ว่า ตามมาตรา ๖ มีรัฐมนตรีที่ได้รับแต่งตั้งเข้ามาถึง ๑๕ คน บางท่านอาจจะเคยอยู่ในภาคเอกชนก็ได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๑ ตี
คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวัลลภ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา แท้จริงแล้วครั้งก่อนประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมได้แปรญัตติไว้ทั้งหมด ๘ มาตราด้วยกัน กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ ใช้เวลาสักเล็กน้อยตอนที่กระผมแปรญัตติไว้ ๘ มาตรานั้น กระผมต้องการจะเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น ๔ ประการด้วยกัน

LIRT

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

มยุรี ๑๕/๓

ประการที่ ๑ ต้องการจะเห็นพนักงานได้มีส่วนร่วมในการแปรรูปนี้
ซึ่งคณะกรรมการก็ได้ให้ความกรุณาที่จะไปบรรจุไว้ในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗
ซึ่งต้องขอขอบคุณครับ

ประการที่ ๒ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นก็คือให้ประชาชนได้รับรู้ ได้มีส่วนร่วม
ในการศึกษาข้อมูลอย่างละเอียด ซึ่งคณะกรรมการก็ได้ให้ความกรุณาไปบรรจุไว้ใน
มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔

- ๒๐/๑

อีกประการหนึ่ง~~คือ~~ต้องการให้เกิดความโปร่งใสในเรื่องข้อมูลข่าวสาร ซึ่งคณะกรรมการก็ได้กรุณารับไปบรรจุไว้ในมาตรา ๑๔

สุดท้ายขอขอบคุณท่านประธานฯ ที่เคารพ ซึ่งปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๑ ศรี เจตนารมณ์ของการแปรญัตติในมาตราที่ทางคณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่นี้แท้จริงแล้ว~~คนที่~~คือ~~ว่า~~ ต้องการจะให้นักการเมืองไม่มีส่วนที่ได้ผลประโยชน์จากการแปรรัฐวิสาหกิจ พูดตรงไปตรงมาเลยนะครับ เพราะว่า ในมาตรา ๑๑ ศรี จะเห็นว่าการตามมาตรา ๖ จะเห็นได้ชัดว่า ประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ หลายส่วนด้วยกัน ๑. ก็คือนักการเมือง ๑๖ ~~วัน~~ ๒. ~~ก็คือ~~ข้าราชการประจำ ๑ ~~วัน~~ ๓. ~~ก็คือ~~ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๖ ~~วัน~~ ~~ที่~~กระผมแปรญัตติเอาไว้ ได้มีการถกเถียงกันในคณะกรรมการ ซึ่งกระผมได้แปรญัตติเอาไว้ กระผมจำได้ว่ามีเหตุผลหนึ่งซึ่งกระผมรับได้ในที่ประชุม เหตุผลนั้นก็คือว่า ถ้าไปห้ามทั้งหมดว่า ภายในระยะเวลา ๓ ปีนับจากพ้นตำแหน่ง ไม่ให้พวกนี้เข้ามาเกี่ยวข้องเลย ข้าราชการดี ๆ จำนวนมากก็จะไม่สามารถเข้ามาเกี่ยวข้องในการจัดการการแปรรูปในครั้งนี้ได้ กระผม~~ขอ~~ขอยอมรับด้วยว่า ถ้าเช่นนั้นน่าจะเปิดช่อง~~ได้~~ได้รับ กระผมขอมอบ~~ให้~~ให้ข้าราชการเข้ามาเกี่ยวข้องได้ แต่พอปรากฏเป็นมาตรา ๑๑ ศรี ในตอนท้ายเขียนว่า “เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับมอบหมายจากราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง” นั้นหมายความว่า กรรมการตามมาตรา ๖ ทุก~~วัน~~ ~~ทั้ง~~ที่เป็น~~นักการเมือง~~ เป็นข้าราชการหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จะสามารถเข้ามาได้ทั้งหมด ถ้าได้รับการยกเว้น เพราะฉะนั้นตรงนี้~~คือ~~กรณีที่กระผมมีข้อหารือกับท่านกรรมการ~~คือ~~ว่า จะเปลี่ยนแปลงถ้อยคำได้หรือเปล่าว่า แทนที่จะเขียนว่า “เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับมอบหมายจากราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง” ให้แก้ไขเป็นว่า “เว้นแต่เป็นข้าราชการประจำที่ได้รับมอบหมาย” ถ้าเช่นนั้นกระผมรับได้~~ครับ~~ ขอบคุณมาก ท่านประธาน ฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ (กรรมาธิการ) : กระผมอยากกราบเรียนหลักการอย่างนี้ นะครับว่า ตามมาตรา ๑๑ ศรี กรณีที่ตำแหน่งในอนาคตที่จะเกี่ยวข้องกับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๔๓

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

อรสา ๒๐/๓

ประสงค์จะให้จำกัดเฉพาะว่า ให้ยกเว้นแต่กรณีของข้าราชการประจำ อันนี้ผมได้หารือกับ
หัวหน้ากรรมการแล้ว ท่านก็ไม่ขัดข้องครับ

ประธานวุฒิสภา : คกลงแก้เป็นว่า

นายพิสิฐ ตีอาธรรม (รองประธานคณะกรรมการ) : เว้นแต่เป็นกรณี
ของข้าราชการประจำที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง

ประธานวุฒิสภา : คุณวัลลภพอใจนะครับ เชิญต่อไปครับ

- ๒๑๑/๑

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๒ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖
 มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา ขออนุญาตเรียนถามใน (๕) ของมาตรา ๑๖ นะครับ
 ที่บอกว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๕) มีลักษณะ
 ต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ ผันเข้าใจถูกไหมครับ ตามมาตรา ๖
 ซึ่งมาตรา ๖ ที่อยู่ในกฎหมายนี้ก็คือ คณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจประกอบด้วย
 นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน อ้างถึงมาตรานี้หรือครับ ผมยังไม่เข้าใจว่ามีเหตุผลอะไรที่
 ใช้ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ นี้ ซึ่งน่าจะเป็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ มากกว่า
 ขออนุญาตเรียนถามเหตุผลครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศาสตร์ (กรรมาธิการ) : สำหรับเรื่องนี้ครับ
 ในการประชุมวันที่ประชุมมีความเห็นอย่างนี้ครับว่า การอ้างมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๐
 เป็นคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ แต่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามลักษณะต้อง
 ห้ามอันนี้หมายถึงกรรมการตามมาตรา ๖ ฉะนั้นเพื่อความชัดเจนในการที่จะเขียน
 ลักษณะต้องห้ามตัวนี้ก็เลยคิดว่า น่าจะโยงไปยังมาตรา ๖ มากกว่า โดยเขียนว่า
 มีลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ หมายความว่า กรรมการ
 ตามมาตรา ๖ ก็คือกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจนั่นเอง ที่หมายถึงกรรมการผู้ทรง
 คุณวุฒิซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจครับ ส่วนลักษณะต้องห้าม
 นั้นก็ต้องมาคู่ต่อในมาตรา ๑๐

ประธานวุฒิสภา : ไม่คิดใจนะครับ เหมือนเล่นหมากรุก ๒ ชั้น
 เลยเข้าใจยาก

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข
 มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
ในมาตรา ๑๔ ผมก็ได้แปรญัตติไว้ละครับ ผมขอความกระจ่างจากคณะกรรมการ
เล็กน้อยครับ ผมเข้าใจว่า ตอนที่ผมแปรญัตติ ผมต้องการให้มีการทำประชาพิจารณ์
ซึ่งให้บุคคลได้รู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งก็ได้รับการสนองตอบในการไปเพิ่มเติมเป็น (๘ ทวิ)
คำถามของผมก็คือว่า ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๑๔ ที่เขียนว่า “ข้อมูลข่าวสารที่
คณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัทจัดทำขึ้นให้เปิดเผยต่อสาธารณชน” ซึ่งถ้าแค่นี้
ก็ถือว่าเข้าใจ แต่ขณะเดียวกันคณะกรรมการก็มีถ้อยคำต่อท้ายมาว่า “เว้นแต่กรณี
ที่อยู่ในระหว่างดำเนินการและอาจทำให้รัฐเสียประโยชน์” คำถามก็คือ ช่วยอธิบาย
ให้หน่อยครับว่า ในระหว่างดำเนินการนั้นมีข้อมูลอะไรที่ไม่ควรแก่การเปิดเผย
ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ประเด็นที่ท่านสมาชิก ได้ถามหื่อนั้นก็เป็นเรื่องของ
การทำงานตามปกติครับว่า ในการทำงานของคณะกรรมการอาจจะมีข้อมูลบางอย่าง
อยู่เช่น ในการคัดเลือกที่ปรึกษาที่ดีว่าจะให้คะแนนอย่างไร ในระหว่างที่ยังให้คะแนน
ไม่เสร็จ ยังไม่ได้จบสิ้น ยังไม่ได้ตัดสินลงไปหากจะมีการมาขอข้อมูลไปนี้ มันอาจจะ
เกิดปัญหาได้ หรือในกรณีของการประเมินราคาทรัพย์สินซึ่งเป็นความลับของทาง
ราชการที่ไม่พึงเปิดเผยหากเป็นที่เปิดเผยไปก็อาจจะทำให้การประมูลขายนั้นเกิด
ความไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นได้ครับ เพราะฉะนั้นประ โขณนี้จึงมีไว้เพื่อจะปกป้อง
ผลประโยชน์ของทางราชการครับ

ประธานวุฒิสภา : สงสัยการทำประชาพิจารณ์การตรา
พระราชกฤษฎีกาใน (๘) คือโดยหลักเขาวางไว้ในมาตรา ๒๖ ว่า บรรดาสิทธิและ
อำนาจรัฐทั้งปวงนี้ตกไปเป็นของบริษัทที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ถ้าจะจำกัดสิทธิติดอำนาจ
เอามาคืนรัฐก็ต้องตราพระราชกฤษฎีกา แล้วมันไปทำประชาพิจารณ์บริษัทนั้นก็เลย

รวกกันล้นฟ้าเพราะใช้อำนาจรัฐไปพลาง ๆ ยั่งยืนเท่าไรก็ยังดีสำหรับบริษัท และจะ
 ถูกวิคตูประสงค์ของคุณวิคตภหรือเปล่า คือเดิมมีทางจะเอากลับคืนรัฐเร็วขึ้น นี่จะยัง
 ต้องถ่วงออกไปไม่ทราบว่าเป็นความต้องการอย่างนั้นหรือเปล่า ถ้าต้องการอย่างนั้น
 ก็แล้วไป คุณวิคตภว่าอย่างไร

- ๒๒/๑

นายวัลลภ ตังคณานุกาญช์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
โดยเจตนารมณ์แท้จริงดังที่ผมได้อภิปรายไปแล้วว่า ผมเข้าใจว่า การแปรรูปนั้นจะ
เกี่ยวข้องกับคนค่อนข้างมาก เพราะฉะนั้นผมเองโดยเจตนาผมอยากจะเห็น ๒ - ๓
ประการที่ผมได้อภิปรายไปแล้วก็คือ

ประการที่ ๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณชนน่าจะเป็นสิ่งที่
จำเป็น แต่เมื่อคณะกรรมการอธิบายไปว่า บางเรื่องถ้าเปิดเผยแล้วเกิดผลกระทบ
ก็น่าจะไม่เปิดเผยได้ ผมก็ยอมรับได้

ประการที่ ๒ ที่คือว่า การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะใน
เรื่องของการทำประชามตินั้น ผมสงสัยอยากให้ปรากฏขึ้นอยู่พอสมควร ซึ่งคณะ
กรรมการก็ได้บรรจุไว้แล้วว่า จะต้องรับฟังความคิดเห็นใน (๑) (๒) (๓) (๔) ตาม
มาตรา ๘ ทวิที่เพิ่มขึ้นใหม่ ผมสงสัยโดยส่วนตัวผมรับได้ครับ

อีกประการหนึ่งก็คือสิ่งที่ท่านประธานฯ ได้พูด ผมยอมรับผมตามไม่ทัน
ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คืออย่างนี้ ถ้าเวลาเราจะเอาสิทธิของรัฐไปให้กับ
คนอื่นก็ควรจะทำประชามติให้ประชาชนเขารู้บ้าง แต่เวลาที่เราจะไปเอาสิทธิของ
รัฐคืนมา มัวทำประชามติอยู่มันก็หาใช่ไปหมด นี่ก็ออกใหม่ครับ สมมุติว่า ถ้าจะไป
ออกกฎหมายจำกัดสิทธิคุณวัลลภ ก็ควรทำประชามติให้คุณวัลลภรู้เสียก่อน แต่จะ
ออกกฎหมายให้สิทธิกับคุณวัลลภ มัวไปทำประชามติอยู่แล้วเมื่อไรถึงจะได้สิทธิ
ผ่านไปได้ละครับ บอกไว้ให้รู้เท่านั้นแหละว่าเราเสียอะไรไปบ้าง

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐ คณะกรรมการคัดออก มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิรัชครับ

นายวิรัช โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม วิรัช โสสุวรรณจินดา ขอดามมาตรา ๒๖ วรรคแรก ที่คณะกรรมการได้แก้ไขว่า

สิทธิประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจที่มีอยู่นั้นอาจจะกำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่งตามที่กำหนดหรือจะให้แต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจ และให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม ในวาระนี้มีอยู่ ๒ ประเด็นก็คือ

ประเด็นที่ ๑ อำนาจของรัฐวิสาหกิจเดิม รวมทั้งสิทธิประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจเดิมจะโอนโดยพระราชกฤษฎีกาไปเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ซึ่งผมคิดว่า น่าที่จะทำให้เกิดความไม่เหมาะสม เพราะกรรมการชุดนี้ก็ได้บอกไว้ว่า ชุดใดชุดหนึ่ง ไม่ว่าจะชุดไหน ซึ่งอาจจะเป็นกรรมการที่ตั้งขึ้นมาเพื่อแปรรูปรัฐวิสาหกิจหรือคณะกรรมการที่เป็นคณะกรรมการบริหารของบริษัทรัฐวิสาหกิจที่ตั้งใหม่ ซึ่งน่าที่จะไม่เหมาะสมเพราะว่ากลายเป็นเอกชนไปแล้ว คณะกรรมการที่ ๒ ก็คือมาตรา ๑๐ ที่มาใช้บังคับ ในเรื่องคุณสมบัติของกรรมการ เรื่องของลักษณะต้องห้าม ยังมองไม่เห็นว่าจะมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับประเด็นนี้ได้อย่างไร

ประเด็นที่ ๒ ก็คือในวาระสอง ในประโยคสุดท้ายที่ตัดคำว่า คณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจต้องทบทวนแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจ ผมคิดว่า คณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจนั้นคงไม่มีอำนาจที่จะไปเสนอทบทวนแก้ไขพระราชกฤษฎีกา ที่จะสามารถทำได้ก็คือเสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาซึ่งเป็นอำนาจตามมาตรา ๑๒ (๔) ตัวเองจะไปแก้ไขเองไม่ได้ อันนี้คือขอเรียนเสนอว่า น่าจะเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับตัวบทกฎหมายครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสถานต์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติอย่างนี้ครับว่า คือเรื่องนี้ของเดิมได้กำหนดให้อำนาจต่าง ๆ ไปเป็นของรัฐมนตรี ก็มีการหยิบยกขึ้นมาพิจารณาในชั้นกรรมาธิการว่า อาจจะให้การดำเนินการแปรรูปรัฐวิสาหกิจปลอดจากการแทรกแซงทางการเมืองเท่าที่จะเป็นไปได้ ก็แก้ไขโอนมาให้เป็นคณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่งที่กำหนดอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งคิดว่าน่าจะมีการดำเนินการที่โปร่งใสมากขึ้น

อีกประการหนึ่งก็คือว่า ในอนาคตต่อไป การดำเนินกิจการของภาคต่าง ๆ ที่รัฐวิสาหกิจทำอยู่ต่อไปภาคเอกชนคงจะทำได้ด้วย ซึ่งคงจะมีการออกกฎหมายแล้วให้มีการจัดตั้งองค์กรที่จะกำกับกิจการเหล่านี้ เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ก็ต้องรอกฎหมายอีกฉบับหนึ่งซึ่งต้องใช้ระยะเวลาค่อนข้างยาว เพราะฉะนั้นถ้าให้มีการรณรงค์หนึ่งขึ้นมาตรงช่วงนี้คอยกำกับดูแลการทำงานของบริษัด้วย ก็จะทำให้เกิดองค์กรกำกับได้เร็วขึ้น อันนี้ก็เป็นเหตุผลที่ทำให้แก้เป็นอย่างนั้น ส่วนที่เห็นว่าให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น โดยหลักการก็คือว่า เป็นคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเอง นั่นคือนักการเมืองเป็นไม่ได้ดริบิ แต่ว่าทางนักการเมืองอาจจะมีส่วนควบคุมได้ในแง่ที่ว่า ถ้ากรรมการเหล่านี้ทำไม่ดี นักการเมืองก็อาจจะต้องแก้ไข พระราชกฤษฎีกาหรือว่าแก้ไขการจัดตั้งหน่วยงาน เพราะว่า การตั้งนี้เป็นเรื่องของนักการเมืองเป็นคนรับผิดชอบได้ในส่วนนี้ แต่คนดำเนินการจะเป็นคนที่ค่อนข้างจะมีอิสระครับ

สำหรับอีกประเด็นหนึ่ง จริง ๆ แล้วก็เป็นเรื่องเสนอความเห็นเพื่อให้มีการแก้พระราชกฤษฎีกานั้นเอง ไม่ได้หมายความว่า ไปแก้พระราชกฤษฎีกาเอง เป็นการเสนอความเห็นเพื่อให้แก้ไข ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัย

นายวิชัย โดสุวรรณจินดา : ท่านประธานฯ ครับ ถ้าอย่างนั้นใน
วรรคสองจะเพิ่มเติมไปสักนิดได้ไหมครับว่า คณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจ
ต้องเสนอแนะให้ทบทุนแก้ไขเพิ่มเติม เพิ่มคำว่า “เสนอแนะ” เข้าไปจะได้สอดคล้อง
กับอำนาจหน้าที่ครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รองประธานคณะกรรมการการ) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ ไม่ขัดข้องครับที่จะเติมคำว่า “เสนอแนะ” และอีกประการหนึ่งกระผม
ขออนุญาตแก้ไขถ้อยคำในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๒๖ ครับ ที่เขียนว่า “หมดสภาพ” นั้น
เห็นที่จริงที่ประชุมคณะกรรมการเราใช้คำว่า “สิ้นสภาพ” ครับ จึงขออนุญาตแก้ไข
เห็นอีกคำหนึ่งทีขออนุญาตแก้ไขอยู่ใน พารากราฟ (Paragraph) ก่อนที่จะรองสุดท้ายครับ
ที่เขียนว่า “กฎหมายว่าด้วยการกำกับกิจการ” ขอแก้กลับไปคำเดิมครับ เป็น “ดำเนิน
กิจการ” ขออนุญาตแก้ไข ๒ คำครับ

ประธานวุฒิสภา : แก่ถูกไหม แก้ได้แล้วไหมครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รองประธานคณะกรรมการการ) : ขออนุญาต
อีกครั้งนะครับ ในวรรครองสุดท้ายที่ขึ้นต้นคำว่า “อำนาจของคณะกรรมการตาม
วรรคหนึ่ง” นั้นนะครับ อ่านต่อไปถึงบรรทัดที่ ๓ จะบอกว่า “ว่าด้วยการกำกับกิจการที่
บริษัท” ขอให้ใช้คำว่า “ดำเนิน” เหมือนเดิม แทนที่จะใช้คำว่า “กำกับ” นะครับ อันนี้เป็น
ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ก็คือ ในวรรคสุดท้ายที่เขียนว่า อำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์
ตามวรรคหนึ่งให้สิ้นสุดลงเมื่อบริษัทนั้นหมดสภาพ ที่ขออนุญาตเรียนว่า ที่ประชุม
คณะกรรมการได้แก้ไขคำนี้เป็นว่า “สิ้นสภาพ” ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญต่อไปครับ แก่ตามกรรมการแล้ว เชิญ
ต่อไปได้

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๒๖ ทวิ
คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๙ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ดั่งคณานุรักษ์ : ขอบคุณครับท่านประธานวุฒิสภาครับ ผมมีข้อสงสัยในมาตรา ๒๔ ทวิระบุว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ตรี หรือมาตรา ๑๒” อันอื่นไม่ต้องอ่านก็ได้ครับ คือ ถ้าใครฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ ตรีได้รับโทษตรีศร ผมเข้าใจว่า ตกมาตรา ๑๑ ทวิไปหรือเปล่า คือ ถ้าไม่แจ้งตามมาตรา ๑๑ ทวิ จะมีโทษอยู่ตรงไหน หรือว่าจะมีกำกับไว้ในมาตรา ๑๒ แล้ว ขอความกระจ่างด้วย เพราะมาตรา ๑๑ ทวิ ไม่ได้พูดถึงโทษเอาไว้เลย ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ *

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : กรณีของมาตรา ๑๑ ทวิ อันนั้นเป็นเพียงหน้าที่บอกว่า ต้องแจ้งให้ที่ประชุมด้วย ซึ่งก็เป็นเพียงหน้าที่ ไม่ได้มีบทกำหนดโทษไว้ด้วย ส่วนบทกำหนดโทษอันนี้เอาเฉพาะกรณีที่รุนแรงมากกว่า ก็คือกรณีของ มาตรา ๑๑ ตรีครับ คือ ไปดำรงตำแหน่งที่ต้องห้ามด้วย

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายวัลลภ ดั่งคณานุรักษ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผมเข้าใจว่า การเพิ่มในมาตรา ๑๑ ทวิ ถึงแม้ว่าเราจะผ่านไปแล้วก็ตามนะครับ เจตนารมณ์ ก็คือ ให้แจ้งให้ทราบ ฉะนั้นถึงแม้จะเป็นหน้าที่ที่แจ้งให้ทราบนี่ละครับ คณะกรรมาธิการ จะมาบอกว่า เป็นหน้าที่ ซึ่งใคร ๆ ก็บอกว่า ไม่แจ้งก็ได้ เพราะไม่มีโทษกำหนด ผมขอ หรือว่า ถ้าไม่แจ้งน่าจะไม่มีโทษนะครับ จะเพิ่มไปในมาตรา ๒๔ ทวิได้หรือเปล่า ขอบคุณ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (กรรมาธิการ) : ผมเข้าใจว่า หน้าที่ที่ กำหนดว่าทุกอย่างก็ต้องดูความรุนแรงของสิ่งนั้นประกอบด้วยนะครับ คือ กรรมาการ ตามมาตรา ๖ ซึ่งเรียกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ขณะนี้ก็มีอยู่ ๒ พวก พวกหนึ่งคือ ข้าราชการ ประจำอีกพวกหนึ่งก็เป็นข้าราชการการเมือง สำหรับข้าราชการประจำนั้นมีวินัยของราชการ

LIRT

อยู่แน่ ๆ ที่จะบังคับได้อยู่แน่ครับ ถ้าไม่แจ้งก็ผิดวินัย เพราะในหน้าที่ตามกฎหมายขอให้
แจ้ง ส่วนข้าราชการการเมืองนั้นก็คง แชงกัซัน (Sanction) ทางการเมืองได้ ถ้าคนไหนไม่
แจ้งนั้นคิดว่า ไม่ควรไว้วางใจอย่างไร กระทำการขัดต่อกฎหมายอย่างไร ผมเข้าใจว่า
น่าจะพอเพียงแทนที่จะไปกำหนดเป็นโทษทางอาญาค่ะ

- ๒๔/๑

ประธานวุฒิสภา : ไม่คิดใจนะครับ เชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข

ประธานวุฒิสภา : จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ ต่อไปจะขอมติในที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับการมาธิการในวาระที่ ๓ หรือไม่ครับ เชิญลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๐๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเสียงข้างมาก ๑๐๑ เสียงต่อ ๒ เสียง กรรมการมีข้อสังเกตไข่มุขครับ ข้อสังเกตของคณะกรรมการเป็นเรื่องของเหตุผลท้ายพระราชบัญญัติ มีท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยนะครับ ขอบคุณคณะกรรมการ เชิญคุณสุชนมีอะไรครับ

นายสุชน ขาสีเครือ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผมมีข้อสังเกตเพิ่มเติมหนึ่ง คือกระผมเกรงว่าจะเลอะไปนะครับ ด้วยความเป็นห่วงที่ทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ หลังจากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจไปแล้วด้วยกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเราเพิ่งผ่านไปเมื่อสัปดาห์ ก็เป็นห่วงว่า ในชั้นของรายละเอียดของกฎหมายฉบับนี้นั้น ไม่ได้มีข้อสังเกตหรือมาตราใดที่เกี่ยวข้องกับการค้าประกันเงินกู้ ในประเด็นที่กระผมอยากทราบก็คือว่า การก่อตั้งรัฐวิสาหกิจที่ผ่านมานั้นเราใช้เงินในการก่อตั้งอยู่ ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งนั้นใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน และส่วนในการดำเนินงานระยะหลังนั้น รัฐวิสาหกิจได้กู้เงินจากสถาบันการเงินทั้งภายในและภายนอกประเทศค่อนข้างมาก กระผมก็ไม่สามารถที่จะเอาตัวเลขรายละเอียดได้ว่า เป็นจำนวนที่หนี้ล้านขณะนี้ เป็นห่วงว่า หลังจากการแปรรูปไปแล้วถ้าหากไม่มีกฎหมายมารองรับเอาไว้เรื่องการป้องกันเกี่ยวกับการประกันเงินกู้ที่ภูม่านั้น ก็เกรงว่า แปรรูปไปแล้วนั้นก็ไม่สามารถที่จะขายรัฐวิสาหกิจได้ ประเด็นตรงนี้นั้นถ้าหากว่ายังไม่มียกกฎหมายอื่นใดมารองรับก็อาจจะดังข้อสังเกตเพิ่มเติมเอาไว้ว่า น่าจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ในรายละเอียดในการดำเนินงานภายใต้กฎหมายทุนรัฐวิสาหกิจฉบับนี้ด้วย กราบเรียนท่านประธานฯ เป็นข้อสังเกตเอาไว้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็รำพึงรำพันกันแต่ในใจก็แล้วกันนะครับ ผมขอ
อนุญาตเรียนว่า ผมนั่งร่วมพิจารณาในฐานะประธานฯ ซึ่งไม่มีสิทธิจะพูดอะไรในกฎหมาย
ฉบับนี้ด้วยความอดอัดใจเป็นที่สุด และมองเห็นวิสัยของบ้านเมืองเราจากกฎหมายฉบับนี้
เพราะจะพึงพายุกับความสุจริตใจของคนที่ผ่านมาเกี่ยวข้องกับเท่านั้น ตัวกฎหมายนี้อ่านว
ต่อการที่เอาอำนาจของรัฐ ไปขายให้ต่างชาติอย่างมากทีเดียว เพราะฉะนั้นก็เป็นเรื่องภาระ
ของเรารวันข้างหน้าที่จะต้องคอยจับตาดูว่า ถ้ามันเกิดเหตุการณ์อย่างนั้นขึ้นมาแล้วเราจะทำ
กันอย่างไร ก็หวังว่ารัฐบาลนี้ซึ่งสุจริตอยู่นี้จะอยู่ไปได้นาน ๆ เราจะได้พอรอดตัวกันไป
ได้บ้าง

ต่อไปครับ ๔.๔ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

- ๒๕/๑

ใบขอแก้ไขรายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ...

หน้า (๒๑) ข้อ ๒.๓๘

ความเต็ม

“คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภาและบัญญัติเป็น

มาตรา ๕๐”

แก้เป็น

“คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมและบัญญัติเป็น

มาตรา ๕๐ ดังนี้

“ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชี
แล้วส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภา และให้ทำการตรวจสอบ รับรองบัญชีและการเงินทุกประเภท รวมทั้งประเมินผลการใช้จ่ายเงินและ
ทรัพย์สินของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา โดยแสดงให้เห็นด้วยว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตาม
วัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำรายงานเสนอผลการสอบบัญชีต่อรัฐสภา
และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า”

กองกรรมาธิการ ๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ.

พร้อมด้วย

รายงานของคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ.

ฝ่ายประชุม 4

กองกรรมาธิการ 2

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สผ ๐๐๑๗.๑๓/ ๓๓๕

รัฐสภา

ถนนคู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๕๕๒
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ.

กราบทเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๐ คน ประกอบเป็น คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น มีรายนามแต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำว
๒. นายจำลอง ครุฑขุนทด
๓. นายชัย ชิดชอบ
๔. นายพลล ปัทมะ
๕. นายโกคิน พลกุล
๖. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๗. นายสืบแสง พรหมบุญ
๘. นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์
๙. นายอดิคร เพ็ญเกษ
๑๐. นายอลงกรณ์ พลบุตร

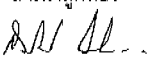
วุฒิสภา

๑. นายกำธร อุดมฤทธิ์รุ่ง
๒. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ
๓. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๔. นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์
๕. นายพชร ยุติธรรมดำรง
๖. นายพินิต อารยะศิริ
๗. นายไพศาล กุมาลย์วิสัย
๘. นายไพศาล พิทมงคล
๙. พลตำรวจเอก วิสิษฐ เดชกุญชร
๑๐. นายวิจิตร ศรีส้าน

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา
เพื่อให้โปรดเกล้าเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ไพศาล กุมาลทวีชัย
(นายไพศาล กุมาลทวีชัย)
ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

สำเนาถูกต้อง

(นายสันติภักดิ์ โลทะชาละ)
หัวหน้าฝ่ายประชุม ๔
กองกรรมาธิการ ๒

กองกรรมาธิการ ๒
ฝ่ายประชุม ๔
โทร. ๒๔๔๑๘๘๔๘
โทรสาร ๒๔๔๑๖๒๔-๖

กาญจนา/พิมพ์
ผ่องศรี/ทาน

รายงานร่วมกันของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๐ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายไพศาล กุศลธรรม	เป็นประธานคณะกรรมการ
๑.๒ นายโกศล พลกุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๑.๔ ร้อยโท กุเทพ ไสกะจ่าง	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
๑.๕ นายสืบแสง พรหมบุญ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. บันทึกผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

๒.๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“หน่วยราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการ

ที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากหน่วยราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วย

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงาน ลูกจ้าง หรือบุคคลซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒.๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“การสรรหาและการเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนสมาชิกสิบเจ็ดคน ประกอบด้วย

(ก) ผู้แทนของพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีสมาชิกอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรจำนวนสิบเก้าคน ซึ่งต้องเลือกให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(ข) อธิการบดีจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดจำนวนสี่คน ผู้แทนศาลฎีกาจำนวนสี่คน

(๒) ให้คณะกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควรเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจำนวนสามเท่าของจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะพึงมีได้ตามรัฐธรรมนูญ เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง โดยให้เรียงรายชื่อตามลำดับตัวอักษร พร้อมประวัติ วุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงานของบุคคลดังกล่าว และต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อนั้น

(๓) ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยเร็ว เพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๒) ให้เหลือจำนวนสองในสาม ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรตามลำดับ เป็นผู้ที่ได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎร

แต่ถ้าจำนวนผู้ได้รับเลือกตั้งดังกล่าวไม่ครบตาม (๓) วรคหนึ่งให้นำรายชื่อผู้ไม่ได้รับเลือกในคราวแรกนั้นมาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเพื่อกันไป และในการนี้ให้ถือว่าผู้ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนที่กำหนดตาม (๓) วรคหนึ่ง เป็นผู้ได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งนี้ ถ้ามีผู้ได้คะแนนเสียงเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนที่กำหนด ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก และให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอรายชื่อผู้ได้รับเลือกต่อประธานวุฒิสภากายในเจ็ดวันนับแต่วันเลือกเสร็จสิ้น

(๔) ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภา เพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๓) ให้ได้จำนวนไม่เกินสามคน ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ให้วุฒิสภาเลือกผู้หนึ่งคนจากวุฒิสภาที่มีวุฒิสมาชิกได้รับคะแนนเสียงสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของวุฒิสภาตามลำดับ เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

ในการนี้ให้ผู้ใดได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินสามคน ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

LIR

(๔) ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกตาม (๔) ให้ประธานวุฒิสภาแจ้งให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรทราบ และให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ใหม่ภายในหกสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับเลือกตาม (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม เป็นดังนี้

"การสรรหาและการเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนสามสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

(ก) ผู้แทนของพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีสมาชิกอยู่ในสภาผู้แทนราษฎรจำนวนสิบเก้าคน ซึ่งต้องเลือกให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(ข) อธิการบดีจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดจำนวนสี่คน ผู้แทนศาลฎีกาจำนวนสี่คน

(๒) ให้คณะกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พิจารณาสรรหาบุคคลผู้สมควรเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจำนวนสามเท่าของจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะพึงมีได้ตามรัฐธรรมนูญ เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งโดยให้เรียงรายชื่อตามลำดับตัวอักษร พร้อมประวัติ วุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงานของบุคคลดังกล่าว และต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อขึ้น

(๓) ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยเร็ว เพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๒) ให้เหลือจำนวนสองในสาม ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ให้ผู้ที่ได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรตามลำดับ เป็นผู้ที่ได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎร

ในกรณีที่จำนวนผู้ได้รับเลือกตั้งดังกล่าวมีไม่ครบตาม (๓) พรรคหนึ่ง ให้เสนอรายชื่อผู้ได้รับเลือกในคราวแรกนั้นมาใหสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องกันไป และในการนี้ให้ถือว่าผู้ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนที่กำหนดตาม (๓) พรรคหนึ่ง เป็นผู้ได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งนี้ ถ้ามีผู้ได้คะแนนเสียงเท่ากันในลำดับใด อันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนที่กำหนด ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก และให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอรายชื่อผู้ได้รับเลือกต่อประธานวุฒิสภาภายในเจ็ดวันนับแต่วันเลือกเสร็จสิ้น

(๔) ให้ประธานวุฒิสมาชิกเรียกประชุมวุฒิสภา เพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๓) จำนวนไม่เกินสามคน ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของวุฒิสภาตามลำดับ เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

ในกรณีที่มิผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในลำดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินสามคน ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

(๕) ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกตาม (๔) ให้ประธานวุฒิสภาแจ้งให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรทราบ และให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับแจ้ง ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติใน (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๒.๓ วุฒิสภาได้เพิ่มความขึ้นใหม่ในร่างของสภาผู้แทนราษฎรเป็นมาตรา ๖ ทวิ ดังนี้

“ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่วุฒิสภาเลือกตามมาตรา ๖ (๔)

ยังมีไม่ถึงจำนวนสามคน สภาผู้แทนราษฎรจะดำเนินการเลือกผู้สมควรเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพิ่มเติมเสนอต่อประธานวุฒิสภาได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างที่วุฒิสภาแก้ไข โดยบัญญัติเป็นมาตรา ๗

๒.๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“ให้ประธานวุฒิสภานำรายชื่อผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๖ ทวิ ที่นกราบองค์คณะเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต่อไป”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๘

๒.๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๘ เป็นดังนี้

“ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องเป็นผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน มีความรอบรู้ และมีประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดิน วิสาหกิจ หรือกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสาธารณะ และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ~~และดำรงคุณสมบัติที่ตนประสงค์จะดำรงตำแหน่งนี้~~

(๑) มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

LIRT

(๔) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

(๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี

(๑๐) ไม่เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น เพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑๒) ไม่เคยถูกวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๑๓) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๓

๒.๗ วุฒิสภาได้เพิ่มความขึ้นใหม่ในร่างของสภาผู้แทนราษฎรเป็นมาตรา ๙ ตรี ดังนี้

"ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้อง

(๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจ หรือของหน่วยงานของรัฐ

(๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไร หรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด

(๔) ไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด

ในกรณีที่วุฒิสภาเลือกบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) โดยได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ผู้ได้รับเลือกจะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อตนได้ลาออกจากความเป็นบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่ยอมรับว่าได้เลิกประกอบวิชาชีพอิสระดังกล่าวแล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพอิสระภายในเวลาที่กำหนดให้ถือว่าผู้นั้นมิได้ยอมรับเลือกให้เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและให้นับบทบัญญัติมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างที่วุฒิสภาแก้ไข โดยบัญญัติเป็นมาตรา ๑๖

LIRT

“นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพ้นจาก

(କ) ଜାୟ

(๒) ใส่ออกก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ ทวิ

(๓ ทวิ) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙ ตร

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

“นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพ้นจาก

(କ) ଟାୟ

(๒) สานอก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑

(๔) กระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๑๒

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ”

“ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพิจารณาจากตำแหน่งตุลาการฯ หรือผู้พิพากษา

ทั้งหมด๔ ให้สภาผู้แทนราษฎรดำเนินการตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีการพ้นจากตำแหน่ง

[illegible]

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๔

๒.๑๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรเป็นมาตรา ๑๓ เป็นดังนี้

“ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนในกรณี

(ก) การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(ข) การปฏิบัติหรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องเรียนหรือประชาชนโดยไม่เป็นธรรม ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ก็ตาม

(ข. ทวิ) การปฏิบัติการใช้ของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีได้เป็นไปเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม ไม่อำนวยความสะดวก ไม่ให้บริการแก่ประชาชน ไม่เป็นไปตามจรรยาบรรณและคุณธรรม หรือไม่เป็นกลางทางการเมือง

(ค) กรณีอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๒) จัดทำรายงานพร้อมทั้งเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อรัฐสภา”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๖

๒.๑๑๑ วุฒิสภาได้เพิ่มความขึ้นใหม่ในร่างของสภาผู้แทนราษฎรเป็นมาตรา ๑๓ ทวิ ดังนี้

“ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่าพบปัญหาปฏิบัติแห่งกฎหมาย ขัดแย้งกัน หรือการกระทำใดของบุคคลใดตามมาตรา ๑๓ (๑) มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาวินิจฉัย”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๑๗

๒.๑๒ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยตัดความในมาตรา ๑๔

ออกทั้งหมด

“เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่มีกรณีพิพาทมาตรา ๑๓ (๑) ทวิที่ขึ้น ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาวินิจฉัย”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

LIRT

๒.๑๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๕ เป็นดังนี้

“ในการนี้ที่มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาหลายคน การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามหมวด ๒ ให้คณะผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาร่วมกันพิจารณาแบ่งงานตามสายงานเพื่อให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแต่ละคนปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระ และรับผิดชอบตามขอบเขตของงานที่ได้รับมอบหมาย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาร่วมกันกำหนด เว้นแต่กรณีที่ตรวจสอบข้อพิพาทตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ที่ตรวจสอบข้อพิพาทตามมาตรา ๒๔ (๕) และ (๖) ที่ตรวจสอบข้อพิพาทตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง ที่ตรวจสอบข้อพิพาทตามมาตรา ๒๘ วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๓๐ ที่ตรวจสอบข้อพิพาทตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และที่ตรวจสอบข้อพิพาทอื่นที่ขึ้นกับพระมหากษัตริย์ตามมาตรา ๔๕ ให้คณะผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาปรึกษาหารือและเห็นชอบร่วมกัน

ในการประชุมแต่ละครั้งเพื่อดำเนินการในเรื่องที่กำหนดให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องปรึกษาหารือและเห็นชอบร่วมกันตามวรรคหนึ่ง ให้ที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาคนหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม และบัญญัติเป็น
มาตรา ๑๘ ดังนี้

“ในการนี้ที่มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาหลายคน การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาร่วมกันพิจารณาแบ่งงานตามสายงานเพื่อให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแต่ละคนปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระ และรับผิดชอบตามขอบเขตของงานที่ได้รับมอบหมายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาร่วมกันกำหนด เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาตรา ๒๑ วรรคสอง มาตรา ๒๗ (๕) และ (๖) มาตรา ๓๐ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๘ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาปรึกษาหารือและเห็นชอบร่วมกัน

ในการประชุมแต่ละครั้งเพื่อดำเนินการในเรื่องที่กำหนดให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องปรึกษาหารือและเห็นชอบร่วมกันตามวรรคหนึ่ง ให้ที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาคนหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม”

๒.๑๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

“การร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องทำเป็นหนังสือ และ

(๑) ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน

(๒) ระบุเหตุที่ทำให้ต้องร้องเรียนพร้อมด้วยข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์เกี่ยวกับเรื่อง

ร้องเรียนตามสมควร

(๓) ใช้ถ้อยคำสุภาพ

LIRT

(๔) ลงลายมือชื่อผู้ร้องเรียน

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะพิจารณาข้อเท็จจริงและระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเปิดโอกาสให้มีการร้องเรียนด้วยวาจาก็ได้ ระเบียบดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๒๐

๒.๑๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๙ เป็นดังนี้

“การเสนอคำร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะเสนอโดยนำส่งด้วยตนเอง ส่งทางไปรษณีย์ มอบให้บุคคลอื่นนำส่งต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือส่งคำร้องเรียนต่อสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้นำส่งต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาก็ได้”

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะพิจารณาข้อเท็จจริงและระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอมคำร้องเรียนด้วยวิธีการอื่น ๆ ก็ได้ ระเบียบดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๒๑

๒.๑๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๙ เป็นดังนี้

“ในกรณีที่คณะกรรมการของวุฒิสภาหรือคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรได้สอบสวนหรือพิจารณาเรื่องร้องเรียนใดและเห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้ คณะกรรมการดังกล่าวจะส่งเรื่องนั้นให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพื่อดำเนินการและพิจารณาแจ้งผลการดำเนินการเบื้องต้นต่อคณะกรรมการก็ได้”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม และบัญญัติเป็นมาตรา ๒๒ ดังนี้

“ในกรณีที่คณะกรรมการของวุฒิสภาหรือคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎรได้สอบสวนหรือพิจารณาเรื่องใดและเห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้ คณะกรรมการดังกล่าวจะส่งเรื่องนั้นให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพื่อดำเนินการก็ได้ และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแจ้งผลการดำเนินการเบื้องต้นต่อคณะกรรมการ”

LIRT

๒.๑๗ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๐ เป็นดังนี้

“เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้รับเรื่องจากสมาชิกวุฒิสภาที่สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือคณะกรรมาธิการวุฒิสภาที่สมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๙ แล้ว แม้ภายหลังสมาชิกวุฒิสภาที่สมัครสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สมัครสมาชิกวุฒิสภาจะพ้นจากตำแหน่งแล้วก็ตาม สมาชิกวุฒิสภาที่สมัครสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สมัครสมาชิกวุฒิสภาจะพ้นจากตำแหน่งทั้งหมดนั้น ย่อมไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนั้นต่อไป”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
และบัญญัติเป็นมาตรา ๒๓

๒.๑๘ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาคณะแพทยศาสตรในมาตรา ๒๑ เป็นต้น

“เรื่องที่สุดตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาวินิจฉัยว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้ ไม่ให้ทำไว้พิจารณาหรือให้ยุติการพิจารณา

(๑) เรื่องที่มีลักษณะเป็นข้อเสนอแนะนโยบายโดยตรงซึ่งคณะรัฐมนตรีได้สั่งว่าให้พิจารณา
ต่อรัฐบาล เว้นแต่การปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวมีลักษณะเฉพาะมาตรา ๑๓ (๑)

(๒) เรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือเรื่องที่ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่ง
เสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๓) เรื่องที่มีได้เป็นไปตามมาตรา ๑๓ (๑)

(๔) เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลหรือการลงโทษทางวินัยของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๕) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
และบัญญัติเป็นมาตรา ๒๔

๒.๑๙ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๒ เป็นดังนี้

“ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจไม่รับพิจารณาหรืออาจยุติการพิจารณา
เรื่องดังต่อไปนี้

(๔) เรือรบที่เทียบท่าบนตลิ่งหรือในอ่าวหรือในเขตนิคมสงวนแห่งราชวงศ์

(๒) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนมิได้มีส่วนได้เสียและการพิจารณาจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม

(๓) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนได้ยื่นเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการร้องเรียนและการพิจารณาจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม

(๔) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนได้รับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรม หรือได้รับการชดเชยความเสียหายอย่างเหมาะสมแล้วและการพิจารณาต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน โดยส่วนรวม

(๕) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่แสดงพยานหลักฐาน หรือไม่ดำเนินการตาม หนังสือที่ได้รับจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนตายและการพิจารณาต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน โดยส่วนรวม

(๗) เรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเคยสรุปผลการพิจารณาแล้ว”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้คงไว้ตามร่างของสภาผู้แทนราษฎร และบัญญัติเป็นมาตรา ๒๕

๒.๒๐ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๔ เป็นดังนี้

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นในการปฏิบัติงาน หรือส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยาน หลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) ให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานตาม (๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนหรือบุคคลใด มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือมาให้ถ้อยคำ หรือส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ขอให้ศาลส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา

(๔) ตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการร้องเรียนโดยแจ้งให้เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองสถานที่ทราบล่วงหน้าในเวลาอันควร

(๕) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การรับคำร้องเรียนไว้พิจารณาและระเบียบ ว่าด้วยการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น

(๖) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเดินทางของพยาน บุคคลและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หรือเรื่องอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้

ระเบียบตาม (๕) และ (๖) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม และบัญญัติเป็น

มาตรา ๒๗ ดังนี้

LIRT

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ให้นำหมายราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นในการปฏิบัติงาน หรือส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) ให้หัวหน้าหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานตาม (๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน หรือบุคคลใด มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือมาให้ถ้อยคำ หรือส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ขอให้ศาลส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๔) ตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียนโดยแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ทราบล่วงหน้าในเวลาอันควร

(๕) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การรับคำร้องเรียนไว้พิจารณาและระเบียบว่าด้วยการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น

(๖) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเดินทางของพยานบุคคลและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หรือเรื่องอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ระเบียบตาม (๕) และ (๖) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

๒.๒๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๕ เป็นดังนี้

“ในการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๕ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วย

ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่อาจสอบสวนหาข้อเท็จจริงในเรื่องใดต่อไปได้ให้ยุติเรื่องนั้น และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภารายงานให้วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรทราบ”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภาและบัญญัติเป็นมาตรา ๒๕

๒.๒๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๖ เป็นดังนี้

“เมื่อมีการร้องเรียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้าและต้องเปิดโอกาสให้ผู้ร้องเรียน ข้าราชการ พนักงาน

หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนได้ตามสมควร

เรื่องใดที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาส่งไม่รับไว้พิจารณาหรือให้ยุติเรื่อง
ให้แจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่รับไว้พิจารณาหรือให้ยุติเรื่อง และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ
ราชการจะส่งคำสั่งไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนั้นทราบด้วยก็ได้

เหตุผลตามวรรคสองให้ระบุข้อเท็จจริง กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยละเอียด และใน
กรณีให้ยุติเรื่องเพราะเหตุที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการกระทำของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วย
ราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นมิได้เป็นไปตามมาตรา ๑๓ (๑) (ก)
(ข) และ (ข ทวิ) ให้ชี้แจงเหตุผลที่แสดงให้เห็นว่าการกระทำดังกล่าวขัดด้วยกฎหมายและเป็นธรรมโดย
ละเอียดให้ผู้ร้องเรียนทราบด้วย"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมและบัญญัติเป็น
มาตรา ๒๙ ดังนี้

วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๖ เป็นดังนี้

"เมื่อมีการร้องเรียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภาต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้าและต้องเปิดโอกาสให้ผู้ร้องเรียน ข้าราชการ พนักงาน
หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนได้ตามสมควร

เรื่องใดที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาส่งไม่รับไว้พิจารณาหรือให้ยุติเรื่อง
ให้แจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่รับไว้พิจารณาหรือให้ยุติเรื่อง และเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ
ราชการจะส่งคำสั่งไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนั้นทราบด้วยก็ได้

เหตุผลตามวรรคสองให้ระบุข้อเท็จจริง กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยละเอียด และใน
กรณีให้ยุติเรื่องเพราะเหตุที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการกระทำของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วย
ราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นมิได้เป็นไปตามมาตรา ๑๓ (๑) (ก)
หรือ (ข) ให้ชี้แจงเหตุผลที่แสดงให้เห็นว่าการกระทำดังกล่าวขัดด้วยกฎหมายและเป็นธรรมโดยละเอียด
ให้ผู้ร้องเรียนทราบด้วย"

๒.๒๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๙ เป็นดังนี้

"ในการนี้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ
หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามความเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภาเรื่องใดในเวลานั้นควร ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจส่งเรื่องดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีหรือ
รัฐมนตรีที่ควบคุมหรือกำกับดูแลหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นนั้น
เพื่อให้สั่งการตามควรแก่กรณีก็ได้

LIRT

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและระยะเวลาได้ล่วงเลยไปพอสมควรแล้ว ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นยังไม่ปฏิบัติตามความเห็นหรือข้อเสนอแนะดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันควร และเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญ หรือเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือเกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมาก ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจทำรายงานเรื่องนั้นเสนอต่อวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรเป็นการด่วนก็ได้

รายงานดังกล่าวให้เปิดเผยให้ประชาชนทราบตามวิธีการที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาผู้พิมพ์กำหนด"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๓๑

๒.๒๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๒๙ เป็นดังนี้

"เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่า เรื่องใดมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือมีมูลความผิดทางอาญา หรือมีมูลความผิดทางวินัย ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแจ้งให้หน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนเรื่องนั้น ๆ และผู้บังคับบัญชาของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ให้หน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนและผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาทราบทุกสามเดือน"

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๓๒

๒.๒๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓๐ เป็นดังนี้

"ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาผู้พิมพ์ทำรายงานประจำปีเสนอต่อวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎรภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ในรายงานดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ผลการพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ พร้อมทั้งชี้แจงสาเหตุหรือข้อเสนอแนะที่เสนอต่อหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) ผลการปฏิบัติตามข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะที่หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินการไปแล้ว

(๓) การไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) อุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
รายงานประจำปีตามวรรคหนึ่งให้เปิดเผยให้ประชาชนทราบตามวิธีการที่
ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา~~กำหนด~~กำหนด

ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นสมควรรายงานให้วุฒิสภา
และสภาผู้แทนราษฎรทราบเป็นพิเศษเฉพาะเรื่องเพราะเป็นกรณีส่วนหรือจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหาร
ราชการแผ่นดิน ก็ให้กระทำได้”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา
และบัญญัติเป็นมาตรา ๓๓

๒.๒๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓๒ เป็นดังนี้
“ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่ต้องรับผิดชอบ~~ไม่รับผิดชอบ~~ใด ๆ ทั้งทางแพ่ง
หรือทางอาญา เนื่องจากการที่ตนได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่~~ที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ~~
โดยสุจริต”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม
และบัญญัติเป็นมาตรา ๓๔ ดังนี้

“ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่ต้องรับผิดชอบ~~ทางแพ่งหรือทางอาญา~~
เนื่องจากการที่ตนได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้”

๒.๒๗ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓๓ เป็นดังนี้
“ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือให้วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องใดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แก่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือ
เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาโดยสุจริต หรือผู้ที่จัดทำและ
เผยแพร่รายงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ ~~ผู้ใด~~
ไม่ต้องรับผิดชอบ~~ไม่รับผิดชอบ~~ใด ๆ ทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล
หรือให้วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐาน หรือจัดทำและเผยแพร่รายงาน แล้วแต่กรณี”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม
และบัญญัติเป็นมาตรา ๓๖ ดังนี้

“ผู้ที่ให้ถ้อยคำ หรือให้วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่น
ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องใดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แก่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือ
เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่
รายงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓ ไม่ต้องรับผิดชอบ~~ทั้ง~~

ทางแพ่ง ทางอาญา หรือทางวินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือ พยานหลักฐาน หรือจัดทำและเผยแพร่ รายงาน แล้วแต่กรณี”

๒.๒๘ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓๖ เป็นดังนี้

“ให้ไม่มีสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะ เป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ ~~ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา~~

กิจการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่ง กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม

และบัญญัติเป็นมาตรา ๓๘ ดังนี้

“ให้ไม่มีสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะ เป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

กิจการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่ง กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน”

๒.๒๙ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓๗ เป็นดังนี้

“สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่ว ไปของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๒) ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๓) เผยแพร่วิชาการและให้ความรู้และการศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับสิทธิที่จะร้องเรียน ต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนี้

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามอบหมาย”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

และบัญญัติเป็นมาตรา ๔๐

๒.๓๐ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓๘ เป็นดังนี้

“ในการกำกับดูแลสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ให้ผู้ตรวจการแผ่นดิน

ของรัฐสภา มีอำนาจ แต่งตั้งหรือถอดถอน หรือกระเปียบหรือประกาศเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และดำเนินการอื่นในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว

(๒) การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน และค่าตอบแทนอื่นของเลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๓) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัย และการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษ สำหรับเลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๔) การคัดเลือก การกำหนดอัตราค่าจ้างหรือค่าตอบแทน ตลอดจนการกำหนดเงินเพิ่มพิเศษให้แก่ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๔๓

(๕) การบริหารและจัดการการเงินและทรัพย์สินของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๖) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่เลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๔๑

๒.๓๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๓๙ เป็นดังนี้

“ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีเลขาธิการคนหนึ่ง ซึ่งแต่งตั้งขึ้น โดยความเห็นชอบของ วุฒิสภา ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ขึ้นตรงต่อ คณะผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงาน ของสภาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นให้แก้ไขเพิ่มเติม และบัญญัติเป็นมาตรา ๔๒ ดังนี้

“ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีเลขาธิการคนหนึ่ง ซึ่งแต่งตั้งขึ้น โดยความเห็นชอบของ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

LIRT

ขึ้นตรงต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานรองจากเลขาธิการก็ได้”

๒.๓๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๙๐ เป็นดังนี้

“เลขาธิการต้องเป็นผู้มีความเป็นกลางทางการเมือง มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และมีคุณวุฒิ ประสบการณ์และความสำเร็จในการบริหารตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาผู้แต่งตั้งกำหนด

เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๙๓

๒.๓๓ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๙๑ เป็นดังนี้

“เลขาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลงานโดยทั่วไปของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และมติของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และให้มีอำนาจดังนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาออกจากตำแหน่ง

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานหรือลูกจ้างในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาผู้แต่งตั้งกำหนด และเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบหรือประกาศ หรือมติของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๙๔

๓.๓๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๙๒ เป็นดังนี้

“ในกิจการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อกำหนดให้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้

บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาร่วมกันกำหนด

ระเบียบที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภากำหนดกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๔๔

๒.๓๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๔๓ เป็นดังนี้

“ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจขอให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น หยุดมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับการอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น แล้วแต่กรณี

ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๔๖

๒.๓๖ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๔๔ เป็นดังนี้

“ในกรณีนี้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างตามมาตรา ๔๓ ขอกลับเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในสังกัดเดิมภายในกำหนดเวลาที่อนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนเหมือนกรณีข้าราชการผู้ซึ่งได้รับอนุมัติให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการเพื่อขอกลับเข้ารับราชการหรือตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติตามมาตรา ๔๓ แล้วแต่กรณี”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๔๗

๒.๓๗ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๔๕ เป็นดังนี้

“ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนองบประมาณรายจ่ายอุดหนุน สำหรับ ค่าใช้จ่ายของ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อจัดสรรเป็นเงิน

อุดหนุนของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในการนี้ คณะรัฐมนตรีอาจนำความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมและบัญญัติเป็น

มาตรา ๔๘ ดังนี้

“ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในการนี้ คณะรัฐมนตรีอาจนำความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้”

๒.๓๘ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๔๗ เป็นดังนี้

“ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชี และส่งผู้สอบบัญชีหรือผู้ตรวจภายในเก็บสืบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และให้ทำการตรวจสอบ รับรองบัญชีและการเงินทุกประเภท รวมทั้งประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา โดยแสดงให้เห็นด้วยว่าการใช้จ่ายดังกล่าวให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำรายงานเสนอผลการสอบบัญชีต่อรัฐสภา และคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

และบัญญัติเป็นมาตรา ๕๐

๒.๓๙ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๔๘ เป็นดังนี้

“ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นใดที่เรียกหรือสั่งให้ส่งตามมาตรา ๒๔ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติม และบัญญัติเป็น

มาตรา ๕๑ ดังนี้

LIRT

“ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๒.๔๐ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๕๑ เป็นดังนี้

“ในวาระเริ่มแรก ให้จัดให้มีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สภาผู้แทนราษฎรดำเนินการให้มีการสรรหาและเลือกผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา ๖ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

(๒) ให้วุฒิสภาดำเนินการให้มีการเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา ๖ (๔) และ (๕) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจากประธานสภาผู้แทนราษฎร

กำหนดวันตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงวันในสมัยประชุม”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภาและบัญญัติเป็นมาตรา ๕๔

๒.๔๑ วุฒิสภาได้เพิ่มความขึ้นใหม่ร่างของสภาผู้แทนราษฎรเป็นมาตรา ๕๑ ทวิ ดังนี้

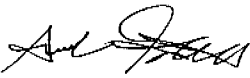
“ในวาระเริ่มแรก ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๕๑ มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และมีให้ในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับ

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๕๑ และพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่ง หรือพ้นจากตำแหน่งในกรณีอื่นก่อนครบวาระตามมาตรา ๑๐ อาจได้รับเลือกและแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้อีก และมีให้ในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔ ทวิ (๔) มาใช้บังคับ

ให้ในมาตรา ๔ มาใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่ได้รับเลือกและแต่งตั้งเป็นคราวที่สองตามวรรคสองด้วยโดยอนุโลม”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภาและบัญญัติเป็นมาตรา ๕๔

๓. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการธิการร่วมกันพร้อมทั้งรายงานนี้
ด้วยแล้ว

ร้อยโท
(กรุงเทพ ไสกระจำง)
เลขาธิการคณะกรรมาธิการร่วมกันฯ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
พ.ศ.

๑ โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
“หน่วยราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
แต่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ทบวง กรม

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐนอกจากหน่วยราชการ หรือ
รัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า ราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงาน ลูกจ้าง หรือบุคคลซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
แต่งตั้งให้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๔ ให้ประธานรัฐสภารักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้
มีอำนาจออกกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้
ระเบียบหรือประกาศนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

มาตรา ๕ ให้มีผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจำนวนไม่เกินสามคน

มาตรา ๖ การสรรหาและการเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ให้ดำเนินการดังนี้
(๑) ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของ
รัฐสภาขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนสามสิบเอ็ดคน ประกอบด้วย

(ก) ผู้แทนของพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีสมาชิกอยู่ในสภาผู้แทน
ราษฎรจำนวนสิบเก้าคน ซึ่งต้องเลือกให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(ข) อธิการบดีจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน ผู้แทนสำนักงาน
กัยการสูงสุดจำนวนสี่คน ผู้แทนศาลฎีกาจำนวนสี่คน

(๒) ให้คณะกรรมการสรรหาผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พิจารณาสรรหาบุคคล
ผู้สมควรเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจำนวนสามเท่าของจำนวนผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
ที่จะพึงมีได้ตามรัฐธรรมนูญ เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง
โดยให้เรียงรายชื่อตามลำดับตัวอักษร พร้อมประวัติ วุฒิ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการ
ทำงานของบุคคลดังกล่าว และต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น

LIRT

(๓) ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยเร็ว เพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๒) ให้เหลือจำนวนสองในสาม ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรตามลำดับ เป็นผู้ที่ได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎร

ในกรณีที่จำนวนผู้ได้รับเลือกตั้งกล่าวนี้อย่างไม่ครบตาม (๓) วรคหนึ่ง ให้นำรายชื่อผู้ที่ไม่ได้รับเลือกในคราวแรกนั้นมาให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงคะแนนเลือกอีกครั้งหนึ่งต่อเนื่องกันไป และในการนี้ให้ถือว่าผู้ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนที่กำหนดตาม (๓) วรคหนึ่ง เป็นผู้ได้รับเลือกจากสภาผู้แทนราษฎร ในครั้งนี้ ถ้ามีผู้ได้คะแนนเสียงเท่ากันในลำดับใด อันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนที่กำหนด ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก และให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเสนอรายชื่อผู้ได้รับเลือกต่อประธานวุฒิสภาภายในเจ็ดวัน นับแต่วันเลือกเสร็จสิ้น

(๔) ให้ประธานวุฒิสภาเรียกประชุมวุฒิสภา เพื่อมีมติเลือกผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๓) จำนวนไม่เกินสามคน ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ ในการนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดและมีคะแนนมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ของวุฒิสภาตามลำดับ เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

ในกรณีที่มิผู้ได้รับคะแนนเท่ากันในระดับใดอันเป็นเหตุให้มีผู้ได้รับเลือกเกินสามคน ให้ประธานวุฒิสภาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก

(๕) ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับเลือกตาม (๔) ให้ประธานวุฒิสภาแจ้งให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรทราบ และให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับแจ้ง ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติใน (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่วุฒิสภาเลือกตามมาตรา ๖ (๔) ยังไม่ถึงจำนวนสามคน สภาผู้แทนราษฎรจะดำเนินการเลือกผู้สมควรเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพิ่มเติมเสนอต่อประธานวุฒิสภาก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘ ให้ประธานวุฒิสภานำรายชื่อผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภามาตรา ๖ หรือมาตรา ๗ ขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต่อไป

มาตรา ๙ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

LIRT

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาขึ้นใหม่

มาตรา ๑๐ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องเป็นผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชน มีความรอบรู้และมีประสบการณ์ในการบริหารราชการแผ่นดิน วิสาหกิจ หรือกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ร่วมกันของสาธารณะ และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

มาตรา ๑๑ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเสนอชื่อ
- (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (๔) ไม่เคยเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๕) ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง
- (๖) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภา

ท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๗) ไม่เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือผู้มีตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะสามปีก่อนวันสรรหาตามมาตรา ๖ (๒)

(๘) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

(๙) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี

(๑๐) ไม่เคยถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น เพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑๒) ไม่เคยถูกวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๑๓) ไม่เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

LIRT

มาตรา ๑๒ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้อง

- (๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- (๒) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นการกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจ หรือของหน่วยงานของรัฐ
- (๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไร หรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด
- (๔) ไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด

ในกรณีที่วุฒิสภาเลือกบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) โดยได้รับความยินยอมของบุคคลนั้น ผู้ได้รับเลือกจะเริ่มปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อเมื่อตนได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่ยอมรับได้ว่าตนได้เลิกประกอบวิชาชีพอิสระดังกล่าวแล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออกหรือเลิกประกอบวิชาชีพอิสระภายในเวลาที่กำหนดให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยรับเลือกให้เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑
- (๔) กระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๑๒
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) วุฒิสภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาพ้นจากตำแหน่ง ให้สภาผู้แทนราษฎรดำเนินการตามมาตรา ๖ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีการพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๑๕ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

หมวด ๒

อำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

มาตรา ๑๖ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนในกรณี

(ก) การไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย
ของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการ
ส่วนท้องถิ่น

(ข) การปฏิบัติหรือละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของ
หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่
ผู้ร้องเรียนหรือประชาชนโดยไม่เป็นธรรม ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ก็ตาม

(ค) กรณีอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

(๒) จัดทำรายงานพร้อมทั้งเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อรัฐสภา

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ
ข้อบังคับ หรือการกระทำของบุคคลใดตามมาตรา ๑๖ (๑) มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ
ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครองแล้วแต่กรณี
เพื่อพิจารณาวินิจฉัย

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาหลายคน การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจ
การแผ่นดินของรัฐสภา ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาร่วมกันพิจารณาแบ่งงานตามสายงานเพื่อให้ผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภาแต่ละคนปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระ และรับผิดชอบตามขอบเขตของงานที่ได้รับมอบหมาย
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาร่วมกันกำหนด เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง
มาตรา ๒๑ วรรคสอง มาตรา ๒๗ (๕) และ (๖) มาตรา ๓๐ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคสองและวรรคสาม
มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖
ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาปรึกษาหารือและเห็นชอบร่วมกัน

ในการประชุมแต่ละครั้งเพื่อกำหนดในเรื่องที่กำหนดให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
ต้องปรึกษาหารือและเห็นชอบร่วมกันตามวรรคหนึ่ง ให้ที่ประชุมผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเลือกผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภาคนหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

LIRT

มาตรา ๑๙ บุคคลและคณะบุคคลย่อมมีสิทธิร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

การร้องเรียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ไม่ตัดสิทธิผู้ร้องเรียนที่จะดำเนินการตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๐ การร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องทำเป็นหนังสือ และ

(๑) ระบุชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน

(๒) ระบุเหตุที่ทำให้ต้องร้องเรียนพร้อมด้วยข้อเท็จจริงหรือพหุติการณ์ที่เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนตามสมควร

(๓) ใช้ถ้อยคำสุภาพ

(๔) ลงลายมือชื่อผู้ร้องเรียน

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเปิดโอกาสให้มีการร้องเรียนด้วยวาจาก็ได้ ระเบียบดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ การเสนอคำร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะเสนอโดยนำส่งด้วยตนเอง ส่งทางไปรษณีย์ มอบให้บุคคลอื่นนำส่งต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือส่งคำร้องเรียนต่อสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้นำส่งต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาก็ได้

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อเปิดโอกาสให้มีการนำเสนอคำร้องเรียนด้วยวิธีการอื่น ๆ ก็ได้ ระเบียบดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่คณะกรรมการสิทธิการของวุฒิสภาหรือคณะกรรมการสิทธิการของสภาผู้แทนราษฎรได้สอบสวนหรือพิจารณาเรื่องใดและเห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้ คณะกรรมการดังกล่าวจะส่งเรื่องนั้นให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเพื่อดำเนินการก็ได้ และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแจ้งผลการดำเนินการเบื้องต้นต่อคณะกรรมการสิทธิการ

มาตรา ๒๓ เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการตามมาตรา ๒๒ แล้ว แม้ภายหลังคณะกรรมการดังกล่าวจะพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ย่อมไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่จะดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนั้นต่อไป

มาตรา ๒๔ เรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาวินิจฉัยว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้ ไม่ให้รับไว้พิจารณาหรือให้อยู่ใต้การพิจารณา

(๑) เรื่องที่เป็นนโยบายซึ่งคณะรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภา เว้นแต่การปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๒๖ (๑)

(๒) เรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาลหรือเรื่องที่ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๓) เรื่องที่มีได้เป็นไปตามมาตรา ๒๖ (๑)

(๔) เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลหรือการลงโทษทางวินัยของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๕) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐

มาตรา ๒๕ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจไม่รับพิจารณาหรืออาจยุติการพิจารณาเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๒) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนมิได้มีส่วนได้เสียและการพิจารณาจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม

(๓) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนได้ยื่นเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการร้องเรียนและการพิจารณาจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม

(๔) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนได้รับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรม หรือได้รับความชดเชยความเสียหายอย่างเหมาะสมแล้วและการพิจารณาต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม

(๕) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่แสดงพยานหลักฐาน หรือไม่ดำเนินการตามหนังสือที่ได้รับจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) เรื่องที่ผู้ร้องเรียนตายและการพิจารณาต่อไปจะไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนโดยส่วนรวม

(๗) เรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเคยสรุปผลการพิจารณาแล้ว

มาตรา ๒๖ เรื่องใดที่ไม่ให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๔ และเรื่องที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจไม่รับพิจารณาตามมาตรา ๒๕ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะส่งเรื่องนั้นไปให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้

LIRT

มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นในการปฏิบัติงาน หรือส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) ให้หัวหน้าหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานตาม (๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวน หรือบุคคลใด มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือมาให้ถ้อยคำ หรือส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ขอให้ศาลส่งวัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา

(๔) ตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่มีการร้องเรียนโดยแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ทราบล่วงหน้าในเวลาอันควร

(๕) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การรับคำร้องเรียนไว้พิจารณาและระเบียบว่าด้วยการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น

(๖) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าเดินทางของพยานบุคคล และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หรือเรื่องอื่นใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ระเบียบตาม (๕) และ (๖) ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๘ ในการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๗ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยของประชาชน หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศด้วย

ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่อาจสอบสวนหาข้อเท็จจริงในเรื่องใดต่อไปได้ ให้ยุติเรื่องนั้น และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภารายงานให้วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรทราบ

มาตรา ๒๙ เมื่อมีการร้องเรียนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้าและต้องเปิดโอกาสให้ผู้ร้องเรียน ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนได้ตามสมควร

LIRT

เรื่องใดที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาสั่งไม่รับไว้พิจารณาหรือให้ยุติเรื่อง ให้แจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่รับไว้พิจารณาหรือให้ยุติเรื่อง และเพิกข้อยกเว้นในการปฏิบัติราชการจะส่งคำสั่งไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนั้นทราบด้วยก็ได้

เหตุผลตามวรรคสองให้ระบุข้อเท็จจริง กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยละเอียด และในกรณีให้ยุติเรื่องเพราะเหตุที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการกระทำของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นมีได้เป็นไปตามมาตรา ๑๖ (๑) (ก) หรือ (ข) ให้ชี้แจงเหตุผลที่แสดงให้เห็นว่าการกระทำดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรมโดยละเอียดให้ผู้ร้องเรียนทราบด้วย

มาตรา ๓๐ เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้พิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงในเรื่องใดเสร็จแล้ว ให้จัดทำรายงานสรุปข้อเท็จจริง พร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขส่งให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบหรือพิจารณาดำเนินการต่อไป

เรื่องใดที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ปรากฏว่าการกระทำในเรื่องใดของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นได้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีแล้ว แต่กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมหรือความไม่เสมอภาคในกฎหมาย หรือเป็นการเลือกปฏิบัติ หรือลำเอียง ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนอแนะต่อหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินการให้มีการปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องดังกล่าวต่อไป ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมติคณะรัฐมนตรี ให้ส่งรายงานดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีทราบด้วย

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามความเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเรื่องใดในเวลาอันควร ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจส่งเรื่องดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่ควบคุมหรือกำกับดูแลหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เพื่อให้สั่งการตามควรแก่กรณีก็ได้

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและระยะเวลาได้ล่วงเลยไปพอสมควรแล้ว ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น กังไม่ปฏิบัติตามความเห็นหรือข้อเสนอแนะดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันควร และเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญ หรือเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือเกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมาก ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา อาจทำรายงานเรื่องนั้นเสนอต่อวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรเป็นการด่วนก็ได้

รายงานดังกล่าวให้เปิดเผยให้ประชาชนทราบตามวิธีการที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กำหนด

มาตรา ๓๒ เมื่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่า เรื่องใดมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือมีมูลความผิดทางอาญา หรือมีมูลความผิดทางวินัย ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาแจ้งให้หน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนเรื่องนั้น ๆ และผู้บังคับบัญชาของ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการ ส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ให้หน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนและผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งแจ้งผลการดำเนินการ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาทราบทุกสามเดือน

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาทำรายงานประจำปีเสนอต่อวุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎรภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ในรายงานดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ผลการพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ พร้อมทั้งข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะ ที่เสนอต่อหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) ผลการปฏิบัติตามข้อสังเกตหรือข้อเสนอแนะที่หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงาน ของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น ได้ดำเนินการไปแล้ว

(๓) การไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ ของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) อุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

รายงานประจำปีตามวรรคหนึ่งให้เปิดเผยให้ประชาชนทราบตามวิธีการที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน ของรัฐสภากำหนด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นสมควรรายงานให้วุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรทราบเป็นพิเศษเฉพาะเรื่องเพราะเป็นการฉ้อโกงหรือจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ก็ให้กระทำได้

มาตรา ๓๔ การจัดทำรายงานตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓ ให้กระทำเป็น การสรุปโดยมิให้ระบุนรายละเอียดอันเป็นการเปิดเผยความลับของบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยไม่จำเป็น

มาตรา ๓๕ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งหรือทางอาญา เนื่องจาก การที่ตนได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๓๖ ผู้ที่ให้อยศฯ หรือให้วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องใดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แก่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายเป็นหนังสือจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือผู้ที่จัดทำและเผยแพร่รายงานของผู้ตรวจการ แผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓ ไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่ง ทางอาญา หรือทาง วินัย เนื่องจากการที่ตนเปิดเผยข้อมูล หรือให้วัตถุ เอกสาร หลักฐาน หรือพยานหลักฐาน หรือจัดทำและเผยแพร่ รายงาน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ผู้ตรวจการ แผ่นดินของรัฐสภาและเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะมอบหมาย หรือ เป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือพิจารณาสอบสวน หรือเป็นการ รายงานตามอำนาจหน้าที่ หรือการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

หมวด ๓

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

มาตรา ๓๘ ให้มีสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

กิจการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๔๐ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๒) ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๓) เผยแพร่วิชาการและให้ความรู้และการศึกษาแก่ประชาชนเกี่ยวกับสิทธิที่จะร้องเรียนตามที่มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนี้
- (๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามอบหมาย

มาตรา ๔๑ ในการกำกับดูแลสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเพื่ลดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และดำเนินการอื่นในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การจัดแบ่งส่วนงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและขอบเขตหน้าที่ของส่วนงานดังกล่าว
- (๒) การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน และค่าตอบแทนอื่นของเลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
- (๓) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัย และการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษ สำหรับเลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๔) การคัดเลือก การกำหนดอัตราค่าจ้างหรือค่าตอบแทน ตลอดจนการกำหนดเงินเพิ่มพิเศษให้แก่ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นการชั่วคราว ตามมาตรา ๔๖

(๕) การบริหารและจัดการการเงินและทรัพย์สินของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๖) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่เลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

มาตรา ๔๒ ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีเลขาธิการคนหนึ่ง ซึ่งแต่งตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ขึ้นตรงต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานรองจากเลขาธิการก็ได้

มาตรา ๔๓ เลขาธิการต้องเป็นผู้มีความเป็นกลางทางการเมือง มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีสัญชาติไทยโดยกำเนิด มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ และมีคุณวุฒิ ประสิทธิภาพและความสามารถในการบริหารตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภากำหนด

เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๔๔ เลขาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลงานโดยทั่วไปของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และมติของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และให้มีอำนาจดังนี้

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาออกจากตำแหน่ง

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานหรือลูกจ้างในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้าง ซึ่งมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

LIRT

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภากำหนด และเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบหรือประกาศ หรือมติของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

มาตรา ๔๕ ในกิจการของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภากำหนดระเบียบที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภากำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๖ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอาจขอให้ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือของราชการส่วนท้องถิ่น มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับการอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น แล้วแต่กรณี

ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างผู้ใดได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างตามมาตรา ๔๖ ขอลับเข้ารับราชการหรือปฏิบัติงานในสังกัดเดิมภายในกำหนดเวลาที่อนุมัติ ให้ผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนเหมือนกรณีข้าราชการผู้ซึ่งได้รับอนุมัติให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการเพื่อชดเชยเข้ารับราชการหรือตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติตามมาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๘ ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนองบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา เพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาและสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในการนี้ คณะรัฐมนตรีอาจนำความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภารวมไว้ในรายงานการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้

มาตรา ๔๙ ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพย์สินของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา
ทรัพย์สินของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน และไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดี

มาตรา ๕๐ ให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชี แล้วส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และให้ทำการตรวจสอบ รับรองบัญชีและการเงินทุกประเภท รวมทั้งประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา โดยแสดงให้เห็นด้วยว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำรายงานเสนอผลการสอบบัญชีต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๒ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๗ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ ในวาระเริ่มแรก ให้จัดให้มีการดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สภาผู้แทนราษฎรดำเนินการให้มีการสรรหาและเลือกผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา ๖ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

(๒) ให้วุฒิสภาดำเนินการให้มีการเลือกผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามมาตรา ๖ (๔) และ (๕) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจากประธานสภาผู้แทนราษฎร

กำหนดวันตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงวันในสัปดาห์ประชุม

มาตรา ๕๕ ในวาระเริ่มแรก ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๕๔ มีวาระการดำรงตำแหน่งสามปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และมีให้นำความในมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับ

ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๕๔ และพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวรรคหนึ่ง หรือพ้นจากตำแหน่งในกรณีอื่นก่อนครบวาระตามมาตรา ๑๓ อาจได้รับเลือกและแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้อีก และมีให้นำความในมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๑ (๔) มาใช้บังคับ

ให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้บังคับกับผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาที่ได้รับเลือกและแต่งตั้งเป็นคราวที่สองตามวรรคสองด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๖ ให้จัดตั้งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ขึ้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการจัดตั้งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเป็นหน่วยธุรการของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา และมีอำนาจและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้สำหรับสำนักงานของผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา โดยให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา

.....

.....

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เชิญคณะกรรมการครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ไพศาลครับ

นายไพศาล กุศลชัย (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภา และเพื่อนสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ กระผม ไพศาล กุศลชัย ประธานคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ตามที่สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ตั้งบุคคลแต่ละฝ่าย ฝ่ายละ ๑๐ ท่านประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันพิจารณากฎหมายดังที่กระผมกราบเรียน บัดนี้คณะกรรมการร่วมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ปรากฏผลดังที่ปรากฏตามเอกสารที่ได้กราบเรียนเสนอไว้เรียบร้อยแล้ว กระผมคิดว่าสมควรที่เสนอเพื่อวุฒิสภาจะได้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป อนึ่ง กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมเล็กน้อย สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อผ่านไปยังสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวานนี้แล้ว กระผมเข้าใจว่า ถ้าเข้าใจไม่ผิดก็ได้ผ่านการพิจารณารับพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปเรียบร้อยแล้ว ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผมจะขอมติว่าจะเห็นชอบกับผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมหรือไม่ เชิญลงคะแนนได้ครับ เรียบร้อยนะครับ รวมนะเนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์ ขอบคุณคณะกรรมการมากครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

พ.ศ.

LIRT

ท่านสมาชิกฯ ครั้นมีระเบียบวาระ บ.๑ บ.๒ บ.๓ ซึ่งเป็นเรื่อง
เกี่ยวเนื่องกัน ผมขออนุญาตรวมพิจารณาไปเลยทีเดียวนะครับ

บ.๒ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. และ

บ.๓ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่..)

พ.ศ. (ศาลปกครอง)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๖๖ ๒๖๕
วันที่ ๒๕ ต.ค. ๕๒
เวลา ๑๖.๔๕ น.

ที่ สผ ๐๐๐๘/๑๖๗

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.
ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภา พิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภา พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

Legislative Institutional Repository of Thailand

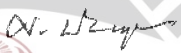
สารบัญ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. (นายปรีชา สุวธรรมทัต เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. (นายพินิจ จันทรสุรินทร์ และนายพงศ์กร อรรถนพพร เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. (ร้อยโท ฤทธิเทพ ไสกระจำวงศ์ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาโดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ในวาระที่สองแล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

(นางศิริลักษณ์ ปันนารุ่งกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและ เหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้น เพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่ไม่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชน กับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้น การกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมาย ซึ่งตามอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองดังกล่าวเป็น เรื่องที่เกี่ยวข้องกับ การออกกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง การกระทำละเมิดในทางปกครอง หรือการทำให้เสียหาย ทางปกครอง อันเป็นเรื่องของกฎหมายมหาชน และโดยที่ระบบการพิจารณาและ พิพากษาคดีจำเป็นต้องมีกระบวนการ เป็นพิเศษต่างจากคดีปกติทั่ว ๆ ไป เพราะผล แห่งคำพิพากษาอาจกระทบถึงการบริหารราชการแผ่นดิน หรือต้องจ่ายเงินภาษีอากร ของส่วนรวมเป็นค่าชดเชยหรือค่าเสียหายแก่เอกชน ในขณะที่ตัวกันเอกชนจะอยู่ใน สถานะเสียเปรียบที่ไม่อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐได้ ในการพิจารณาจึง จำเป็นต้องใช้ระบบไต่สวนเพื่อหาข้อเท็จจริงที่แท้จริง และต้องมีตุลาการที่มีความ เชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ

และประชาชนทั่วไปซึ่งจะถูกกระทบในทางใดทางหนึ่งจากคำพิพากษาของศาลปกครอง
รวมทั้งต้องมีหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตาม
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้กำหนดให้มีศาลปกครองขึ้นเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง ซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากคดีแพ่งโดยทั่วไป เพราะ เป็นข้อขัดแย้งระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหรือคำสั่งทางปกครอง รวมถึงการทาสัญญาทางปกครอง ซึ่งมีไม่ใช่เรื่องทางแพ่งทั่วไป อีกทั้งการพิจารณาพิพากษาคดีปกครองยังมีกระบวนการพิเศษแตกต่างจากคดีแพ่ง หรือคดีปกติทั่วไป เนื่องจากผลของคำพิพากษอาจกระทบกับการสั่งการหรือการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งจำเป็นต้องมีวิธีพิจารณาพิพากษาเป็นพิเศษ และต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญในปัญหาด้านการบริหารและการปกครอง เป็นการเฉพาะ ซึ่งสามารถถูกตรวจสอบได้ทั้งจากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติและประชาชนทั่วไป และ เพื่อเป็นกลไกคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน กระบวนการพิจารณาคดีปกครองจึงควรเป็นไปโดยประหยัด สะดวกและรวดเร็ว แต่ไม่เป็นการขัดขวาง หรือเป็นอุปสรรคแก่การบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่สมควร โดยหน่วยงานธุรการของศาลปกครองยังต้องมีความเป็นอิสระด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายปรีชา สุวรวณทิศ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

เหตุผล

โดยที่คดีปกครอง เป็นคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชน กับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติ หรือเกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งเป็นเรื่อง ละเมิดในทางปกครองหรือเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง และคดีปกครองเป็นคดีที่มีลักษณะ พิเศษแตกต่างไปจากคดีประเภทอื่นโดยทั่วไป ซึ่งผู้ที่จะทำหน้าที่พิจารณาคดีทางคดี ปกครองจะต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกฎหมายปกครอง และมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน และวิธีพิจารณาคดีปกครองยังต้องมี ระบบการพิจารณาพิพากษาคดีเป็นพิเศษต่างจากคดีประเภทอื่น เนื่องจาก เอกชน อยู่ในฐานะเสียเปรียบในด้านความรู้ อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระบบไต่สวนหาข้อเท็จจริงและมีการถ่วงดุลการใช้อำนาจพิพากษาคดีของศาล ให้เป็นไปโดยมีเหตุผลที่เหมาะสม นอกจากนี้โดยที่สถาบันที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับกฎหมาย ปกครองจะต้องมีภาระหน้าที่สองด้านคือจะต้องสามารถให้หลักประกันความเป็นธรรม

LIRT

(โปรดพลิก)
Legislative Institutional Repository of Thailand

ศาลปกครอง/๖

แก่ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำที่ไม่ชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และยังจะต้องเสริมสร้างแนวทางการปฏิบัติราชการให้เป็นไปโดยมีหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพและจัดการบริหารโดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะอีกด้วยสมควรจัดตั้งศาลปกครองขึ้น เพื่อที่จะสามารถดำเนินการตามภาระหน้าที่ดังกล่าวควบคู่ และมีความเชื่อมโยงกันและวางกลไกการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนส่วนรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายพินิจ จันทรสุรินทร์ และนายพงศ์กร อรรถนพพร เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๑๘๕, ๑๘๕ ทวิ และ ๑๘๕ ตริ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ ได้บัญญัติให้มีกฎหมาย
ว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองประกอบกับความจำเป็นที่ต้องมีศาลปกครองเพื่อพิพากษาคดี
ที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครอง ซึ่งเกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำ
ที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติหรือต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่
อันเป็นเรื่องละเมิดทางปกครอง หรือเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

(ร้อยโท กุเทพ ใสกระจ่าง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครอง

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่จ้างหรือได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองในการดำเนินการอย่างหนึ่ง อย่างใดตามกฎหมาย

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า

- (๑) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ
- (๒) คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล และ
- (๓) บุคคลที่ปฏิบัติงานในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม (๑) หรือ (๒)

"คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท" หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการจัดองค์กรและวิธีพิจารณาสำหรั้พิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทและหน้าที่ตามกฎหมาย

"ตุลาการศาลปกครอง" หมายความว่า ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

"คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยข้อพิพาทอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล" หมายความว่า คณะกรรมการซึ่งมีอำนาจหน้าที่พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร หรือศาลอื่น ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

"ถ.พป." หมายความว่า คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง

"คู่กรณี" หมายความว่า ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี และให้หมายความรวมถึงบุคคล หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเข้ามาเป็นผู้ขอพิทักษ์การร้องสอด ไม่ว่าจะโดยความสมัครใจเอง หรือโดยถูกคำสั่งศาลปกครองเรียกเข้ามาในคดี ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้เสีย หรืออาจถูกกระทบจากผลแห่งคดีนั้นและเพิกถอนประโยชน์แห่งการดำเนินการกระบวนพิจารณา และให้รวมถึงผู้รับสิทธิการแทนด้วย

"กฎ" หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

"สัญญาทางปกครอง" หมายความว่า สัญญาที่คู่สัญญาน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะ เป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค หรือให้จัดทำประโยชน์เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ หรือที่เพิ่มขึ้นเพื่อให้วัตถุประสงค์ในทางปกครองบรรลุผล

มาตรา ๔ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือ ก.ศป. หรือ ก.ศป. โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องส่งให้สภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ออกระเบียบดังกล่าวเพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบได้ ถ้าต่อมา มีการเสนอข้อติและสภาผู้แทนราษฎรมติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ส่งระเบียบดังกล่าวให้สภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ยกเลิกระเบียบใดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

กำหนดวันตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงวันในสมัยประชุม

หมวด ๑

การจัดตั้งและ เขตอำนาจศาลปกครอง

มาตรา ๘ ศาลปกครองแบ่งออกเป็นสองชั้น คือ

- (๑) ศาลปกครองสูงสุด
- (๒) ศาลปกครองชั้นต้น ได้แก่
 - (ก) ศาลปกครองกลาง
 - (ข) ศาลปกครองในภูมิภาค

มาตรา ๙ ให้จัดตั้งศาลปกครองสูงสุดขึ้นในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัด
ใกล้เคียง

ให้จัดตั้งศาลปกครองกลางขึ้นในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดใกล้เคียง
โดยมีเขตตลอดท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี
จังหวัดราชบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

ในระหว่างที่ศาลปกครองในภูมิภาคยังมีไม่ได้มีเขตอำนาจในท้องที่ใด
ให้ศาลปกครองกลางมีเขตอำนาจในท้องที่นั้นด้วย

บรรดาคดีที่เกิดขึ้นนอกเขตอำนาจศาลปกครองกลางตามวรรคสองและ
วรรคสาม จะยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางก็ได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลนั้นที่จะไม่รับ
พิจารณาพิพากษาคดีที่ยื่นฟ้อง เช่นนั้นได้ เว้นแต่คดีที่โอนมาตามหลักเกณฑ์ของการพิจารณาคดี
ปกครอง

การจัดตั้งและการกำหนดเขตอำนาจของศาลปกครองในภูมิภาค ให้กระทำ
โดยพระราชบัญญัติ โดยคำนึงถึงปริมาณคดีและการบริหารบุคลากรของศาลปกครอง
โดยจะกำหนดให้เขตอำนาจศาลปกครองในภูมิภาคครอบคลุมเขตการปกครองหลายจังหวัด
ก็ได้

ศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาค จะเปิด
ทำการเมื่อใดให้นายกรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดวันเปิดทำการของ
ศาลปกครอง

มาตรา ๘ ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะ เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะ เป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวช้าเกินสมควร

(๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวช้าเกินสมควร

(๔) คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

(๕) คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง ทั้งนี้ เว้นแต่คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลภาษีอากร ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ศาลล้มละลาย หรือศาลชั้นอุทธรณ์

มาตรา ๑๐ ศาลปกครองชั้นต้นมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง เว้นแต่คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๑๑ ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังต่อไปนี้

(๑) คดีปกครองที่เกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทตามที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดประกาศกำหนด

(๒) คดีปกครองที่เกี่ยวกับพระราชกฤษฎีกา หรือกฎหรือคำสั่งที่ออกโดยคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี

(๓) คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในอำนาจศาลปกครองสูงสุด

(๔) คดีที่ยุทธวิธีคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

หมวด ๒

ตุลาการศาลปกครอง

มาตรา ๑๖ ในศาลปกครองสูงสุด ให้มีตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง
ดังต่อไปนี้

- (๑) ประธานศาลปกครองสูงสุด
- (๒) รองประธานศาลปกครองสูงสุด
- (๓) ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
- (๔) ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ทั้งนี้ ตามจำนวนที่ ก.ศป. เสนอโดยได้รับอนุมัติจากผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภา

มาตรา ๑๗ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดต้องมี
คุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี
- (๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือมีผลงานเชี่ยวชาญในสาขานิติศาสตร์

ด้านกฎหมายมหาชน รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือใน
การบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. กำหนด และ

- (๔) มีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
 - (ก) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการร่างกฎหมาย กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์
หรือกรรมการกฤษฎีกา
 - (ข) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตุลาการ
หัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น
 - (ค) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษา
ศาลฎีกาหรือเทียบเท่าหรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารสูงสุด

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการพิเศษประจำเขตหรือเทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าหรือตำแหน่งอื่นในหน่วยงานของรัฐที่เทียบเท่าตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชากฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครองหรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์หรือศาสตราจารย์พิเศษ

(ช) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทนายความมาแล้วไม่น้อยกว่ายี่สิบปี และมีประสบการณ์ในคดีปกครองตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

(ซ) เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารท้องถิ่นในตำแหน่งที่ ก.ศป. ประกาศกำหนดมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

มาตรา ๑๔ ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามในขณะดำรงตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นข้าราชการอื่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด

(๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๔) เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ

(๕) เป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ก.ศป.

(๖) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายกันในด้านหุ้นส่วนบริษัท หรือประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอื่นอย่างอื่นหรือประกอบอาชีพใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนด

มาตรา ๑๕ ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุด แล้วให้เสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

Legislative Institutional Repository of Thailand (ป.ร.ด.ล.)

ให้ ก. ศป. พิจารณาคัดเลือกบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่งเป็นประธานศาลปกครองสูงสุด แล้วให้เสนอรายชื่อเพื่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาก่อนในวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ในการนี้ที่นายกรัฐมนตรีเห็นว่าผู้ได้รับการเสนอชื่อรายใดตามวรรคหนึ่งหรือผู้ได้รับการเสนอรายชื่อตามวรรคสองไม่เหมาะสม นายกรัฐมนตรีจะแสดงเหตุผลและขอให้ ก. ศป. พิจารณาทบทวนก็ได้ แต่ทั้ง ก. ศป. ยืนยัน นายกรัฐมนตรีต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการยืนยัน

การแต่งตั้งบุคลากรในศาลปกครองสูงสุดคนใดให้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุดและตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ให้ ก. ศป. พิจารณาคัดเลือกแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

วิธีการคัดเลือกประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และตุลาการศาลปกครองสูงสุด ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก. ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้ดำรงตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ ต้องลาออกจากการที่เป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามหรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนได้เลือกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการใด ๆ อันมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวแล้ว ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๑๗ ในศาลปกครองชั้นต้นแต่ละศาล ให้มีตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง ดังต่อไปนี้

- (๑) อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น
- (๒) รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น
- (๓) ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น
- (๔) ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น

ทั้งนี้ ตามจำนวนที่ ก. ศป. เสนอให้วุฒิสภาผู้แทนราษฎร

และวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๑๘ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี
- (๓) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือมีความเชี่ยวชาญในสาขานิติศาสตร์ด้านกฎหมายมหาชน รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือในการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. กำหนด และ
- (๔) มีคุณสมบัติอื่นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
 - (ก) รับราชการหรือเคยรับราชการเป็นพนักงานผู้รับผิดชอบสำนวนหรือเลขานุการกรรมการร่างกฎหมายในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี
 - (ข) รับราชการหรือเคยรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งพนักงานคดีปกครองในระดับที่ ก.ศป. กำหนด
 - (ค) รับราชการหรือเคยรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือเทียบเท่า หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารกลาง
 - (ง) รับราชการหรือเคยรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งอัยการพิเศษประจำกรม
 - (จ) รับราชการหรือเคยรับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนระดับ ๘ หรือตำแหน่งอื่นในหน่วยงานของรัฐที่เทียบเท่าตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด
 - (ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชากฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายปกครองหรือวิชาที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์พิเศษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี
 - (ช) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขากฎหมายมหาชนและรับราชการในหน่วยงานของรัฐมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองปี หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกสาขากฎหมายมหาชนและรับราชการในหน่วยงานของรัฐมาแล้วไม่น้อยกว่าแปดปี

LIRT

(ไม่รตพลิก)
Legislative Institutional Repository of Thailand

ศาลปกครอง/17

(ข) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่พหุнайความมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองปี และมีประสบการณ์ในคดีปกครองความหนักแน่นที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

(ฅ) เป็นหรือเคยเป็นผู้บริหารท้องถิ่นในตำแหน่งที่ ก.ศป. ประกาศกำหนดมาแล้วไม่น้อยกว่าแปดปี

ให้นำความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่ตุลาการศาลปกครองชั้นต้นโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น แล้วให้เสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น เพื่อดำรงตำแหน่งอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น และตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น แล้วให้เสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ให้นำความในมาตรา ๑๔ วรรคสามและวรรคห้า มาใช้บังคับแก่การแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ก่อนเข้ารับหน้าที่ตุลาการศาลปกครองครั้งแรก ตุลาการศาลปกครองต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้

"ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และ จะปฏิบัติหน้าที่ในพระปรมาภิไธยด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยปราศจากอคติทั้งปวง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่ประชาชน และความสงบสุขแห่งราชอาณาจักร ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามที่การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายทุกประการ"

มาตรา ๒๑ ตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ศาลปกครอง/18

(๓) สิ้นงบประมาณที่ตุลาการศาลปกครองผู้นั้นมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔

หรือมาตรา ๑๕

(๕) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นตุลาการศาลปกครอง หรือเป็นโรคที่ระบุไว้ในประกาศที่ ก.ศป.กำหนดโดยได้รับความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

(๘) ถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๒

(๙) ถูกไล่ออกตามมาตรา ๒๓

การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งนอกจาก (๑) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๒๒ ตุลาการศาลปกครองต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครองตามที่ ก.ศป.กำหนด

ก.ศป. อาจมีมติให้ตุลาการศาลปกครองผู้ใดออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ แต่การให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุสุดท้ยให้ทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องอย่างร้ายแรงหรือประพฤติตนไม่สมควรตามที่กำหนดในจรรยาบรรณแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครอง

(๒) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอถึงเหตุพหุผลภาพ

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔

หรือมาตรา ๑๕

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(โปรดพลิก)
ศาลปกครอง/1๖

มาตรา ๒๓ ก.ศป.อาจมีมติให้ตุลาการศาลปกครองออกได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาคดีที่รื้อการ

(๒) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามที่กำหนดในจรรยาบรรณแห่งการเป็น
ตุลาการศาลปกครอง

(๓) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๒๔ ในการพิจารณาให้ตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งตาม
มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ให้ ก.ศป.ตั้งคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยตุลาการ
ในศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสามคน และกรรมการ
ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับแต่งตั้งจาก
คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ เพื่อทำการสอบสวน

ในการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ
หรือบุคคลใดให้ข้อเท็จจริง ให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนได้

ในระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาตามวรรคหนึ่ง ถ้า ก.ศป.เห็นว่ากรณีให้
ผู้ถูกสอบสวนหรือพิจารณาปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการจะมีมติให้พัก
ราชการก็ได้

การให้พักการานั้น ให้พักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เมื่อสอบสวน
หรือพิจารณาเสร็จแล้ว ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกให้พักการการมิได้กระทำการตามที่ถูกสอบสวน
หรือพิจารณา ก็ให้ผู้นั้นคงอยู่ในราชการตามเดิม

วิธีการสอบสวนและสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตาม
ระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมให้ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๒๕ ตุลาการศาลปกครองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งไปโดยมิได้มีความผิด
และมีชื่อเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๕) หรือ (๖) ก.ศป.อาจ
พิจารณาคัดเลือกผู้นั้นให้กลับเข้ารับราชการเป็นตุลาการศาลปกครองในตำแหน่งไม่สูงกว่า
ตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่าก็ได้ ถ้าผู้นั้นมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓
มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แล้วแต่กรณี

LIRT

มาตรา ๒๖ ตุลาการศาลปกครองผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ
ให้ยื่นหนังสือขอลาออก เมื่อประธานศาลปกครองสูงสุดสั่งอนุญาตแล้วให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง
ในกรณีที่ตุลาการศาลปกครองลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง
หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้ง ให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันที่ผู้นั้นลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าประธานศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าจำเป็น
เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ จะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือน
นับแต่วันที่ขอลาออกก็ได้

มาตรา ๒๗ การย้ายตุลาการศาลปกครองผู้ใดไปดำรงตำแหน่งอื่นใน
ศาลปกครอง จะต้องได้รับความเห็นชอบจากตุลาการศาลปกครองผู้นั้น และให้ประธานศาล
ปกครองสูงสุดมีอำนาจแต่งตั้งได้ โดยความเห็นชอบของ ก.ศป. ตามระเบียบที่ ก.ศป.
กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น หรือเป็นกรณี
ที่อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย หรือตกเป็นจำเลยในคดีอาญา

มาตรา ๒๘ ประธานศาลปกครองสูงสุดต้องรับผิดชอบให้งานศาลเป็นไป
โดยเรียบร้อย โดยมีรองประธานศาลปกครองสูงสุดช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานศาล
ปกครองสูงสุดมอบหมาย

อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นต้องรับผิดชอบให้งานศาลเป็นไปโดยเรียบร้อย
โดยมีรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามที่อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นมอบหมาย

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดหรืออธิบดีศาลปกครองชั้นต้น
ว่างลง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานศาลปกครองสูงสุดหรือรองอธิบดี
ศาลปกครองชั้นต้น หรือตุลาการศาลปกครองอื่น แล้วแต่กรณี ปฏิบัติหน้าที่แทนตามระเบียบ
ที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนย่อมมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

LIR

(โปรดพลิก)

มาตรา ๒๙ การเปลี่ยนแปลงตุลาการศาลปกครองในองค์คณะหนึ่ง
องค์คณะใด เนื่องจากตุลาการศาลปกครองผู้ใดถึงแก่ความตาย ได้รับการแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งอื่น หรือเจ็บป่วยจนไม่อาจเข้าร่วมเป็นองค์คณะในการพิจารณาพิพากษาได้
ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนด

ตุลาการศาลปกครองซึ่งเข้ามาแทนที่ตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจตรวจสอบสำนวน
และลงลายมือชื่อในคำพิพากษาได้

มาตรา ๓๐ ตุลาการศาลปกครองให้ได้รับ เงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่ง
ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

เมื่อเริ่มต้นปีงบประมาณประจำปี ให้ตุลาการศาลปกครองแต่ละคนได้รับ
เงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่ง เพิ่มขึ้นจากเดิมที่ได้รับอยู่ เป็นจำนวนร้อยละตามอัตรา
การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาผู้บริโภคของปีที่ล่วงมาที่กระทรวงพาณิชย์คำนวณเพื่อใช้ในราชการ

ตุลาการศาลปกครองให้ได้รับค่าพาหนะ เดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่น
ในการเดินทางไปราชการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

เพื่อประโยชน์ในการรับบำเหน็จบำนาญ ให้ตุลาการศาลปกครองเป็น
ข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และให้นำกฎหมาย
ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการมาใช้บังคับกับตุลาการศาลปกครองโดยอนุโลม ในการนี้
ให้สำนักงานศาลปกครอง เป็น เจ้าหน้าที่ควบคุมการเกษียณอายุของตุลาการศาลปกครอง

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ผู้ใดได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครอง เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือ
เวลาราชการหรือ เวลาทำงานของผู้นั้นในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น เป็นเวลาราชการของตุลาการศาลปกครองของผู้นั้นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๓๒ เครื่องแบบตุลาการศาลปกครองและระเบียบการแต่งกาย
ให้เป็นไปตามที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

วันและเวลาทำงาน วันหยุดราชการและวันลาหยุดราชการของตุลาการ
ศาลปกครองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ในศาลปกครอง ให้มีตุลาการศาลปกครองวิสามัญทำหน้าที่เป็นสักขีพยาน เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง เป็นไปโดยยุติธรรมและโปร่งใส ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ให้บุคคลผู้มีสัญชาติไทยซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้ามดังต่อไปนี้ มีสิทธิ เข้าปฏิบัติหน้าที่เป็นตุลาการศาลปกครองวิสามัญ

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์

ที่ ก.ศป. ประกาศกำหนด

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือมีจิตเพี้ยนไม่สมบูรณ์

(๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

ตุลาการศาลปกครองวิสามัญจะอยู่ร่วมในการพิจารณาพิพากษาคดีใดซึ่งตนมีส่วนได้เสีย หรืออาจมีผลทำให้การพิจารณาคดีนั้นมีอุปสรรคหรือไม่สามารถดำเนินการไปด้วยความเป็นกลางมิได้

ให้สำนักงานศาลปกครองจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิปฏิบัติหน้าที่เป็นตุลาการศาลปกครองวิสามัญ และผู้มีสิทธิตามบัญชีรายชื่อดังกล่าวผู้ใดจะ เข้าปฏิบัติหน้าที่เป็นตุลาการศาลปกครองวิสามัญในคดีปกครองคดีใด ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

ในกรณีที่มีปัญหาว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นตุลาการศาลปกครองวิสามัญในคดีใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคสองหรือวรรคสาม ให้อธิบดีศาลปกครองขึ้นต้นหรือประธานศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี ทักท้วงในอยู่ในการพิจารณาของศาลแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองในศาลนั้นจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนร่วมกันพิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาด คำชี้ขาดดังกล่าวให้เป็นที่สุด

ตุลาการศาลปกครองที่ทำหน้าที่ชี้ขาดตามวรรคห้า ต้องมิใช่ตุลาการศาลปกครองในคณะที่พิจารณาคดีนั้น

มาตรา ๓๔ ให้ตุลาการศาลปกครองวิสามัญได้รับค่าป่วยการ และค่าพาหนะเดินทาง ค่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นในกรณีเดินทางไปราชการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(โปรดพลิก)

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ตุลาการศาลปกครองและตุลาการศาลปกครองวิสามัญเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง

มาตรา ๓๖ กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.ศป. ตามมาตรา ๒๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗๘ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต้องมีคุณสมบัติเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวนหกคน และมีคุณสมบัติเป็นตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสามคน
- (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗๘ วรรคหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นเลขาธิการของ ก.ศป.

วิธีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗๘ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด สำหรับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗๘ วรรคหนึ่ง (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้เป็นไปตามที่วุฒิสภาหรือคณะรัฐมนตรีกำหนด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๗ กรรมการตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีโดยอาจได้รับเลือกใหม่ได้สัก แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกซ่อมภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ได้เป็นการเลือกซ่อมก็ได้

กรรมการตุลาการศาลปกครองซึ่งได้รับเลือกชื่อนี้ให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระ
ที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งคนแทน

มาตรา ๓๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตุลาการ
ศาลปกครองตามมาตรา ๓๖ วรคหนึ่ง (๑) และ (๒) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุด หรือตุลาการในศาลปกครอง
ชั้นต้น ในกรณีที่เป็นกรรมการตามมาตรา ๓๖ วรคหนึ่ง (๑)

(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๓๙ การประชุมของ ก.ศป. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานศาลปกครองสูงสุดไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้รองประธานศาลปกครองสูงสุดปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานศาลปกครองสูงสุด
หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองคนหนึ่ง
เป็นประธานในที่ประชุม

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการใน ก.ศป.ว่างลง แต่มีความจำเป็นที่จะต้อง
ดำเนินการโดยรีบด่วน ให้กรรมการที่เหลือปฏิบัติงานต่อไปได้ แต่ต้องมีกรรมการ
เหลือพอที่จะเป็นองค์ประชุม

ให้ ก.ศป. มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการลงมติได้

ให้ ก.ศป. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการใด ๆ

ได้ตามความเหมาะสม

หมวด ๔
วิธีพิจารณาคดีปกครอง

ส่วนที่ ๑
การฟ้องคดีปกครอง

มาตรา ๔๐ บุคคลใดได้รับความเดือดร้อนหรือความเสียหายอันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองหรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๐ บุคคลนั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

ศาลปกครองอาจอนุญาตให้บุคคลซึ่งอาจจะเดือดร้อนหรืออาจจะเสียหายฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งได้ หากมีเหตุอันสมควร

ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร

มาตรา ๔๑ ในคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ถ้ากฎหมายให้อำนาจผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเสนอเรื่องดังกล่าวต่อศาลปกครองได้ ในการเสนอความเห็นดังกล่าว ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีสิทธิและหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๐

มาตรา ๔๒ การดำเนินการใด ๆ ซึ่งบ่งเกี่ยวกับการฟ้อง การร้องขอ
การเรียกบุคคล หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เข้ามา เป็นคู่กรณีในคดี การดำเนิน
กระบวนการพิจารณา การรับฟังพยานหลักฐาน และการพิพากษาคดีปกครอง นอกจากที่บัญญัติ
ไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของ
ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๔๓ คำฟ้องให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและต้องมี

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ฟ้องคดี

(๒) ชื่อหน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอันเป็นเหตุแห่งการ
ฟ้องคดี

(๓) การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี พร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือ
พฤติการณ์ตามสมควรเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าว

(๔) คำขอของผู้ฟ้องคดี

(๕) ลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดี ถ้าเป็นการยื่นฟ้องคดีแทนผู้อื่นจะต้องแนบ
ใบมอบฉันทะให้ฟ้องคดีมาด้วย

คำฟ้องใดมีรายการไม่ครบความวรรคหนึ่ง หรือไม่ชัดเจน หรือไม่อาจเข้าใจได้
ให้สำนักงานศาลปกครองให้คำแนะนำแก่ผู้ฟ้องคดี เพื่อดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องนั้น
ให้ถูกต้อง ในการนี้ให้ถือว่าวันที่ยื่นฟ้องครั้งแรกเป็นหลักในการนับอายุความ

ในกรณีที่มีผู้ประสงค์จะฟ้องคดีปกครองหลายคนในเหตุเดียวกัน บุคคลเหล่านั้น
อาจยื่นคำฟ้องร่วมกันเป็นฉบับเดียว โดยจะมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีคนใด เป็นผู้แทนของผู้ฟ้องคดี
ทุกคนในการดำเนินการคดีต่อไปก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้ถือว่า การกระทำของผู้แทนผู้ฟ้องคดีใน
กระบวนการพิจารณาผูกพันผู้ฟ้องคดีทุกคน เว้นแต่กระบวนการพิจารณาที่บุคคลนั้นกระทำไป เป็นที่
เสื่อมเสียแก่ผู้ฟ้องคดีร่วมคนอื่น

การฟ้องคดีไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาล เว้นแต่คดีตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง
(๔) ให้เสียค่าธรรมเนียมศาลในอัตราร้อยละหนึ่งของทุนทรัพย์ แต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ในการดำเนินการกระบวนการพิจารณา คู่กรณีจะดำเนินการทั้งปวงด้วยตนเองหรือจะ
มอบอำนาจให้ทนายความหรือบุคคลอื่นช่วยเหลือในการฟ้องและในการดำเนินคดีก็ได้

(โปรดพลิก)

มาตรา ๔๔ คำฟ้องให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลปกครอง ในการนี้อาจยื่นคำฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และเพื่อประโยชน์ในการนับอายุความ ให้ถือว่าวันที่ส่งคำฟ้องแก่เจ้าพนักงานไปรษณีย์ เป็นวันที่ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครอง

มาตรา ๔๕ การฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือที่มูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น

การฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองสูงสุด ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด

ในกรณีที่ศาลปกครองใดพิจารณาว่าคดีที่ฟ้องต่อศาลปกครองนั้นอยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองอื่น ให้ส่งคำฟ้องนั้นไปให้ศาลปกครองที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณา ในกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นมีความเห็นขัดแย้งกันในเรื่องเขตอำนาจศาล ให้ศาลปกครองที่รับคำฟ้องไว้หลังสุดเสนอความเห็นต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อมีคำสั่งในเรื่องเขตอำนาจศาล

การพิจารณาคดีที่ยื่นไว้ต่อศาลปกครองใดจะต้องกระทำในศาลปกครองนั้นตามวันเวลาทำการ เว้นแต่ในกรณีที่มิใช่เหตุฉุกเฉินหรือจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกของผู้ฟ้องคดี ศาลปกครองจะสั่งให้ดำเนินการพิจารณาในสถานที่อื่นหรือในวันหยุดหรือในวันเวลาใดก็ได้

มาตรา ๔๖ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้ประกาศสถานที่ตั้งและวันเวลาทำการตามปกติของศาลปกครองในราชกิจจานุเบกษา

ศาลปกครองแห่งหนึ่ง ๆ อาจมีสถานที่ทำการเฉพาะการได้ตามจำนวนที่เหมาะสมตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดจะได้ประกาศสถานที่ตั้งและวันเวลาทำการของสถานที่ทำการเฉพาะการในราชกิจจานุเบกษา

ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจวางระเบียบเกี่ยวกับการยื่นฟ้องและการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับพิจารณาพิพากษาคดีปกครองต้องกระทำ ณ สถานที่ทำการเฉพาะการของศาลปกครองก็ได้

มาตรา ๔๗ การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๘ คำสั่งทางปกครองใดที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ถ้ามิได้ระบุนะยะเวลาฟ้องคดีตามมาตรา ๔๗ ไว้ในคำสั่งทางปกครอง ให้ระบุนะยะเวลาฟ้องคดีเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งระบุนะเวลาดังกล่าว ถ้าไม่มีการแจ้งกำหนดระบุนะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๙ การฟ้องคดีตามมาตรา ๙ ววรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี

มาตรา ๕๐ การฟ้องคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนหรือสถานะของบุคคลจะยื่นฟ้องคดีในเวลาใดก็ได้

การฟ้องคดีปกครองที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีแล้ว ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคดีที่ยื่นฟ้องนั้นจะเป็นประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาก็ได้

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งตั้งแก่ความตายก่อนศาลปกครองพิพากษาคดี ให้ศาลปกครองรอการพิจารณาไปจนกว่าทายาท ผู้จัดการมรดก ผู้ปกครองทรัพย์สินมรดก หรือผู้สืบทอดของคู่กรณีผู้นั้นจะได้เข้ามาแทนที่คู่กรณีผู้ตั้งแก่ความตาย หรือผู้มีส่วนได้เสียจะมีคำขอเข้ามา โดยมีคำขอเข้ามาเองหรือโดยที่ศาลหมายเรียกให้เข้ามา เนื่องจากคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีคำขอ คำขอ เช่นว่านี้จะต้องยื่นภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่คู่กรณีผู้นั้นตั้งแก่ความตาย

ถ้าไม่มีคำขอของบุคคลดังกล่าว หรือไม่มีคำขอของคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลปกครองมีคำสั่งจำหน่ายคดีนั้น (โปรดพลิก)

ส่วนที่ ๒

การดำเนินคดีปกครอง

มาตรา ๕๒ ศาลปกครองสูงสุดต้องมีตุลาการในศาลปกครองสูงสุด
อย่างน้อยห้าคนจึงจะ เป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นต้องมีตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นอย่างน้อยสามคน
จึงจะ เป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา

มาตรา ๕๓ ในการนั่งพิจารณาและในการประชุมพิพากษาของศาลปกครอง
ชั้นต้นในคดีทั่วไปหรือของศาลปกครองสูงสุดในคดีตามมาตรา ๑๖ (๑) (๒) หรือ (๓)
ให้มีตุลาการศาลปกครองวิสามัญอยู่ร่วมด้วย เว้นแต่ตุลาการศาลปกครองวิสามัญไม่อาจอยู่
ปฏิบัติหน้าที่ได้ เนื่องจากขอลาจึงเป็นการชั่วคราวหรือมีเหตุจำเป็นประการอื่น

ให้ตุลาการศาลปกครองวิสามัญมีอำนาจชักถามพยาน ขอดูพยานหลักฐาน
และให้ข้อคิดเห็นหรือข้อสังเกตเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ไม่มีอำนาจ
ในการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งใด ๆ ในคดีปกครอง

การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลปกครองวิสามัญ ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๕๔ การพิจารณาพิพากษาคดีต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว
แต่ต้องเปิดโอกาสให้ผู้กรณีแจ้งและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนตามควร
แก่กรณี แต่การชี้แจงต้องทำเป็นหนังสือ เว้นแต่เป็นกรณีที่ศาลอนุญาตให้ชี้แจงด้วยวาจา
ต่อหน้าศาล

ผู้กรณีมีสิทธิขอตรวจดูเอกสารหลักฐานที่แต่ละฝ่ายได้ยื่นไว้ในสำนวน เว้นแต่
กรณีใดมีกฎหมายคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผยหรือศาลปกครองเห็นว่าจำเป็นต้อง ไม่เปิดเผย
เพื่อการดำเนินงานของรัฐ แต่กรณีที่มิได้เปิดเผยดังกล่าวศาลปกครองจะนำมาใช้รับฟัง
ในการพิจารณาพิพากษาคดีไม่ได้

LIRT

ในการพิจารณาพิพากษาคดี ศาลปกครองอาจตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ ศาลปกครองจะรับฟังพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของผู้กรณีได้ตามที่เห็นสมควร

พยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่นำมาให้ถ้อยคำหรือหลักฐานเห็นต่อศาลปกครอง มีสิทธิได้รับค่าพยานหรือค่าบ่วยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๕ เมื่อมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองใด การจ่ายสำนวนคดีในศาลปกครองนั้นให้เป็นไปตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนด ระเบียบการจ่ายสำนวนคดีตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายสำนวนคดีไว้ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการจัดองค์คณะที่มีความเชี่ยวชาญในประเภทคดีด้านใดด้านหนึ่งเป็นการเฉพาะ ต้องจ่ายสำนวนคดีให้ตรงกับความรู้เชี่ยวชาญขององค์คณะที่จัดไว้

(๒) ในกรณีที่มีการแบ่งพื้นที่รับผิดชอบคดีขององค์คณะ ต้องจ่ายสำนวนคดีที่มีมูลคดีเกิดขึ้นในพื้นที่ให้แก่องค์คณะที่จัดไว้

(๓) ในกรณีที่ไม่มีการจัดองค์คณะตาม (๑) หรือ (๒) หรือมีการจัดไว้ลักษณะเดียวกันหลายของคณะ หรือองค์คณะที่รับผิดชอบคดีดังกล่าวมีคดีค้างการพิจารณาอยู่เป็นจำนวนมากซึ่งหากจ่ายสำนวนคดีให้แก่องค์คณะนั้นจะทำให้คดีล่าช้าเสียหายต่อความยุติธรรม ให้จ่ายสำนวนคดีโดยใช้วิธีจับสลากหรือวิธีวิธีการอื่นใดที่ไม่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าว่าจะจ่ายสำนวนคดีให้แก่องค์คณะใด

เมื่อองค์คณะในศาลปกครองใดได้รับสำนวนคดีแล้ว ให้ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้นในองค์คณะนั้น แล้วแต่กรณี แต่งตั้งตุลาการศาลปกครองในคณะของตนคนหนึ่งเป็นตุลาการเจ้าของสำนวน เพื่อเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงจากคำฟ้อง คำชี้แจงของผู้กรณี และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ โดยมีพนักงานคดีปกครองเป็นผู้ช่วยดำเนินการตามที่ตุลาการเจ้าของสำนวนมอบหมาย

เมื่อได้จ่ายสำนวนคดีให้กับตุลาการเจ้าของสำนวนคนใดคนหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้มีการเรียกคืนสำนวนคดีหรือโอนสำนวนคดี เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

(โปรดพลิก)

(๑) เมื่อมีการโอนคดีตามระเบียบวิธีพิจารณาฎีกาที่ปกครองในที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนด

(๒) เมื่อมีการคัดค้านตุลาการเจ้าของสำนวน

(๓) เมื่อตุลาการเจ้าของสำนวนมีคดีค้างการพิจารณาอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้การพิจารณาที่สำคัญเสียหายต่อความยุติธรรม และตุลาการเจ้าของสำนวนผู้นั้นขอสละส่วนคดีที่มีการจำกันั้น

มาตรา ๕๖ ในการพิจารณาฎีกาให้ตุลาการเจ้าของสำนวนทำหน้าที่ตรวจสอบและเสนอข้อเท็จจริงพร้อมทั้งความเห็นในข้อกฎหมายต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษา ตลอดจนดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับคดีนั้น

ในระหว่างการดำเนินการของตุลาการเจ้าของสำนวนตามวรรคหนึ่ง ให้เปิดโอกาสให้ผู้กรณีได้ทราบถึงข้ออ้าง หรือข้อแย้งของแต่ละฝ่ายและให้ผู้กรณีเสนอพยานหลักฐานของฝ่ายตนเพื่อยืนยันหรือหักล้างข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายได้ จนกว่าตุลาการเจ้าของสำนวนจะเห็นว่าได้ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเพียงพอที่จะเสนอองค์คณะพิจารณาพิพากษาได้แล้ว ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเสนอให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาเพื่อพิจารณาต่อไป

ในการให้โอกาสผู้กรณีตามวรรคสอง ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนกำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามสมควร และในกรณีที่เห็นว่าผู้กรณีได้ปฏิบัติตามในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือมีพฤติการณ์แสดงให้เห็นว่าเป็นการประวิงคดีให้ล่าช้า และตุลาการเจ้าของสำนวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่รวบรวมได้สามารถฟังเป็นข้อยุติเพียงพอที่จะพิจารณาพิพากษาได้ จะดำเนินการต่อไปโดยไม่รอฟังพยานหลักฐานของผู้กรณีดังกล่าวก็ได้และในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือมีพฤติกรรมการประวิงคดีให้ล่าช้าจะรายงานผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล ผู้ควบคุม หรือนายกรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือสั่งการหรือลงโทษทางวินัยต่อไปก็ได้ ทั้งนี้ โดยไม่เป็นการตัดอำนาจที่ศาลจะมีคำสั่งลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาล

การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการเจ้าของสำนวนและพนักงานคดีปกครองให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

LIRT

มาตรา ๕๗ ในการพิจารณาคดี ให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาจัดให้มีการนั่งพิจารณาอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อให้ผู้กรณีมีโอกาสมาแถลงด้วยวาจาต่อหน้าองค์คณะพิจารณาพิพากษา

ก่อนการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกให้ส่งสรุปข้อเท็จจริงของคู่พิพาท เจ้าของสำนวนให้ผู้กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ในการนี้ให้ผู้กรณีมีสิทธิยื่นคำแถลง รวมทั้งนำพยานหลักฐานมาแสดงประกอบคำแถลงดังกล่าว เพื่อยืนยันหรือหักล้างข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายเพิ่มเติมต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาในวันนั่งพิจารณาคดีแต่ละ ไม่มาแถลงด้วยวาจาก็ได้

มาตรา ๕๘ การนั่งพิจารณาคดีจะต้องกระทำโดยเปิดเผย

ในคดีเรื่องใดเพื่อความเหมาะสม หรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน ถ้าศาลปกครองเห็นสมควรจะห้ามมิให้มีการเปิดเผยข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์ต่าง ๆ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแห่งคดีซึ่งปรากฏจากคำคู่ความหรือคำแถลงของผู้กรณี หรือคำพยานหลักฐานที่ได้สืบมาแล้ว ศาลปกครองจะมีคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ห้ามประชาชนมิให้เข้าฟังการพิจารณาทั้งหมดหรือบางส่วนแล้วดำเนินการพิจารณาไปโดยไม่เปิดเผย หรือ

(๒) ห้ามมิให้ออกโฆษณาข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่นว่านั้น
ไม่ว่าศาลปกครองจะได้มีคำสั่งตามวรรคสองหรือไม่ มิใช่ถือว่าการออกโฆษณาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแห่งคำพิพากษา หรือย่อเรื่องแห่งคำพิพากษาโดยเป็นกลางและถูกต้องเป็นการผิดกฎหมาย เว้นแต่ในกรณีที่ศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนหรือความปลอดภัยของประเทศจะห้ามมิให้มีการเปิดเผยข้อความทั้งหมดหรือบางส่วนแห่งคำพิพากษานั้นก็ได้

มาตรา ๕๙ ก่อนมีคำพิพากษา ให้คู่พิพาท เจ้าของสำนวนส่งมอบสำนวนคดีให้ผู้แถลงคดีปกครองพิจารณาและให้ผู้แถลงคดีปกครองจัดทำสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นของตนในการวินิจฉัยคดีนั้นเสนอต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษา และให้มาชี้แจงด้วยวาจาต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาในวันนั่งพิจารณาคดีนั้น และให้มีสิทธิอยู่ร่วมในการพิจารณาและในการประชุมปรึกษาเพื่อพิพากษาคดีนั้นได้

ให้อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นหรือประธานศาลปกครองสูงสุดแต่งตั้งผู้แสดงคดีปกครองจากตุลาการศาลปกครองคนหนึ่งในศาลนั้นที่มีคุณสมบัติในองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีนั้น

ผู้แสดงคดีปกครองในศาลปกครองสูงสุดอาจแต่งตั้งจากตุลาการศาลปกครองชั้นต้นก็ได้

การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แสดงคดีปกครองให้เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งมีให้ใช้บังคับกับคดีที่กำหนดระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

มาตรา ๖๐ ให้ตุลาการศาลปกครองคนหนึ่งคนใดซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์คณะมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งเรียกให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็น เป็นหนังสือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐหรือของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๒) มีคำสั่งเรียกให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือให้ความเห็นในเรื่องหนึ่ง เรื่องใด หรือส่งผู้แทนหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของรัฐนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำประกอบการพิจารณา

(๓) มีคำสั่งเรียกให้คู่กรณีมาให้อัยการหรือนักพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

(๔) มีคำสั่งเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

ในกรณีจำเป็น ตุลาการศาลปกครองหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากตุลาการศาลปกครองมีอำนาจไปตรวจสอบสถานที่ บุคคล หรือสิ่งใดใดเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

มาตรา ๖๑ ถ้าผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่งจากศาลปกครองให้มาให้อัยการหรือนักพยานหลักฐานแล้ว ไม่ดำเนินการตามคำสั่งนี้ภายในระยะเวลาที่ศาลปกครองกำหนดโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ศาลปกครองจะสั่งให้จำนำคดีเสียก็ได้

คดีที่ศาลปกครองได้สั่งจำหน่ายตามวาระหนึ่ง ถ้าภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลปกครองมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี ผู้ฟ้องคดีแสดงให้เป็นที่ยอมรับแก่ศาลปกครองได้ว่า การที่ตนไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของศาลปกครองได้นั้น เป็นเพราะ เหตุสุดวิสัยหรือ มีเหตุอันสมควร ศาลปกครองจะอนุญาตให้พิจารณาใหม่หรือฟ้องคดีใหม่ก็ได้

มาตรา ๖๒ ให้นายทนายผู้คดีเรื่อง เหตุแห่งการคัดค้านผู้พิพากษาตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับกับการพิจารณาของศาลปกครอง โดยอนุโลม แต่การขอถอนตัวจากคดีของตุลาการศาลปกครอง การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน การสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านงดการพิจารณาคดี และการสั่งให้ผู้ยื่น เข้าปฏิบัติหน้าที่แทน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุด

การกระทำใด ๆ ของตุลาการศาลปกครองผู้ถูกคัดค้านที่ได้กระทำไป ก่อนมีการสั่งให้งดการพิจารณานั้นย่อมเป็นอันสมบูรณ์

มาตรา ๖๓ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ให้นายทนายผู้คดี ที่ถือว่าเป็นการกระทำละเมิดอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม และ เมื่อมีการละเมิดอำนาจศาลให้ศาลปกครองมีอำนาจ สั่งลงโทษได้ดังนี้

- (๑) ตักเตือน โดยจะมีคำคำหนึ่เป็นลายลักษณ์อักษรด้วยหรือไม่ก็ได้
- (๒) ไล่ออกจากบริเวณศาล
- (๓) ลงโทษจำคุกไม่เกินหนึ่ง เดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

หรือทั้งจำทั้งปรับ

การสั่งลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาลทั้งในข้อนี้ ประมวลวิธี และ แห่งที่ จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณี และหากเป็นการสั่งลงโทษตาม (๓) ให้องค์คณะอื่นที่มี ใช้องค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีนั้น เป็นผู้พิจารณาและสั่งลงโทษ

การวิจารณ์การพิจารณาหรือการพิพากษาคดีของศาลปกครองโดยวิธีทาง นิติศาสตร์ ไม่เป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล หรือดูหมิ่นศาลหรือตุลาการ

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมีความร้องขอจากผู้ฟ้องคดีหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดคดีกระบวนของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย

ส่วนที่ ๓

คำพิพากษาหรือคำสั่งคดีปกครอง

มาตรา ๖๕ การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองถ้าจะต้องกระทำโดยตุลาการศาลปกครองหลายคน คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นจะต้องมีทั้งตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก และในกรณีที่ตุลาการในศาลปกครองผู้ใดมีความเห็นแย้งให้หาความเห็นแย้งไว้ในคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๖๖ คดีที่ยื่นฟ้องหรืออุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ถ้าประธานศาลปกครองสูงสุดเห็นสมควรจะให้มีการวินิจฉัยคดีใดโดยที่ประชุมใหญ่ได้ หรือมีกฎหมายหรือระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนดไว้หรือคดีใดโดยที่ประชุมใหญ่กำหนดไว้วินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่

ภายใต้บังคับมาตรา ๖๒ ที่ประชุมใหญ่นี้ประกอบด้วยตุลาการในศาลปกครองสูงสุดทุกคนที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ แต่ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และให้ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานที่ประชุมใหญ่

คำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นไปตามเสียงข้างมาก และถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๖๗ คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองของศาลปกครอง
อย่างน้อยต้องระบุ

- (๑) ชื่อผู้ยื่นคำฟ้อง
- (๒) หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี
- (๓) เหตุแห่งการฟ้องคดี
- (๔) ข้อเท็จจริงของเรื่องที่ฟ้อง
- (๕) คำวินิจฉัยและเหตุผลแห่งคำวินิจฉัย
- (๖) คำบังคับ ถ้ามี โดยให้ระบุหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ที่ต้องปฏิบัติตามคำบังคับไว้ด้วย

(๗) ข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตาม
คำพิพากษา ถ้ามี

คำพิพากษาหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของตุลาการศาลปกครอง
ที่นั่งพิจารณาและพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งนั้น

เมื่อศาลปกครองได้อ่านผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครอง
ในศาลปกครองโดยเปิดเผยในวันใดแล้ว ให้ถือว่าวันที่ได้อ่านนั้นเป็นวันที่ศาลปกครอง
มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ในการนี้ให้ศาลปกครองแจ้งให้ผู้กรณีทราบกำหนดวันอ่านผล
แห่งคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น เป็นการล่วงหน้าตามสมควร

ถ้าไม่มีผู้กรณีมาศาลปกครองในวันนัดอ่านผลแห่งคำพิพากษาหรือคำสั่ง
ให้ศาลปกครองงดการอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง แล้วบันทึกไว้และให้ถือว่าวันที่ยื่นฟ้อง
เป็นวันที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง

ให้สำนักงานศาลปกครองพิมพ์เผยแพร่คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีของ
ศาลปกครองและความเห็นของผู้แถลงคดีปกครองตามมาตรา ๕๙

มาตรา ๖๘ คำพิพากษาศาลปกครองให้ผู้ยื่นคำฟ้องที่จะต้องปฏิบัติตาม
คำบังคับนับแต่วันที่กำหนดในคำพิพากษานั้นถึงวันที่คำพิพากษานั้นถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไข
กลับหรือคดีเสีย ถ้าหากมี แต่ในกรณีที่คำพิพากษานั้นศาลปกครองชั้นต้น ให้รอ
การปฏิบัติตามคำบังคับไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์
ให้รอการบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับบทบัญญัติว่าด้วยการยุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่ง คำพิพากษาหรือคำสั่งใด ๆ ให้มีผลผูกพันบุคคลภายนอกได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในคำพิพากษาให้บุคคลใดออกไปจากสถานที่ใดให้ใช้บังคับตลอดถึงวงศานุวงศหรือบริวารของผู้นั้นที่อยู่ในสถานที่นั้นด้วย เว้นแต่ผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าตนมีสิทธิพิเศษอื่น

(๒) ถ้าบุคคลใดได้เข้าเป็นผู้ค้าประภังก์ในศาลเพื่อการดำเนินการใด ๆ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้คำพิพากษาหรือคำสั่งให้ใช้บังคับแก่การประภังก์นั้นได้โดยไม่ต้องฟ้องผู้ค้าประภังก์ใหม่

(๓) คำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับสถานะหรือความสามารถของบุคคลหรือนิติบุคคล บุคคลภายนอกจะยกขึ้นอ้างซึ่งหรือใช้ร่วมกับบุคคลภายนอกก็ได้

(๔) คำพิพากษาหรือคำสั่งที่เกี่ยวกับสิทธิแห่งทรัพย์สินใด ๆ คู่กรณีที่เกี่ยวข้องอาจอ้างกับบุคคลภายนอกได้ เว้นแต่บุคคลภายนอกจะมีสิทธิดีกว่า

มาตรา ๗๐ ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดคำบังคับับอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้เพิกถอนกฎหมายหรือคำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำทั้งหมดหรือบางส่วน ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเมิดการปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑)

(๒) สั่งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามหน้าที่ภายในเวลาที่ศาลปกครองกำหนด ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเมิดต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร

(๓) สั่งให้ใช้เงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นการกระทำ โดยจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขอื่น ๆ ไว้ด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีการฟ้องเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือการฟ้องเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

(๔) สั่งให้ถือปฏิบัติต่อสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีการฟ้องให้ศาลมีคำพิพากษาแสดงความเป็นอยู่ของสิทธิหรือหน้าที่นั้น

LIRT

ศาลปกครอง/38

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในการมีคำบังคับตามวรรคหนึ่ง (๑) ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดว่าจะให้
มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลไปในอนาคตถึงขณะใดขณะหนึ่งได้ หรือจะกำหนดให้
มีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ ทั้งนี้ตามความเป็นธรรมแห่งกรณี

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนกฎ ให้มีการประกาศ
ผลแห่งคำพิพากษาดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา และให้การประกาศดังกล่าวมีผลเป็น
การเพิกถอนกฎนั้น

ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำบังคับให้ผู้ชำระ เงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน
ตามคำพิพากษา ถ้าผู้นั้นไม่ชำระ เงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน ศาลปกครองอาจมีคำสั่งให้
การบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของบุคคลนั้นได้ และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการบังคับคดีตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗๑ การคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นนั้น
ให้เป็นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลปกครองชั้นต้นได้
มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ถ้ามิได้ยื่นอุทธรณ์ตามกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคดีนั้นเป็นอัน
ถึงที่สุด

คำพิพากษาหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง คำสั่งเกี่ยวกับการ
การละเมิดอำนาจศาลหรือคำสั่งอื่นใดที่ทำให้คดีเสร็จเด็ดขาด

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗๒ เมื่อมีคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นที่สุดของศาลปกครอง
ต่างชั้นกันในประเด็นแห่งคดีอย่างเดียวกัน แต่คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นขัดหรือแย้งกัน
ให้ถือตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด

ถ้าคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นที่สุดของศาลปกครองชั้นต้นด้วยกัน
มีการขัดหรือแย้งกันในประเด็นแห่งคดีอย่างเดียวกัน คู่กรณีจะยื่นคำร้องขอต่อ
ศาลปกครองสูงสุดเพื่อให้มีคำสั่งกำหนดว่าจะให้ถือตามคำพิพากษาหรือคำสั่งใด
คำสั่งของศาลปกครองสูงสุด เช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

LIRT

(โปรดพลิก)

หมวด ๕
สำนักงานศาลปกครอง

มาตรา ๗๓ ให้มีสำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๗๔ สำนักงานศาลปกครอง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของศาลปกครอง และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของศาลปกครอง
- (๒) ดำเนินการเกี่ยวกับคดีปกครองตามคำสั่งของศาลปกครอง
- (๓) ดำเนินการบังคับให้เป็นไปตามคำบังคับของศาลปกครอง
- (๔) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานด้าน

ศาลปกครอง

(๕) วิเคราะห์เหตุแห่งการฟ้องคดีปกครองเพื่อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการต่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๖) จัดพิมพ์และเผยแพร่คำพิพากษาของศาลปกครอง

(๗) จัดให้มีการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้ของบุคลากรศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักกฎหมายมหาชน การบริหารราชการแผ่นดิน และบุคลากรด้านกฎหมายมหาชน

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครอง

มาตรา ๗๕ ให้มีเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เห็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองขึ้นตรงต่อประธานศาลปกครองสูงสุด มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานศาลปกครอง และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานศาลปกครอง โดยมีรองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นผู้ช่วยและปฏิบัติราชการ

ให้ ก. ศป. พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมจะดำรงตำแหน่ง เป็นเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเสนอต่อนายกรัฐมนตรี ถ้านายกรัฐมนตรี ไม่เห็นด้วย นายกรัฐมนตรีจะแสดงเหตุผลและขอให้ ก. ศป. พิจารณาบททวนก็ได้ แต่ถ้า ก. ศป. ยืนยันนายกรัฐมนตรีต้องเสนอชื่อผู้นั้นเพื่อขอความเห็นชอบจากวุฒิสภา ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อหรือวันที่ได้รับการยืนยัน แล้วแต่กรณี เมื่อได้ รับความเห็นชอบแล้วให้ประธาน ก. ศป. เป็นผู้สั่งบรรจุและให้นายกรัฐมนตรี นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

ในกิจการของสำนักงานศาลปกครองที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นผู้แทนของสำนักงานศาลปกครอง เพื่อการนี้ เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติราชการ เฉพาะอย่างแทน ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๖ ให้มีพนักงานคดีปกครองทำหน้าที่ช่วยเหลือตุลาการเจ้าของ ส่วนวนในการดำเนินคดีปกครองตามที่ตุลาการเจ้าของส่วนวนมอบหมาย และปฏิบัติหน้าที่อื่น ในสำนักงานศาลปกครองตามที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินคดีปกครองตามที่ตุลาการเจ้าของ ส่วนวนมอบหมาย ให้พนักงานคดีปกครองเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๗๗ คุณสมบัติของบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง เป็นพนักงานคดีปกครอง ในระดับต่าง ๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก. ศป. กำหนด

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการ ในสังกัดสำนักงานศาลปกครองซึ่งมีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง เป็นพนักงานคดีปกครอง

มาตรา ๗๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง" ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน รองประธานศาลปกครองสูงสุดคนที่หนึ่ง อธิบดีศาลปกครองกลาง เลขานุการสำนักงานศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ ก.ศ.ป.กำหนด จำนวนสองคนซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครองด้วยกติกามารยาทที่ ก.ศ.ป. ประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับแต่งตั้งจากคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง เป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๗๙ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่ได้รับเลือกจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้ แต่จะอยู่ในตำแหน่งเกินสองวาระ ติดต่อกันไม่ได้

ถ้าตำแหน่งว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการ เลือกซ่อมภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่มีตำแหน่งว่างลง เว้นแต่ว่าการอยู่ตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะ เหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการ เลือกซ่อมก็ได้

กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองซึ่งได้รับเลือกซ่อมให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๘๐ นอกเหนือการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่ได้รับเลือกจากข้าราชการฝ่ายศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นจากการเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง
- (๔) คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีมติด้วยคะแนนเสียง

ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากประพฤติการหรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่กรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

มาตรา ๘๑ ให้คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นของสำนักงานศาลปกครองโดยเฉพาะในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานศาลปกครองและขอบเขตหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว

(๒) การกำหนดคุณสมบัติ การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ การย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การเลื่อนขึ้นเงินเดือน การออกจากราชการ การสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน วินัยการสอบสวน และการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์การลงโทษสำหรับข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๓) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๔) การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๕) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกายของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๖) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือเป็นผู้ชำนาญการ โดยเฉพาะด้านอื่นจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของศาลปกครอง รวมทั้งอัตราค่าตอบแทนการจ้างด้วย

(๗) การแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อดำเนินกิจการใด ๆ ตามแต่จะมอบหมาย

(๘) การบริหารจัดการงบประมาณและการพัสดุของสำนักงานศาลปกครอง

(๙) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๑๐) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

(๑๑) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง รวมทั้งการกำหนดเครื่องแบบและการแต่งกาย การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี การลาหยุดราชการ และการจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นของลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง

(๑๒) การมอบหมายกิจการอื่นที่อยู่ใต้อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

ระ เบียบวิธีปฏิบัติราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง เป็นผู้ลงนามและ เมื่อได้รับประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘๒ การกำหนดตำแหน่งและยกย่องให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และ เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มี เหตุพิเศษของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ให้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คำว่า "ก.พ." ให้หมายถึงคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และคำว่า "ส่วนราชการที่มีฐานะ เป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี" ให้หมายถึงสำนักงานศาลปกครอง

มาตรา ๘๓ อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ให้ตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน และ เงินประจำตำแหน่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การจ่าย เงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเงิน

มาตรา ๘๔ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้ เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรอง เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ให้ประธาน ก.พ.ก. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีมีความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) ให้(เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง)เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

LIRT

มาตรา ๘๕ การโอนข้าราชการฝ่ายศาลปกครองไปบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการในหน่วยงานของรัฐอื่นหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือการโอนข้าราชการในหน่วยงานของรัฐอื่นหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง อาจกระทำได้นั้น เจ้าตัวสมัครใจโดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุท่าความตกลงกับ เจ้าสังกัด และได้ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองกำหนดโดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการหรือคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่น ประเภะนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่โอนมาเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งระดับใดและให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งเท่าใด ให้คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเป็นผู้พิจารณากำหนด แต่เงินเดือนที่จะให้ได้รับจะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

การโอนข้าราชการการเมืองและข้าราชการที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการมาเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามพระราชบัญญัตินี้จะกระทำมิได้

มาตรา ๘๖ ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๘๗ เมื่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครองแล้ว ให้เสนอผลการสอบบัญชีโดยตรงต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๘๘ ให้สำนักงานศาลปกครอง เสนองบประมาณรายจ่ายต่อ คณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรร เป็น เงินอุดหนุนของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง เว้นแต่กรณีของ เงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครอง เสนอต่อ สมาชิกแทนราษฎรและวุฒิสภา เป็น ร้อยพระบาทโดยผู้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี ในการนี้ คณะรัฐมนตรี อาจทำความเห็น เกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง ใช้ในรบบงานการ เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วยก็ได้

มาตรา ๘๙ ในการ เสนองบประมาณรายจ่าย การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง หรือในการพิจารณาเรื่องใด เกี่ยวกับสำนักงานศาลปกครองหรือศาลปกครองที่มีการพิจารณาพิพากหาคดี ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดหรือผู้ซึ่งประธานศาลปกครองสูงสุดมอบหมายมีสิทธิ เข้าไปชี้แจงต่อที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมาชิกแทนราษฎร วุฒิสภา หรือคณะกรรมการ ที่เกี่ยวข้องได้

มาตรา ๙๐ ให้สำนักงานศาลปกครอง จัดทำรายงานการปฏิบัติงานของ ศาลปกครองและของสำนักงานศาลปกครอง เสนอต่อคณะรัฐมนตรี สมาชิกแทนราษฎร และวุฒิสภาปีละหนึ่งครั้ง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๑ ในวาระเริ่มแรก ให้จัดตั้งศาลปกครองในภูมิภาคดังต่อไปนี้

- (๑) ศาลปกครองขอนแก่น ตั้งอยู่ในจังหวัดขอนแก่น โดยมีเขตตลอดทั้งที่ จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดมหาสารคาม
- (๒) ศาลปกครองชุมพร ตั้งอยู่ในจังหวัดชุมพร โดยมีเขตตลอดทั้งที่ จังหวัดชุมพร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดระนอง

(๓) ศาลปกครองเชียงใหม่ ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยมีเขตตลอดท้องที่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง และจังหวัดลำพูน

(๔) ศาลปกครองนครราชสีมา ตั้งอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดนครราชสีมา

(๕) ศาลปกครองนครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดกระบี่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๖) ศาลปกครองบุรีรัมย์ ตั้งอยู่ในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีเขตตลอดท้องที่ จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์

(๗) ศาลปกครองพิษณุโลก ตั้งอยู่ในจังหวัดพิษณุโลก โดยมีเขตตลอดท้องที่ จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดตาก จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ และจังหวัดสุโขทัย

(๘) ศาลปกครองแพร่ ตั้งอยู่ในจังหวัดแพร่ โดยมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดอุตรดิตถ์

(๙) ศาลปกครองยะลา ตั้งอยู่ในจังหวัดยะลา โดยมีเขตตลอดท้องที่ จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา

(๑๐) ศาลปกครองระยอง ตั้งอยู่ในจังหวัดระยอง โดยมีเขตตลอดท้องที่ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง และจังหวัดสระแก้ว

(๑๑) ศาลปกครองสกลบุรี ตั้งอยู่ในจังหวัดสกลบุรี โดยมีเขตตลอดท้องที่ จังหวัดนครนายก จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง

(๑๒) ศาลปกครองสกลนคร ตั้งอยู่ในจังหวัดสกลนคร โดยมีเขตตลอดท้องที่ จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร และจังหวัดสกลนคร

(๑๓) ศาลปกครองสงขลา ตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลา โดยมีเขตตลอดท้องที่ จังหวัดตรัง จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล

(๑๔) ศาลปกครองสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีเขตตลอดท้องที่ จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดชัยนาท จังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดอุทัยธานี

(๑๕) ศาลปกครองอุดรธานี ตั้งอยู่ในจังหวัดอุดรธานี โดยมีเขตตลอดท้องที่ จังหวัดเลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู และจังหวัดอุดรธานี (โปรดพลิก)

(๑๖) ศาลปกครองอุบลราชธานี ตั้งอยู่ในจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีเขต
ตลอดท้องที่จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดอุบลราชธานี
และจังหวัดอำนาจเจริญ

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่มีการจัดตั้งและเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาค
ตามมาตรา ๘ ให้เพิ่มในเขตศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองในภูมิภาคตาม
มาตรา ๕๑ บรรดาคดีของเขตท้องที่ศาลปกครองในภูมิภาคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ซึ่งค้างพิจารณา
อยู่ในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๕๑ ให้คงพิจารณาพิพากษา
ในศาลปกครองกลางหรือศาลปกครองในภูมิภาคนั้นต่อไป

มาตรา ๕๓ ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มิให้นำมาตรา ๒๑ ววรรคหนึ่ง (๓) มาใช้บังคับกับผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นตุลาการ
ในศาลปกครองสูงสุดในช่วงนั้น

ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามวรรคหนึ่ง
เป็นผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบำนาญปกติแล้วในขณะที่แต่งตั้ง ให้คงบำนาญในช่วงนั้น
และ เมื่อผู้ได้รับแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเมื่อใด ให้ผู้นั้นได้รับ
บำนาญเท่าจำนวนเต็มในขณะที่ได้รับแต่งตั้ง เว้นแต่มีกฎหมายปรับอัตราบำนาญสูงขึ้น
ก็ให้ผู้นั้นได้รับไปตามนั้น

มาตรา ๕๔ การแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรกเมื่อ
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด
ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้พิพากษาในศาลฎีกา
สองคนซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาและได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่
ศาลฎีกา รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาสองคนซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมร่วมกัน
ของกรรมการร่างกฎหมายและกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะตุลาการนิติศาสตร์หรือเทียบเท่า
ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคน และคณะตุลาการรัฐศาสตร์
หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เป็นกรรมการ
และให้กรรมการดังกล่าวคัดเลือกบุคคลผู้มีความเหมาะสมคนหนึ่งที่ได้เป็นกรรมการอยู่แล้ว
เป็นประธานกรรมการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง เลือกข้าราชการฝ่ายศาลปกครองคนหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ

ให้คณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกบุคคล ผู้มีคุณสมบัติตามพระราชบัญญัตินี้และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้ง เป็นประธานศาลปกครอง สูงสุดหนึ่งคนและตุลาการในศาลปกครองสูงสุดไม่เกินยี่สิบสองคน และให้สำนักงาน ศาลปกครองเปิดเผยรายชื่อบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้ทราบทั่วไป และนำเสนอรายชื่อ ต่อนายกรัฐมนตรี และให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาใช้บังคับ โดยอนุโลม ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

เมื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานศาลปกครองสูงสุด และตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามวรรคสามแล้ว ให้คณะกรรมการคัดเลือกตุลาการ ในศาลปกครองสูงสุดเป็นอันพ้นจากหน้าที่

ในระยะ เริ่มแรกให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดซึ่งได้รับแต่งตั้ง ตามวรรคสี่คัดเลือกกรายชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติและมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้ง เป็นอธิบดี ศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นศาลละหนึ่งคน และตุลาการศาลปกครอง ชั้นต้นอีกไม่เกินหนึ่งร้อยสามสิบคน และให้สำนักงานศาลปกครองเปิดเผยรายชื่อบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้ทราบทั่วไป พร้อมทั้งเสนอรายชื่อให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

เมื่อมีการแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและตุลาการในศาลปกครอง ชั้นต้นตามมาตรานี้แล้ว ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการ ตุลาการศาลปกครองภายในเก้าสิบวัน ทั้งนี้ สำหรับการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครอง ของตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนด

มาตรา ๕๕ ในระยะเริ่มแรกจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔ มิให้นำมาตรา ๓๐ วรรคสอง มาใช้บังคับ และให้ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการ หัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น และรองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ได้รับเงินเดือนในขั้นค่า ของตำแหน่ง แต่ถ้าผู้ใดเคยได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นค่าของตำแหน่ง การให้ได้รับ เงินเดือนอัตราใดให้ เป็นไปตามที่ ก. ศป. กำหนด

มาตรา ๔๖ เมื่อได้มีการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองตามมาตรา ๔๕ แล้ว ให้นายกรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดวันเปิดทำการศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองกลาง และศาลปกครองในภูมิภาค สำหรับศาลปกครองสูงสุดและศาลปกครองกลาง ต้องเปิดทำการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๔๑ ให้ดำเนินการเปิดทำการตามความจำเป็นโดยคำนึงถึงการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองที่มีความเหมาะสม แต่ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่าปีละเจ็ดศาล

ในระหว่างที่เกิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคตามมาตรา ๔๑ ยังไม่ครบทุกแห่ง ให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ศาลปกครองในภูมิภาคที่เกิดทำการแล้วมีเขตอำนาจในจังหวัดใดที่อยู่ใกล้เคียงกับศาลปกครองนั้น เพื่อยุติความไม่สะดวก

เมื่อได้มีการประกาศวันเปิดทำการศาลปกครองกลางแล้ว บรรดาเรื่องที่ยื่นฟ้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาและนายกรัฐมนตรียังมิได้สั่งการ ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท ให้โอนไปเป็นคดีของศาลปกครองกลางเพื่อพิจารณาและมีความพิพาทต่อไป

เพื่อความสะดวกในการดำเนินคดีปกครองของผู้ร้องทุกข์ ถ้าได้มีการเปิดทำการศาลปกครองในภูมิภาคแล้ว เมื่อเห็นสมควร ศาลปกครองกลางจะโอนคดีนั้นไปยังศาลปกครองในภูมิภาคที่มีเขตอำนาจก็ได้

การดำเนินการพิจารณาและพิพากษาคดีปกครองที่โอนมาตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามระเบียบที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนด ทั้งนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนทำหน้าที่คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๘ บรรดาคดีที่ได้ยื่นฟ้องหรืออยู่ในระหว่างการพิจารณาตัดสินของศาลชั้นอุทธรณ์แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีลักษณะเป็นคดีปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นคดีในศาลฎีกา ให้โอนไปเป็นคดีของศาลปกครองสูงสุด และถ้าเป็นคดีในศาลอุทธรณ์ หรือศาลชั้นต้น ให้โอนไปเป็นคดีของศาลปกครองกลาง เพื่อพิจารณาและตีพินิจต่อไป และให้นำความในมาตรา ๘๖ บรรดาสีและวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๙ สิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ในคดีที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นสิทธิฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม

มาตรา ๑๐๐ ในวาระเริ่มแรกก่อนที่สำนักงานศาลปกครองจะได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้ ก.ศป. จัดทำแผนงานในการดำเนินการของศาลปกครองและแผนงานการจัดตั้งและการบริหารงานของสำนักงานศาลปกครองเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอรับอนุมัติเงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและการบริหารงานตามแผนงานดังกล่าว

ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามแผนงานที่ ก.ศป. เสนอตามความจำเป็น

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุษกร กลีกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

บัญชีตราเงินเคียนตุลาการศาลปกครอง

บาท ๔๕,๘๕๐	บาท ๕๓,๓๕๐	บาท ๕๕,๒๕๐	บาท ๕๗,๑๕๐	บาท ๕๘,๐๕๐	บาท ๕๙,๐๕๐	บาท ๖๐,๕๕๐	บาท ๖๔,๐๐๐
**๔๓,๘๘๐	**๕๑,๕๐๐	**๕๓,๓๕๐					
*๔๒,๑๒๐	*๔๙,๖๐๐	*๕๑,๕๐๐					
ตุลาการ ศาลปกครอง ชั้นต้น	ตุลาการ หัวหน้าคณะ ศาลปกครอง ชั้นต้น	รองอธิบดี ศาลปกครอง ชั้นต้น	อธิบดี ศาลปกครอง ชั้นต้น	ตุลาการ ศาลปกครอง สูงสุด	ตุลาการ หัวหน้าคณะ ศาลปกครอง สูงสุด	รองประธาน ศาลปกครอง สูงสุด	ประธาน ศาลปกครอง สูงสุด

หมายเหตุ * ขึ้นชั่วคราว ยกเลิก ๒ ตุลาคม ๒๕๔๒
 ** ขึ้นชั่วคราว ยกเลิก ๒ ตุลาคม ๒๕๔๓

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

๒

(นางบุษกร กลีกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง	
ตำแหน่ง	อัตรา (บาท/เดือน)
ประธานศาลปกครองสูงสุด	๔๐,๐๐๐
รองประธานศาลปกครองสูงสุด	๓๐,๐๐๐
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด	๒๗,๓๐๐
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด	๑๖,๒๐๐
อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น	๑๕,๒๐๐
รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น	๑๓,๒๐๐
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น	๑๕,๒๐๐
ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๑๒,๘๐๐

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

ฟ น

(นางบุษกร กสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (นายปรีชา สุวธรรต กัมภะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

Dr. L. L. L.

(นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กฤษฎีกา/1

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขคำว่า "กรรมการร่างกฎหมาย" เป็น "กรรมการกฤษฎีกา"
และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
(ร่างมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๓ (๒)
และมาตรา ๖๒)

(๒) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (ยกเลิกมาตรา ๔
มาตรา ๑๐ หมวด ๓ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มาตรา ๑๔ ถึงมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๔
มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และภาค ๓ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๙
ถึงมาตรา ๗๓)

(๓) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรับรองสิทธิแก่ประชาชนในการร้องทุกข์
ในกรณีที่ศาลปกครองยังไม่เปิดทำการ (ร่างมาตรา ๑๑)

เหตุผล

โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองขึ้น ให้เป็นศาลปกครองที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง อันเป็นการ
ดำเนินการที่สืบเนื่องจากแนวทางการจัดองค์คณะกรรมการกฤษฎีกาให้เป็นรูปแบบ
องค์กรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายปกครองที่เคยดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว โดยองค์การ
คณะกรรมการกฤษฎีกานั้นเป็นสถาบันที่ปฏิบัติงานในด้านคดีปกครองและการสร้าง
บทกฎหมายรวมทั้งกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการอยู่ด้วยซึ่งประเทศไทยได้
ดำเนินการในแนวทางนี้มาตั้งแต่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

โดยได้ทรงตราพระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตต คือ ที่ปรึกษาราชการแผ่นดินขึ้นใช้
บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๗ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการ
กฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยให้มีสถาบันเกี่ยวกับท้าว่างกฎหมายและให้ความเห็น
ทางกฎหมาย และสถาบันที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองควบคู่กัน หลังจากนั้นได้มีการ
ปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยให้มีคณะกรรมการ
วินิจฉัยร้องทุกข์ขึ้นทำหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับ
หน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างหลักกฎหมายปกครองที่เหมาะสมแก่
ประเทศไทย และสร้างความคุ้นเคยในระบบวิธีพิจารณาพิพากษาคดีปกครองโดยจะพัฒนาให้
เป็นระบบศาลปกครองอย่างเต็มรูปแบบต่อไป วัตถุประสงค์นี้ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครอง
ตามกฎหมายโดยเฉพาะขึ้นทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองโดยตรงแล้ว จึงสมควร
แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยยกเลิกงานวินิจฉัยร้องทุกข์
ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๕

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขคำว่า "กรรมการร่างกฎหมาย" เป็น "กรรมการกฤษฎีกา" และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ร่างมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๓ (๒) และมาตรา ๖๒)

(๒) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (ยกเลิกมาตรา ๔ มาตรา ๑๐ หมวด ๓ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และภาค ๓ บทกำหนดโทษมาตรา ๖๔ ถึงมาตรา ๗๓)

(๓) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรับรองสิทธิแก่ประชาชนในการร้องทุกข์ ในขณะที่ศาลปกครองยังไม่เปิดทำการ (ร่างมาตรา ๑๑)

เหตุผล

โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองนั้น ให้เป็นศาลปกครองที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง ซึ่งปัจจุบันบรรดาข้อพิพาทที่มีลักษณะ เป็นคดีปกครองอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการวินิจฉัยข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐ เพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างหลักกฎหมายปกครอง และสร้างความคุ้นเคยในระบบวิธีพิจารณาพิพากษาคดีปกครองโดยจะพัฒนาให้เป็นระบบศาลปกครองอย่างเต็มรูปแบบต่อไป ดังนั้น เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองโดยเฉพาะแล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยยกเลิกงานวินิจฉัยร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ เป็นผู้เสนอ) กฤษฎีกา/4
Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้ไขคำว่า "กรรมการร่างกฎหมาย" ในพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็น "กรรมการกฤษฎีกา" ทุกแห่ง

LIBR
(โปรดพลิก)
กฤษฎีกา/5

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ "หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบด้วยกรรมการซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๑

ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลกิจการทั่วไปของคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๗ คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี
- (๒) รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี
- (๓) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้มีกฎหมายหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

มาตรา ๘ กรรมการกฤษฎีกาจะดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในขณะเดียวกันไม่ได้"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

LIB
กฤษฎีกา/๖

"(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษา
ศาลฎีกา ตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารสูงสุด"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกหมวด ๓ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มาตรา ๑๘
ถึงมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการ
กฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการ
พัฒนากฎหมาย และศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการกฤษฎีกา
และคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

(๒) พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี
มอบหมาย และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

(๓) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ

(๔) ให้ความเห็นหรือปฏิบัติงานอื่นอันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐ
หรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศร้องขอ

(๕) ฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเจ้าหน้าที่
ของรัฐในด้านการร่างกฎหมายและกฎหมายมหาชน รวมทั้งการเผยแพร่ทำความเข้าใจในด้าน
กฎหมายแก่บุคคลทั่วไป

(๖) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักกฎหมายมหาชน
และการบริหารราชการแผ่นดิน

(๗) จัดพิมพ์ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเผยแพร่ เว้นแต่เรื่องที่
เป็นความลับ

(โปรดพลิก)

กฤษฎีกา/7

(๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของ คณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เสนอต่อยกคณะรัฐมนตรี

(๙) ศึกษาและรวบรวมข้อมูล รวมทั้งจัดทำได้นำซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับระบบ กฎหมายไทยและระบบกฎหมายต่างประเทศ และงานวิจัยกฎหมายหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง กับกฎหมายทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ กฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และภาค ๓ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๙ ถึงมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการ กฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๑๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และ เงินงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวกับงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และกองวิ เเคราะห์ กฎหมายและการร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ เฉพาะที่นายกรัฐมนตรี ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ไปเป็นของสำนักงานศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วย การจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ให้ข้าราชการที่โอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง และในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในส่วนที่ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับ โดยอนุโลมกับข้าราชการที่โอนไปตามวรรคหนึ่ง"

มาตรา ๑๒ ให้บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการ กฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีผลบังคับอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการเปิดทำการศาลปกครองกลางตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

มาตรา ๑๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

4 12

(นางบุษกร กลสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติศาสตร์ กองการประชุม

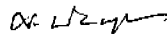
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สำนักงานศาลปกครอง)
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐
ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑ ที่ประชุม
ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง
เพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร
ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

(นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดให้สำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี
กระทรวงหรือทบวง (เพิ่ม (๕ ทวิ) ของมาตรา ๓๓ และเพิ่มมาตรา ๓๘ ทวิ)

เหตุผล

โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และกำหนดให้มีสำนักงานศาลปกครองขึ้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพื่อกำหนดให้สำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดหน่วยงานใดให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ปรับปรุง/2

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(โปรดพลิก)

ปรับปรุง/3

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

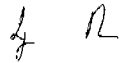
มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕ ทวิ) ของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔

"(๕ ทวิ) สำนักงานศาลปกครอง"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๔

"มาตรา ๓๘ ทวิ สำนักงานศาลปกครองมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ใน
กฎหมายและอยู่ในบังคับบัญชาของประธานศาลปกครองสูงสุด"

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางบุษกร กสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปรับปรุง/4

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ
นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ... ซึ่งคณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอรวมสี่ฉบับ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๓ และครั้งที่ ๒๕ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ในวาระที่สองและลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรใช้เป็นหลักในการพิจารณา

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นเพื่อให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีข้อพิพาททางกฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน เกี่ยวกับการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือเนื่องจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งตามอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหรือคำสั่งทางปกครอง การกระทำละเมิดในทางปกครอง หรือการทำสัญญาทางปกครอง อันเป็นเรื่องของกฎหมายมหาชน และโดยที่ระบบการพิจารณาและพิพากษาคดีจำเป็นต้องมีการเป็นพิเศษต่างจากคดีปกติทั่ว ๆ ไป เพราะผลแห่งคำพิพากษาอาจกระทบถึงการบริหารราชการแผ่นดิน หรือต้องจ่ายเงินภาษีอากรของส่วนรวมเป็นค่าชดเชยหรือค่าเสียหายแก่เอกชน ในขณะที่ตัวกับเอกชนจะอยู่ในฐานะเสียเปรียบที่ไม่อาจทราบข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐได้ ในการพิจารณาจึงจำเป็นต้องใช้

ระบบได้ส่วนเพื่อหาข้อเท็จจริงที่แท้จริง และต้องมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะซึ่งสามารถตรวจสอบได้จากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติและประชาชนทั่วไปซึ่งจะถูกกระทบในทางใดทางหนึ่งจากคำพิพากษาของศาลปกครอง รวมทั้งต้องมีหน่วยงานธุรการของศาลปกครองที่เป็นอิสระ ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขคำว่า “กรรมการร่างกฎหมาย” เป็น “กรรมการกฤษฎีกา” และกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ร่างมาตรา ๓ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๓ (๒) และมาตรา ๖๒)

(๒) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ (ยกเลิกมาตรา ๔ มาตรา ๑๐ หมวด ๓ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และภาค ๓ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๙ ถึงมาตรา ๗๓)

LIRT

(๓) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรับรองสิทธิแก่ประชาชนในการร้องทุกข์
ในขณะที่ศาลปกครองยังไม่เปิดทำการ (ร่างมาตรา ๑๑)

เหตุผล

โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา
คดีปกครองขึ้น ให้เป็นศาลปกครองที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง อันเป็นการ
ดำเนินการที่สืบเนื่องจากแนวทางการจัดองค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกาให้เป็นรูปแบบ
องค์กรเชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายปกครองที่เคยดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว โดยองค์กร
คณะกรรมการกฤษฎีกานั้นเป็นสถาบันที่ปฏิบัติงานในด้านคดีปกครองและการสร้าง
บทกฎหมายรวมทั้งกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการอยู่ด้วยกันซึ่งประเทศไทยได้
ดำเนินการในแนวทางนี้มาตั้งแต่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
โดยได้ทรงตราพระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตต คือ ที่ปรีญาราชการแผ่นดินขึ้นใช้
บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๗ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการ
กฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยให้มีสถาบันเกี่ยวกับการร่างกฎหมายและให้ความ
เห็นทางกฎหมาย และสถาบันที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองควบคู่กัน หลังจากนั้นได้มี
การปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยให้มี
คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ขึ้นทำหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาททางกฎหมายปกครอง
ระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างหลักกฎหมายปกครองที่
เหมาะสมแก่ประเทศไทย และสร้างความคุ้นเคยในระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองโดยจะ
พัฒนาให้เป็นระบบศาลปกครองอย่างเต็มรูปแบบต่อไป บัดนี้ เมื่อได้มีการจัดตั้ง
ศาลปกครองตามกฎหมายโดยเฉพาะขึ้นทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองโดยตรง
แล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยยกเลิกงาน
วินิจฉัยร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

กำหนดให้สำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนัก
นายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง (เพิ่ม (๕ ทวิ) ของมาตรา ๓๓ และเพิ่ม
มาตรา ๓๔ ทวิ)

เหตุผล

โดยที่ได้มีการตรวจกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง และกำหนดให้มีสำนักงานศาลปกครองขึ้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพื่อกำหนดให้สำนักงานศาลปกครองเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดหน่วยงานใดให้สอดคล้องกันด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองรวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพราะว่า เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญ และผมคิดว่า เป็นกฎหมายซึ่งประชาชนชาวไทยได้รอกันมา

นานๆครั้ง น่าจะเป็นประโยชน์ที่จะเร่งรีบในการดำเนินการให้เสร็จสิ้น ผมมีประเด็นตามอยู่นิดเดียวจะครบถ้วนประชาชนฯ ครับ ประเด็นที่ขอล่า ในการที่จะตั้งตุลาการศาลปกครอง ในร่างกฎหมายฉบับนี้อนุญาตให้ทนายความได้เข้ามาเป็นตุลาการศาลปกครองด้วย ~~ที่~~ ทนายความที่มาเป็นตุลาการศาลปกครองก็ไม่ได้มีบทบัญญัติว่าจะต้องยกเลิกการว่าความ ที่วันหนึ่งท่านมาเป็นตุลาการ อีกวันหนึ่งท่านไปเป็นทนายความในศาลอื่นจะเกิดความสับสนอะไรกันหรือเปล่าครับ และอีกประเด็นหนึ่งก็คือเรื่องศาลฎีในระบบของตุลาการ คือต่อไปก็จะมีศาลยุติธรรมและก็มีศาลปกครองซึ่งพิจารณาคดีแยกต่างหาก ความสัมพันธ์ระหว่าง ๒ ศาลนี้จะเป็นอย่างไร ทางกระทรวงยุติธรรมได้เตรียมอะไรที่จะสนับสนุนการจัดตั้งศาลปกครองนี้เอาไว้แล้วมากน้อยแค่ไหนเพราะตอนนี้ก็มีศาลใหม่เกิดขึ้นมาก อันนี้ก็ต้องอาศัยงบประมาณของทางราชการ ก็ได้ทราบว่าการเองเงินก็ไม่ค่อยจะมี คนก็ไม่ค่อยจะมีและเตรียมในเรื่องนี้เอาไว้พร้อมเพียงแล้วหรือยังครับ ท่านประชาชนฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ไพศาลครับ

นายไพศาล กุศลย์วิสัย : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผมไพศาล กุศลย์วิสัย สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตกราบเรียนในเบื้องต้นว่า ~~อันนี้~~ ~~ที่~~ เรื่องศาลปกครองนี้ ~~ที่~~ ที่จริงได้มีแนวความคิดกันมานานแล้ว และได้มีการคิดอย่างจริงจังเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญเมื่อปี ๒๕๑๗ ศาลปกครอง ศาลแรงงาน ศาลภาษี ศาลแรงงานก็ได้ตั้งขึ้น ศาลภาษีได้ตั้งขึ้น แต่ศาลปกครองก็ไม่มีเรื่องจริงจังขึ้นในคราวนี้กระผมก็คิดว่า เป็นเรื่องที่จำเป็นและสนับสนุน เมื่อพูดถึงศาลกระผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ~~ครับ~~ ว่า กระผมมองดูภาพว่า ไม่ว่าจะเป็นศาลปกครอง ศาลยุติธรรม ศาลรัฐธรรมนูญ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า กระผม ~~ยัง~~ ~~ยัง~~ ก็อายุมากแล้ว ไม่ใช่ว่าพูดไปเพื่อประโยชน์อะไรทั้งสิ้น กระผมมองดูภาพว่าศาลนั้นน่าจะจัดระบบ

LIRT

ให้ชัดเจนตามความประสงค์ที่ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญให้มากที่สุดที่จะทำได้ก็คือ
 ความเป็นอิสระ แต่แต่ละครั้งต้องมีความรับผิดชอบ ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมเหมือน
 กัน กระผมได้สังเกตดูว่า หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นในช่วงใกล้ ๆ กันก็จะมีสภารัฐธรรมนูญ
 ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาไป -----

- ๒๘/๑

อีกฉบับหนึ่งก็ฉบับนี้ก็คือศาลปกครอง ฉบับต่อมาก็คงจะเป็นเรื่องกรณีที่เคย ศาลยุติธรรมออกจากกระทรวงยุติธรรมไป กระผมคิดว่า รูปแบบตรงนี้จะควรจะได้ พิจารณาให้คล้ายคลึงกัน เพราะเหตุว่า บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับศาล นั้นได้พูดไว้ในทำนองเดียวกันว่า ผู้พิพากษานั้นมีความอิสระในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดี นอกจากนั้นรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังเขียนเพิ่มเติมแตกต่างจากรัฐธรรมนูญที่เคย มีมาในอดีต ก็คือว่า หน่วยงานธุรการของศาลเหล่านี้ต้องมีความเป็นอิสระ จึงเขียนถึง ความอิสระไว้ในมาตราเดียวกันของแต่ละศาลนี้ในชั้นนี้ว่า หน่วยงานธุรการนั้นมีความ เป็นอิสระในการบริหารงานงบประมาณ งานบุคคล และงานอื่น แต่ผู้ในร่างกฎหมาย ที่เข้ามาสู่สภาของเรานั้นจะรู้ไหม กระผมมองเห็นว่า จะมีความโยงใยเกี่ยวกับ ฝ่ายบริหาร หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ ถ้าจะพูดในภาษาดังที่เรารู้จักกันเมื่อสักครู่นี้ พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจว่า ให้ทางการเงินเข้าไปเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้ง ผู้พิพากษาอยู่พอสมควร ซึ่งในจุดนี้เอง กระผมเป็นห่วงอยู่หนึ่งคิดว่า ในวันข้างหน้า เราไม่ทราบว่าจะจะเป็นอะไร แต่ว่าถ้าโครงสร้างยังมีความเกี่ยวพันในเรื่อง เหล่านี้อยู่ กระผมเป็นห่วง โดยเฉพาะศาลปกครองนั้นครับ แล้วศาลปกครองยังอยู่ใน อำนาจการของฝ่ายบริหารอยู่ ไม่ได้ตัดตอนออกมาให้ชัดเจนเหมือนกับที่ปรากฏ ในเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ หรือในความเป็นศาล ถ้าหากยังจะมีความคิดอย่าง เป็นคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ของผู้พอสมควรที่เหตุว่า นายกรัฐมนตรี ที่ยังมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งผู้พิพากษาศาลปกครอง ตุลาการศาลปกครองอยู่ อันที่กระผมเป็นห่วงอยากจะฝากข้อสังเกตเหล่านี้ไปให้ยังคณะกรรมการที่จะ พิจารณาต่อไป ซึ่งถ้าหากว่า มีความเป็นไปได้ กระผมก็จะได้กราบเรียนและอธิบาย ในช่วงนั้นอีกครั้งหนึ่ง ส่วนหน่วยงานธุรการนั้นในรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะ มาตรา ๒๔๐ ที่เกี่ยวกับเรื่องศาลปกครอง และมาตราอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่อง ศาลรัฐธรรมนูญ เกี่ยวกับเรื่องศาลยุติธรรมนี้ เขียนไว้ชัดเจนว่า หน่วยงานต้องเป็น อิสระ ^{หรือ}ขึ้นตรงต่อประธานศาลแต่ละศาล ^{หรือ}ที่นำสังเกตคือว่า หน่วยงาน ธุรการนั้นได้เขียนไว้อย่างเดียวกันในกฎหมายเหล่านี้ที่เขียนว่า หน่วยงานธุรการ คือสำนักงานศาลปกครองนี้เป็นกรม ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ

แผ่นดิน ตรงนี้เองที่เป็นข้อที่กระผมคิดว่า โยงใยไปถึงอำนาจนายกรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินโดยปริยาย เมื่อเป็นดังนั้นแล้ว กระผมเป็นห่วงว่า นายกรัฐมนตรี ซึ่งก็ต้องกราบเรียนด้วยความเคารพนะคริหว่า บ้านเมืองเราก็ยังมีความไม่ชัดเจนในการใช้อำนาจอยู่พอสมควร กระผมเป็นห่วงว่า นายกรัฐมนตรีจะมีความเกี่ยวข้องขยายความไปถึงการที่จะครอบงำในกระบวนการของศาลอยู่อีกพอสมควร แม้ว่าจะเป็นเรื่องทางธุรการ ถ้าเผื่อว่านายกรัฐมนตรี ไม่สนับสนุน หรือฝ่ายบริหารไม่สนับสนุน เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ต้องการที่จะให้แยกออกจากฝ่ายบริหาร กระผมมีความเข้าใจว่า แยกออกจากฝ่ายบริหาร โดยให้มีความเกาะเกี่ยวกับทางฝ่ายนิติบัญญัติมากกว่า ในจุดนี้เป็นจุดที่สำคัญมากในประวัติศาสตร์การศาลไทยของเราคริหว่า ในอดีตเราผูกไว้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร ต่อมาในขณะนี้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขียนให้มีความเข้าใจว่า น่าจะอิสระ แต่ว่าอิสระโดยที่ไม่เกี่ยวพันอะไรกับใครเลยนั่นน่าจะไม่ต้องสงสัย กระผมคิดว่า ความอิสระนั้นควรจะมากเกี่ยวพันกับฝ่ายนิติบัญญัติตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นกระผมต้องขออนุญาตตั้งข้อสังเกต เนื่องจากเวลากี่ล่วงมาแล้วว่า รูปแบบของศาล ๓ ศาล ในหมวดเกี่ยวกับเรื่องศาลตามรัฐธรรมนูญนี้ น่าจะได้พิจารณาให้กันให้อ่องแท้ว่า ควรจะเป็นอย่างไร-----

- ๒๘/๑

และถ้าหากว่าจะถือหลักตัวอย่างจากกฎหมายที่จัดตั้งศาลรัฐธรรมนูญและศาลปกครองฉบับนี้
 ให้หน่วยงานตุลาการมีค่าเป็นเพียงกรมนักไม่ว่าอะไรกัน เพราะว่า หวังว่าจะให้เป็นนิติบุคคล
 แต่ที่มาต้องทำด้วยคนระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน อันนี้ทำให้กระผมกังขาмаก ๆ และ
 ยิ่งถ้าหากมองดูว่า หน่วยงานตุลาการที่จะดูแลศาลยุติธรรมที่ออกจากกระทรวงยุติธรรมไป
 มีฐานะเพียงเป็นกรม ก็ยิ่งน่าเป็นห่วงต่อไปว่า เดิมทีเคยหน่วยงานตุลาการที่ดูแลศาลยุติธรรม
 นั้นเขามีตำแหน่งถึงขนาดกระทรวง แต่เมื่อลดระดับนั้นออกไปเป็นกรมแล้วความเกี่ยวพันอะไร
 ต่าง ๆ มันก็จะเปลี่ยนแปลงไปมาก และแนวความคิดในเรื่องนี้กระผมกราบเรียนว่า ถ้าหาก
 หันไปดูองค์กรที่เกิดขึ้นในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ก็มาจะปรับปรุงไปในทิศทางที่มีความเป็น
 เอกเทศที่มีความเป็นศักดิ์ศรีพอสมควรที่เราจะมีความมั่นใจว่า ราชการศาลยุติธรรม ไม่ว่า
 ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง และศาลยุติธรรมนั้นก่อให้เกิดความเชื่อมั่นเป็นที่พึ่งสุดท้ายได้
 อันนี้เองครับท่านประธานฯ เป็นจุดประสงค์ที่กระผมลุกขึ้น ขออนุญาตกราบเรียนฝากเอาไว้
 หวังว่าท่านกรรมาธิการได้โปรดพิจารณาในประเด็นเหล่านี้ด้วย ขอพระคุณครับท่านประธานฯ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้ลง
 จากบัลลังก์ โดยมอบให้นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติ
 หน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวีระชัยครับ

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
 กระผม นายวีระชัย สุตรสุวรรณ สมาชิกวุฒิสภา เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้ง
 ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง กระผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นบ้าง
 ร่างพระราชบัญญัติทั้งฉบับกระผมได้อ่านและตรวจสอบดูแล้ว ปรากฏว่ายังมีข้อที่ไม่เป็น
 ประโยชน์ต่อประชาชนก็มี ข้อต่อรัฐธรรมนูญก็มี กระผมจะกราบเรียนเป็นข้อ ๆ ไป ในการ
 กัดเลือกบุคลากรศาลปกครองไปใช้วิธีการคัดเลือก การคัดเลือคนั้นก็อาจจะไม่ได้คนที่
 ความรู้ความสามารถจริง ๆ ผู้วิธีการสอบแข่งขันแบบข้าราชการตุลาการของศาลยุติธรรม
 ไม่ได้ เพราะว่าพวกที่คัดเลือกเข้ามานี้ดูประวัติแล้วไม่ได้มีประวัติในทางที่จะปฏิบัติในทาง
 พิจารณาพิพากษาคดีมาก่อน พอเข้ามาก็มาปฏิบัติหรือเข้ามารับทำหน้าที่ทันที เมื่อเป็นดังนี้
 เมื่อมีบทเฉพาะกาลให้จัดตั้งศาลปกครองขึ้นมาแล้ว และให้มีการโอนคดีที่ค้างพิจารณาอยู่

ในศาลปกติไปยังศาลปกครอง ถ้าค้างอยู่ที่ศาลฎีกาก็ให้โอนไปยังศาลปกครองสูงสุด ถ้าเป็นคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ก็ให้โอนคดีไปยังศาลปกครองกลางนั้น กระผมมองดูแล้วว่า คงจะลำบากในการที่จะมีความรู้ความสามารถในการจะพิจารณาพิพากษาคดีให้กับประชาชนได้ ในมาตรา ๓๓ แห่งร่างพระราชบัญญัติ^๑นี้^๒ว่า ให้มีตุลาการศาลปกครองวิสามัญฟังแล้วก็แปลกเหมือนจะไปทำวิสามัญนครกรมใครสักอย่าง จริง ๆ แล้วจะดังตรง ๆ ว่าเป็นตุลาการศาลปกครองสมทบ กระผมดูรูปเรื่องรูปการก็คงจะเป็นอย่างนั้น แต่ว่ามีหน้าที่เพียงทำหน้าที่เป็นสักขีพยานเท่านั้นเอง ท่านเขียนไว้ในนั้นว่าเป็นสักขีพยานเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีของตุลาการศาลปกครองเป็นไปด้วยความเที่ยงธรรม ท่านว่าอย่างนั้น แต่ว่านอกจากเป็นสักขีพยานนั้นยังมีสิทธิร่วมพิจารณาพิพากษาคดีด้วย อันนี้กระผมว่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือเปล่า-----

ส่วนในเรื่องทั่ว ๆ ไปที่ว่า จะมีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นตามบทเฉพาะกาลทั้งหมด ๑๖ ศาลเขตนี้^๑ ครั้น กระผมก็ไม่ทราบว่ ทางรัฐบาลมีงบประมาณมากแค่ไหน กระผมว่าอย่างน้อย ๆ ประมาณ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ ล้าน ในการที่จะตั้งขึ้นมานี้ ในภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้กระผมว่าประเทศชาติ ประชาชนยังยากจนอยู่ ก็ยังไม่ควรที่จะตั้งขึ้นมาเกี่ยวข้องกับ^๒ การแต่งตั้งศาลปกครองตรงที่ว่า การแบ่งเขตอำนาจศาลตามมาตรา ๕๑ ให้มีเขตอำนาจศาล สมมุติว่าอยู่ในนั้นเป็นเขตอำนาจศาลเป็นศาลปกครองจังหวัดเชียงใหม่ ก็ไปรวมเอาคดีที่อยู่ในศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอนมารวมไว้ในศาลจังหวัดเชียงใหม่ นั่นก็คือสิ่งที่คดีอุทธรณ์ว่า ประชาชนชาวบ้านเขาจะฟ้องข้าราชการทั้งที่ ปกติฟ้องที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่^๓ ได้อยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นคดีละเมิด คดีทางปกครองที่จะขอไม่ดำเนินการตามขั้นตอน เขาฟ้องที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่ได้อยู่แล้วตามปกติ แต่ไม่ให้มาฟ้องต่อศาลจังหวัดเชียงใหม่ ต้องเสียค่าเครื่องบิน ค่าที่อยู่ ค่าเดินทาง ค่าหมายที่แพงขึ้น อันนี้กระผมว่าประชาชนเดือดร้อนแน่ แล้วตามร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อพิเคราะห์ดูจริง ๆ แล้ว เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐฟ้องประชาชนก็ได้ ไม่ควรจะให้แก่ประชาชนฟ้องเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐอย่างเดียว เมื่อเป็นอย่างนี้ ในทางกฎหมาย เช่นกระผมจะยกตัวอย่าง อย่างคดีละเมิด เจ้าหน้าที่ของรัฐขับรถมาเฉี่ยวชนประชาชน เขาจะฟ้อง จริง ๆ แล้วถ้าเล็กน้อยเขาฟ้องที่ศาลจังหวัด อย่างแม่ฮ่องสอนเขาฟ้องต่อศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ แต่นี่ต้องมาฟ้องที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่ บางทีค่าใช้จ่ายอะไรกิน ค่าเสียหายที่จะได้อีก อันนี้กระผมว่า เป็นเรื่องที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง นี่ถ้าละเมิดนี้ก็มีทั้ง ๒ ฝ่าย สมมุติว่า ขับรถชนกันนี้ เจ้าหน้าที่ขับรถมาชนกันกับประชาชน ทั้งคู่ต่างมาฟ้องกันที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่^๔ เขาจะเป็นคดีปกครองนะครั้น ฟ้องละเมิด แต่อาญา ความรับผิดชอบทางอาญาก็ยังคงต้องฟ้องอยู่ที่ศาลจังหวัดแม่ฮ่องสอนนั่นเอง ถ้าพิพากษาบางทีไม่ให้เอาจะขัดกันระหว่างศาล ๒ ศาลนี้^๕ ครั้น ความเป็นไปได้จะลำบาก และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เขาก็บัญญัติไว้โดยว่า ในการที่จะฟ้องคดีอาญา^๖ เมื่อคดีแห่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาอย่างนี้ จะต้องฟังข้อเท็จจริงจากคำพิพากษาในคดีอาญา ด้วยเหตุต่าง ๆ ก็ฟังจากศาลแม่ฮ่องสอน ไม่ได้ฟังจากศาลจังหวัดเชียงใหม่ อันนี้ก็จะมีปัญหาเกิดขึ้นมานะครั้น เรื่องสำคัญที่สุดก็คือ เรื่องการตั้งตุลาการศาล

๗๓

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

ร. จีรา ๓๐/๒

ปกครองสูงสุด และการตั้งประธานศาลปกครองสูงสุด ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ เขาบัญญัติไว้ดังนี้ครับ “มาตรา ๒๖๘ การแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดนั้น เมื่อได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองและวุฒิสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป” เห็นไหมครับ อันนี้ก็คือว่า จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองคือ ก.ศป. ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้เขียนย่อเอาไว้วันะครับ แต่ว่าการแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองสูงสุด และประธานศาลปกครองสูงสุดตามร่างพระราชบัญญัตินี้คือมาตรา ๘๔ ดังนี้-----

- ๓๓๑/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๕๔ เขียนเอาไว้ว่า “การแต่งตั้งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดครั้งแรก เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองสูงสุด ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้พิพากษาในศาลฎีกาสองคนซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาและได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาสองคนซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมร่วมกันของกรรมการร่างกฎหมายและกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ คณะบดีคณะนิติศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคน และคณะบดีคณะรัฐศาสตร์หรือเทียบเท่าของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคนเป็นกรรมการ” เรียกว่าเป็นกรรมการ แล้วให้กรรมการดังกล่าวนี้คัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการเป็นประธานกรรมการ ถือว่าให้มีการตั้งคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดขึ้น ๑ คณะแทนที่จะเป็นคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง คือ ก.ศป. แต่ว่าอันนั้นไม่มี ที่เลยเถียงมาใช้วิธีนั้นครับ และวรรคสามของมาตรา ๕๔ นี้บัญญัติว่า “ให้คณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกบุคคลผู้มีความสมบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และมีความเหมาะสมที่จะแต่งตั้งเป็นประธานศาลปกครองสูงสุดหนึ่งคนและตุลาการในศาลปกครองสูงสุดไม่เกินยี่สิบสองคน และให้สำนักงานศาลปกครองเปิดเผยรายชื่อบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้ทราบทั่วไป และนำเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี” เห็นไหมครับ อันนี้ทั้ง ๆ ที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ^{เดิม} บัญญัติว่า การแต่งตั้งประธานศาลปกครองสูงสุด ๑ คน และตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง แต่มตรา ๕๔ นี้บัญญัติให้ตั้งจากการคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองสูงสุด ซึ่งเป็นกลไกอย่างกันนะครับ ฉะนั้นเมื่อมากำหนดไว้แบบนี้ กระผมว่าข้ารัฐธรรมนูญแน่ครับ ขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๘ แน่จนสุด อันนี้กระผมยืนยันได้ เมื่อเป็นอย่างนี้ทางแก้กระผมดูแล้วไม่มี เพราะว่า ไม่เหมือนศาลยุติธรรม ซึ่งมีผู้พิพากษาอยู่ก่อนแล้ว เมื่อมีผู้พิพากษาอยู่ก่อนแล้ว สามารถที่จะออกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ แต่งตั้งคณะกรรมการตุลาการหรือ ก.ต. ขึ้นมาได้ เพราะว่า เลือกจากผู้พิพากษานั้นเอง แต่ในการตั้งศาลปกครอง

ยังไม่มีอะไรเลย คณะกรรมการตุลาการศาลปกครองก็ไม่มี ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
 ตุลาการศาลปกครองศาลชั้นต้นก็ไม่มี ก็เป็นงูกินหาง เมื่อไม่มีสักอย่างแล้วจะไปได้รับความ
 ยินยอมจากใคร ก็ต้องไปแก้รัฐธรรมนูญครับ แก้นี้ไม่ได้ กระหมวดูแล้วก็ไม่มีทาง
 จะแก้ได้ เพราะรัฐธรรมนูญไม่ได้เขียนบทเฉพาะกาลไว้เหมือนกับการคัดเลือก
 คณะกรรมการตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ อันนั้น^๗มีบทเฉพาะกาลให้เลือก หรือว่า
 คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน มีคณะกรรมการคัดเลือกซึ่งเขียน
 ไว้ในบทเฉพาะกาล แต่ในนี้ไม่มีครับ ท่านผู้เขียนรัฐธรรมนูญคงจะคิดว่าจะดั่งได้ง่าย
 เหมือนกับ ก.ต. ของศาลยุติธรรม แต่ความจริงเป็นคนละกรณีกัน^๘นะครับ ของศาลยุติธรรม
 มีผู้พิพากษาอยู่ก่อนแล้ว จึงได้มาเขียนเป็นพระราชบัญญัติขึ้น แต่อันนี้ยังไม่มีอะไร
 สักอย่างหนึ่งเขียนเป็นพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองขึ้นมา แต่ว่าในกฎหมาย
 รัฐธรรมนูญกลับไปเขียนมัดตัวเอง^๙ว่า การแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองต้องได้รับ
 ความเห็นชอบของ ก.ต. นะครับ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วกระหมอดิฉัน^{๑๐} ที่กราบเรียน^{๑๑}มา
 เว้นแต่รัฐบาลจะขอรับไปเพื่อไปรอแก้ไขรัฐธรรมนูญให้มีการแต่งตั้งได้เสียก่อน วิธีการ
 ก็คงไม่ยาก ไปตัดมาตรา ๒๑๘ ออกเสีย เพราะว่า จะไปแก้ไขบทเฉพาะกาลก็ได้แล้ว
^{๑๒}แล้วบทเฉพาะกาลของมาตรา ๘๔ ในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองอันนี้ก็ป็น
 บทเฉพาะกาลที่ไปขัดหรือแย้งกับมาตรา ๒๑๘ แห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญ^{๑๓}นะครับ
 ฉะนั้นไม่สามารถที่จะบังคับได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย -----

- ๓๒/๑

กระผมขอกราบเรียนอีกสักนิดหนึ่ง มาตรา ๕๘ ซึ่งเป็นบทเฉพาะกาลเหมือนกัน อันนี้ก็รู้สึก
จะเป็นอันตราขนะครับที่เขียนไว้ว่า “บรรดาคนที่ได้ยื่นฟ้องหรืออยู่ระหว่างการพิจารณา
คดีของศาลอื่นอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และมีลักษณะเป็นคดีปกครองตาม
พระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นคดีอยู่ในศาลฎีกา ให้โอนไปเป็นคดีของศาลปกครองสูงสุด และถ้า
เป็นคดีในศาลอุทธรณ์หรือศาลชั้นต้น ให้โอนไปเป็นคดีของศาลปกครองกลาง เพื่อพิจารณา
และพิพากษาต่อไป” อันนี้กระผมได้กราบเรียนไว้แล้วว่า เมื่อตั้งแล้วถึงแม้ว่าจะตั้งตุลาการ
ศาลปกครองสูงสุด หรือตุลาการศาลปกครองกลางอะไรก็ตามนะครับ ความช้าของยังไม่
เป็นเรื่องใหม่ การวินิจฉัยคดีไม่ใช่เรื่องที่จะทำได้ง่าย ๆ ต้องใช้ความชำนาญมากทีเดียว
แล้วว่าผู้พิพากษาศาลปกครองเพียงแต่ว่าเป็นอาจารย์สอนมหาวิทยาลัยมา ๓ ปีก็ตั้งได้แล้ว
เป็นครูสอนกฎหมายมา ๓ ปีก็ตั้งได้แล้ว เป็นอธิบดีมา ๓ ปีก็ตั้งได้แล้ว แต่ไม่เคยวินิจฉัย
คดี สอนกฎหมายก็ไม่เคยจะวินิจฉัยว่าพยานเบิกความว่าอย่างนี้เชื่อหรือไม่เชื่ออย่างไร มี
เหตุผลอย่างไร มีหลักการ หลักเกณฑ์อย่างไร กระผมว่าเป็นอันตราขอล่ะแหละครับ อันนี้
กระผมก็ชักเป็นห่วงท่านพลตำรวจโท สว่าง นุนานัก เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาด้วยกันที่กำลัง
ฟ้องคดีอยู่ในศาล เมื่อตั้งแล้วจะต้องโอนทันทีนะครับ แล้วท่านก็ต้องไปอยู่ในศาล
ปกครองเพื่อให้ศาลปกครองพิจารณา แล้วถ้าท่านลองหันกลับมาดูว่าจะได้รับความยุติธรรม
เหมือนอย่างศาลยุติธรรมไหม หรือว่าอย่างคดีที่ผู้ปกครองขอตรวจสอบใบข้อสอบ หรือว่า
ใบตอบข้อสอบของโรงเรียนสาธิตเกษร ต้องขอประทานโทษ ต้องขออภัย เพราะว่าเป็น
เหตุการณ์จริง ๆ นะครับ อันนี้ศาลแพ่งรับไว้พิจารณาแล้วมีคำสั่ง กระผมว่าเมื่อตั้งศาล
ปกครองเสร็จจะต้องโอนไปเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง อันนี้ก็ไม่แน่ว่าจะ
ได้รับความเป็นธรรมเหมือนอย่างศาลแพ่งได้เข้าไปหรือไม่ กระผมกราบเรียนไว้ท่านก่อน
ขอขอบพระคุณครับ

 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เรียงเวลาด้วย
นะครับท่านกระซิบ ๆ หน่อย แล้วจะได้อภิปรายหลายคนครับ เชิญคุณอีกขาราท

นายอักษราทร จุฬารัตน : ขอบคุณครับท่านประธานวุฒิสภาครับ ผมคง
ไม่พูดยาว ความจริงก็ไม่คิดว่าจะต้องพูดด้วยซ้ำ เพราะเหตุที่ผมเชื่อว่า ทั้งสมาชิกฯ ที่อยู่ใน
ที่นี่หรือท่านผู้ที่เป็นประชาชนทั้งหลายก็คงเข้าใจถึงความจำเป็นที่ต้องมีการจัดตั้งศาล

ปกครองในระบบศาลคู่ ความจริงแล้วก็อยากจะเรียนว่า การที่ไม่มีผู้เห็นด้วยนั้นคงมีในเรื่องของการจัดตั้งศาลปกครอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ผิดปกติเหมือนกัน เพราะสิ่งเหล่านี้ได้เกิดขึ้นในต่างประเทศ แต่ก็สามารถศึกษาได้เช่นเดียวกันว่า ใครที่ไม่ค่อยเห็นด้วยกับการจัดตั้งศาลปกครองในระบบศาลคู่ อันนี้ปล่อยให้เป็นการศึกษาในทางประวัติศาสตร์ ซึ่งผมคิดว่าในเรื่องของการจัดตั้งศาลปกครองนี้ ในประเทศไทยนี้ได้ดำเนินมาหลายสิบปี ครั้งนี้จะเป็นการพิสูจน์อีกครั้งหนึ่งถึงความศักดิ์สิทธิ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และความที่ประชาชนจะพึงได้รับจากศาลปกครอง ผมไม่เชื่อว่าความยุติธรรมนั้นจะเกิดขึ้นเพราะตัวหนังสือ เช่น เชื่อว่าต้องเป็นเรื่องของยุติธรรมแล้วจึงจะยุติธรรม ศาลนั้นไม่ว่าจะเป็นศาลไหน ถ้าหากว่ามีการจัดองค์กรที่เป็นอิสระอย่างที่เขาพึงปฏิบัติกันมานานอารยประเทศแล้วมันก่อให้เกิดความเป็นธรรมได้ทั้งสิ้น และผล... บางครั้งอาจจะดีกว่าด้วยซ้ำ ผมจะไม่พูดในรายละเอียด

ในฉบับ

แต่มีข้อซึ่งที่ลุกขึ้นมาพูดนี้ซึ่งต้องการจะทำความเข้าใจในบางประเด็นเท่านั้น ในเรื่อง
 ความเป็นอิสระ ขณะนี้โดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับนี้นั้น ความเข้าใจจะไป
 กันไกลลึก จะด้วยวัตถุประสงค์อะไรผมไม่ทราบ แต่ว่าเมื่อพูดถึงองค์กรของรัฐที่เป็น
 อิสระแล้ว ไปไกลมาก ศาลนั้นเป็นองค์กรที่เป็นอิสระไม่มีใครปฏิเสธในข้อนี้ แต่ว่า
 หน่วยงานของหน่วยงานราชการที่บอกกว่า ถ้าจัดขึ้นในระบบที่มีระบบบริหารราชการ
 แผ่นดินอยู่ในหน่วยงานที่เป็นราชการแล้ว จะทำให้ศาลไม่อิสระ ผมคิดว่าถ้าลองย้อนดู
 ตั้งแต่อดีตในประเทศไทยหรือที่ไหน ๆ ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ความเป็นอิสระของศาลที่
 อยู่ที่ตัวผู้พิพากษา วิธีพิจารณา ที่มาที่ไปของตัวผู้พิพากษา การกำกับดูแลผู้พิพากษา
 โดยองค์กรกลางบริหารงานบุคคลขององค์กรนั้น ๆ แต่ไม่ใช่เพราะเหตุว่า ถ้าหากว่า
 มีเรื่องของฝ่ายบริหารเข้ามาแล้วจะไม่อิสระ ผมยกตัวอย่างเพื่อให้เป็นข้อศึกษาเท่านั้นแล้ว
 ในอังกฤษที่ทุกคนก็ยืนยันว่า เป็นประเทศที่มีความเป็นอิสระในเรื่องของศาล ถ้าผมจะ
 เรียน ณ ที่นี้ สำหรับบางท่านซึ่งอาจจะทราบแล้วก็ขอบคุณ หรือบางท่านที่ทราบแล้ว
 แต่ไม่อยากจะเอาข้อมูลนี้มาเปิดเผยก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ประธานศาลฎีกาของอังกฤษนั้น
 เป็นใครรู้ไหมครับ เป็นเมมเบอร์ออฟคาบิเนต (Member of Cabinet) เป็นรัฐมนตรีคนหนึ่ง
 ในรัฐบาลไปและมาพร้อมนายกรัฐมนตรี ผมไม่เชื่อว่าจะมีข้อมูลเช่นนี้อยู่ในการศึกษา
 ในเรื่องของสภา หรือในเรื่องของศาลในประเทศไทย หรืออย่างในกรณีของญี่ปุ่น
 ที่เมื่อสักครู่นี้ท่านพูดถึงว่า ไปโยงกับการที่ต้องใช้วิธีการแข่งขันผู้พิพากษามาเข้าไป
 สรรหาจากบุคคลที่มีประสบการณ์ในการบริหารมาอะไรต่าง ๆ นี่น่าจะไม่เหมาะสม
 อันนี้พูดกันยาวถ้าจะพูด แต่ผมอยากจะเรียนตัวอย่างให้ท่านเห็นว่า ในญี่ปุ่นศาลฎีกา
 ทั้งชุด ๑๐ กว่าคนนั้น คนที่แต่งตั้งนั้นคือคณะรัฐมนตรี แต่ทำไม่ละครับ การคำนึงและ
 ดูกันนั้นอยู่ที่รัฐสภาเป็นคนให้ความเห็นชอบ เขาไม่ได้ด้วยเหตุผลอื่น ไม่ใช่ว่า
 หรือเป็นเรื่องของการที่ฝ่ายบริหารเข้ามาแทรกแซง ฝ่ายนิติบัญญัติเข้ามาแทรกแซง
 ไม่ใช่ด้วย เป็นวิธีการของระบบรัฐสภา เป็นวิธีการของระบบการปกครองในระบบ
 รัฐสภา ต้องรู้ว่าใครเป็นใคร ไม่ใช่ว่าใครแตะไม่ได้ หรือใครนั้นไม่ได้ ไม่อาจจะเป็น
 อะไรก็แล้วแต่ เป็นสิ่งที่ผมคิดว่าอันนี้น่าเป็นห่วงมากสำหรับกรณีที่เราพูดเลย ๆ ว่า
 ต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ความจริงต้องศึกษาให้ละเอียดก่อนเห็นกันคนน้อย ผมคิดว่า

എട

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

ที่พริตต์ ๓๓/๒

อย่างนั้น ถ้าหากว่าเราจะดูต่อไปอีกนิดหนึ่งว่า ทำไมศาลปกครองจึงมีความแตกต่างกับ ศาลยุติธรรม หรือศาลที่ท่านพูดอยู่เสมอ พูดถึงเรื่องของคดีแพ่ง คดีอาญา เพราะเหตุว่า ลักษณะคดีของคดีปกครองนั้นไม่เหมือนกับคดีแพ่งทั่วไป หรือแม้คดีอาญาซึ่งเป็น ลักษณะเฉพาะ คดีปกครองนั้นเป็นคดีที่มีข้อพิพาทในการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ ตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่สภาแห่งนี้ ท่านสมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้ได้ตรัสออกไป กฎหมายทั้งหลายที่ตราออกไปดีหรือไม่ดีอะไรนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐไปใช้อำนาจ ตามกฎหมายนั้น ปฏิบัติและก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชน นั่นคือสิ่งที่ฝ่าย ราษฎรเขาร้องเรียนการกระทำของเจ้าหน้าที่ เป็นคดีปกครอง ไม่ใช่คดีเหมือนคดี ในกฎหมายแพ่ง ซึ่งเป็นเรื่องของกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง ไม่ใช่เรื่องคดีมา กันตาย ผิดโกง ซึ่งเป็นเรื่องของคดีอาญา คดีปกครองเป็นคดีที่พิจารณาการกระทำ ของเจ้าหน้าที่ว่า ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ใช้อำนาจถูกต้อง มีอำนาจหรือไม่ การใช้อำนาจนั้นมีความสุจริตใจเหมาะสมหรือไม่ เพราะฉะนั้นคนที่จะเป็น ผู้พิพากษาของศาลปกครองนั้น จึงต้องมีคุณสมบัติแตกต่าง นั่นคือ เหตุผลที่ว่า คุณสมบัติของผู้พิพากษาศาลปกครองนั้นจึงไม่ใช่ผู้พิพากษาในศาล ยุติธรรมทั่ว ๆ ไป อันนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจเท่านั้นเองว่า ลักษณะไม่เหมือนกัน ทั้งคดีและวิธีพิจารณา เพราะความผูกพันระหว่างรัฐกับเอกชน นั้นจะเอาวิธีการพิจารณาเช่นเราเคยคุ้นเคยอยู่ว่าให้คู่กรณีนั้นต่อสู้กันเอง มีทนายมา ผู้ตัดสินอาจจะเห็นจุดอะไรต่าง ๆ แต่ว่าไม่สามารถจะทำอะไรได้ เพราะเป็นเรื่องที่

ถ้าเข้าไปยุ่งจะหาว่าเข้าไปแทรกแซงหรือสร้างความเป็นธรรมแก่กลุ่ม แต่ในเรื่องของ
 คดีปกครองทำอย่างนั้นไม่ได้ ผู้พิพากษาต้องมีบทบาทสำคัญในการดำเนินกระบวนการ
 พิจารณา เพราะฉะนั้นจึงเป็นระบบที่เราเรียกว่า ระบบไต่สวน เพราะผู้พิพากษาซึ่งมี
 ความรู้ความชำนาญและมีประสบการณ์ในการบริหารนั้นย่อมสามารถที่จะรอบรู้หรือตั้ง
 ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้มาปรากฏในสำนวนได้ อันนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะระหว่าง
 เอกชนกับรัฐนั้นไม่มีทางเลยที่จะต่อสู้กันได้แบบคดีแพ่งทั่วไป อันนั้นคือเหตุผลความ
 แตกต่างในระบบของคดีปกครองและวิธีพิจารณาและตัวผู้พิพากษาที่จะมาดำเนินคดี
 ปกครอง เพราะฉะนั้นผมจึงกราบเรียนว่า ไม่มีปัญหาในข้อที่จะมีสาระแก้ไขในรายละเอียด
 เพราะว่า ไม่ใช่ทุกข้อที่ปรากฏอยู่ในร่างที่เสนอต่อวุฒิสภานั้นเป็นสิ่งที่เห็นร่างเดิมของ
 รัฐบาล แต่ว่าเป็นสิ่งที่ส่งไปตามเจตจำนงของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเราก็เชื่อว่า ต้องเป็น
 สิ่งที่เป็นเจตนารมณ์ของผู้แทนปวงชนเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเป็นสิ่งที่เราต้องคำนึงใน
 จุดนั้น แม้ว่าจะไม่ใช่นิยามร่างเดิมของรัฐบาลในบางกรณีก็ตาม ผมคิดว่า ในความเห็นของ
 ผมนั้นที่เสนอว่า ควรจะได้พิจารณาหลักการในกฎหมายทั้ง ๓ ฉบับ ซึ่งเป็นกฎหมาย
 เกี่ยวข้องกัน ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ให้เขาชี้แจงนิดหนึ่งดีไหมครับ
 เชิญคุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ กระผมเห็นด้วยที่จำเป็นจะต้องรับหลักการร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากว่า เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่บัญญัติให้มีศาล
 ปกครองขึ้น ข้อเท็จจริงทั้งหมดที่ท่านสมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความเห็นไปนั้นก็คงจะ
 เป็นข้อสังเกตในการที่จะพิจารณาของกรรมาธิการในชั้นกรรมาธิการ เพราะว่า การฟ้อง
 คดีปกครองนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า บ้านเมืองของเรานั้นมีปัญหา ประชาชนที่อยู่
 ในชนบทส่วนใหญ่ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการปฏิบัติของเจ้าพนักงานนั้นมียากมาย
 เหลือเกิน แต่ไม่สามารถที่จะใช้สิทธิทางศาลยุติธรรมได้ก็มีเป็นจำนวนมาก แต่เดิมนั้น
 ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจอะไร
 ต่าง ๆ นั้นจะไปร้องทุกข์ที่สำนักงานคณะกรรมการรัฐธรรมนูญร้องทุกข์ กระผมอยากจะ

เรียนว่า สำนักงานคณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ของรัฐบาลนั้นมีอยู่สมัยหนึ่งกระผมพาชาวบ้านไปร้องทุกข์ ไป ๓ - ๔ แห่ง ย้ายสำนักงานไปอยู่ตรงโน้นตรงนี้จนกระทั่งต้องตามไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งอยู่ที่ท่าช้าง ข้างธรรมศาสตร์ ๔ แห่งถึงจะไปพบที่นั่น เพราะเจ้าหน้าที่เองก็ไม่รู้ว่า สำนักงานนี้อยู่ตรงไหน นี่เป็นปรากฏการณ์ที่เคยประสบมาเป็นประการแรก

ประการที่ ๒ ภายหลังต่อมามีปัญหาทั้งหมดในเรื่องเกี่ยวกับการปกครองนี้ จะมาร้องที่คณะกรรมการต่าง ๆ ในสภาผู้แทนราษฎรเป็นจำนวนมาก ให้สมัยที่กระผมเป็นประธานกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนของสภาผู้แทนราษฎรนั้น มีประชาชนมาร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาในเรื่องคดีปกครองเป็นจำนวนมาก มากกว่าสำนักงานคณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ของกฤษฎีกาอีก คณะเดียวไม่รวมถึงคณะปกครองคณะเกษตรฯ คณะอื่นที่มาร้องเรียนกันอยู่ แต่ข้าราชการที่จะพิจารณาตั้งศาลปกครองนั้นเรามีมานานแล้ว แต่เป็นอาตราพณ์ พอกฎหมายปกครองตั้งศาลปกครองเข้าสภาที่โรมันอันเป็นไปทุกที แต่คราวนี้คงต้องตั้ง ไม่ตั้งไม่ได้ เพราะรัฐธรรมนูญกำหนดให้ตั้ง เป็นองค์กรอิสระที่จะช่วยแก้ไขปัญหาคือความเดือดร้อนความไม่เป็นธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการต่อประชาชนซึ่งประชาชนไม่มีทางที่จะสู้กับข้าราชการได้เลย โดยเฉพาะประชาชนที่ด้อยโอกาส และการดำเนินการฟ้องคดีในศาลปกครองนั้นมีลักษณะพิเศษซึ่งเราเพิ่งผ่านกฎหมายผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาซึ่งเป็นเครื่องมือของรัฐสภาอันหนึ่งในการที่จะสอบสวนหาข้อเท็จจริงให้เกิดความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานั้นก็สามารถเสนอคดีต่อศาลปกครองได้ด้วย เป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่จะประสานกัน เหมือนกับเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีเองด้วยเข้าไปเมื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนมา-----

และคดีปกครองนี้สามารถที่จะฟ้องทางไปรษณีย์ก็ได้ ให้ความสะดวกแก่ประชาชน ถึงแม้ว่าประชาชนนี้จะอยู่นอกเขตศาลปกครองที่ตั้ง อย่างกรณีที่จะฟ้องอยู่ทางท้องที่ก็จะตั้งที่ลพบุรี ประชาชนสามารถเสนอคำฟ้องทางไปรษณีย์ไปยังได้เลย แต่ในกรณีที่สมมุติว่า เกี่ยวพันกับคดีอาญานั้นก็สามารถที่จะฟ้องในศาลยุติธรรมที่เกี่ยวข้องแล้วก็ควมไปคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา อันนั้นทำได้อยู่แล้ว แต่ในกรณีที่เกิดปัญหาที่มีอิทธิพลใช้อำนาจของเจ้าพนักงานไปรังแกประชาชนเอง คงต้องอาศัยวิธีการปกครอง เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เสนอต่อวุฒิสภานั้นก็คงจะมีข้อบกพร่องที่จะต้องดูแลแก้ไข ก็คงอยู่ในชั้นกรรมาธิการที่จะไปศึกษาดูแลแก้ไขให้เหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์และสมกับวัตถุประสงค์ที่จะมีการตั้งศาลปกครองตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ กราบขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ช่วงศักรับ

นายช่วงศั ฉายบุตร : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายช่วงศั ฉายบุตร สมาชิกวุฒิสภา กระผมได้อ่านร่างพระราชบัญญัติศาลปกครองนี้ เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องออกตามรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ดีกระผมอยากจะกราบเรียนข้อสังเกตในกฎหมายฉบับนี้ กระผมเชื่อว่า ผู้พิพากษาศาลปกครองนั้น ไม่น่าจะมีปัญหา คงจะมีความสามารถ ความรู้ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนในทางปฏิบัติก็แล้วแต่ขึ้นอยู่กับสภาพบุคคล แต่ที่กระผมมีความสนใจคือ กระผมอ่าน ๔ มาตราประกอบกันในร่างกฎหมายฉบับนี้ คือมาตรา ๓ มาตรา ๗ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๗๐ ด้วยกัน มาตรา ๓ เป็นเรื่องที่กำหนดคำนิยามต่าง ๆ และมาตรา ๗ เป็นเรื่องที่ศาลว่ามีประเภทไหนบ้าง มาตรา ๔๐ คือเรื่องของผู้ที่ฟ้องคดี และมาตรา ๗๐ คือการกำหนดคำบังคับคดีด้วยกันคือในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมคิดว่า มีความไม่ชัดเจนในประเด็นของมาตรา ๓ ที่ไปกำหนดในเรื่องมาตรา ๗๐ คือการกำหนดคำบังคับคดี คือคำบังคับนี้ไม่แน่ใจว่า จะใช้กับหน่วยงานหรือใช้กับพนักงาน เพราะเขตควบคุม เวลากำหนดคำบังคับนี้ก็จะมีความมีปัญหา ปัญหาคือว่า จริงอยู่อย่างที่ท่านสมาชิกฯ หลายท่านอภิปรายว่า จะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ราษฎร แต่ว่ายังไม่มีการพูดถึงความเป็นธรรมของพนักงาน เจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่บริหารที่สั่งให้ทำงานก็เป็นจำนวนมากด้วย

กันที่ถูกราษฎรรังแกก็มีเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน) ไม่มีใครพูดเลย กระผมจำเป็นต้องพูด
อย่างนี้เป็นต้น) เพราะฉะนั้นจะต้องทั้ง ๒ ฝ่าย ที่จะต้องให้ความยุติธรรมและเป็นธรรมทั้ง
๒ ฝ่ายด้วยดี ในมาตรา ๑๖ นี้มีสิ่งหนึ่งที่เป็นเรื่องของศาลปกครองสูงสุดกับศาลปกครอง
ชั้นต้น แต่ในมาตรา ๔๐ นี้มีประโยควรรคสองอยู่ที่นี่อ่านแล้วน่าเป็นห่วงอย่างมาก คือใน
มาตรา ๔๐ วรรคสองเขียนว่า “ศาลปกครองอาจอนุญาตให้บุคคลซึ่งอาจจะเดือดร้อนหรือ
อาจจะเสียหายฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งได้” อะไรละครับ อาจจะได้คร่อนนี่มันอยู่ในนี้ทั้งสภา
ก็อาจจะเดือดร้อนได้ทั้งนั้นในการกระทำของผู้ใด ๆ นี่ กระผมคิดว่า ก่อนข้างกว้างนักแล้ว
มากจนการรกรกหนึ่งที่มีสิทธิฟ้องอยู่แล้วอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องในทาง
ปฏิบัติและผู้ในคำนิยามนี้จะเห็นว่า หน่วยงานของรัฐนี้รวมทั่วไปหมดเลย ไม่ใช่หน่วยงาน
ของกระทรวง ทบวง กรมอะไรต่าง ๆ รวมทั้งราชการส่วนท้องถิ่นด้วย เวลาที่ อบต.
ราชการส่วนท้องถิ่นทั้งหมดนี้จะมีเทศบาลขึ้นมารวม ๑,๐๐๐ กว่าแห่งนี่ กระผมว่า เทศบาล
ก็ฟ้องกัน ถ้าคนเอาขยะไปทิ้งหน้าบ้านก็ต้องฟ้องกัน เดือดร้อนแล้วนะครูช อย่างนี้เป็นต้น
เพราะฉะนั้นฉันคิดว่าหากว่าคนเข้าใจกฎหมายคดีระบอบคดีจะรกรกศาลปกครอง จะรกร
อย่างมากเลย เพราะว่า ในมาตรา ๑๖ นั้นจะเห็นว่า ในการพิพากษาคดีศาลมีอำนาจออก
คำบังคับอย่างหนึ่ง(อย่างใด) รวมทั้งให้ใช้เงินด้วย สั่งเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ใช้เงิน อย่างนี้
เป็นต้น.....

เพราะอันนี้เป็นข้อสังเกตที่กระผมมีความเป็นห่วงได้กฎหมายฉบับนี้เป็นอย่างมาก ความจริงกฎหมายฉบับนี้เพียงแต่ยกฝ่ายวินิจฉัยเรื่องราวร้องทุกข์ของคณะกรรมการ กฤษฎีกาขึ้นมาเป็นศาล ท่านมีสติดีไหมครับว่า ฝ่ายสำนักงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ รับเรื่องราวร้องทุกข์มาทำอะไร สามารถพิพากษาได้เท่าไร และสามารถแก้ไขคำร้องบ้างได้ ไปได้เท่าไร บ้างได้สักกี่เปอร์เซ็นต์ เมื่อมาอยู่ในศาลแล้วจะบังคับได้อีก สักกี่เปอร์เซ็นต์ (อันนี้จำเป็นต้องคิดด้วยนะครับว่า ในวันข้างหน้าคดีที่ส่งไม่ได้ สิ่งแล้วจะเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรมก็เป็นอันตราย กระผมเป็นห่วงทั้งประชาชนและเป็นห่วงทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้ง ๒ ทางด้วยกัน ซึ่งในมาตรา ๑๐ นี้มันเป็นห่วง เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเอาเงินที่โหมมาใช้ในการกรณีที่ส่งถูกให้ใช้เงินใช้ทองอย่างนี้เป็นต้น ก็ขออนุญาต กราบเรียนข้อสังเกต กระผมเห็นด้วยในหลักการ แต่ในทางที่จะแก้ไขให้กฎหมาย แกลบลงบ้าง จะทำอะไรได้เพื่อให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ยุติธรรม ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้ทำการชี้แจงในเรื่องการเสนอ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง ประการแรก รัฐบาลจะต้องดำเนินการภายใน กำหนดระยะเวลาให้แล้วเสร็จในการจัดตั้งศาลปกครอง เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญ ประการที่ ๒ ตระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ กระผม จะขอสรุปสั้น ๆ เป็น ๕ ประการด้วยกัน กล่าวคือ

ประการที่ ๑ เพื่อที่จะให้ประชาชนให้ได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น เพราะการใช้กระบวนการพิจารณาแบบไต่สวน และในวิธีการพิจารณานั้นกระทำ ได้โดยง่าย ประชาชนสามารถที่จะมาเสนอคำฟ้องหรือข้อร้องเรียน หรือข้อกล่าวหาต่อ สำนักงานศาลปกครองได้โดยไม่ต้องทำการศาลปกครองได้โดยง่าย ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม เว้นแต่มีบางกรณีอาจจะต้องมีค่าธรรมเนียมก็จะต้องกำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ ๑ แต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาท กรณีเบื้องต้นนั้นศาลปกครองจะตั้งขึ้นเป็นรายภาคตาม บทเฉพาะกาล ขณะเดียวกันถ้ามีกรณีเป็นที่เดือดร้อน ดังที่สมาชิกฯ บางท่านได้

อภิปรายว่า ศาลปกครองภาคตั้งที่จังหวัดเชียงใหม่ แต่เมื่อเกิดเหตุที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน จะทำอย่างไร มีบัญญัติไว้ชัดเจนครับในมาตรา ๔๔ ผู้เดือดร้อนเหล่านั้นสามารถที่จะส่งคำร้องหรือคำฟ้องมาทางไพรหมณีได้ และกำหนดระยะเวลาตามวันที่ลงในการพิจารณาไพรหมณี ไม่จำเป็นต้องเดินทางมาด้วยตัวเอง

ประการที่ ๒ เป็นบทบัญญัติของศาลปกครองที่จะให้ข้าราชการได้รับความคุ้มครองจากการกระทำตามอำเภอใจของผู้บังคับบัญชาได้มากขึ้น หมายถึง การเดือดร้อนของข้าราชการชั้นผู้น้อยที่ได้รับความเดือดร้อนจากผู้บังคับบัญชาในระดับสูง ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานบุคคลที่ดี หรือการบังคับบัญชาอย่างอื่นที่ดี

ประการที่ ๓ ระบบศาลเปิดโอกาสให้มีการมอบหมายหรือส่งการให้ผู้บังคับบัญชา ให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้มากขึ้น ซึ่งเป็นหลักในเรื่องการกระจายอำนาจ เช่นเดียวกัน

ประการที่ ๔ เป็นการส่งเสริมระบบการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นได้มากขึ้น และ

ประการที่ ๕ ป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน และป้องกันการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานได้มากขึ้น

นี่เป็นสาระหลัก ๆ ที่บัญญัติไว้ในศาลปกครอง ส่วนบางประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ได้ให้ความกังวลในเรื่องการจัดตั้งจะใช้งบประมาณจากที่ใด ความจริงนั้น ในภาวะปัจจุบันนี้ รัฐบาลก็มีความเดือดร้อนในเรื่องงบประมาณ แต่เมื่อกฎหมายบัญญัติไว้ให้ต้องจัดตั้ง รัฐบาลก็ต้องหาทางทำให้ได้ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ในเบื้องต้นนั้น ได้มีบทเฉพาะกาลให้มีการตั้งศาลปกครองภาคให้ครอบคลุมไปยังจังหวัดใกล้เคียง และต่อไปข้างหน้าก็จะมีการขยายไปให้ทั่วทุกจังหวัด ซึ่งคงไม่จำเป็นจะต้องมาดำเนินการสร้างศาลให้ใหญ่โตหรือค่าใช้จ่ายมากมาย อาจจะดำเนินการในเบื้องต้นอาศัยสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง เช่น อาจจะเป็นศาลากลาง หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของ

LIRT

หน่วยงานที่พอจะฟังพากันได้เหมือนกับการก่อตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งในปัจจุบัน
 ต้องไปอาศัยโรงพยาบาลบ้าง ต้องไปอาศัยศาลากลางบ้าง ต้องไปอาศัยสำนักงานใด
 สำนักงานหนึ่งบ้าง-----

- ๓๓/๑

ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้เกิดขึ้นกับประชาชน เพราะการอำนวยความสะดวกและความศักดิ์สิทธิ์นั้นคงไม่ได้อยู่ที่สถานที่ แต่อยู่ที่วิธีดำเนินการและตัวบุคคลที่ดำเนินกระบวนการพิจารณามากกว่าครับ

ประการต่อมา มีข้อกังวลในเรื่องความเป็นอิสระของสำนักงานศาลปกครอง กระผมขอกราบเรียนว่า รัฐธรรมนูญได้มีบทบัญญัติให้มีสำนักงานศาลหลายศาลด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นศาลปกครอง ศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งกระผมเองเป็นผู้ที่มีโอกาสและรับผิดชอบทั้งหมดในการจัดตั้งสำนักงานดังกล่าวนี้ รัฐบาลให้การยืนยันว่า จะดำเนินการร่างกฎหมาย และพิจารณาในกรณีที่ทำให้ความเป็นอิสระต่อการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาล ไม่มีการก้าวก่ายแทรกแซงอย่างเด็ดขาด สิ่งที่น่าจะกังวลกันอย่างยั้งนั้น กระผมคิดว่า ความกังวลจากการแทรกแซงจากภายนอกนั้นจะมีน้อยมากกว่าความกังวลของการแทรกแซงภายในของหน่วยงานต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งในประวัติศาสตร์ก็เคยเกิดขึ้นมาเช่นนั้นอยู่แล้ว กระผมคิดว่า ในส่วนนี้ขอให้ท่านสมาชิก สบายใจว่า รัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในเรื่องจะให้ความเป็นอิสระของสำนักงานของทุกศาลให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของมาตรา ๒๘๐ ของรัฐธรรมนูญครับ ในส่วนที่มีการข้อใจในเรื่องการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจของศาลแต่ละศาลนั้น ขณะนี้รัฐบาลก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจของศาล ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของกรรมาธิการสภาผู้แทนราษฎร และจะเข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภาคาดว่าจะในวันที่ ๑๒ เดือนนี้ครับ

ในประเด็นที่ทนายความจะเป็นตุลาการศาลปกครองนั้นได้มีบทบัญญัติไว้ชัดเจนในเรื่องคุณสมบัติของบุคคลที่จะมาเป็นตุลาการศาลปกครอง ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ และในมาตรา ๑๔ ได้กำหนดไว้ชัดเจน เมื่อได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองแล้ว อาชีพใดที่เป็นการจัดกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการปฏิบัติหน้าที่ของศาลปกครองหรือระเบียบที่คณะกรรมการศาลปกครองกำหนดไว้ก็จะไม่สามารถมาเป็นตุลาการศาลปกครองได้ การเป็นทนายความก็ต้องพ้นไปคงไม่สามารถที่จะไปว่าความได้ ถ้าจะไปว่าความก็ไม่สามารถจะเป็นตุลาการศาลปกครองได้

ส่วนกรณีที่ตุลาการศาลปกครองมาจากหลายหน่วยงานนั้นก็ดังที่ท่าน
 เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้กรุณาอธิบายแล้วว่า ศาลปกครองนั้นเป็น
 ศาลปกครองที่พิจารณากรณีการพิพาทในเรื่องทางปกครอง เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็น
 จะต้องมีบุคคลที่มาจากหลากหลายทาง อาจจะเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย อาจจะเป็นอัยการ
 อาจจะเป็นผู้ที่ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์มาก่อน หรือผู้ทรงคุณวุฒิ
 อื่นได้ แต่ทั้งนี้ก็จะต้องมีการคัดเลือกโดยสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๕ ซึ่งระบุไว้ว่า
 ให้พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ และมีความเหมาะสมจะแต่งตั้งเป็น
 ตุลาการศาลปกครองสูงสุด แล้วให้เสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรี
 นำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภา ซึ่งหมายความว่า ที่คงจะได้รับความ
 เห็นชอบจากวุฒิสภาก่อนจึงจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด
 กระผมขอรับข้อเสนอหลายข้อเสนอด้วยกัน รวมทั้งข้อท้วงติงของท่านสมาชิกฯ นำไป
 พิจารณาในขั้นกรรมาธิการต่อไป

- ๓๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมจะขอ
หาหรือว่า เราควรจะปิดอภิปรายได้หรือยังครับ มีท่านผู้ใดเห็นควรปิด ยกมือครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้ใดเห็นควรเปิดมีไหมครับ
(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็คงปิดอภิปรายได้เนาะครับ
ต่อไปผมจะถามมติที่ประชุมครับว่า จะเห็นชอบด้วยกับหลักการร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้หรือไม่ครับ ท่านกรุณาลงคะแนนได้แล้วครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เสียงข้างมากนะครับ ไม่เห็นด้วย
๓ คะแนน ก็ถือว่ารับหลักการนะครับ ต่อไปคณะกรรมการครับ ท่านรัฐมนตรี

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ขอเสนอ
คณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งเป็นคณะเดียวกันของทั้ง ๓ ร่างคือ ร่างพระราชบัญญัติ
กรรมการกฤษฎีกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอาตรงนี้ก่อนนะครับ จะได้ไหวด
ทีละฉบับครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผมขอ
อนุญาตเสนอคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธี
พิจารณาการปกครอง จำนวน ๒๕ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๒๕ ท่าน มีท่านผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่นไหมครับ คุณเกิดมีอะไร เชิญครับ

นายปึก วัฒนกุล : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ปึก
วัฒนกุล กระผมขอเสนอเป็น ๒๖ ท่าน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ
 แต่ว่าที่ประชุมจะให้เป็น ๒๖ ไหมครับ รับรองถูกแล้ว รับรองได้เกิน ๕ คนนะครับ
 รัฐบาลเสนอ ๒๕ คน คุณปกติเสนอ ๒๖ คนนะครับ รัฐบาลจะขัดข้องไหมครับ
 อีกคนหนึ่ง

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผม
 เสนอจำนวนตามวิปของท่านที่ส่งข้อมูลเข้ามาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เสนอมาตามวิปของที่กรรมาธิการ
 จะพิจารณาอีกคนหนึ่ง แต่ว่าที่ประชุมจะเห็นขัดข้องอะไรไหมครับ รัฐบาลไม่ขัดข้อง
 เสนอตามวิป ที่ประชุมจะขัดข้องไหมครับ เชิญอาจารย์ไพศาลครับ

นายไพศาล กุศลย์วิสัย : กราบเรียนครับ รู้สึกว่าคำว่า “วิป” ใน
 วุฒิสภาดูจะไม่ค่อยมีเท่าไรนะครับ แต่อย่างไรก็ดี กระผมคิดว่า ๒๕ หรือ ๒๖ คน ก็เป็น
 จำนวนที่ไม่ต่างกันนัก ผมเชื่อว่า คุณปกติเสนออีกท่านหนึ่งเข้ามาก็คงจะหมายความว่า ๒๕
 ท่านเป็นไปตามเอกสารที่แจกไป อาจจะเพิ่มอีกสักคนหนึ่งก็ไม่น่าจะมีอะไรขัดข้อง
 กระผมคิดว่าน่าจะเป็นอย่างนั้นครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือผมไม่อยากขัดข้องอะไรเลย
 แต่ที่นี้ผมคิดว่า ที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณากันมาปกติเราก็เอาตาม แล้วก็ไม่เอา
 ตามเดิมเพิ่มตรงโน้น เพิ่มตรงนี้ ต่อไปที่ประชุมเราก็จะไม่ค่อยสะดวกเท่าไร กระผมอยู่สูง
 นะครับ สำหรับตอนนี้คุณปกติเสนอเป็น ๒๖ ท่าน มีผู้รับรองถูกต้อง ที่ประชุมเห็นชอบ
 ยกมือเนครับ

(มีสมาชิก ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ยกมือครับ
 (มีสมาชิก ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอามือลงครับ คืออะไรที่ตกลง
 กันมาแล้วไม่สอดคล้องก็มีการขัดแย้งอย่างนี้ นับคะแนนก็ต้องเสียเวลาอีก เจ้าหน้าที่นับ

LIRT

๕๑

ว. ๑๔ (ศ. ทัวไป)

สุกัลกษณ์ ๓๘/๓

คะแนนหรือเปล่าเมื่อสักครู่นี้ ขอโหวตใหม่นะครับ เมื่อสักครู่นี้เจ้าหน้าที่ไม่ได้นับ
ท่านผู้ใดเห็นควรเป็น ๒๖ ท่านคือเพิ่มอีก ๑ ท่านตามคุณปกติ ยกมือครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือ ๒๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นควร ๒๕ ท่าน
โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือ ๒๐ คน)

- ๓๕/๑

๕๒

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

สรุญญา ๓๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นควรเป็น ๒๖ หน้า
๒๒ คะแนน เห็นควร ๒๕ หน้า ๒๐ คะแนน นอกนั้นไม่ลงคะแนนจะรับ เป็น ๒๖ หน้า
ก็แล้วกัน ๒๒ คะแนนก็ชนะไป ท่านสมาชิก ครับ ผมคิดว่าต่อไปถ้าจะมีกรณีเสนอเพิ่ม
อย่างนี้ ขอให้ที่ประชุมคณะกรรมการไปหารือกันใหม่ว่าจะทำอะไร เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ
แค่นี้จะได้ไม่เป็นภาระ มาละครับ เป็นอันว่า ๒๖ หน้านะครับ รัฐบาลเสนอ ๕ หน้า
เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๕ ท่าน
ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
๒. นายอรรถนิติ ดิษฐอำนาจ
๓. นายจรัญ ภักดีธนากุล
๔. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์
๕. นายกมลชัย รัตนสากววงศ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาเสนอ ๒๑ หน้า
ใครเสนอ เชิญคุณเผ่าเทพครับ

นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการ
วิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. จำนวน ๒๑ หน้า ดังนี้

๑. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๒. นายโกวิท วรพัฒน์
๓. พลเอก จรัส กุลละวณิชย์
๔. นายชัยเขต สุนทรพิพิธ
๕. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๕๓

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

สัรณญา ๓๕/๒

๖. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันทน

๗. นายพนนธ์ วีสันธุทรศาสตร

๘. นายปกิต พัฒนกุล

๙. นายพชร ยุติธรรมดำรง

๑๐. นายพนิต อารยะศิริ

๑๑. นายไพศาล กุมาลชัย

๑๒. นายไพศมย์ พิพัฒนกุล

๑๓. นายวิชัย โสสุวรรณจินดา

๑๔. นายวิชัย พรหมศิลป์

๑๕. นายวิษณุ เครืองาม

๑๖. นายสรรเสริญ ไกรจิตติ

๑๗. นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์

๑๘. นายอรุณ ภาณุพงศ์

๑๙. นายอักษราทร จุฬารัตน

๒๐. นายอารีย์ วงศ์อารยะ และ

๒๑. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกร ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง มีเสนอท่านอื่น

ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกร เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี ก็เป็นตามนั้นครับ

๒๖ ท่าน แปรญัตติครับ ท่านรัฐมนตรี

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผม

ขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ
(นศกร)

นายปกติ พัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ กระผมไม่ทราบฯ ทางฝ่าย
วุฒิสภาเสนอครบตามจำนวนที่กระผมเพิ่มขึ้นหรือไม่ ถ้ายังไม่ครบกระผมก็เสนอ
นายวีระชัย สุตรสุวรรณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรณ ๒๑ แล้วครับ

นายปกติ พัฒนกุล : ถ้าครบแล้วไม่เป็นไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : บังเอิญได้ครบแล้ว ๒๑ ท่าน
แปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับ มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี แปรญัตติตามนั้น
อาจารย์ไพศาลกมมือ มีอะไรครับ

นายไพศาล กุศลชัยวิสัย : คือกระผมไม่ทราบ ด้วยความเคารพ ท่านเผ่าเทพเสนอ ๒๑ ท่านนั้นได้มาอย่างไร กระผมคิดว่า เมื่อคุณปกติเป็นผู้เสนอจำนวนเพิ่มขึ้น ๑ ท่านก็น่าจะให้คุณปกติท่านได้เสนอจำนวนที่เกินนั้น ไม่อย่างนั้นกระผมขอลอน และขอเชิญคุณวีระชัยเข้าแทน กระผมขอลอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จะเอาอย่างไร อยู่ที่ว่าจะให้อาจารย์ไพศาลลอน หรือจะให้ใครลอน ในจำนวน ๒๑ ท่านที่เสนอไป ถ้าอาจารย์ไพศาลอยากจะลอนให้คุณวีระชัย

นายสุชน ชาลีเครือ : ท่านประธานวุฒิสภาครับ กระผม สุชน ชาลีเครือ ขออนุญาตปรึกษาท่านเผ่าเทพในฐานะผู้เสนอรายชื่อบุคคลให้ตกลงกับท่านปกติว่า ควรจะเป็นใครที่เพิ่มเข้ามาจะดีไหม ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่ได้แล้ว ที่ประชุมก็อนุมัติไปแล้ว เว้นแต่จะมีคนถอน ซึ่งเราก็ไม่ยากให้มีการถอนแบบนั้น และโดยเฉพาะอาจารย์ไพศาลเราก็เห็นว่า เรื่องทางศาลมากก็อยากให้อยู่อย่างนั้น

นายไพศาล กุศลชัยวิสัย : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ ท่านก็เป็นเหมือนพี่กระผม ไม่ทุกอย่าง และกระผมได้ร่วมงานมาด้วยความ เป็นเพื่อนฝูงกันตลอดเวลา เมื่อคุณปกติเป็นผู้เสนอเพิ่มอีกท่านหนึ่ง ก็น่าจะหารือกับคุณปกติไม่ใช่ว่า ไปอัดโน้มนัดอย่างนั้น กระผมคิดว่า ไม่สมควร และอีกอย่างหนึ่งก็ขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เราไม่ควรพูดคำว่า “วิป” ในวุฒิสภาจะเป็นอะไร
 ประสานงานกันมาอย่างไรกระผมไม่ว่า แต่ว่าเราไม่มีวิปในวุฒิสภา เราพิจารณาในวุฒิสภาด้วยความอิสระ ด้วยความรอบคอบ ด้วยความเห็นร่วมกัน กระผมคิดว่า นั่นเป็นศักดิ์ศรีของวุฒิสภาครับ ด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เราไม่ใช่คำว่า วิป เพียงแต่ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเป็นเรื่อง เป็นเกณฑ์ แต่ว่าวิปเป็นคำที่ออกไปตามนั้น ไม่ใช่อย่างนั้น

LIRT

นายปกติ พัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผมขอถอนให้ท่านอาจารย์ไพศาลได้เป็น และกระผมขอถอนเองในฐานะกระผมขอเสนอเพิ่ม ขอให้ประชุมรับรองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ว่าอย่างไรครับ

นายปกติ พัฒนกุล : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมขอถอนกระผมมีชื่อเป็นกรรมาธิการชุดนี้ด้วย ในฐานะที่กระผมเสนอเพิ่ม โดยเหตุผลคือว่า กระผมเห็นว่า ท่านวิรัช สุตรสุวรรณ ท่านได้อภิปรายในประเด็นต่าง ๆ มาก ท่านควรจะได้เข้าไปเป็นกรรมาธิการคณะนี้ ดีกว่าที่ท่านจะไปแปดตุติเรียงมาตรา เพราะฉะนั้น ในฐานะที่กระผมเสนอเพิ่ม กระผมก็ขออนุญาตถอนก็แล้วกันครับ ขอผู้รับรองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เดียวเองง่าย ๆ เลย คือว่า เมื่อมีผู้เสนอไป ๒๑ คน ที่ประชุมก็เห็นชอบไปแล้ว ตอนนี้ก็มีผู้ที่อยากจะเสียสละแล้ว อยากจะให้คุณวิรัชเข้ามา โดยอาจารย์ไพศาลก็จะถอน คุณปกติก็จะถอน เพราะฉะนั้น ที่ประชุมจะให้ใครถอน ตามอย่างนี้ดีกว่า

นายปกติ พัฒนกุล : กระผมขอถอนอยู่แล้ว ขอท่านอาจารย์ไพศาลได้เป็นกรรมาธิการ เพราะผมเป็นคนเสนอเพิ่มเอง แล้วขอถอนเอง น่าจะชอบด้วยเหตุผลสมควรแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อาจารย์ไพศาล คุณปกติจะขอให้อาจารย์ไพศาลอยู่ คุณปกติขอถอน อาจารย์ไพศาลรับไว้ไหมครับ

นายไพศาล กุมาลย์วิสัย : กราบเรียนด้วยความเคารพ ท่านประธานฯ เมื่อถอนก็ถอน แต่จะตั้งใหม่ก็เพื่อเลือกตั้งใหม่ กระผมไม่ว่าอะไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ทั้ง ๒ คนถอน คุณนิพนธ์มีอะไรครับ

นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผมอยากจะเห็นการประชุมของวุฒิสภาเป็นไปตามข้อบังคับ ก็ถ้าจะมีการถอนกัน ก็ถอน เมื่อถอนแล้วมีการเสนอใหม่ ก็คงจะต้องใช้มติของวุฒิสภาดังกรรมาธิการ และกระผมก็ขอให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบังคับ

๕๓)

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

สิริวรรณ ๔๐/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็ยังดูคนตอนอยู่ ยังไม่รู้ว่
ใครจะถอน ไม่ถอน ถามความสมัครใจ แล้วยังไม่ได้เสนอ ตอนนี้มีผู้ถอนไป ๒ คน
ขาดไปคนหนึ่ง คุณเผ่าเทพ เชิญครับ คุณเสนอที่แรก|เชิญครับ

นายเผ่าเทพ อุปการนิติเกษตร : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ|ที่จริงกระผมไม่ทราบว่ากระผมเองทำผิดข้อบังคับที่ประชุมนี้หรือเปล่า
แต่ว่ากระผมเองด้วยความเคารพท่านไพศาล ภูมิลาวัณย์ ซึ่งกระผมก็ถือว่าเป็น
อาจารย์ของกระผม ที่จริงกระผมเองเป็นคนได้รับ กระผมไม่อยากจะเรียกว่า เป็นเอกสาร
ของวิปนะครับ -----

- ๔๑/๑

เพราะว่า เราก็ควรจะหลีกเลี่ยงคำถ้อยคำที่ท่านประธานฯ ได้กรุณามีบัญชาไว้ แต่ว่าเมื่อ
กระผมมีอยู่เพียง ๒๐ ชื่อ กระผมก็จะเรียกว่าตัดสินใจเองก็ได้เพื่อแก้ไขปัญหา กระผม
คิดว่า ในที่ประชุมวุฒิสภาอันทรงเกียรติของเรานี้ไม่เคยมีการเสนอในลักษณะที่เพิ่มเติม
กลางคันอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมก็เลยแก้ไขปัญหาละเฉพาะหน้า เพิ่มเติมบุคคลที่มีความรู้
ความสามารถในทางกฎหมายเป็นอย่างดี ขออนุญาตเอ่ยนามท่านอาจารย์พูนศักดิ์ วรรณพงษ์
เข้ามาแทนเพื่อเป็นการจะเรียกว่า แก้ไขปัญหาละเฉพาะหน้าก็ได้ครับ กระผมขอประทานอภัย
ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ณ ที่นี้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่เป็นไรนะครับ ผมว่าไม่ต้อง
อภิปรายแล้ว ผมขออนุญาตตอนนี้ขาดไป ๒ ท่าน คืออาจารย์ไพศาลขอถอนกับคุณปึก
ชอลอน ก็มีคนขาด ๒ คน จะเสนอใคร คุณนิพนธ์จะมีอะไรเสนออีกครับ

นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์ : กระผมคงจะต้องทำความเข้าใจต่อที่
ประชุมนี้ด้วยดีเหมือนกัน เพราะว่า กระผมไม่อยากเห็นเหตุการณ์อะไรอย่างนี้เกิดขึ้นอีก
กระผมอยากจะเรียนอย่างนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมมาอยู่ตรงวุฒิสภา กระผมชอบ
ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีประสบการณ์สูง กระผมให้ความเคารพนับถือ กระผมถือว่า
กระผมเป็นผู้อ่อนวัยวุฒิ ทั้งด้านคุณวุฒิอาจจะด้อย แต่อย่างไรก็ตามกระผมอยากจะเรียนว่า
การดำเนินงานของวุฒิสภาที่ผ่านมาไม่ค่อยมีปัญหาอะไร เราให้เกิดกิจกรรมการวุฒิสภา
ซึ่งมีท่านรองประธานฯ พลอากาศเอก ประพันธ์ เป็นประธานฯ อยู่ ก็ดำเนินการมาด้วยดี
เราก็พยายามตรง ๆ แล้วกระผมเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในที่ประชุมกรรมการวุฒิสภาตั้งแต่ต้น
จนจบทุกครั้ง และจะต้องพูดความจริงกันตรงนี้จะครับว่า กรรมการวุฒิสภาบางท่านไม่
ค่อยมาประชุม ประชุมแล้วดียวก็หาย วันที่จะพิจารณาเราก็พยายามคัดสรรบุคคล และ
พยายามเอาบุคคลที่มีความรู้ที่อยู่ในวุฒิสภา พยายามหลีกเลี่ยงคนนอก พยายามจะกระจาย
กระผมขอเรียนตรง ๆ บางครั้งก็มีมาแล้วจะเอาทางนั้นทางนี้ ทางนี้เท่านั้น แต่ก็พยายาม
กระจายออกไป แต่ก็เพิ่งจะมีปรากฏการณ์ครั้งสองครั้งที่ไม่เป็นไปตามที่ที่ประชุม
กรรมการวุฒิสภาได้กำหนดไว้ กระผมยังจำคำท่านประธานวุฒิสภาให้สัมภาษณ์
หนังสือพิมพ์ ทั้ง ที.วี. ด้วย บัดนี้ท่านไม่มีส่วนรู้เรื่องในการตั้งกรรมการ จะมาบอกว่า
เป็นพวกท่านไม่ได้ เพราะการตั้งกรรมการที่จะเสนอนั้นเป็นเรื่องของกรรมการ

วิสามัญกิจการวุฒิสภา ถ้ากิจการวุฒิสภาดังหรือว่าพิจารณาอะไร แนวทางออกมาแล้วมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ กระผมว่า ควรจะขยับเสียดี้เหมือนกัน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอ๊ะ! ไม่ต้องพูดอะไรกันแล้วนะครับ! ตอนนี้เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน เวลานี้มีว่าง ๒ คน ยังไม่ครบ ๒๑ คน ขอเชิญที่ประชุมเสนอครับ เพิ่มอีก ๒ คน

นายวีระชัย สุตรสุวรรณ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ เพื่อตัดปัญหา กระผมจะขอถอนเอง ถ้าท่านปกติจะถอน มีอย่างนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายนี้ขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ แล้วท่านรัฐมนตรีก็ไม่ได้ตอบกระผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอ๊ะ! ไม่เป็นไร ตอนนั้นก็เลยไปแล้ว เราลงมติไปแล้ว รับหลักการไปแล้ว ถึงตรงนี้ว่า ๒ คนจะเสนอใครท่านนั่นเอง ที่ประชุมเชิญเสนอครับ ๒ คน ให้ครบ ๒๑ คน เชิญคุณเกษมครับ

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

ม.ร.ร. ๔๒/๑

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม
เกษม สรศักดิ์เกษม คนแรกที่ท่านปลัดเสนอท่านวีระชัย แล้วท่านปลัดถอน
ก็หมายความว่า ท่านวีระชัยเข้ามาแล้วไม่มีใครทักท้วง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เปล่า เวลาที่คุณวีระชัยยังอยู่เลย ๆ
ยังไม่มีชื่อเสนอ เวลานี้ขาด ๒ คน คืออาจารย์ไพศาลขอถอน

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอเสนอ
ท่านอาจารย์ไพศาล ภูมิพลวิสัย ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เสนออาจารย์ไพศาล
รับรองถูกต้องนะครับ มีเสนอคนอื่นอีกไหมครับ อีกคนหนึ่งครับ เจริญครับ เสนอให้ครบ
๒๑ คนครับ คุณปลัดเจริญครับ

นายปลัด พัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอเสนอนายวีระชัย
สุตรสุวรรณ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณวีระชัย สุตรสุวรรณ
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิก ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : รับรองถูกต้องนะครับ
๒ คน ครบแล้ว มีเสนอผู้อื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก เสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มี แก่นั่นนะครับ ถูกแล้ว
ครบ ๒๑ คน นะครับ ขอบคุณมากครับ แปรญัตติภายในข้อบังคับนะครับ ถูกต้องครับ
สำหรับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ เรามีกฎหมายพ่วงอีก ๒ ฉบับ คือ ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ ลงคะแนนได้แล้วครับ รวมคะแนน
ครับ

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

มยุรี ๔๒/๒

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ลงมติเป็นเอกฉันท์

เห็นชอบด้วยนะครับ คณะกรรมการการแปรญัตติชุดเดียวกัน ท่านรัฐมนตรีเสนอไว้ที่แรก
มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรคะ เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผม

ไม่ขัดข้องคณะกรรมการ ๒๖ ท่านนะครับ แต่มีนิดเดียว กระผมจะขออนุญาต ถ้าไม่ขอ
อนุญาตรบกวนตรงนี้ก็ไม่ได้พูด กล่าวคือ กระผมเป็นคนอภิปรายเมื่อสักครู่นี้ว่า วิป
แจ้งกระผมมาจำนวน ๒๕ ท่าน ท่านอาจารย์ไพศาลก็กรุณาอภิปรายว่า ไม่ได้มีวิป กระผม
ก็ต้องขอประทานโทษ กระผมขอลอนที่กระผมอภิปรายไปแล้วว่า วิปในะครับ กระผมพูด
ตามเจ้าหน้าที่เอากระดาษส่งขึ้นมาให้กระผมในะครับ เจ้าหน้าที่เอามาให้กระผมบอกว่า วิป
แจ้งว่า ๒๕ ท่าน แล้วก็มีรายชื่อด้วยครับ กระผมก็พูดตามนั้นครับ กระผมขอลอนคำว่า
“วิป” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ
ท่านลอนคำนั้น เราไม่มีวิปนะครับ ต่อไป ๖.๓ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ต่อเนื่องกัน ผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์ในะครับ

สำหรับคณะกรรมการกับการแปรญัตติก็กรรมการชุดเดิมในะครับ ไม่มีผู้ใดเห็นเป็น
อย่างอื่นก็เป็นตามนั้นในะครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ เหลือกฎหมายฉบับเดียว เราร่างกับเวลา ขอพิจารณา
อีกฉบับหนึ่งในะครับ คือ

๖.๔ ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

โครงการแก้ไขข้อความ
ร่างพระราชบัญญัติสมารถบและองค์การบริหารส่วนตำบล
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ขอแก้ไขข้อความในหน้า ๓ เป็นดังนี้

๑. บรรทัดที่ ๘ จาก "๑." เป็น "(๑)"
๒. บรรทัดที่ ๑๐ จาก "๒." เป็น "(๒)"
๓. บรรทัดที่ ๑๗ ให้ตัดคำว่า "และ" ออก

4 12

(นางจุฬาร กสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติบัญญัติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ที่ สผ. ๐๐๐๘/๒๖๗๗

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๖๖๒๕๖
วันที่ ๒๖ ต.ค. ๕๖
เวลา ๒๕.๖๖ น.

สภานิติบัญญัติ

ถนนอุทธรณ์ ใน กทม ๑๐๓๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภานิติบัญญัติ ชุดที่ ๓๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอก่อร่างวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๘

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา

ประธานสภานิติบัญญัติ

สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติ

โทร. ๒๕๕๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำเนา

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร
ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่
๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓

(นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

ฉบับ 1/7

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดห้ามมิให้สมาชิกสภาตำบลมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบลก่อนหรือขณะดำรงตำแหน่งสมาชิกของสภาตำบลนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และมาตรา ๒๔)

(๒) เพิ่มเติมข้อกำหนดให้สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถ
ยุบรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบล หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นได้
(เพิ่มเติมมาตรา ๔๑ ทวิ มาตรา ๔๑ ตริ และมาตรา ๔๑ จัตวา)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมาจากการเลือกตั้ง
เท่านั้น และกำหนดอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็น
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
และเหตุแห่งการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๔๗ เพิ่มเติมมาตรา ๔๗ ทวิ และมาตรา ๔๗ ตริ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหาร
ส่วนตำบลและเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหารทั้งคณะ และการสิ้นสุด
ความเป็นกรรมการบริหารเฉพาะตัว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘ ยกเลิกมาตรา ๖๑
มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔ และเพิ่มเติมมาตรา ๖๔ ทวิ)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ
ของรัฐธรรมนูญ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาเรื่องข้อบังคับสำหรับให้ราชบุตรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเข้าชื่อขึ้นเพื่อเสนอร่างข้อบัญญัติตำบลได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๑)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดเก็บภาษี อากร และค่าธรรมเนียมอื่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๗)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการยุบสภาขององค์การบริหารส่วนตำบลของผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเป็นใบแจ้งประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือประเทศโดยส่วนรวม และต้องแสดงเหตุผลในคำสั่งดังกล่าวด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘๑)

(๑๐) กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและกรรมการบริหารซึ่งเป็นสมาชิกโดยทั่วไปแห่ง ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระบรรดาปีงบประมาณที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้กระทำไปนับจากวันที่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๑ และร่างมาตรา ๒๓)

(๑๑) กำหนดบทเฉพาะกาลให้คำเป็นที่ยุบขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีลักษณะไม่เหมาะสมในการดำเนินการบริหารงานในลักษณะขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไปรวมพื้นที่เข้ากับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลที่มีเขตติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกัน (ร่างมาตรา ๒๔)

บทสรุป

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้วางหลักการจัดองค์กรปกครองท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักการปกครองตนเองทั้งขึ้นและให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น สมควรที่จะระเบียบบริหารราชการท้องถิ่น ระบบองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญากับสภาตำบลที่ตนดำรงตำแหน่งหรือในกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบลนั้น"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๔ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้คือคนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมได้ ศึกษาแนวทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะที่สมควรแก่การดำเนินงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่กระทำให้แก่อำเภอและตำบลนั้น"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๑ ทวิ มาตรา ๔๑ ทริ และมาตรา ๔๑ จีควา แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

"มาตรา ๔๑ ทวิ สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลอาจรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตติดต่อกันภายใน เขตอำเภอ เดียวกันได้ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตตำบลนั้น โดยให้ตามมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๑ ทริ สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลอาจรวมกับหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกันภายใน เขตอำเภอ เดียวกันได้ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตตำบลนั้น โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้กำหนดเขตใหม่ของการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไว้ในพระราชกฤษฎีกาด้วย

ให้นับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๑ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับกับการรวมตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ จีควา องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีจำนวนประชากรทั้งหมดไม่ถึงสองพันคน อันเป็นเหตุทำให้ไม่สามารถที่จะดำเนินการบริหารงานท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้ในลักษณะขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศยุบองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว โดยให้รวมพื้นที่เข้ากับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นที่มีเขตติดต่อกันภายในอำเภอเดียวกัน หรือให้ตราพระราชกฤษฎีกาขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว โดยให้รวมพื้นที่เข้ากับหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกันตามเจตนารมณ์ของประชาชนในเขตตำบลนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุดังกล่าว

ให้นำมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ วรคสองและวรคสามมาใช้บังคับ
กับการยุบและรวมองค์การบริหารส่วนตำบล หรือการยุบและรวมองค์การบริหารส่วนตำบล
กับหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น แล้วแต่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล
และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การ
บริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

๑. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละหนึ่งคน ซึ่งเลือกตั้ง
ขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

๒. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้น
โดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมาย
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีกำหนดคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล
และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔
และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๗ ทวิ และมาตรา ๔๗ ตริ
แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

"มาตรา ๔๗ ทวิ ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหาร
ส่วนตำบล ต้อง

(๑) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๙ (๑) และ (๒)

(๒) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘)

(๓) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญากับการบริหาร ส่วนตำบลที่ตนสมัครรับเลือกตั้งหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

(๔) ไม่เคยถูกผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้ออกจากตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือแพทย์ประจำตำบล เว้นแต่จะพ้นห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งจนถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

(๕) ไม่เคยถูกสภาตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล หรือไม่เคย ถูกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เว้นแต่จะพ้นห้าปีนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งจนถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

มาตรา ๔๗ บวชี สมาชิกสภาของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
สิ้นสุดลง เมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือมีการยุบสภา
องค์การบริหารส่วนตำบล

(๒) ตาย

(๓) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่า
พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันลาออก

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญากับองค์การ
บริหารส่วนตำบลที่ตนดำรงตำแหน่งหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ บวชี

(๖) มิได้อยู่ประจำในหมู่บ้านกรณีเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ตามมาตรา ๔๕ (๑) หรือในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกรณีเป็นสมาชิกสภาองค์การ
บริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๔๕ (๒) ที่ได้รับเลือกตั้ง เป็นระยะเวลาดังต่อไปนี้เกินหก เดือน

(๗) ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลติดต่อกันสามครั้งโดยไม่มีเหตุผล
อันสมควร

(๘) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะมีความประพฤติ
ในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่งหรือแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือราชการ
โดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิก
ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณา และมีมติทั้งกล่าวต้องไม่
คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด
เท่าที่มีอยู่

LIRT

(๔) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ลงคะแนนเสียงให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงให้สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง

เมื่อมีการสืบสัว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้นายอำเภอสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของนายอำเภอให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๘) ผู้นั้นอาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดได้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติ โดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายประกอบด้วย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว ในกรณีดังกล่าวยังไม่ถือว่าเป็นการตามมาตรา ๑๔ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๗ จนกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้นำคำวินิจฉัยแล้ว

ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงตาม (๔) พร้อมกัน ให้ถือว่า เป็นการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๘ คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย ประธานกรรมการบริหารคนหนึ่งและกรรมการบริหารจำนวนสองคน ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว เสนอให้นายอำเภอแต่งตั้ง

ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเลขาธิการคณะกรรมการบริหาร การประชุมของคณะกรรมการบริหารให้เป็นไปตามระเบียบของ กระทรวงมหาดไทย"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๖๔ คณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

(๒) มีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

(๓) สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงพร้อมกัน ตามมาตรา ๔๗ ตี (๔)

(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้คณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๕๒

(๕) คณะกรรมการบริหารลาออก และในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจากตำแหน่ง นับแต่วันที่มีมติ

(๖) ความเป็นกรรมการบริหารของประธานกรรมการบริหารสิ้นสุดลง

(๗) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

(๘) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติไม่รับหลักการแห่งร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่คณะกรรมการบริหารเสนอ และผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบด้วยกับสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่รับหลักการแห่งร่างข้อบังคับงบประมาณดังกล่าวด้วย คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) คณะกรรมการบริหารนั้นต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไป จนกว่าคณะกรรมการบริหารที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

เมื่อคณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็น คณะกรรมการบริหารขึ้นใหม่ แล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้งกองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ ตำแหน่งนั้นว่างลง และถ้าพ้นกำหนดเวลาสิบห้าวันแล้วไม่อาจแต่งตั้งคณะกรรมการบริหาร ดังกล่าวได้โดยมีสาเหตุสำคัญจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายอำเภอเสนอ ผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคสาม หรือกรณีที่มีคณะกรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) หรือ (๓) และนายอำเภอ เห็นว่าการให้คณะกรรมการบริหารที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ตามวรรคสองดำเนินการต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือราชการ นายอำเภอจะสั่งให้ คณะกรรมการบริหารนั้นพ้นจากหน้าที่และแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควร เป็นประธานกรรมการ บริหารคนหนึ่งและกรรมการบริหารจำนวนสองคนประกอบเป็นคณะกรรมการบริหาร เพื่อดำเนินการชั่วคราวจนกว่าคณะกรรมการบริหารที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ก็ได้

ในระหว่างที่ไม่มีคณะกรรมการบริหาร ให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่ของประธานกรรมการบริหารเท่าที่จำเป็นได้เป็นการชั่วคราว จนกว่าคณะกรรมการ บริหารที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่"

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ สภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

"มาตรา ๖๔ ทวิ นอกจากที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๖๔ แล้ว ความเป็นกรรมการ บริหารสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ

- (๑) พ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๒) ลาออกโดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าพ้นจาก ตำแหน่งนับตั้งแต่วันลาออก
- (๓) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้กรรมการบริหารพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙๒
- (๔) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด เท่าที่มีอยู่
- (๕) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ลงคะแนนเสียง ให้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงให้สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหาร ท้องถิ่นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่มีสมาชิกภาพของกรรมการบริหารผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) ผู้ นั้น อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดได้ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติ โดยระบุข้อโต้แย้งและ ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายประกอบด้วย ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสอบสวนและวินิจฉัย โดยเร็ว ในกรณีดังกล่าวยังไม่ต้องดำเนินการเลือกกรรมการบริหารแทนตำแหน่งที่ว่าง จนกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะได้มีคำสั่งวินิจฉัยแล้ว"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๔) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น"

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

"(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร"

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๒) และ (๑๓) ของมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

"(๑๒) การท่องเที่ยว

(๑๓) การผังเมือง"

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ร่างข้อบังคับตำบลจะ เสนอให้แก่คณะกรรมการบริหาร หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายเกี่ยวกับการเข้าชื่อให้สภาท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติท้องถิ่น"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๔ ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย อากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมรวมถึงผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ ทั้งนี้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใด เมื่อได้มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยกรณีแล้ว ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

LIRT

ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือนและที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการบริหารมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับอำนาจและหน้าที่ของนายกเทศมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่และกฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน และให้คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจพิจารณาชี้ขาดคำร้องขอให้พิจารณาการประเมินภาษีโรงเรือนและที่ดินใหม่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจมอบอำนาจและหน้าที่ดังกล่าวให้หน่วยงานอื่นของรัฐดำเนินการแทนก็ได้และให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดในมาตรา ๘๑"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๗ รายได้จากค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล เงินอากร ประทานบัตร ใบอนุญาตและอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการประมง ค่าภาคหลวง และค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดินที่เก็บในองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น"

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๑ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม นายอำเภอจะรายงานเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลก็ได้

เมื่อมีการผิดตามวรรคหนึ่งหรือกรณีอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและให้แสดงเหตุผลไว้ในคำสั่งด้วย

เมื่อมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือถือว่ามีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลขึ้นใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน"

LIBRT
(โปรดพลิก)

Legislative Institutional Repository of Thailand

อบต./13

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกประมวลของของมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๒๒ บรรดาสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและกรรมการบริหาร ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

ในกรณีที่มีตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งว่างลง ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ไม่ต้องดำเนินการเลือกตั้งขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างและให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งว่างลงตามวรรคสอง และเป็นประธานกรรมการบริหารหรือกรรมการบริหารด้วย ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบล เลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอยู่ เป็นประธานกรรมการบริหารหรือกรรมการบริหาร แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลง

ให้ประมวลมรรยาตการบริหารท้องถิ่นของกรมการปกครองซึ่งได้รับการเลือกขึ้นแทนนั้น ดำเนินตำแหน่งได้เท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นสมาชิก โดยตำแหน่งพ้นจากสมาชิกภาพก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่มีอยู่ และบรรดากิจการที่สภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลตั้งกล่าวไว้กระทำให้เป็นอันนาจหน้าที่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้มีผล ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๔ ในระหว่างที่ไม่มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลมาใช้บังคับ กับกรณีเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้อำนาจหน้าที่ ของผู้ว่าราชการจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล เป็นอำนาจ หน้าที่ของนายอำเภอ และยกเว้นไม่ต้องเรียกเก็บเงินประกันการสมัคร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ให้การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๔๕ (๑) และ (๒) ซึ่งเป็นการเลือกตั้งทั่วไป ต้องดำเนินการเลือกตั้งในคราวเดียวกัน และให้ถือเขตหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเขตเลือกตั้ง สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๔๕ (๑) และให้ถือเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเขตเลือกตั้ง สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๔๕ (๒)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละคราว ห้ามมิให้ผู้ใดสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๔๕ (๑) และ (๒) ในคราวเดียวกัน

ใบสมัครและบัตรเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๒๕ องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเหตุจะต้องยุบและรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามมาตรา ๔๑ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๑ จัตวา ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

42
(นางบุษกร กลีกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

มยุรี ๔๒/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขาธิการ
นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐
ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๑ และตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว
จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญ
ทั่วไป) วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อ
วุฒิสภาเพื่อพิจารณาคัดไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

- ๔๓/๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดห้ามมิให้สมาชิกสภาตำบลมีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำให้แก่สภาตำบลก่อนหรือขณะดำรงตำแหน่งสมาชิกของสภาตำบลนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ และมาตรา ๒๔)

(๒) เพิ่มเติมข้อกำหนดให้สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถบูรรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบล หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นได้ (เพิ่มเติมมาตรา ๔๑ ทวิ มาตรา ๔๑ ตริ และมาตรา ๔๑ จัตวา)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมให้สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมาจากการเลือกตั้งเท่านั้น และกำหนดอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๕)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และเหตุแห่งการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ เพิ่มเติมมาตรา ๔๖ ทวิ และมาตรา ๔๖ ตริ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๒)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการบริหารทั้งคณะ และการสิ้นสุด

ความเป็นกรรมการบริหารเฉพาะตัว (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๘ ยกเลิกมาตรา ๖๑

มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๔ และเพิ่มเติมมาตรา ๖๕ ทวิ)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลให้สอดคล้องกับ
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมการเสนอร่างข้อบังคับตำบลให้ราษฎรในเขตองค์การ
บริหารส่วนตำบลสามารถเข้าชื่อกันเพื่อเสนอร่างข้อบังคับตำบลได้ (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๗๑)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล
ในการจัดเก็บภาษี อากกร และค่าธรรมเนียมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นให้
สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยภาษนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของ
ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
หรือประเทศโดยส่วนรวม และต้องแสดงเหตุผลในคำสั่งดังกล่าวด้วย (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๙๑)

(๑๐) กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและ
กรรมการบริหารซึ่งเป็นสมาชิกโดยตำแหน่ง ให้ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระ
บรรดากิจการที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้กระทำไปในอำนาจหน้าที่ก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๑๒๒ และร่างมาตรา ๑๒๓)

(๑๑) กำหนดบทเฉพาะกาลให้ดำเนินการยุบองค์การบริหารส่วนตำบลที่มี
ลักษณะไม่เหมาะสมในการดำเนินการบริหารงานในลักษณะขององค์การบริหารส่วนตำบล
อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไปรวมพื้นที่เข้ากับองค์การบริหารส่วนตำบล
หรือเทศบาลที่มีเขตติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกัน (ร่างมาตรา ๑๔๔)

LIRT

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้วางหลักการจัดองค์กรปกครองท้องถิ่นให้เป็นไปตามหลักการปกครองตนเองยิ่งขึ้นและให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น สมควรจัดระเบียบบริหารราชการท้องถิ่น ระบบองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายว่าด้วยสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงตอนนี้ก่อนหรือไม่ครับ เชิญคุณนิพนธ์ก่อนครับ

นายนิพนธ์ สรการ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาและท่านสมาชิกวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ถิ่น นินธ์ สรการ คว้า กระผมได้อ่านร่างกฎหมายฉบับนี้แล้ว ก่อนที่จะอภิปรายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีการพิจารณาแก้ไขจากสภาผู้แทนราษฎรครบถ้วนทั้ง ๓ วาระ และเสนอผ่านมายังวุฒิสภาเพื่อพิจารณา อันเป็นกระบวนการการออกกฎหมายเพื่อประกาศใช้บังคับหรือไม่ ไ้ไหน อย่างไ้ นั้น กระผมใคร่ขอให้ความความเป็นมาของกฎหมายฉบับนี้ตั้งแต่เริ่มแรกเพื่อสังเขป คือ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ ได้มีร่างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ ใ้รัฐบาลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย ซึ่งเป็นรัฐบาลบริหารประเทศเป็นครั้งแรก ซึ่งก็คือเป็นกฎหมายที่เสนอขึ้นโดยรัฐบาลท่านชวน หลีกภัย หรือนัยหนึ่งก็คือรัฐบาลซึ่งมีพรรคประชาธิปัตย์เป็นแกนนำในการจัดตั้งนั่นเอง ในการร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นครั้งแรกนั้น ในโครงสร้างมีเนื้อหาสาระสำคัญ ๒ ประการ คือ บัญญัติให้สภาตำบลเป็นนิติบุคคล และให้มีการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งถือเป็นนิติบุคคลขึ้นมาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลปกครองอีกองค์กรหนึ่ง พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๗ ฉบับแรก

LIRT

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

อรสา ๔๓/๔

ดังกล่าว นั้น ในส่วนที่เกี่ยวกับสมาชิกสภาตำบลนั้นได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ ว่า สภาตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบล และ แพทย์ประจำตำบล-----

- ๔๔/๑

และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาตำบลหมู่บ้านละ ๑ คน ในพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันนี้สำหรับส่วนที่ว่าด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นก็ได้รับบัญญัติให้สิทธิแก่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และแพทย์ประจำตำบล มีสิทธิได้เป็นสมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยเช่นกัน ซึ่งสิทธิที่ได้รับดังกล่าวนี้ได้รับบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๕ ซึ่งมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ นั้นมีบัญญัติว่า มาตรา ๔๕ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้านของทุกหมู่บ้านในตำบล และแพทย์ประจำตำบลและสมาชิกซึ่งได้รับแต่งตั้งจากราษฎรในแต่ละหมู่บ้านในตำบลนั้นเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหมู่บ้านละ ๒ คน ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือเรียกว่า ฉบับแรกนั้น ได้มีผลใช้บังคับตามมาตรา ๒ แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวยังไม่ทันครบวาระคือ ๔ ปี และถ้านับอายุวาระแล้วจะต้องครบวาระในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๒ แต่อยู่ ๆ รัฐบาลท่านชวน ๒ ก็รัฐบาลปัจจุบันที่ท่านร่างกฎหมายฉบับแรกนี้ออกมาเองก็ได้มีการแก้ไขปรับปรุงขึ้นใหม่ดังหลักการเหตุผลที่กล่าวอ้างกันโดยทั่ว ๆ ไป จนกระทั่งการแก้ไขดังกล่าวที่ผ่านมารับรองในขั้นตอนการตรากฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ นั้น การปรับปรุงแก้ไขของรัฐบาลและหรือของสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวได้มีการแก้ไขหลักการสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ออกไปอย่างสิ้นเชิงคือ ได้มีการตัดสิทธิการเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบลออกไปโดยไม่ยอมให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและแพทย์ประจำตำบลได้รับสิทธิที่จะสมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนหรือผู้แทนของประชาชนในตำบลที่เขาับใช้อยู่ ไม่มีสิทธิที่จะเสนอตัวเข้ารับใช้ให้ประชาชนพิจารณาเลือกตั้งเช่นกับบุคคลอื่น ซึ่งโดยสรุปและเข้าใจได้ง่าย ๆ ก็คือว่า เป็นการกีดกันไม่ต้องการให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเข้าเป็นสมาชิกขององค์การบริหารส่วนตำบลนั่นเอง การตัดสิทธิหรือห้ามกำนัน ผู้ใหญ่บ้านดังกล่าวนี้ได้รับการเพิ่มเติมโดยบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๗ ทวิ อนุมาตรา ๒ (๖) ซึ่งมาตรา ๔๗ ทวิของร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

ที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรแล้วและกำลังอยู่ในขั้นพิจารณาวาระแรกของวุฒิสภาอยู่ก็ได้
บัญญัติไว้ว่า มาตรา ๔๑ ทวิ ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหาร
ส่วนตำบลต้อง. . . . (๒) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ (๖) ซึ่งมาตรา ๕
อนุมาตรา ๒ (๖) บัญญัติไว้ว่า เป็นผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
หรือสารวัตรกำนัน ท้องถิ่นอื่นๆ ที่เคารพ ในกรณีที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านถูกกฎหมาย
จับกุมแก้ไขใหม่นี้คัดสิทธิดังกล่าวมาแล้วข้างต้นออกไปนั้น กระผมจะยังไม่อภิปราย
เหตุผลและชี้ให้เห็นถึงความสลับซับซ้อนที่ก่อให้เกิดการตัดสินใจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
ออกจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในวาระแรกนี้ แต่กระผมใคร่เสนอฝากไว้ให้
คณะกรรมการวิสามัญของวุฒิสภาที่จะตั้งขึ้นเพื่อพิจารณาในวาระ ๒ ได้ช่วย
พิจารณาเพื่อต้องการให้มีการแก้ไขในชั้นแปรญัตติให้มีการตัดมาตรา ๔๑ ทวิ
อนุมาตรา ๒ (๖) ออกไป กระผมขอเสนอให้ตัดออกเฉพาะ (๖) ของมาตรา ๔๑ ทวิ
อนุมาตรา ๒ ส่วนอื่น ๆ ไม่คิดใจท่านประธานฯ ที่เคารพ การที่กระผมในฐานะสมาชิก
วุฒิสภามีสถานภาพเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และเป็นอดีตนายกกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
แห่งประเทศไทย และขณะนี้ก็เป็นประธานที่ปรึกษาของสมาคมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
แห่งประเทศไทยอยู่ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบันนี้กระผมใคร่เรียนต่อสภานี้ว่า การที่ถูกกฎหมาย
จับกุมนี้ออกมาตัดสิทธิกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครั้งนี้น่าจะถือว่าเป็นการเขียนหรือตรากฎหมาย
ออกมาขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ ประการหนึ่ง และเป็นการเขียนกฎหมายตัดสิทธิ
โดยไม่มีการหมายรัฐธรรมนูญมาตราใดรองรับให้ที่จะตัดสิทธิถอนสิทธิได้

อีกประการหนึ่งน่าจะจะต้องถือว่า เป็นการตรากฎหมายหรือพระราชบัญญัติออกมาฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ ไม่น่าจะถือว่า กฎหมายฉบับนี้จะมีผลบังคับได้ ถ้าหากยังมีมาตรา ๔๗ ทวิ วรรคสอง อนุมาตรา ๒ (๖) บัญญัติไว้ ท่านประธานที่เคารพกระผมใครเรียนว่า ความเห็นของกระผมที่อภิปรายคัดค้านมานี้ ได้ถือว่าเป็นมติเห็นพ้องต้องกันเมื่อเราประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ ที่ผ่านมาของสมาคมก้านัน ผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทยมีเป็นเอกฉันท์ว่า ขอให้วุฒิสภาแห่งนี้ให้ความกรุณาพิจารณาผู้ให้คัด (๖) นี้ออกไป ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดคิดใจจะอภิปรายใหม่ครับ เชิญคุณทองดี

นายทองดี นิครัมย์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายทองดี นิครัมย์ สมาชิกวุฒิสภา ซึ่งร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ซึ่งผมเองก็คลุกคลีอยู่กับสมาชิกและผู้บริหารตำบล เขาก็สงสัยว่า กฎหมายฉบับนี้ที่มาของสมาชิกหนึ่ง ๒. ประชากรไม่เกิน ๒,๐๐๐ คนได้หรือไม่ (Read) ออก หรือไปรวมที่อื่น เป็นการลดหรือหรือเปล่าให้อ้อมมา เขาก็มีความสามารถที่จะบริหารตำบลนั้น ๆ ซึ่งแม้ว่าสมาชิกหรือประชากรไม่ถึง ๒,๐๐๐ คนก็สามารถที่จะบริหารตรงนั้นได้ ๓. ที่มาของสมาชิก ตามมาตรา ๔๕ (๑) จากชาวบ้านเลือกมาบ้านละ ๑ คน ใน (๒) นั้น ชาวบ้านเลือกทั้งตำบลมาอีก ๖ คน แล้วทั้ง ๒ อันนี้ทำไมต้องมารวมกันแล้วเลือกคณะกรรมการบริหาร ประธาน ๑ คนและกึ่งประธาน ๒ คน ฉะนั้นเขาสงสัยว่า จะเลือกทีเดียวหมู่บ้านละ ๑ คนแล้วก็มาเลือกประธานบริหารไม่ได้หรือ อันนี้ผมอยากจะฝากท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยว่า ขอชี้แจงตรงนี้ให้หน่อยครับ เพราะว่า ผมไปหลายตำบล ทุกตำบลถามเรื่องนี้ แม้แต่ผู้ใหญ่บ้านก้านันก็ตี แต่ที่สุดท้ายสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลไปสมัครผู้ใหญ่บ้านทำไมถึงไม่ต้องลาออก ทำไมเขียนไว้อย่างนั้น แต่ถ้าผู้ใหญ่บ้านมาสมัครสมาชิก อบต. ต้องลาออก นี่คือการแตกต่างไม่สมภาคในการดำเนินการตามกฎหมาย ฉะนั้นข้อฝากด้วย ใครเป็นกรรมการก็ขอให้สมภาคกัน ไปเป็นผู้ใหญ่บ้าน ก้านัน ไม่ต้องลาออกจากสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ตรงไหนมีเขียนครับ ไม่มี พอท่านมาสมัครเป็น

สมาชิกองค์การฯ ต้องลาออก แปลกใหม่ครับ แปลกมากเลขกฎหมายฉบับนี้ดูให้ดี
 ต้องทำให้ชัด และหน้าทั้ง ๒ ตำแหน่งนี้เขียนอันเดียวกัน ใครจะเป็นกรรมการก็เป็น
 ใครจะเป็นสมาชิกก็เป็นแล้วมารวมกันเลือก ส่วนที่เหลือนี้ทำอย่างไร ต้องไปบอกเขา
 ส่วนที่เหลืออยู่บ้านเฉย ๆ หรือจะไปเป็นสภาตำบลหรือเป็นอะไรก็ว่าไป เขียนให้ชัดครับ
 ไม่ใช่ว่าเขียนลอย ๆ มาอย่างนี้ มา ๒ วาระแล้วมารวมกัน มีประธาน รองประธาน
 นอกนั้นอยู่ทำไม ผมอยากจะทราบว่ายู่ทำไม เป็นสมาชิกสภาตำบลด้วยเป็นนิติบัญญัติ
 ก็เขียนให้ชัดตรงนี้) ฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ต้องมีการแก้ไขอย่างมากมาย ผมบอกแล้วว่า
 คนที่เลือกสมาชิก อบต. ไปสมัครกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้ แต่คนที่ป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 นั้นมาสมัครตรงนี้ไม่ได้ นั่นคือสิ่งแตกต่าง-----

และก็มีเมื่อมีตำแหน่งคณะกรรมการบริหาร แล้วสมาชิกทำอะไรก็ไม่บอก ให้ผมมาทำอะไร ให้ผมมานั่งบงกชหรือให้ทำอะไรก็ไม่บอก เขียนอย่างไรก็ไม่รู้ ช่วยชี้แจงนะครับ ให้ผมมานั่งบงกช ให้ผมไปไหนอยู่ตามเดิมก็ว่าไป ซึ่งเขียนอย่างนี้เลย นอกซึ่งมาพูดของเขาคือ อำนาจใหญ่โตจึงตอนนั้น ใช้ไม่ได้ครับ ฉะนั้นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น เมื่อเขาเห็นด้วย เขาก็เข้ามาแล้ว ชาวบ้านเลือกมาแล้วให้บริหารอย่างไร ทำอย่างไร หน้าที้อย่างไร คืออย่างนี้คุณสมบัติคง เขียนเก่งจริงครับ ยังคับแค้นครับ แล้วก็อันที่มองแต่จะขบเขา ขบเขาแล้วจะให้ไปรวมกับคนนั้นคนนี้ ถ้าเมื่อเขาไม่ไปจะทำไมเขา ผมอยากถามว่า บ้านผมต้องเดินทางไกล แล้วต้องให้ไปอยู่กับคนอื่นอีก ไปอาศัยขายลาเขาอยู่ ดีหรือ ดีจริงไหม ผมขอถามนะครับท่านรัฐมนตรี ช่วยบอกหน่อยครับ อะไรที่ดี ผมสนับสนุนด้วย แต่คุณครั้งนี้ดีแล้วละครับ เพราะว่า บริหารส่วนท้องถิ่นนั้น ดีมาก เขาทำกันเอง จัดการกันเอง แต่การจัดการตรงนั้นวิธีการไม่ค่อยดี ขณะที่คุณหมอนั้นวิธีการไม่ดี ผมบอกท่านอยู่แล้วครับ ฉะนั้นถ้าใครก็ตามที่เป็นกรรมการ ก็ถูกลาบอกวิธีการผมหน่อย ให้ชัดเจนว่า หน้าทีทำอย่างไร แล้วให้มันเสร็จๆ ให้เป็นลอสๆ อยู่อย่างนี้ก็ไม่สามารถที่จะประกอบอะไรได้ ก็รู้แต่คณะกรรมการบริหาร ๓ คน นอกนั้นจะเป็นสภา จะเป็นอะไรก็ช่วยเขียนให้ชัดๆ หน่อยครับ แล้วก็ที่ ๑,๘๐๐ คน หรือไม่ครบ ๒,๐๐๐ คนก็อย่าไปขบเขาเลยครับ เมื่อมีความสามารถ มีความรักใคร่กลมเกลียวในหมู่บ้าน เราต้องปรองดองซึ่งกันและกัน เราสามารถที่จะจัดงบประมาณไปช่วยเหลือเขาได้ คือ ท่านมองรายได้อย่างเดียวก็ไม่สามารถที่จะบริหารประเทศชาติได้เท่าที่ควร ต้องคำนึงถึงวัฒนธรรม คีลธรรม เพราะรัฐธรรมนูญเขียนมาให้เราเอาแต่วัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ จะมาปฏิวัติวัฒนธรรม ผมฟังแล้วน่าอาย เมืองไทยจะปฏิวัติวัฒนธรรมโดยรัฐธรรมนูญเป็นตัวตั้งนี่ครับ ซึ่งกฎหมายทุกลบก็จะมีมาแบบเดียวกัน ตรงนั้น ฉะนั้นเราเป็นคนไทย ยังมีพ่อ มีแม่ ยังมีกรรมาบไหว มีอะไรต่าง ๆ ซึ่งปู่ย่าตายาย แล้วค่อย ๆ เป็นค่อย ๆ ไปจะเปลี่ยนวัฒนธรรม ฉะนั้นขอฝากให้ท่านกรรมการ หรือใครก็ตามที่มีโอกาสได้ไปแก้ไขกฎหมาย อบต. หรือองค์การบริหารส่วนตำบล ก็ขอให้ถูกต้องครับ ขอขอบคุณครับ

LIRT

๑๑๒

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

สุวิมล ๔๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ไพศาลครับ

นายไพศาล กุศลชัยวิสัย : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
อย่างยิ่ง กระผม ไพศาล กุศลชัยวิสัย สมาชิกวุฒิสภา กระผมจะกราบเรียนเพียงสั้น ๆ
เนื่องจากว่าท่านผู้มีเกียรติก็ได้พูดในประเด็นหลายประเด็นไปแล้ว กระผมเพียงกราบเรียนว่า
หลักการของกฎหมายฉบับนี้ ในหลักการส่วนใหญ่ที่กระผมเห็นชอบด้วย แล้วก็ขอ
สนับสนุนเพื่อที่จะให้องค์กรด้านราชการส่วนท้องถิ่นในลักษณะนี้สามารถพัฒนา
ตัวเอง และสามารถเป็นประโยชน์ต่อชาติด้านเมือง แต่มีข้อสังเกตอยู่ในหลักการ
ประการหนึ่งก็คือว่า ลักษณะของบุคคลที่จะสมัครสมาชิกสภาที่ว่่านี้นะครับ ได้ถูกจำกัด
ลงไปบ้าง ตอนนี้กระผมคิดว่า ควรจะขยับขยายให้สิทธิเสรีภาพเขาได้กลับคืนมาในฐานะ
ที่เขาเป็นบุคคลสำคัญในท้องถิ่น เช่น ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยฯ กำนัน หรือว่าสารวัตรอะไรต่าง ๆ
เหล่านั้น กระผมสังเกตว่า กฎหมายเมื่อปี ๒๕๓๗ เขาเป็นโดยตำแหน่ง ก็ไม่ต้องมาสมัคร
รับเลือกตั้ง แต่เมื่อต่อไปนี้เขาไม่ได้เป็นโดยตำแหน่งแล้ว ก็ควรที่จะเปิดโอกาสให้เขา
มาสมัครรับเลือกตั้ง เพื่อเขาจะได้ทำงานให้กับท้องถิ่นได้ อันนี้กระผมขอกราบเรียน
เพียงแค่นี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุวรรณครับ

- ๔๗/๑

นายสุวรรณ ปัญญาภาส : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุวรรณ ปัญญาภาส สมาชิกวุฒิสภา หน่วยงานระดับ ๕ ตำบล เหตุผลในการแก้กฎหมายฉบับนี้เพราะ ๕ ไร่ระบุว่า เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน แต่จากร่างที่เสนอเข้ามา ซึ่งการที่จะแก้ไขสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันกระผมเห็นด้วย และท่านสมาชิก ในสภาแห่งนี้ก็คงไม่มีใครขัดข้อง แต่ว่าจากร่างที่เสนอมามีอยู่ในหลายประเด็นด้วยกันที่ในรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นข้อเสนอมือหรือเหตุผลที่บอกว่า ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญอื่นนั้นก็คงจะไม่ตรง เช่นเรื่องของการยุบสภาตำบลก็ดี หรือองค์การบริหารส่วนตำบลก็ดีมารวมกันก็ดีที่ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ในสภาตำบลนั้น หรือในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นมีเจตนารมณ์ที่จะให้รวมกันก็ดี หรือว่าในสภาตำบลแห่งนั้นหรือ องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งนั้นมีประชากรจำนวนไม่ถึง ๒,๐๐๐ คน ซึ่งอันนี้ในรัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติไว้ แต่ว่าเป็นจุดที่เพิ่มเติมเข้ามาในร่าง ในประเด็นที่ ๑ ที่ไม่มีก็อยู่ในเรื่องของสมาชิก ซึ่งเดิมกำหนดไว้แตกต่างกับตามร่างใหม่ ตามร่างใหม่ไม่มีกำหนด ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และที่สมาชิกที่เลือกจากหมู่บ้านละ ๒ คนก็เหลือเป็นหมู่บ้านละ ๑ คน และก็มีสมาชิกที่เลือกจากทั้งตำบลอีก ๖ คนด้วยกัน ซึ่งอันนี้ก็ไม่มีในรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นเหตุผลที่ว่า เพื่อแก้ไขให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญนั้นอันนี้ก็คงจะเกินไป หันในประเด็นในเรื่องที่ว่า จะมีการยุบสภาตำบลก็ดี หรือองค์การบริหารส่วนตำบลก็ดี ที่มีประชากรไม่ถึง ๒,๐๐๐ คนนั้น ก็ยังมีประเด็นที่จะต้องให้คิดกันอีก ๕ ไร่ระบุว่า ในกรณีที่ท้องถิ่นแห่งนั้นมีประชากรไม่ถึง ๒,๐๐๐ คนแล้ว แต่ว่ามีประสิทธิภาพในการดำเนินงานหรือในการบริหารงานเช่นนี้จะต้องถูกยุบหรือไม่ การยุบในแต่ละแห่งนั้นเมื่อไปรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือว่าหน่วยราชการส่วนท้องถิ่นที่ใดก็ดียังแล้วจะต้องได้รับความเห็นชอบหรือความยินยอมจากองค์กรที่จะไปรวมนั้นหรือไม่ ตัวเลขจำนวนประชากรที่ระบุในเอกสารเล่มสี่เหลือบอกว่า รายชื่อองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีประชากรน้อยที่สุด ๒๐ อันดับมีหลายแห่งด้วย ลำดับที่ ๑ จังหวัดศรีสะเกษ ตำบลยางชุมน้อย อบต. ยางชุมน้อย เป็น อบต. ชั้น ๕ มีจำนวนประชากรทั้งหมด ๑๗๑ คน อย่างนี้ถ้ารวม ๒ แห่งแล้วยังไม่ถึง ๒,๐๐๐ คน อย่างนี้จะรวม ๔, ๕, ๖ แห่งหรือรวมหมดทั้งอำเภออย่างนี้จะได้หรือไม่ หรือรวมได้แค่ ๒ แห่งเท่านั้นจะครบ นอกจากนี้ในเอกสารที่

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

ปฏิทิน ๔๗/๒

ว่านี่ลำดับที่ ๑ จังหวัดศรีสะเกษ อำเภอขามเฒ่า และ อบต. ขามเฒ่ามีประชากร ๑๑ คน แต่ที่น่าแปลกก็คือว่า มีสมาชิก อบต. ทั้งหมด ๒๑ คน กระผมไม่ทราบว่า อีก ๔ คนมาจากไหน ตัวเลขอันนี้เป็นตัวเลขที่ได้มาจากกองการส่วนตำบล กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ข้อมูลเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๔๑ อันนี้เป็นประเด็นหนึ่งนะครับ -----

- ๔๘/๑

ส่วนในเรื่องของจำนวนสมาชิกสภา อบต. ที่ไปเปลี่ยนจำนวนเขา เหตุผลในการเปลี่ยน
 กระผมก็ยังไม่ทราบ呀 เพราะเหตุอะไร กระผมก็อยากได้รับคำชี้แจงเหมือนกัน ส่วน
 ในการพิจารณากฎหมายเท่าที่ทราบมาว่า ทางผู้เสนอคือรัฐบาลต้องการให้กฎหมาย
 ฉบับนี้ออกให้ทันก่อนปิดสมัยประชุมนี้ โดยเริ่มแรกทีเดียวเห็นว่า จะขอให้ผ่านใน
 ๓ วาระรวดในวันเดียวคือวันนี้ แต่มีผู้ทักท้วงแล้วก็เปลี่ยนมาเป็นว่า ขอให้ทาง
 คณะกรรมาธิการได้พิจารณาให้เสร็จในวันในพรุ่ง ซึ่งกระผมเห็นว่า กฎหมายทุกฉบับมี
 ความสำคัญ และยังมีปัญหาอีกหลายประการอย่างที่เราได้เรียนมา ยังมีข้อความที่จะต้อง
 ศึกษาความกันอีกมากมาย การพิจารณากฎหมายลักษณะที่รวบรัดจะทำให้เห็นได้ว่า
 สภาพเช่นนี้ได้พิจารณากันไปอย่างลวก ๆ ผลเสียจะเกิดแก่รัฐวิสาหกิจแห่งนี้ เหตุผล
 ในการเสนอแก้กฎหมายอีกจุดหนึ่งก็คือเห็นว่า เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ
 ประชาชนในท้องถิ่น อันนี้กระผมก็ยังไม่แน่ใจว่า อันนี้ที่แก้ไขในจุดหนึ่งที่กระผม
 ยกขึ้นมา ๒ ประเด็นนั้น เป็นเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้นจริงหรือไม่
 เพราะว่า สมาคมกำนันผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
 ๒๕๔๒ นี้เองครับ ที่กระผมมีอยู่ส่งถึงท่านประธานวุฒิสภา แต่ได้ทราบว่าไม่ได้ส่งถึง
 ท่านประธานรัฐสภาด้วย ยังคิดค้านในบางจุดในร่างที่แก้ไขเพิ่มเติมแสดงว่า เจตนารมณ์
 ของประชาชนท้องถิ่นที่ว่านั้น ถ้ากำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนในตำบลที่ดี
 ในหมู่บ้านก็ดี น่าจะพอถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นตัวแทนของประชาชนในหมู่บ้าน
 ในตำบลนั้นแล้วค่อยออกมาคัดค้านเช่นนี้ ฉะนั้นที่บอกว่าเป็นเจตนารมณ์ของประชาชน
 ท้องถิ่นนั้นกระผมเองยังไม่แน่ใจ อาจจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วยชี้แจงในข้อที่ยัง
 สงสัยต่าง ๆ ด้วย ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ อาจจะ
 ขอ ถ้าสามารถต่อเวลาได้ให้กระชั้นไปเลยก็ได้ เวลาเราน้อยเหลือเกิน เพราะ
 เกรงใจท่านสมาชิกฯ ที่ท่านนั่งอยู่ ผมสังเกตตั้งแต่เข้าท่านไม่กล้าไปรับประทานอาหารมี
 จำนวนมาก ก็เหลือจำนวนน้อยเต็มที่แล้วเอาอีกนิดเอะครับ แล้วจะได้จบเสียที เชิญ
 พลเอก วิชิต ก่อน

LIRT

-୫୫/୭

เพราะว่า ในมาตรา ๕ (๑๐) บังไว้เลยว่า ลักษณะต้องห้ามคือ เป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตหรือเสื่อมเสียศีลธรรมอันนี้กลับไม่กำหนดเอาไว้ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอฝากไปยังคณะกรรมการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยซ้ำ ขอได้กรุณาเพิ่ม (๑๐) ลงไปในอนุมาตรา ๒ ของมาตรา ๔๗ ทวิ เพราะว่า บุคคลซึ่งไม่น่าจะมีสิทธิรับเลือกตั้งกลับมีสิทธิรับเลือกตั้ง กระผมขอจบเพียงเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ชวรงค์ครับ

นายชวรงค์ ฉายะบุตร : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นายชวรงค์ ฉายะบุตร กระผมก็หัวขำเหมือนกันครับ แต่กระผมมีความจำเป็นต้องพูด กระผมไม่ขัดข้องที่รัฐบาลเสนอ แต่ว่ากระผมมีความไม่แน่ใจบางอย่าง คือว่า เหตุที่ผู้ร่างบทบัญญัติหลักการและเหตุผลของร่างกฎหมายฉบับนี้มีหลักการตั้ง ๑๑ ข้อด้วยกันหลักการ ๑๑ ข้อที่เขียนมานี้ปกติเวลารับกฎหมายจากสภาไปแล้วถึงกรรมาธิการในที่ประชุมกรรมาธิการจะพิจารณาว่า เรื่องอย่างนี้เป็นหลักการแก้ไขไม่ได้ที่ปรากฏมาแล้วกระผมต้องร้องทบทวนรัฐบาลว่า อันไหนที่ไม่ถึงขนาดแก้ไขได้ไขใหม่ครับ กระผมคิดว่าอย่างนั้นครับ เพราะถ้าอย่างนั้นจะเป็นไปตามนี้ทำอะไรไม่ได้ ขัดหลักการทั้งหมดเลขที่รับไป กระผมยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างเช่นเป็นต้นว่า การแก้ไขเพิ่มเติมข้อกำหนดห้ามมิให้สมาชิกสภาตำบลมีส่วนได้เสียก่อนมาสมัคร ส่วนได้เสียนี้โดยตรงหรือโดยอ้อมก่อนที่จะไปสมัครเป็นสมาชิกสภาตำบลแล้วเขาจะไปทำมาหากินอะไร ถ้าไปอยู่ในสภาตำบลแล้วโอเคครับก็ไม่มีประโยชน์ส่วนได้เสีย แต่ก่อนหน้านั้นเขาต้องทำมาหากินในตำบล ในสภาตำบลจะไปหากินที่ไหน ทางท้าวอาชีพไม่ก็อาชีพอย่างนี้เป็นต้น กระผมคิดว่า อันนี้น่ากลัวมากแล้วก็เป็นอันตรายมาก เหตุประเด็นที่สำคัญอีกอันหนึ่งคือในมาตรา ๔๑ ทวิ ที่จะให้สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลอาจรวมกับองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตติดต่อกันได้ตามเจตนารมณ์ กระผมคิดว่าอันนี้โดยตามพิธีการของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘๒ จะต้องมีการที่ประชาชนในนั้นจะต้องแสดงเจตนารมณ์ ไม่ใช่กระทรวงมหาดไทยไปว่า ๒ ตำบลนี้ควรรวมกันแล้วก็รวมเหมือนอย่างที่เราเคยทำมาแล้วอย่างนี้เป็นต้น ต้องมีเจตนารมณ์ กรรมวิธีในการแสดงเจตนารมณ์ อย่างคน ๒,๐๐๐ คนอย่างนี้ ความจริงนั้นกระผมคิดว่า

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลปี ๒๕๓๗ ที่ทำนรัฐมนตรี
 สุทัศน์ ท่านเป็นรัฐมนตรีช่วยฯ แล้วก็ไปประธานกรรมการวิสามัญออกมานั้น
 กฎหมายฉบับนั้นยังใช้ได้อยู่ ยังดีที่สอดคล้องต่อมา ถึงแม้กฎหมายฉบับนี้เลือกกฎหมาย
 ฉบับนั้นก็ยังทำได้แล้วยังดีที่สอดคล้อง กระผมยกตัวอย่างที่ทางรัฐบาลอาจจะไม่ทันคิดใน
 มาตรา ๔๑ ทวิที่ให้รวมองค์การบริหารส่วนตำบลที่ติดต่อกันไปรวมกัน ก็ในกฎหมาย
 ฉบับเดิมปี ๒๕๓๗ กำหนดไว้เลยว่า รัฐบาลจะต้องจัดเงินอุดหนุนให้ถ้ากระผมจำไม่ผิด
 มาตรา ๑๕ ให้กำหนดเงินอุดหนุนให้แก่ทุกองค์การบริหารส่วนตำบลและสภาตำบล
 จะต้องจัดไปเลย ซึ่งจัดมาแล้วตำบลหนึ่งถึงมี ๒,๐๐๐ คนก็จะได้ประมาณ ๑ ล้าน
 ๓ แสนบาท ๒ ล้าน ๖ แสนบาท อย่างนี้สร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่น โดยแบ่งเงินจาก
 ส่วนกลางไปให้ภูมิภาคให้แก่ท้องถิ่น ถ้ารวมกันอย่างนี้ก็เหลือเท่าเทียมแทนที่จะได้
 ๒ เท่า เหลือเท่าเดียว กระผมยกตัวอย่างให้เห็นง่าย ๆ ยิ่งมาตรา ๔๑ ครี เวลานี้กฎหมาย
 สุขาภิบาลเป็นเทศบาลผ่านเป็นพระราชบัญญัติไปแล้ว วุฒิสภาผ่านไปแล้ว กระผม
 แปรญัตติแล้วส่งวนถ้าที่ประชุมคงจำได้ กระผมบอกให้ขบเทศบาลได้ แต่ที่ประชุมนี้
 ไม่เห็นด้วย แต่ตอนนี้จะมารวมกับองค์การบริหารส่วนตำบลแล้วกฎหมายฝ่ายรัฐบาล
 เสนอมาไม่ทันไร ไม่ทันครบเดือนเลย เสนอมาแล้วว่าสามารถรวมกันได้อะไรต่าง ๆ
 เหล่านี้ อันนี้ก็จะเห็นว่า จะมีปัญหาขัดข้องในทางปฏิบัติอย่างมากทีเดียวโดยตราเป็น
 พระราชกฤษฎีกา ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลไปรวมกับเทศบาล กระผมอยากจะ
 กราบเรียนข้อเท็จจริงว่า เวลานี้กฎหมายเทศบาลกำหนดให้เทศบาล ๒ แห่งกระทำ
 กิจกรรมร่วมกันได้ตั้งเป็นสหการ ตั้งแต่มีกฎหมายมาจนถึงปัจจุบันนี้ยังไม่มีสหการที่ไหน
 เกิดขึ้นในประเทศไทยเลย เขียนกฎหมายอย่างนี้จะไม่มีอะไรเกิดขึ้นแล้วก็ไม่มีใครกล้า
 จะไปรวมเพราะเจตนารมณ์ในท้องถิ่นแล้วกระผมไม่แน่ใจว่า จะจัดรัฐธรรมนูญหรือไม่
 เขียนมาตราอย่างนั้นะครับ กระผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ยังมีอีกหลายมาตราด้วยท่าน
 ก็เพียงอยากจะกราบเรียนว่า หลักการ ๑๑ ข้อปกติจะแก้ไขไม่ได้เลย ถ้าท่านอนุโลมว่า
 ยังพอแก้กัน ได้คงจะ ไปเจรจาให้กฎหมายดีขึ้นนะครับ ขอกราบเรียนแก่ันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายชานี คักคิเศรฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ชานี คักคิเศรฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ในนามของรัฐบาลกระผมขออนุญาตชี้แจงข้ออภิปรายของท่านสมาชิกวุฒิสภา กระผมคิดว่า ถ้าเมื่อสักครู่นี้กระผมได้ลุกขึ้นชี้แจงเสียก่อนตามที่ท่านประธานฯ ได้กรุณาบอกกระผมก็คงจะทำให้การอภิปรายคงไม่หลงประเด็นมากนักนะครับ กระผมอยากกราบเรียนกับท่านอย่างนี้ครับว่า ที่จริงมีประเด็นใหญ่อยู่เพียง ๒ ประเด็นเท่านั้นเอง ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ตั้งเป็นข้อสังเกตและอภิปรายไป คำอภิปรายของท่านนิพนธ์ สรการ เป็นการอภิปรายที่คลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงครับ ที่กระผมต้องกราบเรียนกับท่านอย่างนี้ก็เพราะว่า ปัญหาเรื่องพี่น้องกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อยู่ใน อบต. ได้หรือไม่ ปัญหาว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้านรวมทั้งสารวัตรกำนันลงสมัครสมาชิก อบต. ได้หรือไม่ โดยไม่ต้องลา ปัญหานี้เป็นประเด็นที่สร้างความสับสนตลอดมาครับ แล้วก็มีพยายามที่จะให้ความสับสนนี้เป็นประเด็นในทางการเมือง ที่กระผมต้องกราบเรียนกับท่านอย่างนี้ก็เพราะว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน รวมทั้งแพทย์ประจำตำบลเขาอยู่ในองค์กรปกครองท้องถิ่นไม่ได้ก็เพราะว่า เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ ไม่ใช่ผม ไม่ใช่รัฐบาลของผม และไม่ใช่พวกเราที่นั่งอยู่ตรงนี้ทุกคนเป็นคนทำให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านอยู่หรือไม่อยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลนี้เป็นประการที่ ๑ ประการที่ ๒ เมื่อพี่น้องกำนัน ผู้ใหญ่บ้านต้องครบวาระโดยหลังจากที่มีการเลือกตั้งก็ชุดที่เลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๓๘ เขาจะครบวาระปี ๒๕๔๒ ชุดที่เลือกตั้งปี ๒๕๓๙ เขาจะครบวาระปี ๒๕๔๓ ชุดที่เลือกตั้งปี ๒๕๔๐ เขาจะครบวาระปี ๒๕๔๔ ประเด็นนี้มาอยู่ในประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า ต่อไปนี้เวลาเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมัครโดยไม่ต้องลาออกได้หรือไม่ นี่เป็นคำที่ห้อยไปพุดจากกันโดยไม่มีข้อเท็จจริงขึ้นนั้นเลย การแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้แก้ไขหลักการพื้นฐานอะไรเลยของบทบัญญัติของ อบต. ปี ๒๕๓๖ แก้ไขทั้งหมดนี้ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและส่วนที่เกี่ยวข้องเท่านั้น สิ่งที่ไม่

ไม่ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน รวมทั้งแพทย์ประจำตำบลลงสมัครสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้นั้น ไม่ใช่เพราะกฎหมายที่เรากำลังร่างอยู่นี้ แต่เกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปี ๒๕๓๖ มาตรา ๘ (๖) นี่เป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่เขาห้ามอยู่เดิม เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกวุฒิสภาครับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อยู่ใน อบต. ไม่ได้เพราะบทบัญญัติมาตรา ๒๘๕ ของรัฐธรรมนูญ ที่น้องกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน รวมทั้งแพทย์ประจำตำบลสมัครโดยไม่ต้องลาออกไม่ได้ เพราะบทบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบลปี ๒๕๓๖ กฎหมายฉบับนี้ก็ได้อำนาจคุณสมบัติพื้นฐานของกฎหมายที่ห้ามไว้แล้วนั้นมาใส่ไว้ในมาตรานี้ รวมทั้งบทบัญญัติที่ต้องใส่เพิ่มเติมเพราะรัฐธรรมนูญกำหนดให้ต้องมีการเพิ่มเติมเป็นบทบัญญัติในกรณีนี้เท่านั้นครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้กระผมต้องเรียนกับคุณนิพนธ์อย่างตรงไปตรงมาเพราะเราเคยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แต่ว่าวิธีอธิบายของท่านเป็นประเด็นว่ารัฐบาลชุดนี้ผลักดันกำนัน ผู้ใหญ่บ้านออกไปจาก อบต. ห้ามไม่ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านสมัคร ในกรณีนี้คือข้อเท็จจริงครับ กระผมขอยืนยัน ประการที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กรุณาตั้งเป็นข้อสังเกตว่า องค์การบริหารส่วนตำบลใดมีจำนวนประชากรทั้งหมดไม่ถึง ๒,๐๐๐ คนจะต้องยุบนั้น ในกรณีนี้เป็นมาตราที่มีความต่อเนื่องกับมาตรา ๔๑ ทวิ ถ้าท่านสมาชิกวุฒิสภาได้กรุณาอ่านตั้งแต่มาตรา ๔๑ ทวิแล้วก็จะพบว่า สภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลอาจรวมกับ องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเขตติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกันได้ตามเจตนารมณ์ของประชาชน

ผู้ทรงนี้ชัดเจนครับ ก็เพราะว่า ปัจจุบันนี้เรามีองค์กรปกครองท้องถิ่นของเราขึ้น
เล็กบ้าง ใหญ่บ้าง เวลานี้เรามี อบต. หมู่บ้านเดียวก็มีครับ มี อบต. ๒ หมู่บ้านก็มีครับ
อบต. เหล่านี้เขาเป็น อบต. มาก่อนแล้ว ในอนาคตเขาอาจจะอยู่ไม่ได้ เราก็ต้อง
มองถึงประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กรปกครองท้องถิ่นด้วย เราเขียน
บทบัญญัติมาตรานี้ขึ้นมา ก็เพราะว่า เพื่อที่จะให้เขาสามารถรวมหน่วยกับองค์กร
ปกครองท้องถิ่น เพราะ ณ วินาทีระผมมั่นใจว่าเราไม่มีสิทธิที่จะผลักเขาออกจากการ
ปกครองส่วนท้องถิ่น เราจะต้องผลักเขาไปข้างหน้าไปสู่การปกครองท้องถิ่นใด
ท้องถิ่นหนึ่งอย่างแน่นอน วันนี้ตามพระราชบัญญัติปกครองท้องถิ่นกับองค์การ
บริหารส่วนตำบลนั้นเป็นคนละเรื่อง เป็นคนละเรื่องกันแล้วอย่างแน่นอนครับ
ส่วนหนึ่งเป็นราชการส่วนภูมิภาค ส่วนหนึ่งเป็นราชการส่วนท้องถิ่น องค์กรนี้ต้อง
แยกจากกัน โดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ในวันข้างหน้าเขาจะต้องรวมกับ
เทศบาลที่ใกล้เคียงก็ได้ เขาอาจจะรวมกับ อบต. ที่ใกล้เคียงก็ได้ รวมอย่างไรครับ
ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น นี่เป็นบทบัญญัติมาตรา ๔๐ ทวิที่นำ
ไว้แล้ว ในมาตรา ๔๑ จัตวาที่ตามก็คือ ในกรณีที่มี อบต. ที่มีประชาชนไม่ถึง
๒,๐๐๐ คน แล้วเขียนต่อไว้ชัดเจนครับ บอกว่า อันเป็นเหตุทำให้ไม่สามารถที่จะ
ดำเนินการบริหารพื้นที่นั้นให้มีประสิทธิภาพได้แน่นอนครับ อะไรละครับ
คือประสิทธิภาพ ต้องมีการประเมิน ต้องมีการกำหนดมาตรฐาน และทั้งหมดนี้ก็
เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนอีก กระผมคิดว่า อธิบายมาตรานี้ ครบนี้ก็ทำ
ความเข้าใจ และท่านสมาชิกฯ คงจะไปดูได้ในคณะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ
กระผมขออนุญาตชี้แจงเพียง ๒ ประเด็นสั้น ๆ เพื่อประหยัดเวลาของท่านสมาชิก
วุฒิสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ
ผมขอหารือว่า จะปิดประชุมได้หรือยังครับ

นายนิพนธ์ สรการ : เต็มขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณนิพนธ์พาดพิง เร็วครับ

นายนิพนธ์ สรการ : ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้พูดว่า ได้หยิบเอาร่างแก้ไข
คือมาตรา ๕ (๖) ที่ห้ามกำนัน ผู้ใหญ่ เข้ามาในองค์การบริหารส่วนตำบล แต่กำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน มาโดยตามมาตรา ๒๕ ของพระราชบัญญัติฉบับแก้ไข มาตรา ๔๕
สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกโดยตำแหน่ง ได้แก่ กำนัน
ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล และสมาชิกซึ่งได้รับเลือกตั้งจากราษฎรหมู่บ้านละ
๒ ท่านนั้นนะครับ อันนี้ที่เขาเขียนมาตรา ๕ (๖) ไว้ตรงนั้น ก็เพราะเรามาแล้วโดย
ตำแหน่ง เลขต้องเขียนตรงนั้นไว้ แล้วทำไมฉบับที่แก้ไขใหม่ถึงจะหยิบมาตรา ๕ (๖)
มาใช้ตรงนี้ ผมได้ดูรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘๕ และได้ดูทุกแห่งแล้ว กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
ไม่ได้เข้ารัฐธรรมนูญทุกมาตราเลยครับ เพราะได้ดูแล้ว เพราะกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
มาโดยพิเศษ เป็นผู้นำโดยธรรมชาติเกิดมาตั้งแต่อยู่กับแผ่นดินนี้ เมื่อก่อนเขาไม่เรียก
กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เขาเรียก นายแคว้น นายบ้าน จนกระทั่งปี ๒๕๓๕ ของกึ่งพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ท่านทรงตั้งให้มีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
นี้อยู่คู่กับประชาชนมาตลอด เพราะฉะนั้นผมได้ดูรัฐธรรมนูญก็ดู ได้อ่าน ผมว่าไม่เห็น
จะขัดตรงไหน แล้วทำไมถึงหยิบมาตรา ๕ (๖) นี้มาใช้ในมาตรา ๔๖ ทวีตครั้งนี้ขึ้นมาอีก
ผมว่าเป็นการจำกัดสิทธิของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผมว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘
เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่าคุณประธานฯ ครับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
คิดแต่จะสร้างชาติ สร้างแผ่นดิน แล้วก็สร้างถิ่นที่อยู่ ไม่เคยคิดที่จะทำลายล้างชาติ
ทำลายล้างแผ่นดิน และทำลายถิ่นที่อยู่ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีครับ

นายชวนี สักคิเสรมฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาด้วย ผมต้องขออนุญาตชี้แจงเพิ่มเติมตรงนี้ครับ เพราะว่า
เดี๋ยวจะเข้าใจสับสน ไม่มีใครสับสนในบทบาทของท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านเลย ไม่มีใครว่าท่าน
ผู้ใหญ่บ้านไม่สร้างอนาคต ไม่ได้สร้างชาติบ้านเมืองมาแต่ในอดีต แต่ที่อธิบายชี้แจงกับ
ท่านประธานฯ นั้นก็เพื่อทำความเข้าใจตรงกัน และผมยืนยันกับท่านประธานฯ ครับว่า
พระราชบัญญัติที่เสนอแก้ไขนี้ได้นำคุณสมบัติพื้นฐานที่ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลเดิม ถามว่าทำไมต้องเอามาใส่ตรงนี้อีก ที่ต้องมาใส่ตรงนี้อีกก็คือ
มีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้เพิ่มคุณสมบัติของคนที่จะเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น ก็เลย
ต้องลอกเอามาตราหน้ากันเข้ามาไว้ในมาตรานี้ก็อีกท่านนั่นเองและไม่เคยพูดที่ไหน และไม่มี
ใครว่าเลย ว่า จัดตอบบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือไม่ ที่ว่าที่ใส่ที่นั้นอยู่ว่า สมาชิกสมัครหรือ
ไม่สมัคร ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องท่านนั้น ไม่ได้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ แต่ผมเรียนยืนยันว่า ที่เขาห้าม
มิให้ท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านสมัครโดยไม่ต้องลาออกนั้นเพราะพระราชบัญญัติองค์การบริหาร
ส่วนตำบลปี ๒๕๓๗ นั้นห้ามไว้ ซึ่งก็ไม่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญอีก ประเด็นนี้ผมทราบดีครับ
ท่านประธานฯ ครับว่า เคยใช้เป็นประเด็นทางการเมืองมาตลอด แต่วันนี้ไม่ใช่ประเด็นที่เรา
จะต้องพูดจากันในขณะนี้ครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เราใช้เวลา

อภิปรายมานานพอสมควรแล้วนะครับ ผมจะหารือว่า จะปิดอภิปรายได้หรือยังครับ เห็นควร
ปิดอภิปราย มีผู้จะเสนอเปิดอภิปรายคนเดียวคือคุณสุวรรณเท่านั้นใช่ไหมครับ ผมว่า
คุณสุวรรณพูดแล้วถ้าไม่มีอะไรเป็นพิเศษก็อย่าพูดเลยได้ไหมครับ

นายสุวรรณ ปัญญาภาส : ท่านประธานฯ ผมขออนุญาต ยังไม่มีใครเสนอ
ปิดอภิปราย ท่านประธานฯ เสนอปิดเองนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : แปล่าผมเสนอหารือได้ครับ
ประธานฯ เสนอหารือได้ว่า อภิปรายมานานแล้วนะครับ

นายสุวรรณ ปัญญาภาส : แต่ยังไม่มีการชี้แจงรับรองที่ท่านประธานฯ
เสนอ ผมขออนุญาตนิดเดียวได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าขออนุญาตผมจะอนุญาตให้พูด

นายสุวธรรม ปัญญาภาส : ผมขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอาสั้น ๆ

นายสุวธรรม ปัญญาภาส : สั้น ๆ ครับ ท่านประธานฯ ครับ เรื่องการยุบ
ที่ว่ามิใช่ประชากรไม่ถึง ๒,๐๐๐ คน เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนฯ เอง
มีผู้สว่นความเห็นไว้ กรรมาธิการอาจจะเห็นท่านหนึ่งหรือเสียงข้างน้อยอะไรก็แล้วแต่
ตามร่างเดิมระบุว่า มีพื้นที่ไม่เกิน ๓ หมู่บ้าน หรือถ้าถ้าเกิน ๓ หมู่บ้านอะไร จำนวน
ประชากรทั้งหมดไม่เกิน ๑๐๐ คน ร่างเดิมมาเป็นแบบนี้ แต่ว่ามีการแปรญัตติแล้วก็ออกมา
เป็นว่าไม่เกิน ๒,๐๐๐ คน แต่ที่นี้ท่านรัฐมนตรีก็ยังไม่ได้ออกเลข ว่าที่แก้ไขตรงนี้เหตุจริง ๆ
มาจากไหน ถ้าบอกว่า ถ้า อบต. มันเล็กหรือสภาตำบลมันเล็กเงินอุดหนุนต้องใช้มาก
ถ้ายุบ ๆ เสียมันจะได้ประหยัดเงินตัวนี้ไปก็เป็นอีกส่วนหนึ่งซึ่งอาจจะเห็นเหตุผลที่ฟังได้
ที่นี้ก็มีมาถึงเรื่องที่ท่านอธิบายให้ท่านกำนันนิพนธ์ซึ่งอันนี้ก็ต้อง แต่ว่าในจุดประสงค์ของ
ทางกำนัน ผู้ใหญ่บ้านเขาก็ต้องการในลักษณะอย่างที่ว่า คือว่าถ้าให้เขาสมัครได้โดยไม่ต้อง
ลาออก เมื่อได้รับเลือกตั้งแล้วค่อยลาออกอย่างนั้นได้หรือไม่ จริงอยู่ในร่างไม่มีแต่ถ้ารัฐบาล
มีแนวคิดอย่างนี้ก็จะเสนอตามขึ้นมา หรือจะให้มีการคว้นใช้ข้อบังคับอะไรก็แล้วแต่
และจุดนี้ก็จะมองเห็นได้ว่า ถ้าปัญหาในการยุบหรือรวมเกี่ยวกับเรื่องรายจ่ายแล้วก็ดี ถ้าให้
กำนัน ผู้ใหญ่บ้านแต่ละคนต้องลาออกไปแล้วก็มีมีการเลือกกำนัน ผู้ใหญ่บ้านขึ้นมาใหม่
งบประมาณส่วนนี้มากน้อยแค่ไหนได้คิดหรือยัง ในเรื่องของหลักการที่ว่าแก้ไขได้หรือไม่ได้
ผมเองก็ยังติดใจอยู่ อย่างในเรื่องหลักการ (๑๑) บรรทัดสุดท้ายขอยกกลับมาว่า ร่างมาตรา ๒๔
ซึ่งความจริงมันไม่ใช่ มันเป็นเรื่องมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๔ มันไม่เกี่ยวกับ (๑๑) เลย
เป็นมาตรา ๒๕ อย่างนี้จะแก้ไขได้หรือไม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ถือว่า

ปิดอภิปรายนะครับ ตอนนี้ก็ไม่มีใครคิดใจแล้ว ผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยกับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านกรรมาธิการจะแนบได้แล้วครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

LIRT

๑๒๕

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

ตำรวจ ๕๒/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นเอกฉันท์นะครับ เห็นด้วย
นะครับ กรรมการครับ ท่านรัฐมนตรี

- ๕๓/๑

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ขออนุญาตส่งคณะกรรมการการปกครอง
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ส่งคณะกรรมการ
 การปกครอง วุฒิสภาฯ ครับ มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

นายนิพนธ์ สรการ : ครับ กระผมเองอยากใคร่ขออนุญาตท่าน
 ประธานฯ และท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านครับ กระผมได้ทราบว่า ทางรัฐบาลเร่งรีบ
 กฎหมายนี้มาก กฎหมายนี้อยู่ในสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๑
 ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมา ๖ เดือนครับ แต่พอมาถึงวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๖ ปี ๒๕๕๒ นี้
 เป็นเวลา ๘ วันทั้งวันนี้ จะให้เร่งรีบจะเข้าประชุมกรรมการในวันนี้อย่างไรแล้ว
 วันจันทร์นี้จะสรุป กระผมคิดว่า กฎหมายนี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ
 ความสามัคคีของคนในชาติ กระผมอยากให้ตั้งกรรมการวิสามัญร่วมครับ ไม่ใช่
 ไม่ไว้วางใจคณะกรรมการการปกครองนะครับ ให้ความเคารพต่อท่านกรรมการ
 การปกครองวุฒิสภาทุกท่าน แต่กระผมว่า อยากให้เสนอองค์กรของสมาคมก้านัน
 ผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทย เช่นนายกฯ นายสรศักดิ์ ธีรธรรมประดิษฐ์ และนายวิรัตน์
 ทศานนท์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เดียว ๆ เดียวคุณนิพนธ์ครับ
 คุณเสนอกรรมการวิสามัญครับ มีผู้รับรองไหมครับ

นายนิพนธ์ สรการ : ขอเสนอกรรมการวิสามัญ

(มีสมาชิกฯ รับรองไม่ครบจำนวน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองไม่พอครับ คุณนิพนธ์
 ต้องถือว่าตกไปนะครับ

นายสุวรรณ ปัญญาภาส : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตท่าน
 ประธานฯ ตามซ้ำอีกครั้งครับ ท่านสมาชิกฯ ยังไม่เข้าใจ ท่านถามไป ท่านพูดยังไม่
 ชัดเจน

LIRT

๑๒๓

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

รัฐวิ ๕๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็อรัฐบาลเสนอให้ส่งคณะกรรมการของการวุฒิสภา กรรมการการปกครองวุฒิสภาพิจารณา คุณนิพนธ์ก็เสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ก็ถามว่า ขอผู้รับรอง ที่เห็นมีผู้รับรองอยู่ ๑ หรือ ๒ เท่านั้นเอง ก็ไม่พอนะครับ ถ้ามีรับรองถึง ๕ ท่านครับ พอ ผมจะถามมติที่ประชุม เดี่ยว ผมจะขอหารือกับท่านเลขาฯ นิดหนึ่งว่าจะลงคะแนนอย่างไรดี รัชชาก็ก็แล้วกันนะครับ เพื่อความสะดวก เจ้าหน้าที่คอยดู ท่านผู้ใดเห็นควรส่งคณะกรรมการการปกครอง ตามที่รัฐบาลเสนอ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิก ยกมือ ๒๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอามือลงได้ ท่านผู้ใดเห็นควรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิก ยกมือ ๑๔ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอามือลงได้ครับ ส่งคณะกรรมการการปกครอง ๒๕ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๑๔ นะครับ กำหนดแปรญัตติภายในกี่วันครับ ท่านรัฐมนตรี

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ขออนุญาตแปรญัตติภายใน ๓ วันครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : รัฐบาลเสนอแปรญัตติภายใน ๓ วันด้วย มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไหมครับ เชิญคุณเกาะหลักครับ

พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญรุทซ์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
วันนี้วันศุกร์ ๓ วัน ทันถึงวันจันทร์จะขอให้เลยไปนานสักนิด จะได้สามารถที่จะแปรญัตติให้ครบได้ไหมครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผมต้องขออนุญาตอธิบายท่านสมาชิกวุฒิสภาด้วยความเคารพจริง ๆ ครับ เพราะว่า มีสมาชิก ที่ได้พูดแล้วว่า กฎหมายฉบับนี้จำเป็นที่จะต้องออกก่อนข้างที่จะรวดเร็ว เนื่องจากว่า กฎหมายไปติดอยู่ที่สภาผู้แทนราษฎรนานมากจริง ๆ ครับ ประกอบกับเวลาของสมาชิก หมด ซึ่งน่าจะครบวาระที่จะต้องมี

การเลือกตั้งใหม่ ที่ต้องอาศัยพระราชบัญญัติฉบับนี้ะครับ ในเดือนพฤษภาคม พวกที่
ได้รับเลือกตั้งปี ๒๕๓๘ ก็จะครบในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ที่นี้สมัยประชุมของเราจะอยู่
จนถึงวันที่ ๒๒ มีนาคมนี้ ที่นี้ถ้าหากว่าช้าไปกว่านี้กลับไปสู่สภาผู้แทนราษฎรไม่ทัน
ซึ่งผมได้พยายามที่จะประสานงานกับท่านประธานคณะกรรมการและสมาชิก
คณะกรรมการประสานงานก็เพื่อที่จะขอความกรุณาต่อสมาชิกวุฒิสภาครับว่า ใจจริง
แล้วไม่ได้ต้องการที่จะเวลาสั้น ๆ เพื่อที่จะไม่ต้องการให้สมาชิกฯ ได้แปรญัตติแต่
ประการใด แต่เวลาเราเหลืออยู่เท่านี้จริง ๆ ถ้าสมมุติว่าสภารับหลักการในวันนี้ไปแล้ว
และผ่านการพิจารณาได้กลับมาสู่ที่ประชุมในวันที่ ๑๒ ของสมาชิกวุฒิสภานี้ผมอนุญาต
เอาเองนะครับ ก็สามารถกลับไปสู่สภาผู้แทนราษฎรได้อีกครั้งหนึ่งอย่างรีบเร่ง ในวันที่
๑๗ มีนาคม หลังจากนั้นวันที่ ๑๘ ก็เป็นวันสุดท้ายการประชุมของสมาชิกวุฒิสภา ผม
ขอความกรุณาเป็น ๓ วัน ด้วยเหตุผลอย่างที่ได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ ครับ

- ๕๔/๑

๑๒๕

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

ศุภาภรณ์ ๕๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๓ วัน ก็คือได้วันจันทร์
อีกวันหนึ่ง เชิญคุณสุวรรณครับ

นายสุวรรณ ปัญญาภาส : ท่านประธานฯ ครับ คือความจริง
กระผมไม่อยากจะคัดค้านอะไร ถ้าทางฝ่ายรัฐบาลจะเสนอว่า ขอแปรญัตติภายใน
กำหนดตามข้อบังคับก็คงไม่ว่าอะไร แต่การที่เสนอแปรญัตติภายใน ๓ วัน รู้สึกว่า
จะรวบรัดเกินไป อย่างที่กระผมได้อภิปรายไปแล้ว คือทราบว่ ทางรัฐบาลเสนอให้
พิจารณา ๓ วาระรวดเสียด้วยซ้ำในวันนี้ครับ ก็มีผู้ทักท้วงไว้ ก็ไปพิจารณาใน
วาระที่ ๑ วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ตามปกติ เพราะฉะนั้นการที่จะเสนอให้ไปแปรญัตติ
ภายใน ๓ วัน กระผมไม่เห็นด้วยนะครับ กฎหมายอยู่ที่สภาผู้แทนราษฎรถึง ๖ เดือน
ทำไมท่านไม่เร่งล่ะครับ ท่านไม่เร่งทำไมล่ะ กฎหมายทุกฉบับมีความสำคัญเท่ากัน
มีความสำคัญเหมือนกันทั้งนั้น ไม่ใช่มาวันนี้จะต้องให้เสร็จ ท่านไปทำอะไรอยู่ถึง
๖ เดือน ท่านว่ามีปัญหาในเรื่องของการที่จะเลือกตั้งใหม่ ท่านเปิดวิสามัญครับ
เปิดได้นี้ครับ มีทางออกทางการแก้ปัญหา แต่ไม่ใช่จะมารวบรัดให้เสร็จภายในวัน
ในพรุ่ง กระผมไม่เห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ก็ต้องถามมติสภานะครับ
สภาต้องเป็นใหญ่กว่า ทางรัฐบาลเสนอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน คุณสุวรรณอยากจะ
ให้ตามข้อบังคับใช่ไหมครับ ผมอนุমানเอาตามนั้น ผมถามเลขดีกว่าไหมครับ ผมไม่ถาม
ว่า มีใครเห็นสนับสนุนอะไร เพราะเสียงที่สนับสนุนคงพอ คงจะเป็นคณะเมื่อครู่นี้
คุณนิพนธ์เตรียมชกแล้วอะไรแล้ว ก็ถือว่ามี ๕ เสียงสนับสนุนก็แล้วกัน เพราะฉะนั้น
จะมีอยู่ ๒ ทาง คือจะเอา ๓ วัน หรือตามข้อบังคับ ๗ วัน เอาอย่างนั้นไหมครับ ผมจะ
ถามอย่างนั้นเลยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรแปรญัตติภายใน ๓ วัน โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิก ยกมือ ๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรให้แปรญัตติ
๗ วันตามข้อบังคับ

(มีสมาชิก ยกมือ ๑๒ คน)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ว. ๑๔ (ส. ทัวไป)

สุภาภรณ์ ๕๔/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คงต้องยอมตามเสียงส่วนใหญ่
 นะครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ผลที่สุดก็แปรญัตติตามข้อบังคับ ๓๒ ท่านนะครับ
 ๓ วัน ๘ วัน เพราะฉะนั้นก็แปรญัตติตามข้อบังคับ ๓ วันนะครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ วันนี้ हमकरेबेयनวาระการประชุมแล้ว ขอขอบคุณ
 ทุกท่านที่อยู่ร่วมประชุม ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

ปวีณพร	มีสมเพิ่ม	สุชาดา	ภมระภาภา
ศิริลักษณ์	แซ่ตั้ง	ศักดิ์วีย์	รัตนบุรี
ดวงทิพย์	อีนานุณะ	สำรวม	ผลประสิทธิ์
รุจิรา	เนตรบุตร	สุภาภรณ์	มาลัยศักดิ์
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	ทิพรรัตน์	แก้วสุชา โข
สมบูรณ์	จำกระแสร	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
ทิพวรรณ	พูนทรัพย์	นันทพร	แก้วมะเรียง
ศุกลักษณ์	โอภาสพินิจ	สรัญญา	ศตะกัก
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	วิมล	แจ้งอดิระ
มยุรี	แก่นสาร	อรสา	เจียมเจริญ
ธีรวรรณ	นราพงศ์	ภาวนา	ภักดิ์รัตน์
สุวิมล	มหาจำปา		

ฝ่ายเลขานุการพิมพ์

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุมและพิจารณาเป็นผลรวมนการประชุมลับ

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิชิต บุญยะวัฒน์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายศิริ เกวลินสพหัตถ์ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จรยา สุคนทรทรัพย์	
๕.	นายจำนงค์ ทองประเสริฐ	
๖.	นายชัยเขต สุนทรพิพิธ	
๗.	พลเรือเอก ทวีศักดิ์ ศรีประยูร	
๘.	พลเรือเอก พันจัตย ชูหะวัน	
๙.	พลเอก บุญฤทธิ์ ทรรทรานนท์	
๑๐.	นายประยอม ชองทอง	
๑๑.	นายชงยุทธ เลอธก	
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล	
๑๓.	นายสิงห์โต จ่างตระกูล	
๑๔.	นางสุกัญญา ชลศึกษ์	
๑๕.	นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	
๑๖.	พลเรือเอก สุวัชชัย เกษมสุข	
๑๗.	นายพินิต อารยะศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๗ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

ประธานวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand